Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Talmud gadol ...

[11,5] : Masekhet Meilah e-inim u-Midot e-Tamid ...

Nunc secundum Editionem Basileensem denuo emissum, Francofurti Ad Oderam: Gottschalckius, [5]459 [1699]

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X

Band (Druck) Freier Zugang

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0001
DFG

28 Mai 1892

Nat. Acad.
XI - X

101 11.10

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0002
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0003
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0004
DFG

מסכת

מעילה וקינים ומידות ותמיד עם פירוש רש"י ותוספות ופסקי תוספות ומשניות עם פירוש הרמבם זל

כפי אשר נדפס בבסיליאה לא לגרוע ולא להוסיף רק לתקן הטעיות שנפלו בדפוס ההוא ונדפסו עם יופי אותיות והדיו והנייר לאנפל דבר מכל טוב תיקונן בצורתן ובשיעור דף על דף ממש ועם כמה מעלות טובות: אשר נעשה ע"י אנשים לומדי תורה לתקן כל דף ודף קודם שיבא ליד בעלי אומני הדפוס כדי לסלק ולסקל מכל פינ ופסולת ויהיה מנוקה ומנופה כסלת נקייה בשלש עשרה נפה:

המעלה מלאת שהונחו עם הספר הנעלה הנקרא חכמת שלמה של הרב מהרש"ל וגם עם הספר הנעלה הנקרא חדושי הלכות של הרב מהרש"ם מה שצריך לתקן מהטעיות המפורסמות גם מלופי הגרסאות גרסאות של מהרש"ל ומהר"ם נדפסו לגבי כל מסכת ומסכת:

המעלה השנית ניתוסף עוד מראה מקום מדיני התלמוד בפוסקים והם מיימוני וסמ"ג וארבע טורים על איזה מסבתות שחסר בדפוסי ש"ס הראשונים והם ברכות נדרים סוטה נזיר נדה בכורות נעשה על ידי המגיהים הנקובים בשמותם במסכתות אלו איש איש על מקומו:

המעלה השלישית ניתוסף עוד מראה מקום מדיני התלמוד בפוסקים המזכירים בכל סדר קדשים ועם ההגהות ע"י ספר ברכת הזבח: עוד ניתוסף מראה תבנית הציורים של סדר זרעים ברמב"ם וציורי גמ' פי' רש"י ותוספות של מסכת עירובין וסוכה כל אות לדגלו בתותו: עוד ניתוסף מראה מקום מסורת התלמוד במסכת הוריות ונדה וסדר טהרות מחסר בדפוסי הראשונים:

עוד ניתוסף מפתח על פירקי שיתת סדרי משנה פ"פ חלק ב' ת' ותמונת סוף מסכת תעניות:

ויש שכ"ר לפעולתו בזה ניכו הרוצה והקונין מרכם ומכניכהר ישישבר בערמן מנ"ל מהלכרשטט שהזיל מכיסו כל מכשירי הוצאת הדפוס:

נדפס בשנת והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קרשיהם לפ"ק:

פה קק פרנקפורט דאדרה

תחת ממשלת מלוכנו הגדול המיוחס מחוד המהולל והסלויל פרידריך סליסי קורפירסט גו כרמכרינבורג ירוס הודו ויתנשח מלכותו מעלהמעלה לחן:

ע"י בפעלות והשתדלות פלדון יוחנן קריסטוף בעקטר דחקטר ופרופעסר בפרנקפורט דאדרה:

גדרוקט דורך דען הרן מיכל נעטטליק:

MASSECHET MEHILAH
Opus in qvo agitur de TRANSGRESSIONE
Recognitum à MARCO MARINO Brix. Can. Regul. D. Servatoris,
Et ab omnibus iis, qvæ contra Religionem Christianam sunt,
Juxta mentem Concilii Tridentini Expurgatum,
Adeò utnon modò citra Impietatem, verum etiam cum fructu legi posfit:
Ante hac BASILIÆ editum,
Nunc secundùm Editionem Basileensem denuò emissum
Cum Privilegio SACR. CÆSAR. MAJ. & Sereniſſimi ELECTORIS BRANDENBURGICI.

FRANCOFVRTI AD ODERAM
TYPIS MICHAELIS GOTTSCHALCKII.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0005
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0006
DFG

קדשי

קדשים ששחטן בדרום חק על גב דדין לשחט בצפון לא יצאו מקדושתן לגבי מעילה שנהנה מהן סוף פרוסה מעל כיצד שחטן בדרום וכו' דלא תימא שחטן בדרום וקבל דמן בצפון דהא הוי עיקר עבודה דמקבלה ומילך מצות כהונה ומקבלה הוי בצפון שלא שחטן בצפון וקבל דמן בדרום חק על גב דקבלה דהויא עיקר עבודה הוי בדרום שלא כדין לפיכך הכי מועלין בהן: וכן מי ששחט ביום וזרק דמן בלילה חק על גב דלילה לאו זמן הקרבה הוא מועלין בהן: וכן מי ששחט בלילה וזרק ביום וכי כל כך הוא דמועלים בהן דהא זריקה דהוי עיקר עבודה הוא ביום וון ואין צריך לומר וון שחטן בצפון ביום וזרק עליהן לכותלן חוץ למזבח דהויא פיגול ויש בו כרת: לו חוץ למקומן דהויא פיגול ואין בו כרת לפיכך הכי מועלין בהן ותרווייהו פיגול דחוץ לזמנו ופיגול דחוץ למקומו מחד קרא נפקי מוקם האכול יאכל מבשר זבח השלמים וגומר דחיתק חוץ למקומו לחוץ לזמנו וקרי ליה פגול אבל לא הוי פגול גמור לכל מיכל עליה כרת: כלל אמר רבי יהושע כל שהיה שעת היתר לכהני אין מועלין בה וכל שלא היה לה שעת היתר לכהנים מועלין בר"ה איזו היא שהיה לה שעת היתר לכהני שלנה ושנטמאת ושיצאת ואיזו היא שלא היה לה שעת היתר לכהני שנשחטה חוץ לזמנו חוץ למקומה ושקיבלו פסולין וזרקו את דמה: גמ' תניא קדשי קדשי ששחטן בדרום מועלין בהן פשיטא משום דשחיטתן בדרום אפיקינון מידי מעילה איצטריך סר"א הואיל ואם עולא א"ר יוחנן קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה ה"נ קדשי קדשי לגבי דרום כמה דחנקינון דמי קס"ל לקדשים שמרטו לא חזו כלל אבל דרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים אבל ראוי הוא לקדשים קלים למה לי למיתני כל הני צריכי אי תנא שחטן בדרום וקיבול דמן בצפון הכא דאית בהו מעילת משום דקיבלה בצפון הוא אבל שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום הואיל וקיבל בדרום הוא נפיק מידי מעילה ואי תנא האי הוה אמינא ימאז זמן הקרבה הוא אבל שחטה בלילה וזרק ביום לילה לאו זמן הקרבה והאי דשחט בליל נפיק מידי מעילה ואיתנא שחטה בליל ה"א הואיל וקבל דמה ביום אית ביה מעילה אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה הואיל ולאו זמן הקרבה הוא כמאן דחנקינון דמי ולא אית בהו מעילה קא משמע לן חוץ לזמנו וחוץ למקומו למאי חזו הואיל ומרצים לפינולין איבעיא

כך מצוה

א קדשי ששחטן בדרום מועלין בהן שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון וקיבל דמן בדרום שחט ביום וזרק בלילה בלילה וזרק ביום או ששחטן חוץ לזמנו וחוץ למקומו מועלין בהן

ב כלל א"ר יהושע כל שהיה שעת היתר לכהני אין מועלין בה וכל שלא היה לה שעת היתר לכהנים מועלין בר"ה איזו היא שהיה לה שעת היתר לכהני שלנה ושנטמאת ושיצאת ואיזו היא שלא היה לה שעת היתר לכהני שנשחטה חוץ לזמנו חוץ למקומה ושקיבלו פסולין וזרקו את דמה: גמ' תניא קדשי קדשי ששחטן בדרום מועלין בהן פשיטא משום דשחיטתן בדרום אפיקינון מידי מעילה איצטריך סר"א הואיל ואם עולא א"ר יוחנן קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה ה"נ קדשי קדשי לגבי דרום כמה דחנקינון דמי קס"ל לקדשים שמרטו לא חזו כלל אבל דרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים אבל ראוי הוא לקדשים קלים למה לי למיתני כל הני צריכי אי תנא שחטן בדרום וקיבול דמן בצפון הכא דאית בהו מעילת משום דקיבלה בצפון הוא אבל שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום הואיל וקיבל בדרום הוא נפיק מידי מעילה ואי תנא האי הוה אמינא ימאז זמן הקרבה הוא אבל שחטה בלילה וזרק ביום לילה לאו זמן הקרבה והאי דשחט בליל נפיק מידי מעילה ואיתנא שחטה בליל ה"א הואיל וקבל דמה ביום אית ביה מעילה אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה הואיל ולאו זמן הקרבה הוא כמאן דחנקינון דמי ולא אית בהו מעילה קא משמע לן חוץ לזמנו וחוץ למקומו למאי חזו הואיל ומרצים לפינולין איבעיא

מיי' פ"ז מהל' מעילה

מיי' פ"ח מהל' מעילה

כל פשיטא קדשי חוץ עלו לא ירדו

קדשים כגון חטאת ואשם ושלמי ניכור שים בהן מעילה עד שיסיג בהן שעת היתר לכהנים דהיינו לאחר זריקה דעד שעת זריקה מיקרו קדשי ה' ובתימורים חק לאחר זריקה מכל מקום קדשים קלים אין בהן מעילה עד לאחר זריקה שאז הוברר חלק גבוהה ואז יש מעילה בתימוריהן:

ששחטן בדרום ודינן לשחט בצפון כדלמיתא בפרק ליזהו מקומן מועלין בהן בגמרא מפרש מאי רבותא ואי"ת הלי ששחטו בדרום היכי דמי מי דקבל בצפון הא למה לי תניינא בסמוך בסיפא ואי דקיבל בדרום מ"כ בדיעבד הוי ליה למתני ששחטו בדרום וקבל בצפון וכן שחטו בצפון וקיבל בדרום דלא הוו רבותא כל כך כמו ששחטו בדרום וקיבל בדרום דסדר מצותינו כך הוא שסונה חותו שים בו חידוש יותר בסיפא כדעביד בגמרא בריסא ולפי זה בסונה חידוש זה בריסא אם כן תני זו ואין צריך לומר זו והדר תני לא זו אף זו ואין זו סיטא תנאים דכולל בריסא סיני מקום דדרום והדר מפר"כ קתני כלומר כיצד הוי סיני מקום לדרום שאמרו כגון ששחטן בדרום וקבל בצפון כו' אבל ששחטו בדרום וקבל בדרום דהא לא מיירי מתני' ונתיה לכ"ש דיסטא דכ"ג לית בהו מעילה מדלא מפ"ל בהו מתני' וים טעם כדבר עשוי דסיני הכי הוי כל כך מיהו נראה למה"ר פרץ סי' דחין זו סברא דהא בגמ' מפרש טעמא למתני' דמועלין בהן חק על גב דסיני ועשה בפסול מקום דהוה רמוי לקדשים קלים ואם כן מה לי חד פסול מה לי תרי פסולי לכן נראה לי דהוה פלין ששחט וקבל בדרום דמועלין והא דלא תני מתני' מ"ע דהוה רבותא טפי כך דרך מיסנה ולפי פסונה כל חק בפני עצמו לא חק לסנותא כיחד כדאיתסכחן כ"כ הבא על יבמתו דקתני הכא על יבמתו בין בסונג בין בחזיר כו' ובגמ' תני אפי' סניהם ובמסכת סיני מ"ע דהוי רבותא טפי מקום דאסתמא כיון דשחיטתא חלא לריעותא וה"ק בתרתי:

שחטו בדרום וקבל דמן בצפון שחטו בצפון וקבל דמו בדרום בגמ' מפר' דתנן קבל בדרום לרבותא דמ"ע דסיני בקבלה דעיקר עבודה היא מ"מ מועלין שחט ביום וזרק בלילה שחט בלילה וזרק ביום כך הגירסא ברוב הספרים וגרסי' לר"י סהוה סיפוק דליח ליה למיתני אותו שהוא חידוש יותר בסיפא כמו בבעי' דרום אלא דגרסינן מיפכא שחט בליל וזרק ביום שחט ביום וזרק בלילה דזריקה עיקר עבודה והיא חידוש יותר בסיפא כזריקה דאיכא מעילה ולהכי סדיק קבלה בבי לילה ונקט זריקה משום דלפי לפשר בגמרא שחיטה בכולהו הני: ממש בשוק בלילה והקבלה מיד ביום דקבלה ושחיטה מכוונת הן לון:

כל פסיה לו שעת היתר לכהנים מיניהן כזריקה אין מועלין דלא קרינא בהו קדשי ה':

פשיטא משום דשחיטה בדרום לפקינון מידי מעילה ומ"ת ליתני דהא קא משמע לן דזריקה לא מהניא בהו למפוקי מידי מעילה ל"ל דהא פשיטא הוא כיון דזריקה בפסול לא מהניא ולא מידי ועוד יש לומר דלפי מה שפירש מורי ניחא שפיר ולקמיה לפרש בעזרת השם:

קדשי קדשים שמתו יצאו מידי מעילה כו' לכיון שהולכין להיכן לא חיכו קדשי ה' חוץ לזמנו וחוץ למקומו למאי חזו כלומר הוה ליה למימר דסני דחנקינהו דלא חזו למידי וק"ל מאי פריך הסתם כיון דלחיכת מ"ד מס עלו לא ירדו לא אמרי' כמאן דחנקינהו כ"ש דלחיכת טפי

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0007
DFG

מון לזמנו וחון למקומו דלא נימא כמאן דחנקיהו דהא לכולי עלמא חס עלו
לא ירדו כדפרישית לעיל לכן כ"ל דנרסי חון למקומו למה לי כלומר פשיטא
דלא הוי כמאן דחנקיהו משעת מעילה דעלו לא ירדו כדפי' דעדיף מכולהו ומשני
הואיל ומרנה לפיגולו כלומר הא קא משמע לן דזריק לא מפקי מידי מעילה

חוי פג מהל' פסולי המוקדשין

דה"ק רשב"ג דפסולה מ"מ מרנה לקבועי פיגול ולחייב כרת חע"ג דכשיגיע כפיגול הוקצת בסר ור"ל תועיל נמי להוציאה מידי מעילה קס"ל ונראה דוקק לפרש שלא היה יודע במקצה החמת שבח לומ' דזריקה לא מפקי מידי מעילה והא פירוש לעיל דעל כרחי הוא ממלתיה דרבי יהושע לכן נראה לחומרי הכי דברים שסיר למחי חוא כלום ודחי ידענא דרבותא מש"ה זריקה ע"כ כדפרישית מיהו מה מירוש יש כיון שאין סוף רחיות בזריקה מהיכי תיתי דמפקה מידי מעילה ומשני הואיל ומרנה לפיגולו ולהכי ס"ל דזריקה מפקה מידי מעילה קס"ל דלא עלו ומשו שירדו ע"כ קחי מרדו דמתן לזמנו וחון למקומו לח קחי דהח משמ"ס המוכח מקדש דלכ"ע לח ירדו ונס לח קחי מעילה דפלוגתה היא כהדיוט כין ר' יהודה ור"ש: אליבא דר' יהודה כולי עלמא לחחי פלוגי דחס עלו ירדו לפסח נבי נפשח פלילה דלח פתט בדרוש קחמר ירדו כל שכן היכח דפתט בדרוש לעיכח מקומו לירדו כי פלוגי לי' דר' שמעון דחמר נפי בפתט פלילה לח תיד דר' יוסף כר"ש דחסר ומחמ' סיגוי מקום לפיגוי דמן:

ורבה חמר לך עד כחן לח קחמ"ל דמתנן לח פלוגי דחכח בעי למיתנא דמתנן לחטה כו' תיומת חמרי סבק כלל ונפסק דמו ונפח דמה דפלוגי בהו ר' יהודה ור"ש ופקט ניתנין למעלה פניתנין לחטה לפ"ד יהודה מודי דלח ירדו ופירש הר"י דמיירי הכח בעוף שעלתה ועשתה לחטה והכא"ל מודי ל' יהודה בפסול מ"מ ירדו דלח דמי לחתנין למעלה שנתנן לחטה דקחמר נזקקים הם יהודה דמתם מיירי בבהמה שהיתה לה הכשר בפתט ונקבלה חבל בעולת עוף שמלקה לחטה דלח היה פוסל הכשר פלוגי ר' יהודה כמו בפתט פלילה ונפסק דמה ועל זה מתלק רבה דעד כחן לח קחמר ר"ש לח ירדו נבי ונהים שלח פסלה כאן לח בזמנה ענמו ולעולם ניתנין וקבלת נפתן כלומ' כל מצוחה וכל עניניה חבל בפתט בדרוש מודה ר"ש דכמאן דחנקיה דמי והוי כמו פתוח חון לכיון פמצנה מקום פתיחה ונפתוח חון לפולי פלוגי הם פלילה וגדל מיהו קשה למורי רבינו ס"ד פרק מיהת דמותיב רב יוסף לקמן לרבה מינו מדלח כופי לחזוח נבי מליקה דכפסינה בה הם עלה לח ירד ור"ש נבי סיגוי בבהמה ומתוחב רבה ולפירוש ר"י ממחי מיתוחב מסיגוי מקו' למליקה והח מיהו מחלק הכח שעיר בין סגוי לעוף לנוף המוכח דכהמ' מנפקן לדרוש לכן כ"ל כדמפרש בפתט דמיירי בבהמ' ומש"ל דמתוך ביה ר' יהודה מ"מ מייתי לה לחומיה לסיגוי מקום דהוי כי סיגוי דדרוש ולסימנה בעלמא נקט וכל זה דוחק לכן נרחה למורי רבינו הרב רבי פרץ דהוקרך רבה להביח הח מילתח דניתנין למעלה שנתנן למטה דמי לח חייתי לח נפתח פלילה בהח ולחי ליכ' לפלוגי בעוף להתם סיגוי זמן והכח סיגוי מקום ולח למו כולי מ"ד ועדיין היה קשה לרבה מניתנה למעלה שנתנה למטה וכי תימ' ענין סיגוי זריקה לסיגוי פתוח דנבי דדרוש דהח בהח ניתנין למעלה שנתנין למטה חף ל' יהודה מודה דהוי פסול בפתוח כמו בזריקה לר' יהודה דהח בהמה שהיתה לה הכשר בפתוח ונקבלה חבל בעולת עוף שמלקה למטה דלח היה פוסל הכשר פלוגי ר' יהודה כמו בפתוח פלילה ונפסק דמה ועל זה מתלק רבה דעד כחן לח קחמר ר"ש לח ירדו נבי ונהים שלח פסלה כאן לח בזמנה ענמו ולעולם ניתנין וקבלת נפתן כלומ' כל מצוחה וכל עניניה חבל בפתוח בדרוש מודה ר"ש דכמאן דחנקיה דמי והוי כמו פתוח חון לכיון פמצנה מקום פתיחה ונפתוח חון לפולי פלוגי הם פלילה וגדל מיהו קשה למורי רבינו ס"ד פרק מיהת דמותיב רב יוסף לקמן לרבה מינו מדלח כופי לחזוח נבי מליקה דכפסינה בה הם עלה לח ירד ור"ש נבי סיגוי בבהמה ומתוחב רבה ולפירוש ר"י ממחי מיתוחב מסיגוי מקו' למליקה והח מיהו מחלק הכח שעיר בין סגוי לעוף לנוף המוכח דכהמ' מנפקן לדרוש לכן כ"ל כדמפרש בפתוח

אסינא חטאת הואיל ולכפרה קא אתיא לא
בדילין מינה אבל קדשים הואיל ולאו לכפרה
קאתי בדילי מנהון ולי בהו מעילה קא משמע
לן וחטאת שמתה מי איתי בה מעילה והרתנן
חטאת המיהות ומעות ההולכות לים המלח
לא נהנין ולא מועלין אמרי חטאת דמחוי
בחייהן בדילין מנהון לאפוקי היכא דמחיין
דלא בדילין מיניה איתיביה רב יוסף לרבה
חדא מנו חדא וחד מנו חד וכולן אין בטטאי
בגדי אבית הבליעה ומועלין בהן חוץ מחטאת
העוף שעשה למטה כמעשה חטאת העוף לשם
חטאת וקתני עילויה כל שהיה פסולו בקדש
בקדש אינו משמא בגדים אבית הבליעה
וכל שלא היה פסולו בקדש משמא בגדים
אבית הבליעה וקתני כל שהוא פסולו בקדש
אם עלו לא ירדו תיובתא דרבה תיובתא והא
דפליגי בה רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר"א
דאמר"א עולת במת יחיד שהכניסה לפנים
קלטה

חדא מנו חדא וחד מנו חד כו' שלשה כתות הבית כדמפרש ואזיל
וכולן אין מט אין בגדים כו' משנה היא בזבחים פרק °חטאת דף סו
העוף וקתני סיפא הלעיל מיניה שם נה כל פסולי מליקה והשתא קשיא מ"ג
דתנן אבית מליקתן בפסול מכל מקום מהניא מליקה לאפוקינהו מידי טומאה
נגעלת העוף טרפה ומועל בהן חוץ מחטאת
כו' הני חוץ מחטאת לא קאי אלא אמועלין
בהן מכל מקום דבעולה מועל בה לף כי נעשית
כדינה קאמר חוץ מחטאת שעשתה למטה
כמעשה חטאת לשם חטאת דהרי היא נעשית
כדינה הילכך אין מועלין בהן שהרי יש בה
שעת היתר לכהני וקאמר עלה כל שפסולו
בקדש אינו משמא כו' פירוש כל שיש לו הכשר
באקום אחר כגון כל שינוי מליקה דקאמר
בריש חטאת קרי פסולו בקדש לכל דאין
חטאת בגדים מבית הבליעה והשתא קתני
עולת העוף שעשתה למטה פסולה ואין
°חטאת בגדים מבית הבליעה וכפר °המזבח דף פד
מקדש הכן במילואים דרבי שמעון כל
שפסולו בקדש הקדש מקבל ומשם עלו לא
ירדו ומשם דשכני עולת העוף שעשה
למטה כלומר שמלקה למטה קאמר רבי
שמעון משם עלו לא ירדו וה"ה כמו דשכני
דדרוס בבהמה דמלקת עוף כשחיטה
בבהמה מכל °חטאת שעשתה למעלה לא
מייתי דהא אמר בחטאת מליקה בכל מקום
כיוצא בזה והא דתניא °חטאת העוף דף פו
חטאת שעשתה למעלה פסולה רומז לומר
דשתי בהוזה ומשנינן דמתניתין דם לא מצי
למיפר דהא לא דמי כלל לשנוי דרו דשחיט
מכל פריך שניר מעולה שעשתה למטה
דאמר מה הקטר שרשתו על מזבח אף מליקה שרשתו על מזבח הילכך מליקה
למטה פסולה והאי שינוי דמליקה הוי כמו שינוי דשם שה"מ דקתני אחת
מנו חדא הוא לשם עלו לא ירדו אלא ה"ק יכול להכיחם פיר' דפסולו בקדש
ת"ל מכל דכל פסולו בקדש °חטאת העוף הרי לך מנו חדא"ג מכשיר דף פו
לכל פסולו בקדש דפרק חטאת העוף אינו יכול להוכיח אלא מהכיא
דלא ל"ל קרא דעולת העוף שעשתה למטה והרי לך מנו חדא לחדריתי ים
סערי ת"ש חדא וחדא מנו תרתי וקתני חדא מנו הוא דכל פסולו בקדש
דפרק חטאת העוף לפי שצריך לכתוב דלעיל מינה הוא דמזבח מקדש קדי
חדא מנו תרתי לפי שצריך להכיא °חטאת העוף דתניא בבי כל דף נו
פסח לו בקדש ורישא עולת העוף שעשתה למטה כמו שפירשנו לעיל:

והא דפליגי רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר' שמעון כלומר מתוך דברי רבי
שמעון ניכר פשוט לו מי כרבה מי כרב יוסף דאמר ר"ש עולת במת
יחיד כו' כלומר עולה שהוקדשה ליקרב בבמות יחיד כגון לאחר שכלו לנוב
ולגבעון ונגנל שהותרו הבמות והרוצה לעשות בהם ברשם נגנו עושה:

שהכניסה לפנים פי' ר"ש בפרק בתרא °זבחים כגון לאחר שחיטה וק' דף קיט
דר"ש היכי קאמר מהיכא לכל דבר הא לא שייך בהו נפיון כיון
דכשחטה לא נראה לפרש שהכניסה היא לפני אחר שהוקדשה ליקרב בבמת
יחיד שהכניסה לבמות ניכר קלטה מהיכא לכל דבר לענין כל הדברים
שלמדנו בפ° °פרת חטאת דתקדשתם מה בין במת יחיד לבמ"ג ניכר כיון שם
פרת ושחיטת נפון כו' וביני לבי אליעזר עלו מהו שירדו כו' הלי עולת במת
יחיד דאמר שריכה ליטחט בנפון לפני שהכניסה לפנים אם שחטו כדרו ועלו
מהו שירדו והשתא ניחא דייק מינה הש"ס מדקתני עולת העוף שעשתה
למטה כלומר שמלקה למטה קאמר רבי
שמעון א

קלטה מחיצתו לכל דבר בעי' עיון עלו מהו שירדו מדקמיבעיא ליה לחדא מכלל דאידך פשיטא ליה אי ברבה אי כרב יוסף חדא מנו חדא קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו מחיצה כתיקנ' פסלה שלא כתיקנה לא פסלה או דילמא אפי' לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנ' קלטה שלא כתיקנה לא קלטה תיקו אמר רב גידל אמר רב זריקא פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ואינו מביא לידי מעיל' בקדשים קלים יתיב אביי וקאמר לה"א שכעתא איתיביה רב פפא לאביי השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפי' קרמו כולן חוץ מאח' כהן לא קדש הלח' שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה אישתיקבי אתא לקמיה דר' אבא א"ל בזריקה אמר לי' רב אשי לרבא והא אם עולא קומץ פיגול שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו וקמיצה היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול והא

כך מנוקד

קלטה מחיצתו לכל דבר בעי' עיון עלו מהו שירדו מדקמיבעיא ליה לחדא מכלל דאידך פשיטא ליה אי ברבה אי כרב יוסף חדא מנו חדא קאמר רבה התם אם עלו ירדו מחיצה כתיקנ' פסלה שלא כתיקנה לא פסלה או דילמא אפי' לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנ' קלטה שלא כתיקנה לא קלטה תיקו אמר רב גידל אמר רב זריקא פיגול אינו מוציא מידי ה מעילה בקדשי קדשים ואינו מביא לידי מעיל' בקדשים קלים יתיב אביי וקאמר לה"א שכעתא איתיביה רב פפא לאביי השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפי' קרמו כולן חוץ מאח' כהן לא קדש הלח' שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה אישתיקבי אתא לקמיה דר' אבא א"ל בזריקה אמר לי' רב אשי לרבא והא אם עולא קומץ פיגול שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו וקמיצה היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול והא

קלטה מחיצתו לכל דבר להוי כמי שהוקדשה מתחילה להקריבה למזבח דטעונה נפון וכל דבריס הטעונים בקדשי מזבח ונפסלת ביוצא וכדרוס ובשחר פסולין הנהוגין בקדשי מזבח : שנפסלה שחטה להיות עולת בית יחיד לאחר שהכניסה לעזרה בדרוס והעלה אותה הכהן לגבי

קלטה מחיצתה של עזרה לכל דבר להוי כמי שהוקדשה מתחילה להקריבה למזבח דטעונה נפון וכל דבריס הטעונים בקדשי מזבח ונפסלת ביוצא וכדרוס ובשחר פסולין הנהוגין בקדשי מזבח : שנפסלה שחטה להיות עולת בית יחיד לאחר שהכניסה לעזרה בדרוס והעלה אותה הכהן לגבי

מזבח כשונג או בזיד מהו שתרד מאי לאו מדקאיבעיא ליה גבי דתתילתה לאו למזבח מכלל דתחילתה לאו למזבח לא תרד : לא לעולם לא תרד מאי מי כרבה מי כרב יוסף : לא לעולם לא פשיטא ליה מי כרבה מי כרב יוסף שלא תדח מנו חדח עולת בית יחיד מנו עולת פנים מיבעיא ליה : והכי קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו מחיצה כתיקנ' פסלה שלא כתיקנה לא פסלה או דילמא אפי' לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנ' קלטה שלא כתיקנה לא קלטה תיקו אמר רב גידל אמר רב זריקא פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ואינו מביא לידי מעיל' בקדשים קלים יתיב אביי וקאמר לה"א שכעתא איתיביה רב פפא לאביי השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפי' קרמו כולן חוץ מאח' כהן לא קדש הלח' שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה אישתיקבי אתא לקמיה דר' אבא א"ל בזריקה אמר לי' רב אשי לרבא והא אם עולא קומץ פיגול שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו וקמיצה היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול והא

מכות דף יב

זבחים דף מב

פשיטא ליה מי כרבה מי כרב יוסף שלא תדח מנו חדח עולת בית יחיד מנו עולת פנים מיבעיא ליה : והכי קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו מחיצה כתיקנ' פסלה שלא כתיקנה לא פסלה או דילמא אפי' לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנ' קלטה שלא כתיקנה לא קלטה תיקו אמר רב גידל אמר רב זריקא פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ואינו מביא לידי מעיל' בקדשים קלים יתיב אביי וקאמר לה"א שכעתא איתיביה רב פפא לאביי השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפי' קרמו כולן חוץ מאח' כהן לא קדש הלח' שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה אישתיקבי אתא לקמיה דר' אבא א"ל בזריקה אמר לי' רב אשי לרבא והא אם עולא קומץ פיגול שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו וקמיצה היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול והא

זמת עלה דסיפא דקתני פגול קדשי שם מחריש מביא לידי פיגול כלומר
הסיריים במחשבה וקתני לחודה הוא עצמו בקומץ לא כל שכן ומתרצ' אתם
במסכת זבחים מתני' קתני הכי קתני אם היו תשוב בהמי פיגול דפגל
בקומץ לחוד כשגול גמור דכיון דסלקה למזבח דעקא פגולו ממנו כשהוא
פיגולים החוץ מביא מחריש הסיריים לידי
מעילה לא ודלמי עקא פגלו ממנו ומביא
הסיריים לידי מעילה לחוד דמחשב דקומץ
לחוד הוי פגול גמור וה"ה במחשב דשחיטה
לחודה דקתני דקדש הלחם דמביא לידי
מעילה וקתני לרב גידל אמר רב גידל הא
נמי דקתני אם אמרו מביא לידי פיגול הכי זבחים דקכט
קתני מסורת שמיה כולד ומתרגינן
לחוד הוי פיגול אלא הכי נמי דפגל בקמיצה
ופגל נמי בהקטר כדאמרינן לעיל: הלמד
מילפא בשרץ כל הנוגע ס: מחלוקת וכו'
דקאמר רבי יהודה נמי תניתין אם מחשבת
הזמן קדמה למחשבת המקום פגול ומייבין
עליו כרת ואם מחשבת המקום קדמה
למחשבת הזמן פגול ואין מייבין עליו כרת
דעיקר פיגול דמייבין עליו כרת הוי
במחשבת מלילת אין לזמנו ומכחי מוקרים
זה וזה אין מייבים עליו כרת ואמר מילפא
מחלוקת דרבי יהודה סבר אם מחשב זמן
וכו' ורבנן סברי לעכי אין בו כרת דעירוב
מחשבות הוי חוץ לזמנו וחוץ למקומו בזמן אחד ולכך לפעולו בשתי עבודות
פסול ואין בו כרת הואיל ולא חייש כולה במחשבת חוץ לזמנו ולכך קרי לשני
סימנין שתי עבודות אלמא הקטר חשוב לשתי עבודות ובגד סוף וכי
שחט סימן אחד עבד פלגא דשחיטה: אבל בשתי עבודות לחתי כגון בסימן אחד
מחשב בחצי חוץ לזמנו וחצי חוץ למקומו: דברי הכל עירוב מחשבות הוי
ואין בו כרת אבל פסול הוי ואפי' מקום מחשבין לרבי יהודה דאם מחשב זמן
קדמה בשחיטה לחודה הוי פיגול ואפי' נמי לרבנן אם לא חישב בה אלא חוץ
לזמנו לחודה בשחיטה הוי פיגול ומייבין עליו כרת: שאת דמחשבת שחיטה
לחודה פיגול הוי וקתני קדם הלחם לפגול מייתי קדשים קלים לידי מעילה
וקתני לרב גידל: אמר לך רב גידל הכא נמי לא אמר דמחשבת שחיטה
לחודה פיגול אלא לכי זריק תיגלי מילתא אי בעבודה אחר עירב המחשבות
אי בשתי עבודות דחייש בשתי עבודות לכי זריק הדם במחשבת פיגול
הוי פיגול לרבי יהודה כדאית ליה ולרבנן כדאית להו ואי בעבודה אחת דברי
הכל לא הוי פיגול אבל אכל מקום לעולם לא מיקבע בפיגול עד דזרי ואתי
הייני טעמא דקדם הלחם דשחק דזריקה דלא פיגל בשחיטה לחודה אבל
אם פגל בזריקה נמי לא מייתי קדשים קלים לידי מעילה כדרב גידל אי הכי
תיקשי ליה לנמי דקאמר דעד דזריק לא הוי פיגול ולטעמא דנפי תודם נמי לא
הוי פיגול עד דזריק ה"ק קשיא ליה הא אמאי קדם הלחם דקאמר לאו לחייבים
במעילה אף על גב דהשתא הוי פיגול גמור דפגל בזריקה אלמא זריקת
פגול מביאה לידי מעילה בקדשים קלים: לא אמאי קדם הלחם ליפסל קדם
דבעי שריפה דלא הוי בחולין אבל לא למעילה וכרב גידל: ליתא מסייעא
ליה לרב גידל הפגול לעולם מועלין בו: לאו אף על גב דזריק דם לבסוף
פיגול וקיימו כרב גידל דאמר אינו מביא לידי מעילה בקדשי קדשים: לא כי
קתני לעולם מועלין בו דלא זריק קא מיירי ולא מסייע ליה: אי דלא זרק
לבסוף פגולי פשיטא דמועלין בו: אלא לעולם בדזרק קא מיירי ואפילו הכי
לא מסייע ליה דכי תניא דלעולם מועלין בו אפי' לאחר זריקה כעולה הואיל
ולבעלים היא דאין בה היתר לכהנים ולא מיירי בחטאת ואשם: לעיל בחטאת
ואשם מיירי דאי בעולה פשיטא מאי למימרא: ועוד

והא קתני אם אחרים מביא לידי פיגול דהוא
עצמו לא כל שכן האי נמי איסורא דמייתי לידי
פיגול אם ליה רבינא לרב אשי והאם אילפא
מחלוקת בשתי עבודות כגון דאמר דרבני
שוחט סימן ראשון חוץ לזמנו וסימן שני חוץ
למקומו אבל בעבודה אחת דכולי עלמא עירובי
מחשבת הוא הכי נמי לכי זריק תיגלי מילתא
אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות אי הכי גבי
תודה נמי ער דזריק מאי קרש ליפסל דבעי
שרפה לימא מסייע ליה הפיגול לעולם מועלין
בולאו אף על גב דאיזדיק דם ומסייע ליה לא
דלא זרק הדם אי דלא זרק הדם מאי למימרא
אלא לעולם דזריק וכי תניא ההיא בעולה אי
בעולה פשיטא דגבוה היא כולה ועוד

עצמו לא כל שכן סיומא מילתא דלעיל הוה ליתן טעם לחם פקיע פיגול
וכפר ס' כית סמלי בזמנים הוא ופריך סתם מתי מקמר ומתני' הכי קתמר חם דף מג
תיכו מקבל הפנים בהיתך יכ"ג ומתרץ לידי פיגול כלומר על כרחך קבע פיגול
דחסרון פיגול כשמעלהו על גבי המזבח מ"ב עפרת כשלמא הוי ולא קרבן
ומ"ב היתך מביא הסיריים לידי פיגול הא
בעינן כהרנחת כפר חלמא מזמע שחל
הפיגול מעשת קמיץ והוא הדין כזכח שחל
מעשת שם טהלמי ס קא דעתך דאיכו חל
עד שעת זריקה וכן במנחות עד שעת
הקטרה חם כן היכי מוכח עולה דעשרת
כשלמא הוא חם לא פקע הפיגול דילמא
לעולם לא פקע ומכל מקום לא הי עשרת
כשלמא שהרי אין הפיגול חל עד שעת
זריקה וכן במנחה כשעת הקטר קומץ שאו
הי מעת הסיריים והשתא חלו תרוייהו
מהדדי הי תר סיריים ופיגול ומשני הא נמי
מיסורת דמייתי לידי פיגול כל מר לעולם
אין הפיגול חל עד שעת זריקה ומכל מקום
מוכח עולה שפיר שפקע פיגול דכיון
דחיסורי דמייתי לידי פיגול מתחילה מעשי
קתניא שהיה כנגד שחיטה אי לאו דעקא
פיגול הוי לן למחשוני עשרת והוי לא קרבו
מתירין:

והא מאי מילפא מחלוקת כשתי עבודות
כו' בסוף פרק שני דזבחים היא גבי הא דתנן תמיד נשחט קודם לחם הפנים חם מחשבת דף כט
הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול ומייבין עליו כרת ואם לאו פסול ותכמים
אומרים אחד זה ואחד זה פסול ואמר מילפא מחלוקת בשתי עבודות כגון דאמר
שחיטה אחת לזמנו ושחיטה אחת למקומו ופליגי ר' יהודה ורבנן במפגל
בשתי עבודות דרבי יהודה סבר ליה מפגל ורבנן לית להו מפגל אבל בעבודה
אחת דברי הכל ערוב מחשבות הוי ואין כאן פיגול אלמא אמר ספיגול משעת
שחיטה דמים ד"א דלמא עד זריקה אם כן בשתי עבודות נמי ליהוי ערוב
מחשבות שהרי אין הפיגול חל עד זריקה ואמר לך מחשבת
המקום קדמה ומשני לכי זריק תיגלי מילתא כלומר אמר משעת שחיטה
תיגלי מילתא למפרע שחל הפיגול משעת שחיטה דלכך מחשב הזמן
קדמה אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות כלומר בכל ענין אמרינן משעתו
אי כדמפרש לה ר' יוחנן בעבודה אחת אי בשתי עבודות כדמפרש לה מילפא:

אי הכי נבי תודה נמי כלומר נימא נמי דלכי זריק תיגלי מילתא למפרע
שהפיגול חל משעת שחיטה וא"ת מאי אין זריקת פיגול מביאה לידי
מעילה כי היכי דאמרינן דקדם הלחם:

אלא מאי קדם הלחם לאו לא היה במעילה תיגלי רובה לומר לענין מעילה
הלחם דסח פורם לעולם דלא שייך בים מעילה שלא הכי קאמר לא תימא
כדאמרינן לעיל בזריקה שלא קדם הלחם ליפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים
וכליכ בשחיטת פיגול מ"ת לא מהני זריק פיגול לחייבו במעילה בקדשי קלי:

ליכא מסייע ליה הפיגול לעולם מועלין בו לאו מע"ש דזריק כלומר אלמא
כיון דפיגול אין זריקה מוציאתו מידי מעילה ומיירי בקדשי קדשי
והוי סיוע לרב גידל:

אי לא זרק מאי למימרא פשיטא דמועיל ומ"ת דילמא הא קא משמע לן
דלא אמרי' כמאן דחנקינהו דמי ולא קרינן בהו קדשי קדשים ומ"ל דהכי
קאמר מאי למימרא ומאי קתני לעולם ליתני הפיגול מועלין בו ואתו לא:

אי בעולה מאי למימרא פשיטא דמועלין דאפי' לא היתה נפגלת מועלין
בו על שחנה לבית הדשן כדקאמרי לקמן ועוד תניא כו' לא תאמרת
בעולה גריכה למימר פשיטא דלא מהניא זריקה לידי מעילה אפי'
לן דמה לא ולאי מיירי בחטאת דמע"ג דכי לא לן דאכ זריקה מוציאתו מידי
מעילה מכל מקום כי לן דמה דמז נעשית הזריקה בפסול לא מהניא הזריקה לאפוקי מידי מעילה וסלקא דעתך אמינא הואיל דהוה הדין לזריקת פיגול סיפא ולאי
מסייע ליה דולחי בחטאת ת"ח תהניא זריקה הנעשית בפסול להוציא מידי מעילה ריפא מאי
כלומר נימא הואיל וסיפא בחטאת והשתא הוי סיועא להדיא דריפא סיועא זריקת פיגול ס"פ ולאי מסייע ליה כלומר וכי ולאי היא מסייע
מסייע ליה דילמא שאני זריקה דלאחר ליגה מזריקה דלאחר פיגול וקא"ר מאי שנא ומשני הלכה דעבידי בידים כו' לאו דוקא תני בים בילים שעל ידי קיסרין
מעשה הוא לא מהניא זריקה לאפוקי מידי מעילה כו' ומ"ת מה בכך אי לא מסייע סיפא מסייע ליה להא על כרחך מיירי בחטאת ולאחר זריקה
דאי בעולה מאי למימר ומאי הרב רבינו פרץ דריפא ולאי ים לגחות דלא מסייע ליה דלעיל מיירי בחטאת

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0011
DFG

פחטאת והויה וזריקה וקטרת אמת על גב דנעשית הפחיט כהכשר ולא פיגול ועד שעת קבלה מכל מקום מועלין לה פוקי ממלן דתמר לקמן היתר שחוטה שנינו :

הפיגול בקדשי קדשים מועלין בו כולהו זריק ומסייע ליה זריק פיגול

חינו מוציא מידי מעילה בקדשי

כר מפוס

ועוד דקתני סיפא לן דמה אף על פי שחזר וזרקו מועלין בו אי אמרת בשלמא בחטאת שפיר אי אמרת בעולה צריכא לתים סיפא ודאי מסייע ליה רישא מאי הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה נמי רישא סיפא ודאי מסייע ליה ס"ש הלנה דקעביד בידי לא מהני זריקה לאפוקי מידי מעילה מחשבה לא קא עביד בידים מהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה לימא הא מסייע ליה הפיגול בקדשי קדשים מועלין בו ולאו אף על גב דזרק ומסייע ליה דלא אזרק אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין בו אמאי קתני סיפא בקדשי קלים אין מועלין בו ליפלוג ברישא ולירתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו ההוא ודאי מסייע ליה לימא הואיל ומסייע לי סיפא מסייע ליה נמי רישא קדשים קלים פסיקא ליה הכא לא פסיקא ליה : כלל אמר רבי יהושע כל שהיתה לו שעת היתר לכהנים אין מועלין בהן וכל שלא היתה לה שערת היתר לכהנים מועלין בה איזוהי שהיתה לה שערת היתר לכהנים שלנד ושנטמאת ושיצאת ואיזוהי שלא היתה לה שעת היתר לכהנים שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמיה : אמר ליה בר קפרא לבר פדת בן אחותי ראה מה אתה שואלני למחר בביה המדרש היתר שחיטה שנינו או

ועוד מסיפא נמי דיקא דקתני לן דמה והוה הדין לפגול אף על פי שחזר וזרקו מועלין בו דמין מוציא מידי מעילה : מי אמרת בשלמא בחטאת להכי ד יקינן דהוה הדין לפיגול אחס פיגל בם אף על פי שחזר וזרקו מועלין בו : אלא מי אמרת בעולה צריכא למימר דמועלין בה כולה לגבוה היא אלא שמע מינה בחטאת מיירי והוה הדין לרישא: סיפא ודאי מסייעא ליה לן דמה כו' דמיירי לאחר זריקה ודייקינן ה"ק דפיגול דזריקה חינו מוציא מידי מעילה : נימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה רישא לנימא כמי בחטאת מיירי וקאמר לעולם מועלין בו דאמרינן אף על גב דזרק : וקא פריך ומסיפא כמי מי פסיט' ליה דמסייעא ליה דילמא לעולם חימא לך אלא מסייעא ליה דאתרינן אלא דמי לן דמה למחשבת פיגול דמהדר לי' אמאי לא דמי: ומאי שנא כלומר מה הפרש יש בין פסול לן לפסול פיגול : ואמר ליה ודאי לא דמי לך הלנה דקעביד מיסורא בידים שהיה לו לזורקו והלינו דהיינו דקעביד ליה פסול בידים דלגבי מחשבה דפיגול מצוה לינה מעשה בידים הילכך קנסינ' ליה אלא תיהני ליה זריק' לאפוקי מידי מעילה שלא מועלין נמי לאחר זריקה : אבל מחשבת פיגול לא עביד מעשה בידים אלא פסול מחשב' חימא לך אלא קנסי' ליה ומהני ליה זריק' לאפוקי מידי מעילה ואלא כרב גידל וריצה בעולה קמייתי כדתוקימנא בריצה : הכי נמי דאין מועלין בו דזריק' פיגול חינה מוציאה מידי מעילה והיינו כרב גידל: מאי קתני סיפא דהקיפ הפיגול בקדשים קלים אין מועלין בו כלומר מעילה לאחר זריקה דלמו קדשי ס"נהו: ליפלוג ברישא בידי' ולירתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו אלא מלה פליג הכי ברישא אלא לימא בזמן שהוא מועלין לרב גידל: והוה ודאי סיפא דקתני בקדשי קלין אין מועלין מסייעא לרב גידל דתיהו נמי הכי לאחר זריקה חינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים : לימא הואיל ומסייעא ליה ס"פ כדאמרן דזרקו מסייעא ליה נמי רישא דנימא דבלף על גב דזרק מיירי : אמר ליה רישא ודאי לא תסייע ליה דרישא מיירי בדלא זרק כדאמרן והא דתייקת מבל ורק מאי הכי נמי דאין מועלין : מאי קתני סיפא כו' ליפלוג ברישא אין הכי נמי דמצי למפלוגי ברישא אלא מאי הכי תנא סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו הואיל ופסיקא ליה למילתא דבין לפני זריקה ובין לאחר זריקה אין מועלין בו כתימורין הואיל וזריקה פיגול היא מאי הכי תניא ליה מהיות הפלגה דרישא לא פסיקא ליה מילתא הואיל ולפני זריקה מועלין בו ולאחר זריקה אין מועלין בו כדתניין ברישא הילכך לא תני לה ולסיפא לא מסייע ליה לרב גידל : רמה תה אתה שואלני אשאל לו הא דקתני במתניתין שעת היתר שחיטה שנינו דכיון שנשחטה כתקנה אלא פסול היינו שעת היתר ואף על גב דשוב נפסלה יצאת מידי מעילה :

מו

או היתר זריקה שנינו או היתר אכילה שנינו
חזקיה אמר היתר שחיטה שנינו רבי יוחנן
אמר היתר אכילה שנינו אמר רבי זירא לא
דווקא מתניתין דלא כחזקיה ודלא כר׳ יוחנן
תנן שלנה ושנטמאת ושיצאת לאו דלמ דם
וקתני אין מועלין בו ושמע מינה היתר זריקה
שנינו לא דלמ בשר אבל דם איזדריק משום
דהכי קתני אין מועלין בו תנן ואיזו היא שלא
היתה לה שעת הכושר לכהנים שנשחטו חוץ
לזמנה וחוץ למקום׳ ושקבלו פסולין וזרקו את
דמן אלים ה׳ דזרקוהו פסולין וקיבלוהו פסולין
למה לי עד דאיכא תרתי אלא לאו דקבלוהו
פסולין וזרקוהו כשרים וקתני מועלין בו ש׳מ
היתר זריקה שנינו מתקיף לה רב יוסף ואי
ס׳ד איכא לפלוגי הכי הא דתנן החם חטאת
פסולה אין דמה טעון כיבוס בין שהיתה לה
שעת הכושר ונפסלה ובין שלא היתה לה
שעת הכושר ונפסלה אי זו היא היתה לה
שעת הכושר ונפסלה ושנטמאת או שיצאת
איזוהי שלא היתה לה שעת הכושר שנשחטה
חוץ למקום׳ חוץ לזמנה ושקיבלו פסולין וזרקו
את דמה היכי דמי אילימא דקיבלוהו פסולין
וזרקו פסולין הוא דאין דמה טעון כיבוס הא
קיבלוהו וזרקו כשרי׳ דמה טעון כיבו׳ קרי כאן
אשר יזה מרמה ולא שכבר הוזה אא לאו דוק׳

ה״נ

מתני׳ מי שהיתר זריקה שנינו או היתר אכילה שנינו
חזקיה אמר היתר שחיטה שנינו רבי יוחנן
אמר היתר אכילה שנינו אמר רבי זירא לא
דווקא מתניתין דלא כחזקיה ודלא כר׳ יוחנן
תנן שלנה ושנטמאת ושיצאת לאו דלמ דם
וקתני אין מועלין בהן משום היתר זריקה
שנינו : לא דלמ בשר חוץ לזמנו מכל מקום
מיזדרי ולהכי אין מועלין בו דיש בה היתר
אכילה לכהנים כרבי יוחנן : למה לי עד
דאיכא תרתין בפסולין קבלה וזריקה בקבלו
פסולין לחוד סגי דהא נפסל בו : אלא לאו
דקבלוהו פסולין ואף ע״ג דזרקוהו כשרים
מועלין בו הואיל ונתקבל בפסול דלמ הי׳ בו
היתר זריק׳ דלמ הויא קבלתו כרעוי וטעמ׳
דקבלוהו פסולי׳ וזרקוהו כשרי׳ מכל מקום
כשרים מע״ג דזרקוהו פסולין אין מועלין
בו דמעשה שקיבלוהו כשרים הותר לזריקה
ומ״ה אין מועלין בו וז״ש היתר זריק׳ שנינו:
מתק׳ לה לרב יוסף אלא מעתה לך דאמרי׳
קיבלוהו כשרים וזרקוהו פסולין כמי מועלין
בו דהיתר אכילה שנינו דמי שלקח דעתך
דאיכ׳ לפלוגי הכי כדאמר דקבלוהו פסולין
וזרקוהו כשרים מכל מקום אין על
גב דזרקוהו פסולין אין מועלין בו לדוקא
קתני שלנה דתנן בזבחים חטאת פסולה
שניתז דמה על הבגד אינו טעון כיבוס
כדכתיב בחטאת כשרה ואשר יזה מדמה על
הבגד תכבס ונו׳ אלמ הלמ אי הכשר דהוה
ליה שעת הכושר מי לימר כדאית ליה היתר
שחיטה מי לימר כדאית ליה היתר אכילה :
קבלו פסולין וזרקו פסולין הוה לימין דמה
טעון כיבוס הא קבלוהו כשרי׳ וזרקו פסולין
אי אית׳ דאכל מינה כשרה ואי לא לא
פסולין דוקא קתני פסולין ולא כשרים : קרי כאן אשר יזה מדמה ולא שכבר
הוזה כלומר אשר יזה מדם העומד להזות דעדיין לא נעשית מצותו הוה
הוה כשניתז ממנו על הבגד קודם זריקה אי נעשית זריקה טעון כיבוס ולא
שכבר הוזה דלאחר הזאה אין המותר טעון כיבוס דמאחר שנזרק כבר נזרק
כבר נזרק פסול אינו טעון כיבוס ואי אית׳ דקתני בחטאת שקבלו
פסולין וזרקו פסולין לאו דוק׳ דאפי׳ קבלו כשרין וזרקו כשרין אין דמה טעון
כיבוס מאחר זריקה מע״ג דהויא חטאת כשרה הואיל ובכר הוזה מכל קודם
זריקה טעון כיבוס כדין חטאת כשרה דטעון כיבוס אפי׳ כן קבלה וזריקה:

הכא

כך הוא אי פסולין ר״ל אי קבלו כשרים וזרקו פסולין דמועלין משום דהיתר אכילה נמי איכא דהא
בפסולין לחוד דבעי משמע דאפי׳ נעשית הקבלה בהכשר מועלין משום דהיתר אכילה שנינו ולא כיון דהא
בפסולין מד מ לתת היא לאו קבלוהו פסולין דוקא הא קבלוהו כשרים דהיתר זריקה אין מועלין וס״מ מ״ש
לי למיתני וזרקו פסולין כלל כיון דקבלוהו פסולין דוקא ל״ל למתנ׳ וזרקו פסולין לאשמועינן דקבלוהו דוק׳ ור״ק מ״ש וזרקוהו פסולין אי קבלוהו פסולין נמי
הוא דמועלין אלא הוא היתר זריקה הא קבלוהו כשרים מע״ג דזרקוהו פסולין אין מועלין מע״ג דאין לו היתר אכילה כיון דהיכא היתר זריקה מ״מ קא לתני
בתי תנא קבלוהו לפסול לחוד שפיר ידע דהיתר זריקה שנינו דמשמע הא קבלוהו כשרין מיד אין מועלין כי היכי דהוה פריך למה לי למיתני קבלוה פסולין כי
אמרינן דהיתר אכילה שנינו ומאחר מודי ר״ס פרק שני דמעילה שפיר למיתני וזרקו לפסולין דאי לא תנא אלא קבלוהו פסולין ס״ד מימנא דה״ה כי נמי קבלוהו
כשרין וזרקו פסולין דמועלין משום דהיתר אכילה שנינו והא דנקט קבלוהו פסולין ולא נקט זרק פסולין עבודה דמיתת נקט דמקבלה ואילך מצות כהונה
קמשמע לן הא דתני וזרקוהו פסולין דעל כרחך היתר זריקה שנינו לאו דלמ קבלוהו פסולין אלא דלמ היתר זריקה שנינו ותנא
וזרקוהו לומר כי נמי זרקוהו פסולין דוקא קבלוהו פסולין הוא דמועלין הא אם קבלוהו כשרים אין מועלין לפתוקי ממילא דאחר היתר אכילה שנינו ונם דלמ
כמ״ד היתר שחיטה שנינו דהא כי נמי קבלו פסולין מיכף היתר שחיטה ואפילו הכי מועלין :

מתקיף לה רב יוסף אי ס״ד מיכף לפלוגי הכי כלומר שמחלקין כך לומר דקבלוהו דוקא מכח קושיא דלמה לי למיתני תרתי :

חטאת פסולה אין דמה כו׳ דכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה על הבגד תכבס ודרשי׳ ברעוי להזות לאפוקי חטאת פסולה קיבלו פסולין וזרקו פסולין הוא
דאין דמה טעון כיבוס קבלוהו כשרים וזרקו כשרים דמה טעון כיבוס הלכך אפילו עשה כן יש לדקדק כך דבין קבלו כשרים וזרקו פסולין אין מועלין וכיון
שנאית לומר תרוייהו דוקא כמו כן יש לדקדק כאן ואמאי קרי כאן אשר יזה מדמה ולא שכבר הוזה שלא לומר שלא ס״מ לאין לדקדק על זה דהא דקתני
דזרקו פסולין לאו דוקא ואגב קבלוהו נקט ליה הכא כמו בכל מעילה תדע שהרי מעילה היתר הוא ולעולם היתר אכילה שנינו דהא קבלוהו נקט ליה : אמר

אמר רב מתי למה לי למיתני תרתי כלומר נפקא מקומות הכא במעילה
דף נב ופרק כל מטמאת דלא ניתא ליה לימר דכתבי מקומות יתיר
סוכה כפולות אלא לעולם דמעילה דוקא ומקום לא תפסוט דהית זריק
שנינו דדילמא לעולם מיתא לך דהיתר מכיל ועיקר מתני כדקבלוהו ורקוהו
פסולין וכי תימא למה ליעד למיכא תרתי
לאם כדרך שזרקו פסולין הא קמ"ל דפסול
עושה שיריים כלומר דוקא מקום דקיבלו
פסולין ורקו פסולין דהשתא ליכא לא היתר
מכילה ולא היתר זריק דכי נמי יחזור הכא
מדם שנתקבל ויזרוק לא כלום הוא
כיון שזרק פסול תבל מי לחו דזריק פסולין
אלא נפשך מדם המתנת נזקקים אם יש דם
נגעים יחזור הכשר ויקבל והיינו דקתני מיי"פ מהל'
פסולי נקט תרוויהו קבלו ורקו אגב הדיוק דקתני המקדישין
דכיון דליכא תרתי משניות אין כאן כפולות ופ"נ מהל'
בכנס מין להקפיד מי נמי מתני למימר התם מעילה
כי הכא קמ"ל דפסול עושה שיריים ומ"ש
דתכא שמעינן מ"מ מין להקפיד בתמנה
תחרת אם תיכה בשר שמינו צריך תבל
מעיקרא הוה קפיד ליה מקום כשמיני
מצניעת כפולות בתנס והשתא ניחא דמסקנ'
לא תיפוך לן מידי מן הכתיבת ולהכי מיתי
ת"ק תבל הני דכמוך פסול מהו שיעשה
שיריים פירוש שזרק מהו שיעשה כל מה
שנשאר בכותר שיריים ס"ג מתי לחו תפילו
פסיל פ"ר תפילו פסול בכלל אין לך דבר
שעושה שיריים ומשני לא לבד מפסול תוך
מלוקו פסול דק"ל נזיר דהיינו טעמא כמו
שמפרש בסמוך וי"ג תיפוך לחו בר מפסול
והיה הוא וכר קתני תוך לזמנו וחוץ למקומו ומשני לא פסל כולו פסול הוא
כמו תוך לזמנו וחוץ למקומו ואפ"ה אין לך קרבן כלומר דשמע בהדיא דסוס
פסול מינו עושה שיריים אף תוך לזמנו וחוץ למקומו דוקא ה"ק אין לך שמינו
מובא בגיבור ועושה שיריים כו' כלומר כל פסל שמינו מרנה בגיבור הינו
עושה חלא שיריים תוך לזמנו וחוץ למקומו הני טמא דאיתיה בגיבור משוי
שיריים שהרי זריקה חשובה קצת אחרי שים לו היתר בגיבור שאר פסולין
דליתנהו בגיבור לא משוי שיריים לפי שאין זריקה חשובה והרי שיח בפולו
לא זרקי כלל הילכך פסול דאמר עושה שיריים מיירי בטמא

תא שמע הפיגול לעולם מועלין בו חוץ לזמן ולעולם דקתני ר"ל בין
פיגול בשחיטה בין פיגול בקבלה ואפילו פיגול בקבלה דסוס ליה
היתר שחיטה קתני דמעלין וטעמא דפיגול הא לית ליה מע"ג חלא זרק אין
מועלין ושמע מינה היתר זריקה שמינו לית ליה זרק ולהכי נקט פיגול דאי לאו
דפיגול אין מועלין דהיתר מכילה שמינו:

ומאי לעולם הא קמשמע לן כרב גידל תימא מאי פריך מאי לעולם
מדרבה דניחא טפי כיון דמיירי בזרק ומדרבה למאי דסלקא דעתך
דמיירי בלא זרק הוה קשה ספי מאי לעולם כיון דליתא לדרב גידל הא
לעיל מיירי סיועתא לרב גידל מדנקט לעולם דמיירי על כרחך בזרק דאי
בלא זרק מאי למימרא ומפרש התם בשר מקודי דאמר הכא כי סלקא דעתך נמי
דהיתיר וריקה שמינו מיתא לרב גידל והכי פירושו מאי לאו חלא זרק מדנקט
לעולם משמע דמיירי בין קודם זריק בין לאחר וריקה ומשמע לן תרתי דכי
זרק מועלין חלמא ס"ל כדרב גידל חלא מתיא זריק מידי מעילה וכי לא זרק
משמעינן דהיתר וריקה שמינו דמשמע דוקא פיגול מועלין בו הא לא פיגול
אין מועלין בו לא זריק ומאי לעולם הא קמשמע לן דמיירי בזריקה אם כן ליכא
רבותא בדוקא דהא פשיטא דהיתר מכילה מפקע מידי מעילה ומשני הא
קמ"ל כדרב גידל כלומר חלא מתיא זריקת פיגול ומפקע מידי מעילה:

ביצד לפני הזריקה מועלין בו לאחר זריק אין מועלין בו קתני מיהת לפני
זריקה מועלין בו לאו דקאי אמיזרק אלא אמיזרק ומשני הא
לפני זריקה מעם שלא זרק מועלין בו ואף על גב דליכא היתר וריקה מ"מ
מועלין בו משום דהיתר מכילה שמינו לא חלא הוה ליה שהות
למזרק דקיבלוה שתוך לפק עת התמה חלא נעשים הקבלה
בהכשר מאי מיריא דתני לפני זריקה שיהא כלומר מאחר מפליג בין קודם
לאחר זריקה ליפלוג בקודם זריקה גופיה בין קודם רציות זריקה בין לאחר רציות זריקה
לאחר בקיעת התמה מועלין/בו דליכא רציות זריק ומשני הכי קתני קודם זריקה כו' כלומר לפני זריקה לאו דוקא שלא ר"ל קודם שיזלה לזריקה:

תא

כיצד לן הדם כגון שנתקבל היום ולא נזרק עד למחר אם אכל הכשר לפני
זריקה מיעלין בו ואכלו למחר זריקה מן מועלין בו דסבירא ליה לר׳ שמעון
זריקת לן מועילה מיני מעילה כזריק׳ כשר קתני מיהת לעני זריקה מועלין
בו מאי לאו דהום שהות היום למזריקה דמי
בכום לן נפי׳ מידי מעילה עד למחר זריקה
ולהכי לפני זריקה מועלין בו הואיל ועדיין
לא נזרק הדם לא היה בו שעת היתר ושמע
מינה היתר אכילה שנינו: לא דקבלי׳ סמוך
לשקיע׳ החמה ומשו׳ הכי לן דלא הוה שהות
למזרקים והוה אכל הכשר כלילה לפני
זריקה להכי מועלין שהרי הדם עדיין לא
היה ראוי ליזרק ולא שנינן למימ׳ כל העומד
ליזרק כזרוק דמי: אכלו אי הוה שהות
דנראה לזר קה מהרינן כזרוק דמי ואין בו
מעילה דהיתר זריקה שנינו אי הכי מדתני
לן לפני זריק׳ ליתני הכי שקבלו קול׳ שקיע׳
החמה דהוה שהות למזרקים ולן מן מועלין
בו דהואיל והיה עומד ליזרק כזרוק דמי
דהיתר זריקה שנינו: קבלו לאחר שקיעת
החמ׳ לכשחט בלילה ולן ואכל הכש׳ מועלין
בו דהא מיהו ראוי ליזרק זריקה בשרה ולאו
כזרוק דמי הילכך מועלין בו: הכי נמי
קתני קודם שירקה לזריק׳ דהא דתני לפני
זריקה היינו קודם שנראה לזריק שקיבל שקיעת
החמה דהוה שהות ביום למזרקים מן מועלין
בו דהואיל והיה עומד ליזרק כזרוק דמי
ולעולם היתר זריקה שנינו: תא שמע רבי
שמעון אומ׳ כולה מיתר׳ בסיני׳ לעיל
ליה נותר: לאחר זריקה מן מועלין בו
דסבירא ליה לזריקת פנול מועילה מידי
מעילה בקדשי קדשים כשר ופליג
אדר׳ נידל והכא ליכא למידק לטעמיה
דר׳ שמעון כדקיימ לעיל בהפיגול לעולם
מועלין בו טעמא דפיגול הא לא הוי פיגול
מן מועלין בו דהא סבירא ליה לר׳ שמעון
דזריקת פיגול מופקעה מידי מעילה כזריקת
כשר: מאי לאו דזרק ושעמא משום
הכי הוא דפיגול מינו מופקע מידי מעילה
אף על פי שזרק הא כשר כיון שזרק מן
מועלין בו ושמע מינה היתר אכילה שנינו דכשנין שזרק: לא דלמא
שנתקבל בכלי ובפיגול הוא דלא אמרינן כזרוק דמי והא כשר אמרינן כזרוק
דמי דהיתר זריקה שנינו: אבל זרק מאי הכי נמי דכשיזה למיתר דמן
מועלין בפיגול מאי מיריא דתני סיפא בקדשים קלים ליתני בקדשי קדשים
כמן לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה מן מועלין: ודאי הכי נמי מצי תני
ולא מינטריך סיפא: אלא הא קא משמע לן דכל לאתויי לידי מעילה כגון
מיומרי קדשים קלים זריקה כתיקנה שמין בה פיגול אתיא לידי מעילה
התימורין ולא זריקת פיגול: כל לאפוקי מידי מעילה כגון בשר קדשי קדשים
שלא כתיקנה כגון זריקת פיגול מפקע מידי מעילה ולא כרת נידל והיינו
דאמרינן במכל מנחות הא לאיתותב רב נידל דהא סתמא ור׳ שמעון תרוייהו
סבירא להו דזריקת פיגול מופקעה מידי מעילה בקדשי קדשים: מתני׳:

בשר

תא שמע דבי שמעון אומר יש פיגול כו׳ כלומר סוגיא פיגול הוי כשר
בבי נותר ממנ קשה היכא קאמר דמיירי דהואי שהות למזרקים
מכל מיימ פיגול דנקבלה לא מכנית תמרת דהא מוקמת לה כמעשה שבלה
בהכשר ונס כהא לא מפקת תמרת דהא ר׳ שמעון הוא דאכשי׳ בהילוך בפרק
קמא דזבחים משום דהוי לה עבודה שתפסה
לבטלה כגון שחטו בכלי חסוכה וזרק לכן
נראה לי כגון שפיגל בסיוע שבלה דהואי
שהות למזרק בתחלת קבלה וקתני מועיל
ומ״מ היתר אכילה שנינו משמע מכל סיפא
דאין מועיל מיירי לאחר זריקה ממש ותימ׳
מ״ש תיקנה לרב נידל לאחר לזריקת פיגול
לא מפקיע מידי מעילה ודכ יש לומר דרב נידל
מפני לה כדמסיק הכא דלפני זריקה היינו
קודם שירקה לזריקה ולאחר זריקה לאחר
שירקה לזריקה ולעולם קודם זריקה משום
דהיתר זריקה שנינו ומ״מ קשה דאם כן מי
הויא סיפא דלא״ד היתר אכילה שנינו ליתי
לרב נידל וזה מינו דלא״ד היתר אכילה
שנינו לא מצי ליסב מתניתא אם לא כרב
נידל דהא לעיל נמי מתני׳ דקתני שנשחט
חוץ לזמנה וחוץ לתקומו מיירי
על כרחך מיירי בזרק כשר מדקתני מועלין
דמי בלא זרק מאי מיריה מסו׳ דפיגול לא מפקע מידי
מעילה לא פיגול אלא מ״ש תיקנה שנינו היתר אכילה
שנינו ומומר הכשר מקומי דהא לא קתני כלל
לא״ד היתר אכילה שנינו אלא דכי
עלמא מית ליה כותי׳ דהיתר אכילה שנינו
ומפקע מידי מעילה ומפקע מידי מעילה וכשהוא
פליגי דר׳ יהושע מית לה היתר אכילה שנינו
ומיירי בזרק כדפירשנו לעיל ורבי שמעון
דמתניתא מיירי בלא זריקה ומית לי׳ היתר

זריקה שנינו:

תא שמע הפיגול בקדשי קדשי׳ מועלת
כו׳ לאו דזרק וס״מ היתר אכילה
שנינו דמשמע דזקא פיגול מועלין דבלא פיגול אין מועלין בו ודזקא משום
דזרק ואיכא היתר אכילה הא לא זרק אע״ג דלא פיגול מועלין כיון דליכא
היתר אכילה ואם תאמר מנליה הא דזקא בזרק מיירי למידק דבלא פיגול
אין מועלין דלמא ה״מ בלא זרק ים לומר דהכי פירושו לאו דזריק דהוה שהו׳
למיזרק אבל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכיל׳ שנינו לאי היתר זריקה
שנינו מכיון שניתקנה בהכשר מיד מעילה ואם תאמר הפיגול
מיירי בפיגל בסיוע קבלה כמו שפירשנו למעלה ומשני לא בלא זרק כלומר
בלא נזרק לזריקה דליכא היתר לזריקה וזה הפירוש דוחק הוא מלוד
דהא זרק משמע דזרק ממש ופירוש ר״ת דהכי קאמר מאי לאו דזרק כו׳
דאית ליה מסתמא אתא לאשמועינן כדרב נידל דזריק׳ פיגל לא מפקע מידי
מעילה ועל כרחך מיירי בזרק ודזקא פיגול הוא ולא מפקע מידי מעילה
הא לא פיגול אין מועלין ומשמע מינה דהיתר אכילה שנינו לאי היתר זריקה
שנינו אם כן היה ליה למיתני לעולם כדלעיל לאשמועינן דמיירי לאחר

זריקה וכדרב נידל אלא ודאי היתר אכילה שנינו ואם כן על כרחין מיירי בזרק דאי בלא זרק מאי מיריה פיגול לא מפקע
ודאי מיירי בזרק והוי סיפיתא לדרב נידל דודאי מיירי בזרק כלומר מדרבה ליתא לדרב נידל דבזרק לא מיירי דאם כן
הוה מפקע מידי מעילה אלא מיירי בלא זרק ומשום דהיתר זריקה שנינו:

כל לאתויי כו׳ אלא כתיקנה לא מיירי והיינו כדרב נידל כל לאפוקי מידי מעילה אלא כתיקנה כמי מפקע מידי מעילה ולעיל בשמעתי׳ דרב נידל פי׳ טעם נכון:

בשר

בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים ר' אליעזר אומר מועלין בו ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא ר' עקיבא אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא

ח בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים ר' אליעזר אומר מועלין בו ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא ר' עקיבא אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא °אמר רבי עקיבא והרי הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות לא כשם שדמה פוטר את בשרו כך הוא פוטר את בשר חברתו אם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה

ט דין הוא שיפטו את בשר עצמו °אימורין קדשי קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין בהן ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ר' עקיבא אומר מועלין בהן וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא:

גמ' והני תרתי לטה לי צריכי דאי איתמר בקדשי קדשים הוה אמינא בהא קא אר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקנה מפקא מידי מעילה שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה טודי לרבי עקיבא דאפילו שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשי קלים הוה אמינא גבי קדשי קלים הוא דאמר ר"ע מועלין בהן דאפי' זרקה שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה אבל קדשי קדשים דלאפוקי הוא שלא כתיקנ' לא מפקא מידי מעילה קמ"ל °אתמר °אמר רבי יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא מקצתו אבל יוצא בולד לא אמ' ר"ע א"ל ר' אסי לר' יוחנן כבר לימדוני חבירי שבגולה מחשבי

כשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים וחתכ' נתנם וטוב וזרק דמם: רבי אליעזר אומר מקח על פי שנזרק דמם מועלין בו דסבירא ליה לר' אליעזר זריקה מינה מועלת ליוצה: ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא סותל דינה מידי מעילה קובעת כפנול וכותר וטמא שלה זריקה כשרה: רבי עקיבא אומר אפילו לא זרק הכי והכתיבן אין מועלין בו דזריקה מועלת ליוצה: וחייבין עליו כדרך זריקה כשרה ויש ספרים שכתוב נתן אבל חייבין והכי אבל היא כמו בחמת אמר כמו אבל אשמי תנחנו: אמר ר' עקיבא דכתי לחיתני רחים למען לאמר זריקה מועלת ליוצה: והרי שתיהן עומדות ושחט את שתיהן וזרק של אחת מהן והויא לה לידך חברתה מותר חטאת משע' שנזר' דמה של אחת: לא כשם שדמה פוטר כלומר אי אתה מוצא שכשם שחותה שנזרק דמה פוטרת בשרה מן המעילה כך פוטרת חברתה זו שלא נזרק דמה מן המעילה דכוותי' אחד הן שהרי יכול לזרוק דמם של זו ואי אתה יכול לעשות כן פטר את בשר חברתה מן המעילה הוה לך לומר זה הוא שיפטר את של עצמה תלמוד לומר כשם שפטר את של עצמה כך יפטר את של חברתה ולא קל פסול יוצא אתה למד דמהניא ליה זריקה כדפרישנא מכל מקום פסולי דתמירי מיהו ר"ע אזיל לטעמי' דאמר כשרי כמו פסולין יש בזבחים ל' יוחנן כהן ר' עקיבא הלא מהניא בהו זריקה שלא יוכיח פסול שאינו מסתברת ליה למיעל:

אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר מועלין בהן לפי שעדיין לא הוכרר חלק נכוה מאחר שנפסל ביוצא הרי זריקה מועלת ליוצא ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר כדפי' לעיל טעמא מכ"מ לא ר' עקיבא אומר מועלין בהם דקסבר זריקה מועלת ליוצא:

וחני תרתי למה לי למשמע מן הלמודא דרבי עקיבא ורבי אליעזר בקדשי קדשים ותימורי קדשים קלים שלא כתיקונן לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה כגון תימורי קדשים קלים שיצאו לידי מעילה מידה ליה לרבי עקיבא למועלין כו' תימה דהכא משמע שים לו להכניס יותר מידי מעילה ולעיל משמע שיפכא דקאמר דזריקה שלא כתיקונ' לא מייתי לידי מעילה ות"ח מפקא מידי מעילה ואומר מורי רבינו ה"ר יצחק ז"ל לעיל שיפא טעמא והכא שיפא טעמא דלעיל כשנעשית הזריקה עצמה בפסול שפיגל בפחיטה או בקבלה הילכך שינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים דלא קרינן ביה קדשי קדשים מכל מוציא מידי מעיל בקדשי קדשים והכא בתמימי דחמיר זריק לעכין לאיתויי כר' יוחנן דבעי הרצה כפיגול ופסל את הדם דחמיר דהא כל פיגול חייב כרת וא"כ לעניין מעילה קרינן ביה דאי אתה לאכילת חלב ופקעה ליה קדשי' כי זה טעם זה חילוק פירוש מורי למעלה נבי הסיא דרב גידל מכל מכא מיירי שהזריקה נעשית בהכשר אלא נזרק על הכשר ס"ז

מחשבין עליו המזבח ועל הסדוף שלו כשרפו המיתורים ומיהו כוריקה ע"מ להקטירו חוץ לזמנו הוי פגול שהמוכל מן הבשר או שלא נמצאו המוכלן מייב כרת: והא תכוז וסדוף דלא מיתכו בעולם ומעילו הכי קתני מחשבין למהניות נהו מחשבה כוריקה לשוויים כבשר פגול הבא מחוץ לזמנו דיפה כולו דכמאן דליתיה דמי תיהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה: ומי אמר רב הסדא הכי דכי יפה כולו מהניא ליה זריקה: והא דאמר מיניה ר' אסי מר' יוחנן חישב לנשפכין לפחות מהו א"ל זיר כבר שנית לנו אלא אמא האי אלא כיון דלית ביה כששא לא קיבל טומאה הני נשפכין נמי כיון דלאיבוא אולי בהו מחשב לא מהני אלא דקתני על האבוד ועל השרוף קשיא אמר רבא אימא על העומד לאיבוד ועל העומד לישרף אמ' רב פפא לא א"ר עקיבא זריקה מועלת ליוצא שיצא בשר אבל דם אין זריקה מועלת ליוצא תניא נמי הכי שחט בשתיקה ויצא דם אף על פי שחזר וזרקו לא עשה ולא כלום בקדשי קדשים מועלין בו בקדשים קלים אין מועלין בו א"ר עקיבא הא זה למה דומה אמר ר' אלעזר כי אמר ר' עקיבא בבת אחת אבל בזה אחר זה לא אמר רבי עקיבא תניא אמר רבי שמעון כשהלכתי לכפר פאני מצאני זקן אחד אמ' לי אומר היה רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא אמרתי לו הן וכשבאתי והרציתי דברים לפני חביריי שבגליל אמרו לי הלא פסול הוא היאך מרצה על הפסול וכשיצאתי והרציתי דברים לפני רבי עקיבא אמר לי בני אי אתה אומר בן והרי הפרי חטאתו ואבדה והפרי אחרת החתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מועלין בשתיהן שחטן והרי רמן מונח בכוסות מועלין בשתיהן נזרק

ר מפוס

יב מחשבין על האבוד ועל השרוף והא אבוד ושרוף לא אתינן בעולם ואפ"ה קתני מחשבים ומי אמר רב אסי הכי האבעא מיניה ר' אסי מר' יוחנן חישב לנשפכין לפחות מהו א"ל זיר כבר שנית לנו אלא אמא האי אלא כיון דלית ביה כששא לא קיבל טומאה הני נשפכין נמי כיון דלאיבוא אולי בהו מחשב לא מהני אלא דקתני על האבוד ועל השרוף קשיא אמר רבא אימא על העומד לאיבוד ועל העומד לישרף אמ' רב פפא לא א"ר עקיבא זריקה מועלת ליוצא שיצא בשר אבל דם אין זריקה מועלת ליוצא תניא נמי הכי שחט בשתיקה ויצא דם אף על פי שחזר וזרקו לא עשה ולא כלום בקדשי קדשים מועלין בו בקדשים קלים אין מועלין בו א"ר עקיבא הא זה למה דומה אמר ר' אלעזר כי אמר ר' עקיבא בבת אחת אבל בזה אחר זה לא אמר רבי עקיבא תניא אמר רבי שמעון כשהלכתי לכפר פאני מצאני זקן אחד אמ' לי אומר היה רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא אמרתי לו הן וכשבאתי והרציתי דברים לפני חביריי שבגליל אמרו לי הלא פסול הוא היאך מרצה על הפסול וכשיצאתי והרציתי דברים לפני רבי עקיבא אמר לי בני אי אתה אומר בן והרי הפרי חטאתו ואבדה והפרי אחרת החתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מועלין בשתיהן שחטן והרי רמן מונח בכוסות מועלין בשתיהן נזרק

חישב לנשפכין למחר מהו תין לפרש שחישב בשעה שעשוף שירוי ליסול על מנת לאכול מן המזבח למחר דהא פשיטא דלא פיגול הוא

פ"ק דזבחים לקתני יצאו שפיכת שיריים והקטרת אימורים שאין מעכבין דף מ' ונס לא קבעי בחשב כוריקה ע"מ לשפוך שיריים למחר דהא נמי פשיטא ליה לפיגל כדקאמ' נמי התם ושתמם מסו' דבעינן שיחשב בארבע עבודות בדב שהו

מיי' פי"ד מה' פסולי המוקדשין

אכל שאכל לאו שהוא מאכילת מזבח ושפיכת שיריו' נמי לאו מאכילת מזבח היא לגמ' דקאמ' נמי התם ושתמם מסו' נראה לר"י דקאמר במחשבה בשעת זריקה על מנת לזרו דהם שנשפך מן הכלי למחר דאיכא נשפך מן הרגפה ואסקו כשר מי אמרי' הא חזי דהם ילא ויפשפו ויזרקו לו לילמא הוחיל ואין מכוה לאוקמו הוס ליה הולך לאיבור:

דף לה

אמר לגו שלא כזבחים פרק כל הפסולין הסוחט את הזבח על מנת לאכול מן השלל אין חייבין עליו משום פגול ואלל הוא ניזי הנזהר כדאמרי בהעור והרוטב שמא יפלו ממי אלל כיון דלית ביה משום לא מהניא ליה משום מחשבה פירוש שאינו חשוב ודבר ההולך לאיבוד הוא לא מיפגל ואע"ג דאם רבה לאוכלו ואוכל הנקמי וכו' וכרי ספרי נרסי' ה"ג שלא כיון לו' כי משום לא מקבל טומאה ואם כן מאי מייתי מהניא דהעור והרוטב ואיכום לטעי מייתי ליה לאיתויי מהניא דפיגל גופיה מלאיתויי מפני הטומאה:

דף לה מיי' פ"ו מהל' מעילה ה"ו

אלא לקתני על מאכול ועל הסדוף קשיא פי' ומ"ש קשיא מרבי יוסי לרבי יוסי דלעיל לקאמר מחשבין והכא פשיטא לאין מחשבי' בנשפכים לכאכול דמי אמר רבה אין על העומד לאיבוד כו' כלומ' הא לקאמ' מחשבין על האבוד כאן אמר כאן שחשב בשעת קבלה על דבר העומד לישרף ולאכול קודם זריקה ובשעת מחשב עדיין לא אכל כגון שזרק בפי כלב ובפי כבשן ועדיין לא הגיע בשעת מחשבה ומכל מקו' מלמי ליה לעיל ליפה כולקלגירסא דגרסי אמר ליה ר' יוסי לר' כיון דאכל וזרק קול זריקה:

לא אמר ר"ע שם בשם כן כלומר לא אמר ר' עקיבא בהאי לישנא אלא כך זריקה של אחת מהן פוטרת בשר מברתה מן המעילה שם בשם שתיהן בבת אחת הן להסתפק הי ר"ל בשכין תרוכ במסמ' או אפי' כזה אחר זה וקאי לה בבת אחת דבשר ליזרק בבת א' כגון שחט זה אחר זה וקבל זה אחר זה קודם שיזרוק כלל דהא מזה יזרק הא מזה יזרק אבל כזה אחר זה כגון שקבל דמה של זו ויזרקו עד שלא קיבל את האחרת לא אמר ר"ע ומולם בכי ס"ג דאיכו פוטר הדם הנזר בשר האחרת מן המעילה:

אבל דם פירו' שיצא דם ויזרק אותו דם עצמו שיצא מוד ר"ע דאין זריקה מועלת ליוצא:

לכפר פאני שם מקום ואמר לי אומר היה ר"ע זריקה מועל ליוצא תמיה היה הזקן על דברי ר"ע אמר לו הן וכשבאתי והרציתי דברי כלומ' שהנחתי לו תיתית הזקן כמדומה שאתה מגמגם על דברי ויש ספרים גור' אחר שאמר לו הן אמר לו והלא פסול הוא לו שהשיב לו כך ר"ל ר"ע ואתה אי אתה אומר כן כלומר מדוע שתקתה לו וכי מיכך אומר כאותי:

תשובה נגוכה פי' עלוכ"ם כי יש להשיב עליו לא בא לפתור התשובה שהשיב ר"ע לר"ש דולמי יפה השיבו שלא היו מיושב יפה דנקט בבת אחת דיבור אחת דכיון דפסל הוא הזני ואפי' הכי קאמר ר' עקיבא דזריקה הכשר פוטרתו מידי מעילה מ"ס סבירא ליה לר"ע דמשבינן ליה כזבח אחר וכיון דיש לו ב' זבחים כזבח אחד מה לי זה אחר זה אמר ליה ר' יוחנן לריש לקיש ואתה אי אתה אומר כן בתמיה כלומר אתה בעית דבאחד לא תשיב להו דהא חילו הפרים שני מצות לאתקריות ושחט שתיהן וקדש והעלה אימורים של אחד מהן קודם שיזרו הכי גרס ס"ג קדש והעלה אימורים של אחד מהם קודם וזריקת שניהן וא"כ זבח אחד מהן העלה אימורים של אותו שהעלה בלא זריקת דמו ואי"ל אחד מהם הוא לא מיפגל ואע"ג דאחד מהם הוא פיגול הוא לו שהשיב לו כך ר"ל ר"ע ואתה אי אתה אומר כן כלומר מדוע שתקתה לו וכי מיכך אומר כאותי:

נקט וכ"ש קדשי קדשים דקדשו טפי וקליטי להו מזבח וכן לשיל דנקט חטאות כל שכן חטאות:

תמיה

אמר ר׳ יוחנן קנאתיהן רבי דינוקא כלומר סתרתי לברי ר״ל דודאי לאו
טעמא דר״ע משום דחד גופא הוא דמ״ל גבי מפרים סבי מסתמא וכו׳
סהכנתי למעלה הוא לן למימ״ל אי ירדו כדפי׳ דנעשו לחמו של מזבח שלא ידעי
טעמיה דר״ע משום דת אחת ות״ת מ״מ כיון דמהני טעמא דכבת תמ׳ לענין
לפטור הכשר מן המעילה למה לא יועיל
כתימורין לעשותן לחמו של מזבח כמו
דמדמה להו בטעמא דחד גופא הוא ר״ל דלא
דמי לתמורין דטעמא גבי לפטור כשר מן
המעילה משום דת אחת ניתא דודאי כיון
דנפיש מזה זורק רבה מזה זורק אין הוא
מיפטור מן המעילה אף בשר חברתה שלא
פזרק דמה תנא ליעשו לחמו של מזבח ולומ׳
דלא ירדו לא משכחי כל כך הוי טעמא שלא
למהר דטעמא משום חד גופא הוא ר״ל דלא ירדו :

מיי׳ פי״ב מהל׳ פסולי המוקדשין הי״ב

ועל זה וזה חייבין עליו משום פיגול נותר
וטמא פירים על זה ועל זה על
הכשר ועל התימורים כמנחת מעשה דמים
להקל ולהחמיר נקדשי קדשים פירים הקל
שעל ידי זריקת הדמים מן מועלין דלא
מיקרו תו קדשי ק׳ ולהחמיר לחייב עליו
משום פיגול נותר וטמא :

מיי׳ פי״ב מהל׳ פסולי המוקדשין הי״ג

הא חיטורת מיכת שאסור לאכול והא
ממונא דכהן הוא קושיא הוא
דכתיב בקרא דכהנים אכלו להו
הא ממונא דבעלים הוא ולא מצי כהן לעשות
לחמו מועלין בתימורים קתני אין מועלין
בשגגו דומיא דעיל מצני שפיר דחילוי
דתנא ריש׳ מועלין בתימורים ובשגגו נמי
לפני זריקת דמים תנא נמי נמי לאחר זריקת
ואין מועלין בשגגו דתיסור נמי לכהן
הוא הכא בני קדשים קלים דלא שייכי משום
מעילה בשגגו קודם זריקה ליח ליה
למיתני אין מועלין בשגגו אבל מועלין
בתימורים וכרבי דלא פריך הא לר״ל היתר
מכילה שניהו דתי לר״ל היתר זריקה אם כן
לאחר זריקה ר״ל לאחר שניטל לזריק ותע״פ
שלא נזרק כיון דמי פרי הכא מתוך דבעלים
הוא ודאי דתיסורא כיון שלא נזרק הדם :

כי אמר ר׳ עקיבא זריקה מועלת ליוצא
לצרף פירים אפי׳ ר״ל דתיסור מיכת
דמיירי בשגגו עד כאן לא קאמר ר׳
עקיבא דזריקה מועלת ליוצא אלא לענין
לאקבועי בפיגול ונותר וטמא וכרי עיבור
צורה לשרפן שאין זה קרוי פסולו בגופו
דאמר בפסחים ישרוף מיד דזריקה מכשרת
ליה ומצוי ליה כאילו לא יצא והוי ליה פסולו
מחמת הכשר לאחר דאמרי בפסחים שנזרק

נזרק דם של אחד מהן אי אתה מודה שכשם
שדמה פוטר את בשרה מן המעילה אף יפטור
בשר חברה מן המעיל אם הציל בשר חברתה
מן המעילה אע״פ שהוא פסול דין הוא שיציל
את בשרה אמר ריש לקיש משום רב אושעיא
תשובה נגובה השיבו ר׳ עקיבא לאותו תלמיד
בבת אחת אין בזה אחר זה לא דכיון דפסול
הוא מה לי בבת אחת מה לי בזה אחר זה א״ל
ר׳ יוחנן ׳ לריש לקיש ואתה אי אתה אומר כן
אילו הפריש שתי אשמות לאחריו ושחט את
שניהן וקדם והעלה אימורין של אח׳ מהן קוד׳
זריקה אי אתה מודה שאם עלו ירדו ואי ס״ד
חד גופא הוא אמאי אם עלו ירדו האמ׳ ׳ עולא
איטורי קדשים קלים שהעלו לפני זריק׳ דם לא
ירדו נעשה לחמו של מזבח אישתיק א״ר יוחנן
קצצתינון לרגלוהי דינקא : מתני׳ ׳ יש
מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר
ובקדשים קלים כולהו להחמיר כיצד קדשי
קדשים לפני זריקת דמים מועלין באימורין
ובבשר לאחר זריקת דמים מועלין באימורין
ואין מועלין בבש׳ ועל זה ועל זה חיי׳ משו׳ פיגול
נותר וטמא נמצא מעשה דמ׳ בקדשי קדשים
להקל ולהחמיר ובקדשים קלים כולן להחמי׳
כיצד קדשים קלים לפני זריקת דמי׳ אין מועלי׳
לא באימורי׳ ולא בבשר לאחר זריקת דמים
מועלין באימורין ואין מועלין בבשר על זה ועל
זה חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא נמצא
מעשה דמים בקדשים קלים כולן להחמיר :

גמ׳ : קתני אין מועלין בבשר מעילה הוא
דליכא הא איסורא איכא ואמאי הא ממונא
דכהן הוא לא קשיא משו׳ דנסיב רישא מועלין
נסיב סיפא אין מועלין אימא סיפא בקדשים
קלים כולו להחמיר כיצד בשר קדשים קלים
לפני זריקת דמים אין מועלין בהן ובאימוריהן
ואין חייבין עליהן משו׳ פיגול נותר וטמ׳ לאחר
זריקת דמים מועלין באימורי׳ ואין מועלין
בבשר מעיל הוא דליכא הא איסורא איכא ואמאי הא ממונא דבעלי׳ הוא א״ר חנינא
ליוצאין ׳ ורבי עקיבא היא כי אמר רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא לשריפה

זריקת דם שלו כעין מע״ג דשחט שתאכלן בנת אחת : מתני׳ : מעשה דמים היינו זריקה : לאחר זריקת דמים מין מועלין בבשר לכהנים והיינו להקל דשוב אין על זה ועל המימורין ועל הבשר לאחר זריקה ובותר וטמא והיינו להחמיר דקודם זריקה אין
חייבין בכל הניאכל לאחר זריקה כגבעו בכל הני לאחר זריקת דמים מועלין בתימורין והיינו להחמיר דקודם זריקה לא הוה בהו מעילה כלל ואסת׳ חיפה מעילה
מתימורין : ועל זה ועל זה וכו׳ והיינו כמי להחמיר כדפרישית לעיל: גמ׳ : קתני ריש׳ בשר קדשי קדשים לאחר זריקה אין מועלין
בבשר מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא ואמאי הא ממונא דכהן הוא : נסיב בסיפא והאי דקתני אין מועלין לאו דוקא ואסת׳ מעילה
היא וכו׳ אלא מאי בשר ריש׳ קודם זריקה מועלין בבשר דהא מועלין דוקא הוא דאכתי אין בו היתר לכהנים תנא סיפא נמי אין מועלין : תימא סיפא כו׳
מעילה דליכא בבשר ליסרע הלכלו והא ממונא הוא וכו׳ והכא ליכא למיתר מאי הכא בשר ריש׳ מועלין דבת חלויה בריש׳ דסיפא
וסיפא אין מועלין קתני וכי היכי דלייקינן הכא הא איסורא ליכא ואמאי אית ביה איסור מעילה : אמר ר׳ חנינא ליוצא כגון
שניא הבשר מקולמתיכתו ושוב נזרק הדם ור׳ עקיבא היא דאמר זריקה מועלת ליוצא דם דכי אמר ר׳ עקיבא זריקה מועלת ליוצא להוציאו מאכילה ולהכשיר
לשריפה ולאתר כמו שאר קדשים פסולין דלהכי מהניא ליה זריקה שיהיו נשרפין לשאתר כורתו : אבל

אבל לאכילה הוא דלא מרצה :

הדרן עלך קדשי קדשים

חטאת °העוף מועלין בה משהוקדשה יח נטלקה הובשר להפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורי ובלינה הוזה דמה חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא ואין בה מעילה : גמ׳ קתני הובשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה ליפסל אין אבל לטמויי לא סתניתין מני רבנן היא דתניא אבא °שאול אומר טבול יום תחילה

אבל לאכילה הוא דלא מרצה כלומר אבל לענין שיאכל לא מהניא זריקה ולא נרחה דמה לו להזכיר עיכור כזה הלא מיירי כיון דעקיבת הוא לית ליה למ״ד עד כאן לא קאמר ר״ע אלא לתקנועי במעילה ולתידים משום פיגול ונותר וטמא ועיין תוס׳ ד״ה °קסבר דבפסחים משמע דלא מהניא זריקה להכריע כזה דתמר התם נטמא הפסח או שיצא ישרף מיד ונרחה לפי דהכי נמי קאמ׳ ר״ע זריקה מועלת ליכא למימר לענין הכרעה המזרים במזבח לתקנועי בפיגול אבל מכל מקום לענין שריפה תזול מיד הלא פליג מתני׳ :

נרחצה

הדרן עלך קדשי קדשים

חטאת °העוף עד שנתנה מיירי בה כך פסולי קדשים מעלה ימעלו בהם ומכאן ואילך מיירי בכשירים : **מועלין** בה משהוקדשה פירוש קדוש פה דהיינו כשהקדישן הוכשר ליפסל בטבול יום ומחוסר כיפורי בלומ׳ ומשנגעו פסול מלאכול ובלינה בלינת הסי בשקיעת החמה אי נמי בלינת כשר ליום ולילה ומ״ש דכיון שקתני הוזה דמה דמשנתנה לית ליה הא דתנן בפ״ק דתמורה מי שאמר הרי עלי עולה ומ״ש כיון דתני לה בהדיא כיפל הסי בשקיעת החמה מ״מ נקט נמי מליקה פסול דלינת כשר לפי שמיד שנשלקה מתחלת ליכה כל יום ולילה ומשנתנה מליקה מונין : **הוזה** דמה חייבין עליו משום כו׳ למ״ד היתר אכילה שנינו הוזה לומר שאם שנרחה לאכילה ולמאן דאמר היתר זריקה הוזה לומר שנרחה להזות ולמ״ד היתר שם טה כי היכי דבעינן לעיל נבי קדשים דשייך כאן קבלה פיהם רמוי לקבל כדי להזות הכא נמי הלא שייך קבלה נבי חטאת העוף בעינן שיהא רמוי להזות :

ואין מועלין בה בדין היה לו למיתני חטאת העוף עם פרים הנשרפים דתרוייהו לא שלקי לגמרי ולא שייך קדושי עולת העוף אזנה קודם עולת העוף לפי שיש בה שייכות דמעילה יותר ולפי שעולת בהמה דבעולת בהמה אין מועלין בעורה כי עורם לכהנים וכחטאת העוף ולפי שבעורים ולפי שחטאת הדשן בה כך נרחה למורי הרב רבינו פרץ בי :

עולת העוף מועלין בה כו׳ כתו שפירש נבי חטאת העוף כך הוא בעולה מיהא דמה דנבי חטאת העוף נקט הוזה משום דבחטאת העוף שייך הוזה ומיבעי לבל בעולה ליכא לא שיהוי פירוש משוחט כל דהו ולא בדוחק ומתחלת והזאה היינו נותן הדם למרתוק :

ומועלין בה עד שתנתן לבית הדשן פירוש לפי שעדיין שייך להולכי הדשן אחוץ למחנה לבל מכאן ואילך הרי נעשו אפותה ואין מועלין בה :

פרים הנשרפים פר העלם דבר של ציבור ופר יום הכיפורים ושעירים הנשרפים שעיר יום הכיפורים ושעיר ע״ז :

הובשרו ליפסל בטבול יום תימה לתנא הובשרו לפסל בטבול יום כו׳ לימה לתכולה והלא פרים הנשרפים אין בהם תכולה לכהנים ומ״ש מורים קאמר מ״מ נבי פר ושעיר של יום הכיפורים ניכא למימר שכיון שהרי אזל ליעשות בבית הדשן שנשרפין בו אית הפסולין קאמר שהיה להם לפסלן בית הדשן לעצמן כדאמרינן פ° טבול יום נבי שלשה בית הנשרפים היו שם :

הוזה דמן פ״ל הפרוכת ועל מזבח הזהב כדאמרי׳ פ° מיזהו מקומן ומועלין בהם עד שיתוך הבשר לבל מבשר תבשר מן מועלין שהרי נעשו אפותה :

אין מועלין בעורות לבל מועלין בבשר ומשחר שורק דאם וכה המוכח בבשר והוה ליה קדשי ס :

והכהנים בעורות ובפקי לפי שבל קדשי פ״ב דאמרינן כל שלא וכה המוכח בבשר לא זכו הכהנים בעור :

אבל מועלין בבשר עד שתנתן לבית הדשן דאמרי׳ לא נעשת מצותו שצריך להוליכה לבית הדשן לבל נבי פרים ושעירים הנשרפים מן בהן הולצה לבי הדשן שנשרפים הילכך מן מועלין בהן מבשרן בהלכך הבשר :

קרנו פניה בתנור הובשרו ליפסל °בטבול יום ומחוסר כיפורים משום דתנור מקדש הלחם בקרימת פניה ו״ש שמן נורסין ובלינה דהא תנן פ° שתי הלחם קרנו בתנור הובשרו ליפסל בו שמא בית ליה דתנור מקדש הלחם דומה ומ״ש בלינה עשלה ומ״ש תפייתו דלחם דומה ומ״ת כיון דאית ליה לתנא דמתניתין תנור מקדש למה לי קרנו פניה ומשנה לפרש שתי °הלחם אית ליה דתנור מקדש ולבסוף קאמר דמן מפייתו דומה ומ״ת כיון דאית ליה לתנא דמתניתין תנור מקדש למה לי קרנו פניה בניסתו בתנור ליקדשיה דהא כלי שרת מקדש ו״ל דמשום טבול יום נקטינן דקבבר חולין שנעשו על טהרת הקודש לאו בקדש דמו והא דבלי שרת מקדש היינו דוקא כשנעשה בל הרחוי ליעשות בו והיינו כשנקרם :

לשחוט עליה פוכח בלומר כיון דקרנו פניה מיד יש להם תורת לחם עליהם לשחוט את פוכח עליה בבל לא קרנו לא דבבי שחיטת פוכח בתיב בלחם ומין קרוי לחם מפ״ב קרם הלחם :

נזרק דמן של בבשים חייבין עליהן בו׳ עליו לא נזרבה שה לו׳ עקיבא כו׳ להא מני לו׳ עקיבא מיון מועלין בהן ומ״ת מעילה הא מיבעי ליכא הא ממונא דבהן דמי °הלחם דכיון דאיגו נוף בבבשים ו״ל לעיל בפ״ק וכי תימא בדקאמר לעיל לא נזרבה שה לו׳ עקיבא כו׳ להא מני מועלין בהן ומ״ת מעילה הא מיבעי ליכא הא ממונא דבהן דמי °הלחם דכיון דאיגו נוף בבבשים ו״ל דנקט ומין מועלין מגב הכי דלעיל וכן צריך למימר בלחם הפנים :

קרבו בזבחים חייבין עליהן משום פיגול בו׳ בזבחים הרי הם מתירים הלחם השולק בל בזבחים בשו הקרבנים והשילוק למזבח בשו הבבשים בשו הקרבנים ומקטירין הקומץ :

אין מועלין בשיריים דהא לית בהו שיתר בבשים :

הקומץ והלבונה פירשתי בתריבות בזבחים בפרק °שני :

קדשו בבלי הובשר ליפסל בו׳ לא נקט קדשו בבלי משום קומץ דמעיקרא נמי קודם שנתן הקומץ בבלי קדשו והובשר ליפסל בטבול יום והובשר ליפסל בטבול יום מקודם בבלי הובשר ליפסל בו׳ לא נקט קדשו בבלי משום שאין בהן קומץ בלומר אין בהן קומץ בדתניא לעיל המנחו מועלין בהן משהוקדשו קדשו בבלי הובשרו ליפסל בטבול יום שאין הבן נקט קדשו בבלי נקט ליה:

ופינול אין בהן בבולם אין להן מתירין וכל דבר שאין להן מתירין אין מייבין עליו משום פיגול ומנחת נסבים אי מייבי בבלה בעני עצמם בדאמר בהם מניח תדם ובתוהיום מבלן עד עשרה ימים נסבים אתיא בבלה עם הזבח פליגתא ר״מאיר ורבנן בסוף פ״ב דת °שמעי ר״מאיר סבר פינול ורבנן סברי לא פינול ואתיא מתניתין בבבן ובלינה דקתני אי מייבי בבבן מתניתין בהמה בתמורה בסי בבלה בעני עצמה מוכח בתמורה בפרק יש °בקרבנות דקריבה אפי׳ בבלה ואמור אסחר בסלתו ומ״ת נעטרך לעזרה ליגמ עמוד הסחר :

אבל לאיטוויי לא יצאו בשבטבול יום אלו עוסק אותה טומאה לשתים מתניתין רבנן היא :

תחילה לקדש ולא נגע כלום כל קדש עוף אותו כ"ש שלישי ושלישי רביעי:
משמע את הקדש לעצות עוד אחר ופוסל התרומה שלא תיצא: **וחכמים**
אומרים כך הוא פוסל כדי שלא יטמא קדש דקדש שכבר נטמא ופוסל
בשום דבר ולא משקה קדש וכוותייהו מוקי במתניתין:

לאפא שאול מעלה עשו בקדשים שוינהו רבנן לטבול יום כראשון לר"מ כאוכל שני לרבנן כיון דטבל קלש וטומאה פסול משוי טמא לא משוי הוה דמה חייבין כו': מעילה הוא דליכא אבל איסורא איכא ואמאי הא מטמא דכהנים הוא א"ר חנינא ליוצאין ור"ע היא דאמ' זריקה מועלת ליוצאה דלאו בת אכילה היא אמר רב הונא אמר רב מיצוי חטאת העוף אינו מעכב ותני רב זוזה דמה רב אדא בר אהבה אמר רב מיצוי חטאת העוף מעכב ותני רב מיצה דמה ר"ש והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח בשלם לרב אדא בר אהבה היינו דכתיב והנשאר בדם ימצה חטאת דיא אלא לרב הונא מאי והנשאר כדתני דביר ישמעאל שאם נשאר ומאי חטאת היא ארישא א"ל רב אחא ברי' דרבא לרב אשי אלא מעתה גבי מנחה דכתיב והנותרת הכי נמי שאם נתותר וכי תימא הכי נמי והתניא

רבי מאיר אומר מטמא את הקדש דהוה שני ומשני לקדש שלישי: וחכמים אומרים כשם שפוסל כו' אכל טעויי לא מטמא והייכו כמתניתין: אמר רבה לאכל שאול נמי דאמר תחילה לקדש דקעביד לקדש שני מיתרצא נמי מתני' דומיא דטבול יום מדאוריית' פוסל והייכו מטמא ורבנן עשו מעלה בקדש דהוה טבול יום תחילה לקדש דהוי כי אוכל דאסון ועוסק במצוה הוי כדאוריית' קתני דהייכו שלישי דקאמ' מטמא את הקדש דעביד ליה שלישי ופוסל את התרומה אכל מדאוריית' אינו פוסל אלא מטמא אכל: ורבנן דאמרי כשם שפוסל מטמא אכל: ורבנן דאמרי כשם שפוסל וכו' ולא אמרינן דמטמא: קסבר כיון דטבל קלש ליה טומאה דפסול מגוי ולא טמא: הא מיסורא הוא כלומר מיסור מכילה: ואמאי הא ממונא דכהנים הוא מחמת שהוא דמי תרומתם להם נאכלה: א"ר חנינא ליוצאין כלומר שיצא להתפש מיכאן מיסור מכילה ור"ע הוא דאמר זריקה מועלת ליוצאה לתפוקי מידי מעילה אז לפיקוח מידי מעילה אז לפרוקי כדאמרינן לעיל אכל לאכול את אכילה היא כדאמרינן בסוף פירקין אכל לאכילה לית מרגא הא הוזקא נמי מהניא לתפוקי מידי מעילה אכל להתיר שיצא באכילה לא מהניא ושייכו דקאי אכל מיסורא מיכא דלאו בת אכילה היא: אמר רב הונא אמר רב מיצוי דחטאת העוף דכתיב והנותרת בדם ימצה אל יסוד המזבח בשלם לרב אדא בר אהבה היינו דכתיב והנשאר בדם ימצה חטאת דיא אלא לרב הונא מאי והנשאר כדתני דביר ישמעאל שאם נשאר ומאי חטאת היא ארישא א"ל רב אחא ברי' דרבא לרב אשי אלא מעתה גבי מנחה דכתיב והנותרת הכי נמי שאם נתותר וכי תימא הכי נמי והתניא

דהוזה עיקר ומיצוי לא מעכב: ורב הונא אמר לא מהכא מאי מעכב דלא יצא ידי חובתו ולא נתכפר ולא מקבע החטאת כפיגול ונותר ונטמא מעכב דהוזה עד דעביד מיצוי: ותני רב הוזה דמה כחטאת בעי חטאת העוף מדם דמה ולא קתני הוזה דמה דס"ד דמיצוי נמי עיקר מכוח הוזה ומעכב: כשלמא לרב אדא בר אהבה היינו דכתיב ושנשאר כדם ימצה אל יסוד המזבח ונ' דכתוב דנשאר מלמד שהוזה להיכנו מ' מיני חטאת שנאמר דכאן ומעכב: מיצוי מעכב: אלא לרב הונא לימר מיצוי לא מעכב מאי והנשאר כיון דלא מעכב למה לי דכתיב והנשאר: להכי כתיב והנשאר לכדתניא דבי ר' ישמעאל שאם נשאר כלומר אם נשאר מן הדם מבוה לעצמו מיצוי אבל אם לא נשאר לא מעכב דמיצוי מיכן מעכב: ומאי חטאת היא לאו בקדש בעית למימר דאוסרן לעיל מכל לאו בת אכילה היא כדאמרינן בסוף פירקין אכל לאכילה לית מרגא הא הוזקא נמי מהניא לתפוקי מידי מעילה אז לפרוקי מידי חטאת דמיצוי מעכב: אלא מדקתני אבל לאכילה היא ולא מיצוי מעכב דמיצוי לאו בת אכילה היא: תמר רב הונא תמר רב מיצוי דחטאת העוף דכתיב והנותרת בדם ימצה אל יסוד המזבח בשלם: מיכן מעכב דכתיב והנשאר בדם ימצה: מיכן שנעשית מצותה והוזה מע"פ שלא מיכה נעשית מצותה ולא מיצוי מעילה ופייכין עליו מפסח נותר ושחט שלא לשמו נמי מיצוי קובעו דמיכן מעכב הכפרה: ותני רב הונא דמה דמקשינן בתמיה' נבי חטאת העוף הונא דמה ולא קתני מיצה דמה שמע מינה לא לתני דמתניתין

תחילה לקודש ר"מאיר אומ' מטמא את הקדש ופוסל את התרומה וחכ"א כשם שהוא פוסל משקה תרומה ואוכלי תרומה כך הוא פוסל משקה הקדש ואוכלי הקדש אמר רבא לאבא שאול מעלה עשו בקדשים שוינהו רבנן לטבול יום כראשון לר"מ כאוכל שני לרבנן כיון דטבל קלש וטומאה פסול משוי טמא לא משוי הוה דמה חייבין כו': מעילה הוא דליכא אבל איסורא איכא ואמאי הא מטמא דכהנים הוא א"ר חנינא ליוצאין ור"ע היא דאמ' זריקה מועלת ליוצאה דלאו בת אכילה היא אמר רב מיצוי חטאת העוף אינו מעכב ותני רב זוזה דמה רב אדא בר אהבה אמר רב מיצוי חטאת העוף מעכב ותני רב מיצה דמה ר"ש והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח בשלם לרב אדא בר אהבה היינו דכתיב והנשאר בדם ימצה חטאת דיא אלא לרב הונא מאי והנשאר כדתני דביר ישמעאל שאם נשאר ומאי חטאת היא ארישא א"ל רב אחא ברי' דרבא לרב אשי אלא מעתה גבי מנחה דכתיב והנותרת הכי נמי שאם נתותר וכי תימא הכי נמי והתניא

יט

אמרי התם כתיב והנותרת קרא יתירא הוא דכתיב ביה והנותרת תרי זימני והנותרת ממנה והנותרת מן המנחה דכתוב עליו הכתוב לעכב פרט למחסר דמשמע והנותרת ולא הנותרת מן הנותרת דהשתיים הן מותר הקומץ ולא מחסרו השתיים דהוו שירי שירים אבל הכא לא כתיב אלא והנשאר לאהר דמשמע שאם נשרף מן הרוח ימצא ואם לא נשאר אינו מעכב והא דכתיב תרי מיעוטי במנחה והנותרת ומחלתה מה למנוה ואהל לעכב: קתני מיהת ומיכה דמה שאם נאבד אחר מעכב בחטאת העוף הוחיל ואני אפגל כוותן בהדיא: לצדדין קתני דתנלקן מחטאת העוף ואחרוייהו לחטאת העוף ואשלת העוף ומיכה דמה לא קתני שאם נאבד אשלת העוף דלית ביה הוסף שאם אינו מכל מקום העוף דהיכא הוסף מאחר שאם פיגל בהזאה לא אני אפגל באינוי דאינוי אינו מעכב: שאם נשאר בדם דמשמע דשיריים לא מעכבין: והא תנא דבי ר' ישמעאל שאם בפרק אינו מקומן: שיריים מעכבין דפלוגתא דר' ישמעאל ורבי עקיבא היא דר' ישמעאל אמר מעכבין ורבי עקיבא אמר אין מעכבין ואמר רב פפא התם דסלקוני עלמא שיירי דעלמא לא מעכבין ו"ב כי נמי דחטאת העוף דהיינו אינוי אינה כיון דא

מיי׳ פ״ב מהל׳ מעילה הל׳ יב

ובולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר דקתני במסכת זבחים בפר המוצא ואלו הם עלו וירדו כפר קדשים וכו׳ הכמר סברתי הכפרים ושער שנזקן התיישים מחוכר והעצמות והגידים והקרנים והטלפים כדין שהן מתוכרין ושלו שכחתי והקטיר הכהן את הכל המוזבח פרשו לא יעלו ובולן שעלו לרחש המזבח ושוב פקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר ואין בהן מעילה: זבחים דף פ״ט

וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח ולא מיירי בגחלת דתימורי׳ שלא בגחלת דעבדים דקתני דאי קני גחלת דתימורי׳ הני חייב להחזיר דלא נעשי׳ מצותו עד שתתרמה תרומת הדשן ומשמע נמי אפילו בגחלת שכתפוח מיירי דאי לאפסר סלא היו גחלים מעורכין בהפסר׳ שכבר בתפוח ואם נפלה הגחלת מן התפוח לחם של מערכה ואחר כך פקע הגחלת מן החם של מערכה לארץ לא יחזיר ואין בה מעילה: ומן הארץ על גבי המזבח הוא דלא יחזיר הא על גבי המזבח בגון שפקע מאליו אחר שנתרם על המזבח כגון שפקע

ריש"א דלמר יליכו לים המלח רבי שמעון היא דאמר מטמא שכיפרו בעליו תמות: וסיפא דאמר כל קרבנות המוכח למזבח ועו"ג דליכפור בעליו דבנן היא דאמרי אין חטאת מתה עד שיכפר כשהוא חי: ומן קדשים שנטמאו לפני קדוש זריק ומאימורי קדשים קלין לאחר שהעלן דפטור פשיטא מאי קא משמע לן דלא מפסיד: קדשים שנטמאו בשר קדשי קדשים שנטמא קודם זריקה ומאימורי קדשים קלין לאחר שהעלן דפטור פשיטא מאי קא משמע לן דלא מפסיד מהו דתימא מאחר דאיתיהיב עלייהו רשות לכהנים לאכלה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה וחייבין עליו משום נותר ומשום טמא ופיגול אין בה משום פיגול ונותר וטמא עד שיקריבו מתירין וכל שאין לו מתירין כיון שקידש בכלי חייבין עליו משום נותר וט

דשתם בחטאתו ואשמו הוי מותרין קדשי גלי מיקרי נעשית מצותו כהעלאתם
מבל בחימורי קדשים קלים מיקרי נעשית מצותו משיש שהעלאתם ואם תאמר
ומתיסבי ואומר מורי הרב רבינו פרץ בי דשנה ושנה מיבעית ליה מיקרי
ומיבעית ליה מיסברא מיבעית ליה מיקרא דכתיב וסוכה הדסן נביעול נמי
גלי ליה מיקרא מן הדין הוא הדין לנו לומר דמצות
העלאתם מן בקדשי קדשים מן בקדשים קלים
הוו מעשית מצותו מך גלי קרא נבי עולה
דלא הוו נעשי מצותו בהעלאתם בין דאכתי
צריך להוציא לבי הדשן הילבך קדשי קדשי
פילף מיבי שבשר שהם קדשי קדשים ומועלין
בהם עד שתזרק לבית הדשן בל קדשי קדשים
מועלין בהם חוץ מן הזרוק על מזבח החיצון בל
קדשים קלים לא פילף מינם ומיבעית ליה
מבשר דבבי קדשי קדשים הוא הדין בל
מתחילה לא נפקי מועלה מהם הם מחוץ
שלהם לבל הפחות עד שיגמור בל
לבית הדשן מבל בקדשים קלים אחין להן
מעילה עד לאחר זריקת הדם שיעלה החוץ
דין הוא דלא נמעול בהו בי מבר הוא לומר
בבל מקום דתיר לאחר העלאה הוי נעשית
מצותיה מלא דבבי קדשי קדשים לפי הוא
מעילה בהם מתחילה לא נפקי אלא לומן
מאוחר שבובל למצות דהיינו הוצאה לבית
הדשן לך קבת קבי על ו מבשר דהא קטורת
שהיא קדשי קדשים בהם מתחילה ובמעילה
הוא דלא מעלה בה אלא משחתה בלבד
ומה קבוע שהיו בעולה ירוד ועני
ועשי לאחר מה שאין בן בקרבנם
טומאת מקדש וקדשיו:

דהא בינך בלומר מה לקרבי לאחר דבר יקדישו משעת הקדש
ואחר יקרב משעת הקרבה ממש בל דבר שיש לו מתירין משיקרב
מתירין נזבחים פירשתי עוד:

הדרן עלך חטאת העוף

ולך חטאת ותמורת חטאת וכן חטאת שמתו בעליה ימותו
ושעיבר שנתה ושחבה ומתה בעלת מום שבבר בפרה מיתה ובעלת מום שפיו
בעליה תמות לבהור משעת דהבי קאמר הם משביפרו
בעליה נמצאת שהית מבוללה בשעת בפרה מיתה ובמצאת בעלת מום שפיו
מתה וקדשה בהין ולא בא לאחר בפרה לבעלת מום ויש לומר
מתניתין בדרבן דרבי שמעון דאמר חטאת שמתה בעלת מום וקדשה בהין
בפרה והבא מיידי בשעת בפרה הינה שחבה ומתה בעלת מום שפיו
לא קדשה בהין ולא הקריבה בפרה ומשום הבי קאמר שמתה בעלת מום
ואפילו הבי נמי לא קדשה בהין ולא הקריבה בפרה ומשום הבי קאמר
שמתה בעלת מום ואחר בך בשחבה ומתה בעלת מום ואחר בך בשחבה
ומ

ואם עד שלא כיפרו הבעלים נתחרט נמנעו ורוצין להתכפר בדמי אותה שהיא בעלת מום קוראל ומסלבא וקיימא תיימר ליתר ויהיא כדמיה מטעת ואותה שעברה שנתה תרעה עד שתסתאב ותימכר ויהיא כדמים מחרת ועוד זה תמורה ומועלין בה הואיל וקדושה קדושת דמין : גמ' ומאי

סבר מני ריש לקיש דאמר מפליג בהו ואימר דלעולם ימותו כין מיכיפרו כין עד שלא כיפרו ריש פסיקא ליה לעולם ימותו ומאי הפלגה תיבא לפלוגי נריש פתח ליבא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת תיבמו ויפייהו ולא הוו חטאי וחטאת שמתו בעליה כמי הא מתו להו בעליה מבל פסיקא תיבא לפלוגי הא תנא ליה נבי תמורה כי האי גוונא. תנא פתח מעי' תמורות תיירי דתיירי בתמורה מיירי נמי במעילה : והכא תנא משום מעילה ותיירי דתיירי בשאר לה תיירי נמי בתמורה:

מתני' : המפריש מעות לנזירותו ולא פירש או לחטאת שלו לעולה ולשלמים לא נהנין ולא מועלין בכל אותן מעו' מפני שהן רשויין להביא בכולן שלמי נזירו מנה ומנה מביאין למימר זה הפרישם לשלמים ושלמים קדשים קלין ניתנו ואין בהן מעילה כדתנן בפר' קמא קדשים קלין לפני זריקת דמים אין מועלין בהן ואפי' טעמא אחרינא איכא לקולא דאי אמרת נימא כולו רשויין להביא עולה ואיכא מעילה בכולהו מכל מקו' דמי שלמים מיכא ניכייהו דאין בהו מעילה ואפי' מייתי עלייהו קרבן מעילה מ"מ אתכא דקא מייתי מוקין לעזר סילבך לקולא דלא נהנין ולא מועלין: מעות שתמו' דלא פדיום יעלו לנדבה דהלכה היא בנזיר. דמי חטאת שלכו ליכם המלא דחטאת שמתו בעליה היא: דמי עולה יביאו דורון בעלמא היא דלמא לכפר' אתיא וכדאמרי' התם שמא יביאו יותר מים עולתה: ונאכלין ליום אחד כדין שלמי נזיר :

יומא דף נט ע"ב תוספתא דזבחים פ"ו דף עשנו

ואין טעונין לחם מצות כדאיתא נזיר ואין כהן נזיר : גמ' מתקיף לה ריש לקיש הואיל וקתני במתני' לא נהנין ולא מועלין מפני שהן רשויין כו' ליתני כמי המפרי' מעו' לקיבין כו' דלא נהנין ולא מועלין כדקתני בני יונה שעבר זמנן שעבר הן להזבין ותורין קטנים שלא הגיע זמנן לא נהנין ולא מועלין דכיון דאיכא רשויין לקרבן דפסולין ניתנו לא קריב בהו מקדשי' ולית בהו מעילה : אמר רבא לא דמי מפרים מעות לנזירותו למפרים מעות לקיבין דנבי נזירות אמרה תורה כמעות מתומים הבא שלמים מצות שלמים מצות להביא כמקנתו שלמים הילבך אמרי' מפני שרשויין להביא בכולן שלמי נזיר מנה ומנה מי אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן מיהא רשויין למזבח כלל למאי מייתי להו הילבך לא תני הכא : מתני' : יצא לנחל קדרון מועלין בו מדרבנן לכל במקדש אין מועלין בו תחילו מדרבנן לפי שאין נזוזין נזרות במקדש דהא לנחל קדרון לאחר זריקה הוא כדתנן שו ושו מתערבין לאחר ויוצאין לנחל קדרון : ומכהנין לנגינן לנזבל ומועלין בהן ואפי' מעילה מדרבנן היא ולא מדאורייתא מבל מדרבנן מועלין בגון לאחר זריקת דמים לנחל קדרון : גמ' וקבעי עלה מאי טעמא דמתן לאחר אין מועלין בו מדאורייתא ליבעי מאחריבא עד כאן לא פליגי וכו' אפי' הכי מילי דאין מועלין בהן מדאורייתא : מה לאחר כפרה אין בו מעילה דנעשית מצותו : ואימא הכי לתיבד ניסוך מים לפני כפרה יש בו מעילה שהרי לא נעשית מצותו וכו' ותוקימנא דתיבי ותיבי ים בו מעילה לטעמיה דרבי יוחנן דאמר דברים הוא דאמר ליה מלאי חוית דדרשת הכי : מ"ל ר' יוחנן וכי יש לך כו' שלא ולאי הכי מיפתכר כדתניא : והרי

יומא דף נט ע"ב כויר דף כב

ועושה תמור ומועלין בה כיון דלא כיפרו כעלים מעו' דלא מהלא לאיכול כדתמר תרעה כו' :

מאי סבר מני דמיפלגי כלומר דמפלגי עיברה שנתה ושנמצאת בעל מום מכני תלת דרים ולא תני כולהו כחד בבא ומאי ריש פסיק ליה דבכל ענין תמות בין כיפרו בין לא כיפרו מבל פסיק לא פסיק ליה דלא תמרי בהני דפסיק תמות שלא מ"כ כיפרו כעלים מבל בלא כיפרו תמרי תרעי כדמפ' במתני' הילבך צריך לחפלוגינהו בתרי בבי :

הא תני בבי תמורה בפר וולד חטאת דף כג

תיבא כי הבא ותרוייהו למה לי ומאי הפס מעוס תמורה כלומ' מגב דתני לפו מעוס דאין עושין תמורה דסיך הפס וכוי תמורה עיקר תנא נמי דין דאין עושין תמורה :

המפריש מעות לנזירותו לא נהנין ולא מועלין מפני שהן רשויין לבא כולם שלמים דכיון דלא פירש אם ירצ' יביא כל המעות לשלמים וקדשים קלים לית בהו מעילה :

מיי' פ"ד מהל' מעילה הי"ב

סמיקדשין דף כד

מת שנזרו היו לו מעו' סתומין יפלו לנדבה לעולת קין למזבח כנזיר מפר' טעמא :

דמי חטאת ילכו לים המלח כמו חטאת שמתו בעליה :

ואין טעונין לחם דעל כפי הנזיר כתיב ונזיר אין כאן :

יצא לנחל קדרון מועלין מדרבנן קאמר כדמפרש בגמרא :

ירדו לגיתין אין מועלין דאמרינן כעבי מצותה וכגמרא מפרש היכי דמי לנהנה מהם :

מיי' פכ מהל' מעילה

מפני שהם רשויין להביא תורי אלא הניא זמנן כלומר שהם קטנים ואין רשויין למזבח עתה ולבסופלו יבואו ותנא במתניתין דלא נהנין ולא מועלין וכן יונה שעבר זמנן כדי נסכה הבא לעולם לא יהיו רשויין למזבח מיהר שעבר זמנן מנב תורים שלא הגיע זמנן מקטיר :

אמר' תורה הבא תורי בשעות סתומים הבא תורין כו' בתמים סלין רשוי למזבח מייתי להו ומ"ל לית לן למימר לא נהנין טעמא דמפני שהם רשויין כו' :

מאי טעמא דמאן דאמר אין מועלין לא נדפיק דהא כן מצטרא דמאן דאמר מועלין הייבו מדאורייתא לית לה הני דרשו דבסיון וזה אינו אלא ברים הוציאו לו קאמר ע"כ לא פליגי אלא דרבנן אבל לאורייתא אין מועלין ועוד דר' שמעון קאמר הבא דמועלין וכמתני' קאמר דאין מועלין

דף נה ע"ב

שלא נסוף דר' לו מדרבנן שלא עלכרחך לפרש שלא מדרבנן אבל מדאורייתא אין מועלין :

מנהני מילי אין לך דבר שלא נעשית מצותו ומועלין ומ"ש מיתת הבעלים דאין לך דבר שנעשית מצותו ואין בו מעילה ל"ל דטעמא שנפסלה שנתפסה תוכיח דירידתה לנחל מיתן מוסרת וקדוש לכן לא :

תרי מיעוט כתיבי תימא דבאחד מיעוטא הוה סני דליכא למימר דאי לא כתיב מיעוטא שלא באחד הוה יליפי מהיקיש דאם כן ליפתוק מן המיעוט דאם שני כתוב הבאין באחר אין מלמדין ונרא למאי דרש פרק הלא מצי למיפתק מ"ש תפוקי פרה מדומה כדתמר פרק קמא דחולין ומ"ש נזיר לכתוב לאשמו כדי שלא כלמוד מאם דהעראה ת"ש נזיר כדאי :

דף כה ע"ב

לול קטן היה נזין הבבא למזבח פי כאין מרובה ואין זה אותו לול דתמרי' כובאי' ופסול שאותו הוא נזין בבא למזבח אמא בעי לקיים מצית זריקה בבזר וזה היה מסוך לבר הקרן של מזבח ובבר כלה דאם הבבא שהוא ר' תמה והמזבח שניים ושלשים והבבא ממוצע למזבח :

מה נותר שריפתו בקודש אף זו שריפתו בקדש והיינו דלא כר' נדוק דאמר נדוק דכיון דלאחר טירד טעון שריפה ק"ל לא כעצי חצותו ואמאי אמרי במתני' לפיתין אין מועלין ומצי אמר אפי' אמר ר' אלעזר בר נדוק היה ולמי קלט מקלט מלוה ולא ירדו ממנו על הריבצה וכי היו נוגעין אין מפותח בשרים ולהכי קאמר במתני' דאין מועלין ליכא למאן דאמר במתניתין ר"ל כר' רבי נדוק ולא רבנן ולמי רבנן דאמר במתניתין ירדו לפיתין אין מועלין כסה אפי' אמר אליעזר לתהום ואפילו יכול למעול בהם ומצי אמר אפי' קלט ועשה לגירסא דלא מצוי הפי דוקא (לגירסת קמא) לר' אלעזר בר נדוק ליכא למאן דאמר לימא דמתני' מתני כרבי אלעזר בר נדוק וכגון דאיקלט מקלט את היין קודם טירוד לריבצה דמה טירוד לריבוצה הרצפה מקדשת ונריך לזורקו ואי"ב לא נעשית מצותה ומצי לה לעולם כר"ל ומ"ל לא קלט ומדרבנן ופריך והאי קרא קנסיב ליה פירוס וסח"ר בר נדוק דריש לה מקרא ומצי אסמכתא בעלמא היא: דישון מזבח הפנימי סיפין מקטירין את הקטרת על מזבח הפנימי וסיפין דמן עלית היו נוסקין לתוכו מזרקין כי מתורתא והגונא דסוקי ממות מרגלי הכבש כדמפ' בתמיד מסוס דכתיב והסליך ומין הסלעים פתות מעזרת לתם:

המקדיש דישון כתחילתו ולאחר זמן מפרסי במקדי מזבר כיתתו ולאחר זמן נתנו ממקדי אבל תשפתו נקלט בסמוך דמ"ע ומסכן מלי קלט מסתע לן סכח דהא ודאי כל מדם יכול להקדיש לבדק הבית לכך פרשה לפרש דאילי בלדם שנפל בחרומת הבדק אלמאר שסורמה והקדישם מועלין בם מן התורה:

חורים שלא סגיע זמנן דבניון בתורים סיהו גדולים ובני יונה שעבר זמנן דביונים גדולי פסולים כדלמרי בסוף דק' קמא דחולין לא נהנין ולא מועלין ירדו לא מועלין כלל ומפי מדרבנן מיתרינן לא מועלין כלל דמין לפרש דמין מועלין שהיה קאמר מכל מדרבנן מיכ מעילה אל גבי דם דקאמר מין מועלין על כרחך רובא לומר מין מועלין כלל דאי מין חטאת דוקא קאמר מלי קאמר יצא לבחל קדרן מין מועלין וכי נמי יצא לבחל קדרן מין מועלין לא מדרבנן כדפירש לעיל וכן נבי מעשר המתות דקאמר מין מועלין ל"ל מפ' בדרבנן כדמשמע לעיל בפרק קמא ומסכן דמשמע מינה כל היכא דקתני מין מועלין ר"ל אפילו מדרבנן:

רבי שמעון אומר תורי שלא ניצו ומין מועלין נהן כלמפרש בגמרא וכי יהיה שאבר אחד לא נהנין ולא מועלין ולא למטהרת מעיברם שנתמ' לעיל דמועלין כם קודם כפרם דהתם משום דאול לגרע יה ואית לה פדיון לכל הכי מין לעשות פדיון ולא מיקדו קדשי ה':

בשלמא מזבח החיצון דכתיב ושמו מצל המזבח לכתורים שפיר דקאמר בשלמא דיסון מזבח החיצון מין מועלין משום דכתיב ושמן לפי שכך דהא דיסון מזבח החיצון יש בו מעילה כדמשמע לעיל דכתיב תרומת הדשן וכו' ומדרבנן ושמו משמע שים בו מעילה כדקאמר בחטאת החיצון ושמו מצל המזבח לכך נדרוש דהוה ליה למיתני דבי מזבח החיצון דיסון מצל המזבח מועלין בו ולא מצינו למכתב במזבח הפנימי מכל במזבח החיצון ודוקא במזבח החיצון בו ולא למאר הדשן ועלה קאמר בשלמא מזבח החיצון דיסון מצל המזבח מועלין בו דכתיב ושמו לומר לך שאם כי נעשה את מצותו מועלין בו כדמפקינן לן לעיל מדכתיב ושמו אלא מזבח הפנימי מנלן דכתיב ושמן אלא

ש"מ דיסין מזבח הפנימי מנלן שהיה מניחו מכל מזבח הוא נמי יהיו מועלין בו
לאחר שכלו שם תרומת הדשן: והסיר את מוראתו וכו' ת"ל מקו' הדשן
שם תיהו עניין למכתב ש"מ מקו' הדשן לדיסין להך כתיב כיה דשן לאחר שכלו
והסיר את הדשן וגו' ומשמע ליה מקו' הדשן לדיסין מזבח הפנימי והמנורה
שהיה מקומן מועלין בו בתרומת
הדשן של מזבח הדיסין שהיה שם: אימא
מיהו דוקא דיסין דמזבח החיצון מיהו
הא דשנה עליו הכתוב ושם ד"ת ומשמע כדי
לקבוע לו מקום שתהא שלהבת מוקדת
שעון מכל מזבח קדמה וזכתי לא ידעינן
מהו מועלין בדיסון מזבח הפנימי דשם
לא כתיב ביה דיסון כלל להכי כתיב ושמנו
את המזבח שהוא בשעת שמשנוקתיר: שם
כן כלו זרת לקבוע לו מקום שהא
ת"ל לימא קרא ושלוך מוחו מכל ש"מ זכה
קדמה וחו"ל ומשלוך ידענא דשיעור מקום
הדשן דליק מכל מכל מזבח ומזבח
ומיכא למימר דכתיב בדיסון מזבח
מולין דף פח החיצון קתני מדלא כתיב ביה
כתיב הכא דשן מזבח הפנימי
מיהו דשם מיהו עניין כו' וכיון דכתיב ביה
דשן בכתרומת הדשן של מזבח החיצון:
הדשן מריבוי ת"ל מתני דיסין המכירים:
מתני': ר' שמעון אומר תורי שלא הגיע
זמן מועלין בהן לפי שהרועין למזבח
כשיבוא ניגל לו: גמ': בשלמא לר"ש
דמחייב מעילה בשלא הגיע ומזן כדקתני
טעמא דכתיב ושמנו אותה ואת בניו: שם ר' שמעון
אומר כשהוא שומנו ואת בניו קדשים כתוב
שהרי הוא בלא תעשה לאוהבניו ואין בו כרת
לאחר זמן כגון זה שהוא ראוי ליכנס
בפנים ונחטו בתוך הרי זה עיכר בלא
תעשה ואין בו כרת לפ שהוא מתקבל בעזרה
דתניא ר' אומר בשהוא נותנו נאמר בקדשים
והכי תניא נאמר בקדשים קודם זמן הועיל
ויש רחוין לאחר מכאן הסתם נאמר אינו
נהוג אלא לרבנן תניא קמ"ל דאמר לא
כהנים ולא מועלין מאי שנא ממחוסר זמן
דכהנים דקיימא לן שנכנס לדיר לא תעשה
כדתניא בפרק מי שהיה בהם מחוסר זמן
נכנס לדיר לא תעשה ת"ל שעברה העברה
מבכור מה בכור קדוש לפני ומנו שהרי קדוש מרחם לף מחוסר זמן נמי שהוא
בן קדושה קדוש לפני ומנו וקריב לאחר ומנו והכי תניא נמי ליקדשו קודם זמן
ולא יעבול בהו: תאמרי לא נמי מחוסר זמן דכהנים לאחר שהוא בעזרה ליהנות
מעשר דמחוסר זמן דכהנים קדוש מידי דהוה מבעל מום דכהנים דבר פרין
הוא דמינו לחטיבה דלית בה קדושה כשהיא בעלת מום אית בה קדושה נמי
כשהיא מחוסר זמן מקל עופות דליכא למימר בהו הואיל ואין המום
פוסל בעופות דאין תמות וזכרות בעופות ואין לעופות פרין הכי נמי לית
בהו קדושה במחוסר זמן דעוף: יכלו מידי מעילה דבר תורה דלא קדשי
ניכו דלא חזו לנפוש וקדושת דמין נמי לית בהו דאין פודין את הקדשים
להחכילם לכלבים ותיקשי לך מתני' כו"ש כי היכי דכתינן לא תאמרי קדושה
שנתן להיכל הכא נמי לא תימר בני קדשים שמתו ה"ל כך יצא מידי
מעילה דבר תורה אכל בהא מודינא לך מע"ג דלא חזיא יצאו מידי מעילה דבר
תורה מודינא דליכא מעילה מדרבנן בקדשים שמתו וכתורין שלא הגיע
זמנן ומשלם הקרן: ובקדשי לי מתורין דלרב חסדא דאמר וכי קדושה שנתן
להיכל הלכה וכו' דמשמע דסבירא ליה דלית בהו קדושה ומי מיכא מידי
דמשיקרא לית ביה מעילה כלל ולכך ס"ד דרבנן בשלמא היכי
דהוה בהו מעילה משיקרא מדאורייתא כגון הני קדשים שמתו דלית בהו
מעילה מדרבנן לכשיקריבו ספיר: אבל כתורין שלא הגיע זמנן דכשעת הקרב
לא הוה בהו מעילה מדאורייתא דלא חזו לקדשים מי אמרינן לדיהוי בהו
מעילה מדרבנן לכשיקריבו ת"ל דליכא למימר הכי שפיר: ובקדשים מחוסר זמן דעוף
מעלין בהן כו' מעילה לפי שאין מועלין בדמין:

מזבח החיצון דכתיב ביה ושמו אצל ר' מזבח
מזבח הפנימי מנלן אמר ר' אליעזר דאמר קרא
והסיר את מוראתו בנוצתו אם אינו ענין למזבח
החיצון תניהו עניין למזבח הפנימי אימר אידי
ואידי במזבח החיצון ולקבוע ליה מקום אם כן
לימא קרא אצל המזבח מאי ר' דרשן דאפילו
מזבח הפנימי מנורה מנלן דרשן הדשן: מתני':
ר' שמעון אומר תורין שלא הגיע זמנן מועלין
בהן בני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין
בהן: גמ': בשלמא ר' שמעון כדקתני טעמא
שהיה ר"ש אומ' כל הראוי לאחר זמן והקדישו
בתוך זמנו הרי הוא בלא תעשה ואין בו כרת
לאחר זמן מיד"ה והוא אבל מום כרת פדיונו הוא אבל
הני עופות כיון דאין מום פוסל בעופות אין
לעופות פרין אטר עולא אמר ר' יוחנן קדשים
שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה יתיב עולא
וקאמר להא שמעתא א"ל רב חסדא מאן שמע
לך ולר' יוחנן רבך קדושה שבהן היכן הלכה
א"ל תיקשי מתני' תורין שלא הגיע זמנן ובני
יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין הכא נמי
נימא קדושה שבהן היכן הלכה א"ל מודינא
לך דאיכא מעיל מדרבנן וקשיא לי מי איכא
דמעיקרא לא אית ביה מעילה ולבסוף אית
בה מעילה ולא והאיכא דם דמעיקרא לית
בה מעילה ולבסוף אית בה מעילה דתנן דם
בתחיל אין מועלין בו ויצא לנחל קדרון מועלין
בו אמרי התם נמי איכא מעילה מדרבנן

מנורה

בשלמא

אבל

וכי

כלומר ומכל מקום קשיא לי נמי מתני' דתורין אלא הניח ומתני דמשמע ליה לפי סיגיא וזמן מועלין בהם ומי מיכא מידי דמעיקרא ליתי בהו מעילה סיגיא ומכ"ש ולכסיגיא זמנו מית בהו מעילה וקשיא לפירש זה אחד דמקי מייתי דמי לכסף מדם לכי יבא לגבות אלא ודאי מדם ולא לגבות לא הוי מעילה בדם שלא מדרבנן ונמי תורים לכסיגיא זמנו מועל בסוף מן התורה ועוד קשיא דמשמע שבא לייסב קושייתו ולעיל ולא משמע דקשיא מעילה: מתני' דם בהמת קדשים אסור ומועלין בו ת"ל הכתיב לכפר ודרשי לכפר נתרצו ולא למעט לה ת"ל דם פרט שמועה דהויא לכפרה לגבל דם בהמה חיה ולא חזי לכפרה לא: מתיב רב המנונא וניתי תורים כו' וקש"ל דרש כיון חלב ומשני כי קאמר נבי דם שלא נתקיימו בלא חלב לא מעל ולא מידי אבל דם שנתקיימו בלא חלב מעל ומועלין בו: גופא אמר רב הונא אמר רב המקיז דם לבהמת קדשים אסור בהנאה ומועלין בו מיתיב רב המנונא חלב המקודשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין אמר ליה כי קאמרי לגבי דם דלא מתקיימת בלא דם אבל חלב דקא מקיימא בלא חלב לא מתיב רב משרשי הזבל והפרש שבחצר אין נהנין ואין מועלין ויפלו דמיה לשיבשא אמאי הכא נטי לא מקיים דלא אפי' אמ"א איריא הדין פרש דמן עלם קאתי לה אזיל האי אתי אחרינא לאפוקי דם מנופיד"ה קתני לא נהנין ולא מועלין ודמיו לשבחה מסייעא ליה לר"א דאמר ר"א כל מקו שאמרו חכמים קדוש ואינו קדוש דמיו יפלו לשבחה: מתני' חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין בד"א בקדשי מזבח אבל בקדשי בדק הבי' הקריש תרנגול מועלין בהן ובביצתה חמור מועלין בה ובחלבה: גמ' לא נבי מזבח כי אקדשה קדוש דמים לא אית בה מעילה אמר רב פפא חסורי מיחסר והכי קתני בד"א כשהקדיש קדוש הגוף לגבי מזבח אבל הקדישו קדושת דמים לגבי מזבח נעשה כמי שהקדישו לבדק הבית הקדיש תרנגולת מועלין בה ובביצת חמורה מועלין בו ובחלבן: מתני' כל הראוי למזבח ולא

מב

מג

מד

מה

כור

הפרש והוגל שנתנר פירש שיצאו מן הקדשים: ודמיו יגיעו לנדבה מסייע ליה לר"ח דאמר ר"ח כל מקום שאמרו חכמים קדוש ואינו קדוש אינו יפלו דמיו לנדבה שיצאו שנתנם ממנו ת"ל הקדן ול"ק מתי מיכא דין לא מועלין מדרבנן למועלין מדרבנן לא תגלש שלא קדש כדפי' במתניתין וכל לא מועלין למתני' ר"ל דלא מועלין לקח מדרבנן שלא ה"פ ודמיו יפלו לנדבה הגיונרי"ה ייחסין ליטפל בפרש ובוגל למוכרן ולהגיע דמיו לנדבה: וה"ק ר"ל עזר כל מקום שאמרו חכמים קדוש ואינו קדוש כמי חלב המוקדשין וביצים בהמה טמאה יכולין ליהנות מהם מה יעשו מהם יפלו דמיו לנדבה:

חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין פירוש חלב של בהמה טהורה וכן ביצים של תורין שקדושתם קדושת מזבח כדמפרש ואזיל ות"ת הא תינח בביצי תורים ולא מצינו שיהא חלב שמזבח כשר ולא חלב דמי תזבח בשר ולא חלב ות"ל כמאן דאמר חלב שמזבח כשר ולא חלב דמי תזבח בשר ולא חלב דמי תזבח בשר ולא חלב דמי תזבח ב

מתני׳ בור מלא מים רחוי לכ"ה לבניין לעשות טיט ולא למזבח ולניסוך המים כמעילה חוץ שלא היו מנסכין לא ממי סילוחו שהן מים חיים: חשש מלאכת אבן היא עצמה מיכה רחוייה לא למזבח ולא לבדק הבית: מילן מלא פירות ומר לו רבי זה הוא מילן הוא נפן ורבי למזבח ולניסוך הייו ואינו רחוי לבדק הבית לפי שעני נפן דקין הן ואינן רחויין לצוש בניין וכבכירים לא מיתוקמא שהרי מיכה קריבין לגבי מזבח: שדה מלילות עשבים דף פט מיכה רחוייה לא למזבח ולא לבדק הבית: ואין מועלין בהם שכתובו דבור ונתלא מים דכל שהו נידולין: רבי יוסי אומר כולא פליג אלא מהיכן תתרי דתני קמא אמר אין מועלין בשבח הקודש בהם שנזכרו לחת שהקדישו ורבי יוסי סבר שהקדים שדה מילן מיעל בנידוליהו הואיל ונדלו מתוך הקדש אבל בור ושפה ושובך לאו נידולי שובך הוא ניתנו לא פליג רבי יוסי: ולד המעושר לא ינוק מן המעושרת לפי שהוא קדוש דכתיב בעשירי יהיה קדש וכל מולין הוא ונתנו בהנה מחלב המקודשין: ואחרי מתנדבין כלומר בשתם ולאו מסור לינק מן המעושרת אבל אחרים מתנדבין כן שהרי מקודשין הוא על מנת כן ניתנו נקבה זו לזיר עד שתלבש מולין שתהא מניקה ולד המעשר ולד מולין שתהא יונקת ולד קודש ואחרי שתגדל הבית ויכולין לעשבה שלא תבטל נקבה זו לזיר עד לאחר זמן הילוך מכני תניחה והוי כבדבה ולהבי קרי להו מאחרי שאין מתאחרין עליהן כרחו וכן נמי בולד מוקדשין לא היו מקדישין חלב לשם. הפועלי שעושי מלאכת של הקדש לא יאכלו מן הגרוגרו הקדש ובפרה מכרשיני הקדש: גמ׳ קתני ולד המעשרות לא ינוק מן המעשרות מנהניטולי אט רב אחדבוי בר אמי אתיא העברה העבר מבכור מה בכור מעלין בו אף חלב המעשרות מועלין בו וחלב המוקדש נמי אתייא אמי אמי מבבו: הפועלין לא יאכלו כו׳: מאי טעמא אמר רב אחדבוי בר אמי דאמר קרא לא תחסום שור בדישו דישו שלך ולא דישו של הקדש הדש קלעילין בשדרה הקדש מעל והא בהלוש בעינן אמר רבינא שמע מינה אבקה מעלילה: מחני׳

ולא לבדק הבית לברק הבית ולא למזבח לא למזבח ולא לברק הבית מועלין בהן ברם כיצד הקדישו בור מלא מים אשפות מלאו זבל שובך מלא יונים אילן מלא פירות שדה מלא עשבים מועלין בהן ובפה שבתוכה אבל אם הקדיש בור ואחר כך נתמלא מים אשפה ואחר כך נתמלאה זבל שובך ואחר כך נתמלאו יונים אילן ואחר כך נתמלא פירות שדה ואחר כך נתמלאו עשבים מועלין בהן ואין מועלין בה שבתוכה רבי יוסי אומר המקדיש את השדה והאילן מועלין בהן ובגידוליה מפני שהן גידולי הקדש ולד המעשרות לא ינוק מן המעשרות ואחרים מתנדבין כן ולד המוקדשין לא ינוק מן המוקדשין ואחרים מתנדבין כן הפועלים לא יאכלו מן גרוגרו הקדש וכן בפרה מכרשיני הקדש: גמ׳ קתני ולד המעשרות לא ינוק מן המעשרות מנהניטולי אט רב אחדבוי בר אמי אתיא העברה העבר מבכור מה בכור מעלין בו אף חלב המעשרות מועלין בו וחלב המוקדש נמי אתייא אמי אמי מבבו: הפועלין לא יאכלו כו׳: מאי טעמא אמר רב אחדבוי בר אמי דאמר קרא לא תחסום שור בדישו דישו שלך ולא דישו של הקדש הדש קלעילין בשדרה הקדש מעל והא בהלוש בעינן אמר רבינא שמע מינה אבקה מעלילה: מחני׳

ומועלין בהן ואם שחיטתם הכשיר את הבהמה לבני נוח שיהא מותר לקמן דחין מעילה בגנון שנתנו חכמים לתוכו וקבעוה דחמרינן לקמן דחין מעילה במתנו לכן פרט בגנון שעקר מולין ונאכלת לבעלים: אבל חס הקדש בור ומלא כתמלא מים אין בהן אבל לא חס שבתוכו ולא בינוים מטעם הפקר דחנך חסוס יד מותרבתי ואין יד להקדש ובני מילן ונתמלא חסוס לחין מעילה בנידולי הקדש כיוסי אתר בו קסברים מעילה בנידולין: ולד החעים כלומר שנולד קודם שנכנסו אמו לגיזה להתעשר והוולד מולין ולכך קאמר לה יונק מן המעושר כדחפרש בגמרא טעמא מקרא: ואחרי מתנדבין כך כלומר מתנדבין ומתני קודם שכנסת לגזוז על מנת שתניק בהם שהוא מולין ולד מוקדשין שהוא מולין שנולד קודם שקדשו: הפועלין לא יחכלו מן גרוגרות של הקדש תע"ג דכתיב פועל! לא יחכל בהן תולש בהן כאכילה כדחפרש בגמרא מנינא כאכילה כתחתר כבבא מציעא מכל מקום בהם שחכור כדחתר כבבא מציעא מכל מקום בהם שהקדש חוכל כדחפקיע ליה בגמ׳ מקרא וכן פר לא תחכל מן חכל מן

שנאמר שם חיטו שלא להוציא כלאים למאי חי לנכורה יליף העברה העברה ממעשר ומעשר תחת תחת מקדשים למה לי למילף נכור ממעשר ומעשר מקדש ס״ל נכור מקדשי כגון שהי נתאו מאו ו״ל דלא דרשי לה שלא לענין דבר התלוי בחם כגון הנקה דהכא וכגון לענין לוג נרים פרק יוצא דופן מכל לענין דבר אחר לא ניתכ לירדם וכהאי תירוצא מיתרצ קושיי מהריטי שם להקשות

מתני׳ שרשי אילן הדיו באין בשל הקד׳ ושל הקד׳ שבאין בשל הדיוט לא נהנין ולא מועלין מעיין שהוא יוצא מתוך השדה של הקדש לא נהנין ולא מועלין יצא חוץ לשדה נהנין ממנו ג המי שבכד של זהב לא נהנין ולא מועלין נתנן נא בצלוחית מועלין בהן ערבה לא נהנין ולא מועלין רבי אליעזר בר צדוק אומר נוהנין ר״ו הזקנים שנהנים ממנו בלולביהן : גמ׳ :

אמר ריש לקיש אין מועלין בכולן אבל מועלין בשלש לוגין ור״קתני סיפא נתנו לצלוחית מועלין בהן מכלל דרישא אפי׳ בשלשת לוגין נמי לא לא אי איתמר אסיפא איתמר מועלין בהן אמר ר״ל אין מועלין אלא בשלשה לוגין ור׳ יוחנן אמר מועלין בכולן למימרא דקסבר ריש לקיש יש שיעור למי והתנן אמר ר׳ אליעזר המנסך מי חג בחג בחג בחיץ חייב ואמר ר׳ יוחנן משום מנחם יודאפה רבי אליעזר בשיטת רבי עקיבא אמ׳ דרריש נסכיהם אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין ואמ׳ ר״ל אי מה יין שלשה לוגין אף מים ג לוגין מכלל דסבר ריש לקיש אין שיעור למים לטעמא דמנחם יודאפה קאמר :

מתני׳ הקן שבראש האילן של הקדש לא נהנין ולא מועלין שבאשיר יתיז בקנה המקדי את החורש מועלין בכולו : גמ׳ : איתמר

מתני׳ שרשי אילן הנטין לתוך הקדש לא נהנין ולא מועלין לתוכין כתר אילן ואילן כנטין לתוך הקדש הנטין לתוך הקדש לא מועלין הוא ל ועיקרו חוץ לתוך הקדש : מעיין היוצא מתוך שדה הקודש שהמעיין מתו׳ שדה של תוכן הוא נוגע שלא מי לא ומוסך מתוך שדה של הקדש לא נהנין ממנו כל זמן שהו מתוך שדה של הקדש כיו מועלין ולא מועלין בו כל מי שהוא שותה ממנו מתוך שדה של הקדש : המים שבתוך הכד של זהב בתות כד שהיו ממלאים לצורך ניסוך כרתנגנים לולב וערבה כיעשהו בתוך כך מעשהו בשבת אלא שהיו ממלאים מערב שבת מן המילוח בתנית של זהב שהיה מקודשת כדי שלא יפסל בלינה ובתות׳ מים שבתנית של זהב שהיה מקודשת לא נהנין משום דגת מלאו לצורך הקדש ולא מועלין משו׳ דלא נתקדשו לגמרי כמי למעילה על מנת כן נתקדשו בלולבי שלהב דהיינו כלי מקודש לכך : ערב שהיה סידורן כתר שלא נהנין ממנה קודם שזקפוהו מכל המוכח הואיל ולכך עומד מכל מזוקפות דנעשי מצוותם נהנין ממנ׳ : נהנין היו ממנה וקני בלולביהן לפי׳ קודם שנזקפו מכל המוכח : גמ׳ :

מתני׳ שרשי אילן הנטין לתוך הקדש לא נהנין ולא מועלין לתוכין כתר אילן ואילן כנטין לתוך הקדש הנטין לתוך הקדש לא מועלין הוא ל ועיקרו חוץ לתוך הקדש : מעיין היוצא מתוך שדה הקודש שהמעיין מתו׳ שדה של תוכן הוא נוגע שלא מי לא ומוסך מתוך שדה של הקדש לא נהנין ממנו כל זמן שהו מתוך שדה של הקדש כיו מועלין ולא מועלין בו כל מי שהוא שותה ממנו מתוך שדה של הקדש : המים שבתוך הכד של זהב בתות כד שהיו ממלאים לצורך ניסוך כרתנגנים לולב וערבה כיעשהו בתוך כך מעשהו בשבת אלא שהיו ממלאים מערב שבת מן המילוח בתנית של זהב שהיה מקודשת כדי שלא יפסל בלינה ובתות׳ מים שבתנית של זהב שהיה מקודשת לא נהנין ממנו משום דגת מלאו לצורך הקדש ולא מועלין משו׳ דלא נתקדשו לגמרי כמי למעילה על מנת כן נתקדשו בלולבי שלהב דהיינו כלי מקודש לכך : ערב שהיה סידורן כתר שלא נהנין ממנה קודם שזקפוהו מכל המוכח הואיל ולכך עומד מכל מזוקפות דנעשי מצוותם נהנין ממנ׳ : נהנין היו ממנה וקני בלולביהן לפי׳ קודם שנזקפו מכל המוכח : גמ׳ :

ערבה היו מקיפין המזבח ולא נהנין ולא מועלין לפי שלא קדשו נהנין פיו אבל מועלין בשלשה לוגין וקסלקא דעתך דקתני מיעוטא דקתני סיפא נתנו לצלוחית מהם וקנים לולביהם קסבר מצות לאו ליהנות ניתנו : נהנין ולא מועלין וקתמר בשלשה לוגין מועלין ולכאי פריך והא קתני סיפא נתנו לצלוחית מועלין בהן מכלל דרישא אפי׳ בשלשת לוגין נמי לא לא אי איתמר אסיפא איתמר מועלין בהן אמר ר״ל אין מועלין אלא בשלשה לוגין ור״ל דאמר מים שכתב תורה לא נכתבו אלא לנסכי מזבח ולא ליתן מהם בכלי שרת ולא ליתן מהם בכלי שרת אלא לנסכי מזבח ור׳ יוחנן אמר מועלין בכולן למימרא דקסבר מים שכתב תורה נכתבו אף לנסכי מזבח ולא ליתן מהם בכלי שרת אלא לנסכי מזבח ולא ליתן מהם בכלי שרת ולא לנסכי מזבח ור״ל אמר מועלין אלא בשלשה לוגין ור׳ יוחנן אמר מועלין בכולן למימרא דקסבר ריש לקיש יש שיעור למי והתנן אמר ר׳ אליעזר המנסך מי חג בחג בחג בחיץ חייב ואמר ר׳ יוחנן משום מנחם יודאפה רבי אליעזר בשיטת רבי עקיבא אמ׳ דרריש נסכיהם אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין ואמ׳ ר״ל אי מה יין שלשה לוגין אף מים ג לוגין מכלל דסבר ריש לקיש אין שיעור למים לטעמא דמנחם יודאפה קאמר : מתני׳ הקן שבראש האילן של הקדש לא נהנין ולא מועלין שבאשיר יתיז בקנה המקדי את החורש מועלין בכולו : גמ׳ : איתמר

דלא ניטלה שהרי לא ניטלה בכרי בפירוש: ריש לקיש אמר מותרת לניטלה הכרי כלומר דמימר אמר הכרי היא נופלת לא מצלה שלא הצילה עצמה שלא תיסכר: דלמיתבר מנופים של מילן שיבר מן העצים של מילן ועשה הקן דהיינו ע"י שנתבר מה ליה דלא ניטלה הכרי וקתני יתיז דמשמע דמותר בהנאה: לא דמייתי סיפוק עצים מעלמא ועשה קן: דיקא נמי דקתני נבי הקדש לא נהנין ולא מועלין מי אמרת בשלמא דמייתי עצים מעלמא לכבי לא נהנין מדרבנן הוסיל ועל מילן של הקדש קתני ולא מועלין הוסיל דמייתי מעלמא שלא מי אמרת וכו': לעולם אימא לך דלמיתבר מנופי ומאי לא מועלין הכא נבי הקדש בגידולין הבאין לאחר מכאן שהוקדש עסיקי וקסבר אין מעילה בגידולין וליכא למידק מהכא לגיל שנתבר מילייה ולא קשיא לרבי יוחנן: ורבי יוחנן מתרץ להאי יתיז לאו קן עצמו מיירי אלא דכיון דלמיתבר מנופים דמחסרה קן עצמו מסור בהנאה: שלא יתיז בקנה כשפרוח ס קמיירי: ליסבר מחריבא לא שמעינן מסוס דקתני נה ליסקליה מסקל דמשמע שיעלה בילון וייקטנו בידו ומה מי שפיר שלא יסבר מן הילון: מפרשתין כאן וכאן בין בילון של הקדש ובין של מחסרה לפי שיעור נדיכין בילון שפורחין בכל מקום שרוצין אבל בעצים כאן וכאן אסורין מפני שהן נוירי ונדיכין לילון וכילון עצמו דמי ומפריחין שנדיכין לתוכן שהדיוט לא גדל נותנן ואינן יכולין לפרוח בנדיכי דמי ומסירי: מתני': הגוזרין שלקחו את העצים מן היער של מולין לנורך קורות: מועלין בעצים עצמן כרחויס לקורות ולא בשפוי שנסול שחצה החרש מן הקורה: ובנייה הייבו עלין שלהן לפי שהגוזרין לתוכי והקדישו שלא לבר הצריך לבניין ולא שפוי ובנייה: גמ': אמר שמואל בונין בחול ואחר כך מקדישין כלומר כשהן בונין בחול הבתים קונין כל צרכי הבניין ממעות של מולין לו היו לוקחין כל צרכי הבניין במה שנמצא לאחר שנגמר הבניין היו מקדישין לותו כן שהיו מביאין ממעות של הקדש כשיעור דמי כל הבניין והשבח שהשביחו הלומנין בבניין ושכר הלומנין ואומר תחול קדושת בים במעות הללו על הבניין הוא ונמצא קדוש והמעות יצאו לחולין ופורעין מהן שכר הלומנין ממה שהלוה השבח שהשביחו הלומנין בבניין ופורעין לאותן שלוו מהן מעות של מולין שנתנו בהן צורכי הבניין לו לאותן שהלוהו להן צרכי הבניין: מאי טעמא בונין בחול משום דאמרן דמתנדב מעות לבדק הבית לפלוטר מקדיש להו ובניין דמקדיש להו שוב אינו יכול לקנות בהן דבר של מולין כדמיה לפי שהמוכר הוה מועל בהן לפיכך צריך שיאמר כך תחול וכו' פיסו מחוללין קודש פיגולו ליל מוכר: מותר

בילון ות"ת בין דצריך למינזר לף כדלמיתי מעלמא לעו שמוסס הממוברים בילון ס"ת מעיקרא מאי הוה פריך למאי של הקדש לא נהנין והא צריך שפיר למינזר כדפירש"י לעולם ילע שפיר דצריך למינזר כדפרי' והכי הוה פריך מעיקרא של הקדש למאי לא נהנין כמו נבי מחסרה ולא גזרינן בהו מידי ולבך הוה פריך ממאי מיישינן נבי הקדש יותר מבל מחסרה הבתת דלמחסרה ובילון דעתך ליתיז בקנה קאי לקנים קן דמותרת בהנאה ולא גזרינן בהו מידי ולבך הוה פריך ממאי מיישינן נבי הקדש יותר מבל מחסרה הבתת דלמחסרה ובילון של הקדש שוים הם להקן עצמו מסור בהן וכלף שפ הממרים בסמוך מבל המפרוחים מותרין בהן וכלן דתנן יתיז בלפרוחים דמשוברים כמו מחסרה בסמוך הילבך ליבא למיפרך מידי דהקדש ומחסרה שוים הם דהבא גזרינן דילמא אתי לאחלופי בקנים המחוברים לאילן כדפרישית בך נרחם למורי רבינו הרב רבי פרץ שיחם לעד סוניא ו מרחשם ועד סיפה:

אפרוחין בהן וכלן מותרין פירוש בין בחסיר בין בשל הקדש בין דמת חיים ואין נדיכין לאחן כדאמר בסמוך והא דקתני יתיז בקנה קאי לאפרוחים והוא הדין נבי הקדש לבל לא נהנין קאי אקן ובניס ות"ת ואמאי תנן להיתירא נבי מחסרה וקתני לה לדלבבי תנא לא נהנין נבי הקדש משום דבעי למיתני אין מועל ומתני בקנה קתני נבי מחסרה דאע"ג דהוי דבר מתוס מחוסר מחיה אע"ג מפי הכי שרי מפרוחים בהנאה בך נרחם למר"י:

בונין בחול ואח"ב מקדישין פירוש כשהיו קונין היו נותנין בהם מעות של הקדש שנתנדבו לעשות בניין עד שנגמר כל הבניין מהיטעם בלומר למה לא היה מקדיש מקמי בניין האבנים מאין לשתנדב מעות מקדש להו ומאי תיחול קדושת המעות שבניין ויהיב להו לאומנין בשברם בלומר ואי הוה מקדיש להו לאחנים מקמי בניין ה"ל לא היה יכול לפרוע שבר האומנים ממעות של הקדש שאין הקדש מתחלל על המלאכה לבל עתה שבונה בחול מחלל קדושת המעות על בל הבניין ופורעים ממנו שבר האומנים מאותן המעות שנתחללו ויצאו לחולין ופורע מעות למי שמבר האבנים כיה שקנו לותם ות"ת הא מני פרק בתרא דבתובות מגיסי ספרים שבירושלים נוטלין שברן מתרומת הלשבה ומאי שנא מבבר האומנין דלהבא שנתנו בגדר ד"ה מקה ולב בית דין מתנה עליהם שבל מה שייך לומר לב בית דין מתנה בהקדש נדבת יחיד אפילו הקדישם למוסרם בפיבור: מותר

מימר אמר סירס הבהרי שעופך מותם לומר היא נופלת לא מצלה לך די מצלה בת אים והילבך בידוע שניטלה:

שבאשרה יתיז בקנים מאי לאו דלמיתבר מנופי שנשברו הקנים שנעשו בהן מגוף האילן וקאמר יתיז בקנה והקן עצמו מותר אלמא ע"ג שנשבר מעיה מותר ומשני לא דקאמינא מעלמא כלומר שנשברו הקנים מקנים אחרים ולא מגוף האילן הבי של הקדש אמאי לא מיי' פי' ע"ג נהנין ולא מועלין אלא נהנין ערי דבניין שרין הקני' מאילן של הקדש אמאי לא נהנין אלא מיירי בלמיתבר מנופי וכ"ת אמאי לא מועלין הכא מיירי בגידולים וקסבר אין מעילה בגידולים הבי נמי מסתברא פירוש דמיירי בלמיתבר מנופי דאיתך דלמיתי מעלמא אמאי יתיז בקנה ליסקליה מסקל בלומר יטול הקנים בידו בלא מקל ולא חמע מינס דמיירי דלמיתברת מנופי ולבך לא ערי ליה ליטול מקל בידו דילמא אתי למיסקל מגוף האילן שלא נשבר דהא בותם קנים שנשברו דומיא לבותם המת ברין למחסרה אבל אי הוה מיירי בלמיתי מעלמא דלא דמי לגוף האילן דלמא אתי למיסקל מקל ודמי מיירי דלמיתברת מנופי ות"ת אמאי הוצרך לומר הוכת"ז דמיירי בלמיתברת מנופי הא בשר מנופי הא בשר מנבתת ספיר מקקת"ג בגיסי סקר לא נהנין ל"ל להוכחה דאסוכה מיהו ע"ג דומיא דבי הוצרך לומר דלמיתי מעלמא ליכא למיגזר מידי דהא דקאמר יתיז לא מקני תקן מקנים אחרים ולא מגוף האילן אלא נהנין ולא מועלין אלא נהנין ערי דבניין שרין הקני' מאילן של הקדש אמאי לא נהנין אלא מיירי בלמיתברת מנופי וכ"ת אמאי לא מועלין הכא מיירי בגידולים וקסבר אין מעילה בגידולים הבי נמי מסתברא פירוש דמיירי בלמיתברת מנופי ות"ת אמאי לא מועלין הכא מיירי בגידולים וקסבר אין מעילה בגידולים הבי נמי מסתברא פירוש דמיירי בלמיתברת מנופי ות"ת אמאי לא מועלין

מיי' פ"ה מהל' מעילה הל' ט"ו

נו

נז

מותר הקטרת היו מפטמין כחתת שנים עשר סמנים ומשקל מנין כמניין ימות החמה לפקיד קטרת בכל יום מניו בנקר וחניו בערב ועוד שנים מנין לנורך יום הכפורים והיה נותר מן הקטרת כדאמר התם פעם לפעמים שנה לו לכהן גדול שנים שנה היו כת מנחי כלומר היו עושין הסדורים לחני הקטרת ועלה קלי קך דתמיהתין מה היו עושין מלותו מותר מפרישין שכר המומנין ממעה הלשכה ומוכה מותן על ידי לחרים בשביל המומנין ומחללים הקטרת על חותם המעות שוכה כשם בשביל המומנין ונכנסין המעות בקדוש הקטרת בקדוש תרומה שנה והקטרת יצא לחולין ונותנין מותו הקטרת למומנין בשכר וחוזרי ולוקחין מותן מיד המומנין מתרומת הלשכה ולכך היה צריך לעשותה כן לפי שלא תיפשר להקטיר קטרת מתרומה ישנה לשנה שבאה ומשתאר ולמה הוזקקו לעשות כן שחילה הקטרת על מעות המומנין היה להם לחזר מעות של תרומה חדשה על הקטרת שיצא כשר לחולין ים לומר דכהני עדיף טפי לפי שהוא דרך מקח וממכר ממש והוי ניחא טפי מ"ל שם לא היו עושין כן מתי לא ישתרשולי שים כאן לחזור לחלל קדוש מעות של תרומה חדשה על הקטרת שכל יום ויום מפר ליה ליה לא מתי לאתרשולי ומאחי ליחלי שכבין כלומר מי היית ליה לדשוחל לומר בונין נחול לחם להן לעשות כל שה יחללו מותם הקטרת על הבגדים ויכא לחולין ויחזרו ויחללו מעות של תרומה חדשה על מותם קטרת ולמה היו צריכין להפרים שכרם ולחלל כו' ומצני דליכא בגדים לפריך והא מעות המומנין קתני משמע שעשוקם בבגדים ומצני לפלוגי בגדים כשיעור מעות של קטרת פי' אין שכי נמי דולחי ים בגדים חול מלקתני המומנין לך ין בגדים כשיעור מעות שמן של קטרת ולכך צריך להפרים מעות מתרומת הלשכה כשיעור הקטרת לשכר המומנים ואם תמצ' וכי תיפשר להיות כך שכר הבגדים הוא מרובה על הבגדים ים לומר המומנין ליזר ים שכר לחומנין יוקח ממעות בדין מי נמי שכי פירושו דליכא בגדים כשיעור מעות הבגדים לולי שכר המומנין שעם הבגדים וכ"ש ויש מפרשים דמיירי בשכר שחייבים למומנין בשביל שלשה שעדיין לא נעשית לך קטרת ים בגדים הילכך כיון דליכא בגדים עדיין בגדי כשיעור הקטרת בסוף השנה פרושים לקדש הקטרת מי תיפשר לחלל על שכר המומנין כל שכר המומנין שעתי ליתן להם לעשות המלאכה חשר התחילו בשכר ולשכי נקט מילתא דליכא בגדים קנת דמי ליכא בגדים כלל היו נמלי להפרים מעות מתרומת הלשכה על שכר המומנין העתיד שלא מתוך שהוצרכו להפרים לצורך המומנין בשביל שכרן המועט ליכון נמלי להפרים הרבה על העתיד ועוד לומר רש"י לפי שאכלן התחילו במלאכה כמי שנתנו דמי שהרי אין יכולין לחזור בהם:

והאמר שמואל הקדש שוה מנה שח לנו על שוה פרוטה מחוללין כלומר ואם כבר מי ליכא בגדים כשיעור מעות ומצני הני מילי דיעבד אבל לכתחלה לא מצוה פסידא להקדש ודווקא כומן שבית המקדש קיים דליכא פסידא להקדש אבל בזמן שאין בית המקדש קיים לכתחלה לא ומיפשר להקדש ואם היו מחללים על שוה פרוטה בעלמא דליכא פסידא להקדש ה"ג דהכא ליכא פסידא מכל מקום מיכי מחולל דנזדמן דילמא אתו דוב מקומות דליכא פסידא להקדש בכה"ג ולא דמי להסיא דקתני בזמן שבית המקדש קיים מיפשר לחלל דהתם לא שייך בשום ענין פסידא להקדש:

לא ניתנה תורה למלכי הטרת ומי מיפשר ליהנר שלא יהנו מן התומה כי עבד בחול דילמא אתי למיזנח עלייהו שפעמים שנדריכים הפוע לים לסמוך על המנחים ונמצא שמוטל:

אי בשנים למכתן ומחלך הכי נמי הכ"ע בשבי דיומי כלומר שנים שלקחו לצנות ביום הלקיחה וכומן מועט יכולים ליהנר מלסמוך עליהם:

הדרן עלך ולד חטאת

מיתיבי תותר הקטרת מה היו עושין בו היו מפרישין ממנה שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין וחוזרין ונוטלין אותה מתרומה חדשה ואמאי ליחליה אבגדים דלא איכא בגדים והא מעות האומנין קתני דליכ בגדים כשיעור מעו והאמר שמואל הקד שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה כחולל הני מילי דאי עבד לכתחילה לא רב פפא אמר היינו טעמא דבונין בחול לא ניתנה תור למלאכי השרת אמרי דילמ בעי למיזנא וזנא עליהו אי בנא בקודש אישתכח דקמעיל בקודשא תנן דגיזברין שלקחו ארת העצים מועלי בהן ואין מועלי לא בשיפויי ולא בנביי ואמאי מועלי בהן הכ נמי ליעביד בחול אמרי דרילמא בעי למיזנא וזנא עליהון ואישתכח דקא מועיל בקדשים אמר רב פפא אי בעצים דמכאן ואילך הכי נמי אלא כיתנן במתניתין בעצים דיוטיה:

הדרן עלך ולד חטאת

מותר הקטרת מה שהיו נשאר על שם מנה מה היו עושין בה לפתך שנכנס כיסן מינה רצויים להקטר דבעינן חדש והכא קרבן מתרומת חדשה: מפרישין ממנה ממותר הקטרת בשנד שכר המומנין דקא סלקא דעתך דלמתר כשקנו נרכי הבנין מיד היו מחללין מעות הקדש בשעת קנייה על הבגדים ועל המכנסים ועל כל נרכי הבנין שקנו ופורעין מכל לה שכר המומני שבונין בבגדין שהכל היה קודם חנן מן השב שהיו המומנים משכירין בבגדין בכל יום ובכל יום שהיה הגזבר מכיא מעות הקדש כשיעור שהיה שהשכיחו המומנים בבגדין בחותו יום ומחלל חותן על השבח שהשכירו המומנים בבגדין בחותו יום והיינו טעמא דעזרין כן בכל יום משום מלי דלמרן לפיל דמלן דמתנדב מעות וכו' והיה המעות חולין והבגדין קדש לכל לה היה הגזבר נותן להן המעות לשתר דשכירות היה משתלמת שה לנסוף כשיגמר הבגדין וכן היה עושין כל השבח ועדיין לה היה שם מותר הקטרת על המעות מכל כשמעיה ניסן היה שם מותר הקטרת דנריכין ללוקחו מתרומה חדשה מחללין חותו מותר הקטרת על חותן מעות חולין היה הגזבר שחיללו על שוה פרוטה ומעות חזרו לקדושתן כשתחללה וחוזרין ולוקחין הקטרה מן המומנין מתרומה חדשה ומי קשיא לך מה צריך לחללה על מעות המומנים ליתנה לקטרת למומנין לחלה הה לה קשיא דליכא בהחי מותר כשיעור כל שכר המומנין להכי עבדי הכי: ומי סלקא דעתך כדחמר שמוא דבונין בחול ומחר כך מקדשים ליחלה לקטרת מכנסי עבדו ומחתי מפרישים וכו': ומצני דלמ ליכא בגדין סלה נכי חותם כלום: והה על מעות המומנין קתני שלמ דבנו בגדין: לין ודמי נכו בגדין שלמ דליכא בגדין שיעור מעות ומכתי חם ליתנה להמומנין דלחלה פורתה בגדין על חותו מיעוט שהשכירו המומנין בבגדין ליחר שיחללו על מה שהשכירו לקח ע"ג דלמ הוי כשיעור דמי הקטרת דחמר שמוא הקדש וכו': מכל לכתחלה לא הילכך מחללין חותם על מעות המומנין בלבד: רב פפא חמר היינו טעמא דבונין בחול דלמ ניתנה תורה למלאכי השרת ומי מיפשר ליהנר שלא יהנו מן התומה כי עבד בחול דילמא אתי למיזנא עלייהו שפעמים שנדריכים הפועלים לסמוך על המנחים ונמצא שמוטל: בשנים למכתן ומחלך הכי נמי הכ"ע בשבי דיומי כלומר שנים שלקחו לצנות ביום הלקיחה וכומן מועט יכולים ליהנר מלסמוך עליהם:

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0032
DFG

למעילה שאם נהנה מבני מיני קדשי מזבח כשהוא פרוש ממעל למצטרפין נמי לכזית לחייב עליהן משום נותר או פגול או טמא או לכזית לחייב משום מעלה בהן

קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה אבל פגול ונותר וטמא אין כהן משום דהני לא נהני בקדשי בדק הבית וקדושת דמין ניהו: קדשי מזבח וקדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה אבל לא לדבר אחר ומשום הכי קא פליג לה מתני׳ דתני קדשי מזבח בפני עצמם וקדשי בדק הבית בפני עצמן: גמ׳ אמר ר׳ יוחנן מחוורתא דבר תורה הוא כמו במחוור עליו: שאין בין קדשי מעילה וכו׳: תנן התם מדרבנן הוא דמית כהן מעילה בקדשי מזבח אבל לא מדאורייתא: הכהנים בין שהטעו בשגגה חיב לא מעל עד שיפגום בגון שהכה עליה והכשיר שהם כדמפרש בפרקין דלקמן דהטעות בעלת חוב מיירי דקתני לעיל דמי לפיכך מעל שהפסיד להקדש שפחת מדמים כשפיחת מתה כיון שהכהנים מחמת שוגג הוא לא מעל עד שיפגום בגון שהכה עליה והכשיר שהם כדמפרשין ל

חמשה דברים בעולה כו' מפרש להו ואזיל:

מתני' חמשה דברים בעולה יש בעולה שיש בנדבת הציבור ואין בנדבת יחיד ויש בנדבת יחיד ואין בנדבת הציבור יש בעולה שיש בעוף ואין בבהמה ויש בבהמה ואין בעוף יש בעולה שנאכלת לבעלים ואין בשלמים שנאכלין לבעלים ואין בעולה שנאכלת לבעלים ואין בחטאת ואשם שנאכלין לכהנים:

בשלמא להעלותו בחוץ עולה לכליל סא מתני': חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה הבשר והחלב והסולת והיין והשמן וששה בתודה הבשר והחלב והסולת והיין והשמן והלחם: גמ': מתני ליה רב הונא לרבא חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה אמר ליה בעול קא אמרת והא קתני בתודה ששה דברים שבתודה הבשר והחלב והסולת והיין והשמן ולחמי תודה אמר ליה חני בעולה תנינא להא דתנו רבנן עולו ואימורי מצטרפין לכזית להעלותן בחוץ ולחייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא קתני אין בשלמים לא בשלמא להעלותן בחוץ עולה דכליל היא מצטרפין שלמים לא מצטרפין אלא לחייב עליהם משום פיגול ונותר וטמא שלמים אמאי לא תיחייב והתנן כל הפיגולים מצטרפין זה עם זה וכל הנותרות מצטרפו זו עם זו אלא אימא עולה ואיטוריה מצטרפין זה עם זה לכזית ליזרק עליהן את הדם וכין דמצטרפין ליזרק את הדם חייב וכו' ומאן קתני לה ר' יהושע היא דתניא רבי יהושע אומר כל הזבחים שבתורה שנשתיירו מהן כזית בשר וכזית חלב זורק את הדם כחצי זית בשר וכחצי זית חלב אינו זורק את הדם ובעולה אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב זורק את הדם מפני שכולה כליל ובמנחה אפילו כולה קומצא לא יזרוק מנחה מאי עבידתיה אמ' רב פפא מנחת נסכים: מתני': התרומה ותרומת מעשר ותרומת מעשר של דמאי והחלה והביכורים מצטרפין זה עם זה לאסור ולחייב עליהן את החומש כל הפיגולים מצטרפין זה עם זה וכל הנותרים מצטרפין זה עם זה: גמ': מאי טעמא כולהו איקרו תרומה נפי חלה כתיב ראשית ערסותיכם חלה תרימו תרומה גבי ביכורים נמי איקרו תרומה דתניא ותרומת ידך אלו ביכורים אבל אינך לא צריכא: מתני' כל הנבילות מצטרפות זו עם זו וכל השקצים סב מצטרפין זה עם זה: גמ': אמר רב לא

מתני': חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה הבשר והחלב והסולת והיין והשמן מצטרפין זה עם זה לכזית לחייב עליהם משום פיגול ונותר וטמא ומשום מעילה נמי ומקשה על גב דתנן ריסק כזית קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה ליטרין למיתנא הא לחשמועינן דבשר וסלת ויין מצטרפין לע"ג דמיבא מחריב ניהו: שבח דברים שבתודה מצטרפין זה עם זה לפגול כריתות דף יט ונותר וטמא והאי סלת נמי דקתני נמי תודה הייגו נמי מנחת נסכים הבאה עם התודה כדלמרינן במסכת מנחות בפרק שתי מדות דתודה נמי טעונה מנ' נסכים דמפיק ליה מתו זבח: גמ': בעולה קמ"ל דאמטו בכל הזבחים שבעולה מאי טעמא דאמטו זה עם זה ותו לא: ואמר ליה והרי תודה שיש בה שלשה דברים מצטרפין זה עם זה ולא שלשה דברים שבתודה מצטרפין זה עם זה ולא: במקום אחר ענין אחר אמר לו רבי בעולה קמ"ל דכל דבר שבעולה מצטרפין ולא בתודה כדלמרינן בפרק כל הבשר: חלת תני בעולה מיבא מחשבת הזבחים המצטרפין ולא תודה דאמטו לחייב עליה משום פיגול ונותר וטמא ומשום מעילה: עולה ואימוריה מצטרפין לכזית להעלותן בחוץ דאי מקטיר כחצי זית בשר וכחצי זית אימורין בחוץ מייב עליהם משום מקטיר בחוץ והקטרה בעינן בכזית כדכתיב והאש המזבח תוקד בו מדבר אחת מכילת אחד ואחת מכילת מוצאי שם מכילת אחד מכילת אף מכילת מוצאי שם מכילת בכזית: עולה דכליל היא מצטרפין הבשר והחלב לחייב הקטרת נתחי אבל סלת נמי דקתני לאו מכילת אף כו' תוספתא דזבחים דף עמ"ב אימורין כליל לא מצטרפי לאימורין: לא לחייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא כשלמים לאחר זמנן לא מצטרפי בכזית להעלותן בחוץ ולחייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא: שלא לאחר זמנן עולה ואימוריה מצטרפין לכזית לזרוק עליהן את הדם דתניא רבי יהושע אומר עולה דף כ כל הנבילות מצטרפות זו עם זו וכל הנותרות מצטרפות זו עם זו לא אמר רב לא שנו אלא שנתערבו זה בזה אבל נתערבו בשאר קדשים לא: מתני': כל הנבילות מצטרפות זו עם זו לכזית משמע הא פחות מכזית לא מצטרפי והא תנן כל הנבילות מצטרפות זו עם זו לכזית אמר רב לא שנו אלא לענין טומאה והכי קאמר במתניתין כל הנבילות מצטרפות לטומאה אבל לענין אכילה לא מצטרפין שלא יהיו לעכבן טומאה וטמא יהיו לעכבן לאיסורה דטומאה משום נבילה ואיסור טומאה משום טמא אבל משום נבילה ליכא דקסבר אין איסור חל על איסור ולוי אמר לאכילה נמי מצטרפין ור"ת וכי תלוי רב ולוי בפלוגתא דתנאי בעלמא דתנאי דפליגי באיסור חל על איסור והא מדעריך בסמוך לרב אסי וקתני מתני' קסבר התם איסור חל על איסור שלא היו לכולהו תנאי דפליגי הכא דאין איסור

ונמנחה אפי' כולה קומצת וכו' בשלמא מנחה דכולה קומצת כדכתיב ומנחתם סלת ונסכם דקתני זבח דמיית ולא על גב דלא נפתייר מן הבשר כלום יזרוק עליה את הדם קתני משמע לן דלא: מתני': התרומה היינו תרומה גדולה תדע ממאי: ותרומת מעשר היינו מעשר מן המעשר: ותרומת מעשר של דמאי שהוא אחד ממאה: והחלה והביכורים מצטרפין זה עם זה לאסור משום נפל מכולן לתוך עיסה של חולין ויש כו' כדי לחמץ מסורס: ומצטרפין למוכל מכולן כשהוא פרוסה כשגגה לחייב עליהן את התומט: גמ': מאי טעמא מצטרפין חלה וביכורים עם התרומה: מבל תיכך כלומר שאר הנך לא צריכי קרא לחייבו ממצטרפין זה עם זה דהא מיקרו תרומה: מתני': כל הנבילות

אמר רב לא שנו אלא לענין טומאה אבל לענין סג
אכיל טהורין בפני עצמן וטמאי בפני עצמן ולוי
אמר אפילו לאכילה נמי מצטרפין ורב אסי
אטר טהורין לעצמן וטמאין לעצמן איכ' דאמרי
פליגא אדרב ואיבא דאמרי לא פליגי ט"ת יבי
מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין זה עם זה אבל
מיתת שניהם מצטרפין וקשיא לרב אסי אימא
הא חיי שניה' מצטרפין וכני ר' יהודי היא דאמ'
אבר מן החי נוהג בטמאה אבל מיתת שניהם
מאי לא מצטרפי א"כ מאי איריא דרהיט ותני
מיתת פרה וחיי גמל הא אפילו מיתת שניהם
לא מצטרפי ועוד תניא חצי זית פרה בחיירה
וחצי זית גמל במיתתה אין מצטרפין אכל חצי
זית מפרה וחצי זית כגמל בין בחיי בין במיתת'
מצטרפין קשיא רישא אסיפא אלא לאו שמע
מינה מיתת שניהם מצטרפין אמר לך רב אסי
האי תנא סבר אין חל על איסור אמר

לא שנו אלא לענין טומאה אבל לענין
אכיל טהורין בפני עצמן וטמאי בפני עצמן ולוי
אמר אפילו לאכילה נמי מצטרפין ורב אסי
אטר טהורין לעצמן וטמאין לעצמן איכ' דאמרי
פליגא אדרב ואיבא דאמרי לא פליגי ט"ת יבי
מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין זה עם זה אבל
מיתת שניהם מצטרפין וקשיא לרב אסי אימא
הא חיי שניה' מצטרפין וכני ר' יהודי היא דאמ'
אבר מן החי נוהג בטמאה אבל מיתת שניהם
מאי לא מצטרפי א"כ מאי איריא דרהיט ותני
מיתת פרה וחיי גמל הא אפילו מיתת שניהם
לא מצטרפי ועוד תניא חצי זית פרה בחיירה
וחצי זית גמל במיתתה אין מצטרפין אכל חצי
זית מפרה וחצי זית כגמל בין בחיי בין במיתת'
מצטרפין קשיא רישא אסיפא אלא לאו שמע
מינה מיתת שניהם מצטרפין אמר לך רב אסי
האי תנא סבר אין חל על איסור אמר

איסור חל על איסור ונר' לר' יודן דאמר כולהו מיירי לר' יודן איסור חל על איסור
ולוי אמר לך מ"ל דכתיב אין איסור חל על איסור הכא מודה לזיסור
חל על איסור דכתיב וחלב נבילה תעשה לכל מלאכה וחלב שחוטה לא תאכלוהו הכא
אמר רב אסי ר' יונה קרא בנבלה דכתיב וחלב נבילה לאכול לא תאכלו הכא בחולין
איסור על איסור ולוי אמר לך מ"ל דכתיב אין איסור חל על איסור הכא מודה לזיסור
חל על איסור דכתיב וחלב נבילה תעשה לכל מלאכה וחלב שחוטה לא תאכלוהו הכא
אמר רב אסי אמר

מאי טעמא לכולה כתיב בהו ומתם לכולה בכורות:

פתח בלכולה וסיים בטומאה דכתיב והבדלתם אתם בין הבהמה הטמא לטהורה ולא תשקצו נפשותיכם בשרץ ובעוף וכל אשר תרמוש האדמה הרי לך פתח הכתוב בלכולה לסיקון נפש סייך בלכולה כתיב אשר הבדלתי לכם לטמא דהיינו לטמא אחרים

מיי' פכ"ה מהל' מאכלות אסורות

בגמ' וסיימו סיים בטומאה לומ' מה טומ' בכעדשה כו' כלומר להכי פתח הכתוב בלכולה וסיים בטומאה לומר לך שיעור לכולה כשיעור טומאה מה טומאה בכעדשה כדרסינן מהם בהם ושיערו חכמי תומ' תחילה בכרייתו בכעדשה:

וקלסיה רבי יוחנן לרב חפ' בר מנינא שפירר הבריית' לפניו ומש כן קאמר לרב דלמר בכורות ולא גברת מגברת דמסתבר טעמא דרב משום דליכא מאן דפליג ונס מפיק מילתא מקראי:

כאן בתיתין כאן בהיתן כאן בחייהן אמר ליה אביי והא רב אמתני' קאי ומתני' כל השרצים קתני אפי' בטיתתן (לאו דאיכא פורתא מהאי ופורתא מהאי) אמ' ליה רב יוסף ההיא דיוקא דילך הוא רב שמעתא בעלמא קאמר וקלסי' ר' יוחנן מתיבי האיברין אין להן שיעור אפילו פרוות מכזית נבלה ופחות מכעדשה מן השרץ מטמאין ואמר' יוחנן אין לוקין עליהן אלא בכזית אמר רבא בר אהבה לרבא אי מעת בהמ' נמי ליפלגי בין מובדלת לשאינ' מובדלת אמר

תוס' תור כר מנינא

סד אמר רב יהודה אמר רב אכילת שרצים לוקה עליו בכזית מאי טעמא אכילה כתי' בהו והתני ר' יוסי בר רבי חנינא קמיה דרבי יוחנן והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא פתח הכתו' באכילה וסיים בטומאה מה טומאה בכעדשה אף אכילה בכעדש' וקלסיה ר' יוחנן וקשיא לדרב לא קשיא כאן בתיתן כאן בחייהן אמר ליה אביי והא רב אמתני' קאי ומתני' כל השרצים קתני אפי' בטיתתן (לאו דאיכא פורתא מהאי ופורתא מהאי) אמ' ליה רב יוסף ההיא דיוקא דילך הוא רב שמעתא בעלמא קאמר וקלסי' ר' יוחנן מתיבי האיברין אין להן שיעור אפילו פרוות מכזית נבלה ופחות מכעדשה מן השרץ מטמאין ואמר' יוחנן אין לוקין עליהן אלא בכזית אמר רבא בר אהבה לרבא אי מעת בהמ' נמי ליפלגי בין מובדלת לשאינ' מובדלת אמר

מתרס"ק מ"ו

תמר רב יהודה אמר רב אכילת שרצים אינו לוקה עליהן אלא בכזית ולא בכעדשה: מאי טעמא אכילה כתיב בהו לא תאכלום כי שקץ הם ואכילה אינה פחותה מכזית: פתח הכתוב באכילה דאי בלאכילה לא תשקצו את נפשותיכם היינו באכילה דכי אכיל להו משקץ נפשיה: וסיים בטומאה אשר הבדלתי לכם לטמא שאף לומר לך מה טומ' שרץ בכעדשה אף אכילה בכעדשה: וקלסיה ר' יוחנן להאי דתני כרבי יוסי בר' חנינא וקשיא לרב יהודה אמר רב דתמר בכזית: לא קשיא כאן בחייהן כאן במיתתן הא דתני כזית היינו כי אכיל מיניהו בחייהן: אבל כי אכיל מיניהו במיתתן אפי' כעדשה לקי דומיא דטומאה: והא דרב אמי אמתני' קאי ואנא יודע דהכי הוא מדקתמר רב לעיל לא שנו אלא לענין אכילה והיה ואמתני' קאי אמתני' אכל הנבלות מנטרפין הכא אמי הא דקתמר רב אכילת שרצים לוקה עליה בכזית קאי אמתני' אכל השרצים מנטרפין זה עם זה ומתני' במיתתן קאי מיירי דהא קתני כל הנבילו' מנטרפות

מתרס"ק מ"ו

כמיתתן והיכי מתרצת לרב בחייהן:

תלת לקמן

דתניא פורתא וכו' לא שמענו פירוש זה אחר ליה רב יוסף לאביי הכוונה דיוקא דילך היא כלומר הא דוקיא דקתני ולא שרצים וכו' לא קאי אמתני' אלא שמעתא בעלמא קאמר: וקלסיה רבי יוחנן מיתיבי על הא דקתמר לעיל דקלסיה רבי יוחנן דמשמע דסבירא ליה דאכילת שרצי בכעדשה מותיב לה הסתם: האיברים אין להן שיעור דאמר כל שהו אפי' הוא שלם אפי' הוא פחות מכזית לענין נבילות לו אמר שלם מן הסרן שהוא בכעדשה מטמאין להוסיל והן מיכרין שליתין אע"פ שאין בהן כשיעור מטמאין משום דחציו: ואמר ר' יוחנן אין המוכל לוקה עליהן אלא בכזית והסתם משמע דרבי יוחנן קאי אהאי כרייתא דהאיברין וכך כריית' ולאי כמיתתן קמיירי דקתני אפי' פחות מכזית נבלות ואמר ר' יוחנן אין לוקין אלא בכזית והיכי קלסיה ר' יוחנן להא דר' יוסי בר רבי חנינא דלוקין עליהן בכעדשה דלוקימנא לה נמי דכמיתתן קמיירי וקסיה דר' יוחנן אדר' יוחנן: אמר רבא במובדלין דיבר הכתוב דהא דקלסי' ר' יוחנן להאי מה טומאה בכעדשה אף אכילה בכעדשה במובדלין מסתברא דמה טומאה שבתורה ואמורין לענין טומאה יתר מן האמורים לאחרי לא מטמו כלל אלא מ"ו ובהנהו קאמר קרא דמשמ' לאכילה נמי בכעדשה: ואלא למאי דאמר רבי יוחנן אין לוקין עליהן אלא בכזית לא קאי אמתני' דכריית' דברייתא ואלא מיירי בשרצים אלא אמתני' קתני לוקין עליהן בכזית: שלא מעתה לומר דכמובדלין דיבר הכתוב דמשמע שיעורא בין מובדלין לשאינן מובדלין מהא נמי הוסיל והקישה רחמנ' לשרצים כאחד קרא נבלת בהמה טמאה ונבלת בהמה טהורה לשרצים לכתוב והבדלתם ובמר בכל מסר תרומה ובמר נימא נמי ללמוד מקישתן דשני בין מובדלת לשאינה מובדלת ולימא הכי דהא דקתמר דנבלה מטמאה בכזית היינו במובדלת לבהמה טהורה קרי לה מובדלת מבהמות טמאות דמותרת באכילה אבל בהמה טמאה שאינה מובדלת לא מטמאה עד לאיכא טפי מכזית עד לאיכא כביצה:

תמר

אמר ליה כי קאמינהו רחמנא בהמה טמאה ושחורה לשרצים שיעורן בין נבילה מוכדלת בין לנבילה שחיטה מוכדלת שלא לבכל תשקצו ונקמטע לן דחתך נבלת בהמה טמאה וחתך נבלת בהמה טהורה וחתך שרצים מיקייב מחוכלן משום בל תשקצו נמי ולחפושי לאו נבלת בהמה טמאה לבד מלמ לנבילה דליכי לאו בל תשקצו ולאו דנבלת בהמה טמאה: מתני' דם השרץ ובשרו מצטרף לכעדשה לטמא: כלל אמר רבי יהושע כל שטומאתו ושיעורו שוין מצטרפין טומאתו שוין ושיעורו כגון שרץ ונבילה לטומאת עוף ונבילה לו מולך ומכבר: ט טמאתו ולא שיעורו כגון שרץ ונבילה לטומאת עוף דבריהן הויית טומאת ערב ולא שיעורו דנבילה שיעור טומאת בכור: ולא טומאתו מת הויית טומאתו ונבילה לא הויית אלא טומאתו ערב: לא טומאתו ולא שיעורו כגון מת ושרץ דשרץ שיעורו כעדשה וטומאתו עד הערב ומת שיעורו כבצית וטומאתו שבעה: גמ': תנו רבנן חנין וכו' כלום הא דקתני דם השרץ ובשרו מצטרפין לווקי בשרו של חותו שרץ עצמו שפיר ממנו הדם דהוי דם ובשר מצרף אחד ולא שהשם מצרף אחד ומכבר מצרף אחד מכל מי אתו מצרפין לא מצטרפין:

להלכות דקדוק

השתא דאתית לשיטתיה דאמר מצטרף לפלגי סרץ וסרץ כלום הא דקתני חנין וכו' בשרו של חותו שרץ עצמו שפיר ממנו הדם דהוי דם ובשר מצרף אחד ולא שהשם מצרף אחד ומכבר מצרף אחד מכל מי אתו מצרפין לא מצטרפין:

הילו היה יחזי מבא קיס כו' והשיב רבי יוסי מבא חזלי דילמא ענים ליה ר' שמעון לבדי מסתפינא שמא נעבר וממכר להשיב ור"ש הוא לכעום ומקפיד כדבר מועט הוא כשהם מהלכי כדרך כו' ומ"ש הלך ר' שיעור בר ר' יוסי כדמפרש בירושלמי סדרבי שמעון נדר לו שלא יענישנו:

עיקם פיו מיהר להשיב:

אל יחזור הכן מבל מבני בירושלמי מפ' שלחתו מקברת וכשנזכ' ר' שמעון על שהיה מבני מור ונתפלל עליו ונתרפא:

ויצא לקראתו בן תמלין לותו הוא שקורין למ"טוך בלע"ז וכמו תינוק קטן הוא ורגיל בין הנשים להתלונן בקול בשל דבר רבונכם מבא עמכם ועל ידי בא גם בבבלי רבי שמעון ויאמר שפתה של בית מבא בודאי לה מלמן שלש פעמים על הנר מאיר בן דכתיב מלפך הסס שלש פעמים מלמד שרואה שלשה מלאכים מני ולא עשה אחת בלומ' ואני מיני רחוי שיזדמן לי פעם אחת יבא הנס מבל מקום בלומר יבא הנס מבל מקום על ידי הדיוט זה קדים הוא על בית דין שר הלך הוא לפניהם ונבנם בנוף בית קיסר כי מיטו להתם רבי שמעון ור' אליעזר אמרו לו בן תמלין בת בנחת לאמרו לו ובלט שלא ירגישו החתרים בזה ויסברו שעל ידי תפילה הוא אומרו:

אמרו להון בחילו כו' פירוש בת בני בית המלך לאמרו כן:

להההיא חינר חינר שלו נזיר שמלכות: והיינו דאמר רבי אליעזר בר רבי יוסי אני ראיתיה בעיר על הפרדכו' אמר כן ופתותה שעה שבבלין היה שרוה מותו שלא מצינו שמי בעיר רק עתה שהיה בתוכר המלך ורוחה מותה שם:

תני

נר מצוה

ילך ר"ש בן יוחאי שהוא מלומר בנסים ואחריו מי ילך ר"א בר רבי יוסי אטר להסר' יוסי ואילו היה אבא חלפתא קיים יכולין אתם לומר לו חזבנך להריגה אמר להסר' שמעון אילו היה יוחאי אבא קיים יכולין אתם לומר לו רחזבנך להריגה אמר להו רבי יוסי אנא אזלין דילמא עניש ליה ר"ש דקא מסתפינא קביל עליה דלא ליענשיה א"ה עשיה כשרהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהם מניין לדם ר"שרץ שהוא טמא עקם פיו רבי אליעזר בר רבי יוסי ואמר וזה לכם הטמא אל ר"ש מעקימת שפחיך אתה ניכר שת"ח אתה אל יחזיר הבן אצל אביו יצאלקראתו בן תמליון רצונכם אבא עמכם בבה ר"ש ואטר מה שפחה של בית אבא נודמן להמלאך שלשה פעמים ואני לא פעם אחת יבא הנס מבל מקום קדים הוא על בברתיה דקיסר כי מטא התם אמר בן תמליון צא בן תמליון וכיון דקרו ליה נפק אזל אמר לדון שאילו כל מה דאית לכון למישאל ועיילינדהו לגניזה לשקול כל דבעו אשכחו החוא איגרא שקלוה וקרעוה והיינו דאמר רבי אליעזר בר רבי יוסי אני ראיתיה בעיר והוו עלירה כמדה טיפי דמים: מתני': הפינול והנויחר אין מצטרפין מפני שחקשתי שמות השרץ והנבילה וכן הנבילה ובשר המת אין מצטרפין זה עם זה לטמא אפילו בקל שבשניהן: גמ': אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא לטומאת הידים דמדרבנן היא אבל לענין אכילה מצטרפין דתניא רבי אליעזר אומר לא יאכל כי קדש הם כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו: מתני': האוכל שניטמא באב הטומאה ושניטמא בולד הטומאה מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם כל האוכלים מצטרפין זה עם זה לפסול הנוויה כבחצי פרס כבסזון שתי פעודו לעירוב וכביצה לטמא טומאת אוכלין וכנרוגרת להוציאת שבת וכבותבת ביום הכיפורים כל הכשקין מצטרפין זו עם זו לפסול את הנוויה ברביעית וכמלא לוגמא ביום הכיפורים: גמ': תניא רבי שמעון אומר מה טעם שאיפשר לשני שיעשה ראשון ומי קא עביד שני ראשון הא לא איפשר אמר רבא הכי קאמר מיגרם לשנילאו ראשון ראשון ושני לגבי שלישי בני חדא ביקתא אינון: מתני'

סו מיי פיה מה' פסולי המוקדשין סח מיי פיה מהל' פרה אדומה הלכה ט סעיף ה

מצטרפין לפסול את הנוויה ברביעית ולא לטמא בקל שבשניהם אלא בכזית

מיהו דקי מצטרפין לטמא בקל שבשניהם אלא בכזית

מיהו דקי מצטרפין לטמא בקל שבשניהם אלא בכזית

מיהו דקי מצטרפין לטמא בקל שבשניהם אלא בכזית

תוספתא דטהרות פ"ק דף תשסא

סמוך מלמד בנסים שנעשו לו נסים בשעה כדגרסי' בפרק בתרא מגילה: הילו היה יחזי מבא קיס כו' והשיב רבי יוסי מבא חזלי דילמא ענים ליה ר' שמעון לבדי מסתפינא שמא נעבר וממכר להשיב ור"ש הוא לכעום ומקפיד כדבר מועט הוא כשהם מהלכי כדרך כו' ומ"ש הלך ר' שיעור בר ר' יוסי כדמפרש בירושלמי סדרבי שמעון נדר לו שלא יענישנו: עיקם פיו מיהר להשיב: אל יחזור הכן מבל מבני בירושלמי מפ' שלחתו מקברת וכשנזכ' ר' שמעון על שהיה מבני מור ונתפלל עליו ונתרפא: ויצא לקראתו בן תמלין לותו הוא שקורין למ"טוך בלע"ז וכמו תינוק קטן הוא ורגיל בין הנשים להתלונן בקול בשל דבר רבונכם מבא עמכם ועל ידי בא גם בבבלי רבי שמעון ויאמר שפתה של בית מבא בודאי לה מלמן שלש פעמים על הנר מאיר בן דכתיב מלפך הסס שלש פעמים מלמד שרואה שלשה מלאכים מני ולא עשה אחת בלומ' ואני מיני רחוי שיזדמן לי פעם אחת יבא הנס מבל מקום בלומר יבא הנס מבל מקום על ידי הדיוט זה קדים הוא על בית דין שר הלך הוא לפניהם ונבנם בנוף בית קיסר כי מיטו להתם רבי שמעון ור' אליעזר אמרו לו בן תמלין בת בנחת לאמרו לו ובלט שלא ירגישו החתרים בזה ויסברו שעל ידי תפילה הוא אומרו: אמרו להון בחילו כו' פירוש בת בני בית המלך לאמרו כן: להההיא חינר חינר שלו נזיר שמלכות: והיינו דאמר רבי אליעזר בר רבי יוסי אני ראיתיה בעיר על הפרדכו' אמר כן ופתותה שעה שבבלין היה שרוה מותו שלא מצינו שמי בעיר רק עתה שהיה בתוכר המלך ורוחה מותה שם: תני

ילך ר"ש בן יוחאי שהוא מלומר בנסים ואחריו מי ילך ר"א בר רבי יוסי אטר להסר' יוסי ואילו היה אבא חלפתא קיים יכולין אתם לומר לו חזבנך להריגה אמר להסר' שמעון אילו היה יוחאי אבא קיים יכולין אתם לומר לו רחזבנך להריגה אמר להו רבי יוסי אנא אזלין דילמא עניש ליה ר"ש דקא מסתפינא קביל עליה דלא ליענשיה א"ה עשיה כשרהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהם מניין לדם ר"שרץ שהוא טמא עקם פיו רבי אליעזר בר רבי יוסי ואמר וזה לכם הטמא אל ר"ש מעקימת שפחיך אתה ניכר שת"ח אתה אל יחזיר הבן אצל אביו יצאלקראתו בן תמליון רצונכם אבא עמכם בבה ר"ש ואטר מה שפחה של בית אבא נודמן להמלאך שלשה פעמים ואני לא פעם אחת יבא הנס מבל מקום קדים הוא על בברתיה דקיסר כי מטא התם אמר בן תמליון צא בן תמליון וכיון דקרו ליה נפק אזל אמר לדון שאילו כל מה דאית לכון למישאל ועיילינדהו לגניזה לשקול כל דבעו אשכחו החוא איגרא שקלוה וקרעוה והיינו דאמר רבי אליעזר בר רבי יוסי אני ראיתיה בעיר והוו עלירה כמדה טיפי דמים: מתני': הפינול והנויחר אין מצטרפין מפני שחקשתי שמות השרץ והנבילה וכן הנבילה ובשר המת אין מצטרפין זה עם זה לטמא אפילו בקל שבשניהן: גמ': אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא לטומאת הידים דמדרבנן היא אבל לענין אכילה מצטרפין דתניא רבי אליעזר אומר לא יאכל כי קדש הם כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו: מתני': האוכל שניטמא באב הטומאה ושניטמא בולד הטומאה מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם כל האוכלים מצטרפין זה עם זה לפסול הנוויה כבחצי פרס כבסזון שתי פעודו לעירוב וכביצה לטמא טומאת אוכלין וכנרוגרת להוציאת שבת וכבותבת ביום הכיפורים כל הכשקין מצטרפין זו עם זו לפסול את הנוויה ברביעית וכמלא לוגמא ביום הכיפורים: גמ': תניא רבי שמעון אומר מה טעם שאיפשר לשני שיעשה ראשון ומי קא עביד שני ראשון הא לא איפשר אמר רבא הכי קאמר מיגרם לשנילאו ראשון ראשון ושני לגבי שלישי בני חדא ביקתא אינון: מתני'

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0038
DFG

מתני׳ הערלה וכלאי הכרם מצטרפין בתלתרינן נכי סנגול וגותר :
גמ׳ והתניא כל שהוא למכות כאכילה כל שהוא עובר בלאו ואין בין
למאי מצטרפין : מתני׳ הכנד שהוא מטמא ג׳ מגעות על ג׳ מגעות :
והסק שיעורו ל׳ טפחים על ל׳ טפחים : הכנד מצטרף לסק שקל שיעורו לג׳
על ארבעה וכן כל אחד ואחד מצטרף לקל
שיעורו לסק מצטרף לעזר לממש על ממש
ערלה דף ס וסעזר למפץ לממש על ממש דסיינו לקל
שיעורו מכל לה הקל עם האמור להלכי תנא
להו הכי הכנד והסק והעזר כו׳ כולן
מצטרפין זה עם זה: מפני מה רואין לטמ׳
כמוש מפני שכשים בין כולן שיעור אחד בין
שנים רואין ליטמא מושב עליו הילוך
כלים דף כג מצטרפין : גמ׳ תנא קיצע מכולן
שהם מיתך מכולן משא מכל הני דתני
במתני׳ מהכנד והסק ומעזר ומפץ ועשה
מכולן כנד: למשכב שהשה כלומר שם מיטב
עליו לעשותו למשכב כגון לתופרו בכשת
שם ים בתותו כנד שהשה על שהשה הואיל
ורחוי לעשות ממנו טלאי לכשת שנקרע
מטמא מטוח מכשב : ושם מיטבו למושב
לעשותו טלאי לכנד שם ים בתותו כנד
טפח על טפח מטמא מטוח וכ׳ לאחוזה שם
מיטב עליו לאחוזה מטמא מפילו בכל שהו:
כוכב דף כה מאי לאחוזה ר׳ יהים לקים שכן עומד לנוולה
שכן רחוי לותו כנד לאורנים שהוא מקליק
המטוח של תריג בסוכין או בשום דבר כלי
לחזקו כורך כנד כל שהוא על מנבעו להכ׳
עליו שלא יתבטל החוט וסיינו עומד לנוול
לכרך על מנבעו כאורג ומטוח החוטין
ונוולה היא תריגה כדתמרינן במסכ׳ ניטין
מסכת ד׳ יח כא ונוולה : האחיל ורחוי
לקונכי תלתים שכשמתכין את התלתים
כורכין כנד כל שהו על ידיה שלא יתלכלכו
בשכם התלתים הילכך מקבל טומאה :

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה אף על פי שלא פגם מעל
קא סלק דעתך כיון דכתב רחמנא
שנהנה מעל : שם בו פגם כלומר
דבר שאין בו פגם : נתנה קטלה ענק של זהב של הקדש נטרפה או טבעת
בידה : או שתת בכוס של זהב של הקדש כל הני אין בהו פגם שאינן נפגמין
בכך ולא כיון שנהנה מהן שוה פרוטה מעל והיכי משערינן בהו הכי אומדין
כמה רוצה אדם ליתן שיעור זה בשיטין כהללו לחוליכן לבית המשתה להתכבד
בהן ותשלם להקדש שיעור הנאה שנשתמש בהן: וכל דבר שים בו פגם כגון
לבוש קלוס או כיסא נטולת או ביקע בקרדום הואיל ועומדין ליפגם : לא
פגמו עד שיפגום כהן כשוה פרוטה: גמ׳ : תנא ומודה ר׳ עקיבא לחכמים
בדבר שים בו פגם פגם מעל כלומר לכשיפגמנו ולא חולינן בתר הנאה שלא כתר
פגם : ופריך מ״ל דומיא דר׳ עקיבא לדכנן בדבר שים בו פגם דלא מעל
עד שיפגום ופשיטא דניחא דקאמר ר׳ עקיבא כיון שנהנה מעל בדבר שאין
בו פגם מ״ל היינו דכנן וכאלו אי קא מיפלגי: אמר רבא בלבוש מציעאה לא
לבים ליה מנחיץ לגמרי דמלבוש החיצון פוגם לשתר ולא לגמרי מבפני סמוך
לבשרו דסהוה נמי פגם לשתר שמתכוך לבשר שלא בלבוש שלוכם בתחיים כיון
מלבוש העליון יבין התחתון שאינו נפגם עד זמן מרוכה : ומלמלה כגד של
פשתן שדק כיותר כדאמרי׳ לבר הנמלל וכמתא דהוי יותר מלגוו ולפי שדמיון יקרים
הרבה תינו לוכסו שלא פעם כשנה או פעמים ושמתרו הרבה שלא יפגם ואין
בו פגם עד זמן מרוכה ובהא פליגי ר׳ עקיבא סבר הואיל והוו לבריס שאינן
נפגמין לשתר אפ״ג דפגימי לאחר זמן כיון דלא פגמי לשתר הוי כדבר שאין
בו פגם דמועלין בו כיון שנהנה ממנו כשוה פרוטה אע״ג דלא פגם ורבנן
סברי הוא ל״ש בו פגם מכל מקום לא מעל עד שיפגום: כפם שאמרו בתעילה:
וכן הוא אומר וימעלו וגו׳ ויצאו לחרי הבעלים משיצאו עצמן מן המקום לע״ג :

יכול

מתני׳ הערלה וכלאי הכרם מצטרפין זה עם זה רבי שמעון אומר אין מצטרפין : גמ׳ :
ומי צריך ר׳ שמעון לצרופי והתניא׳ שמעון אומר כל שהוא למכות אני אין צריכין לצרף :
מתני׳ הכנד והשק השקוהעזר העוהמפץ כולן מצטרפין זה עם זה אמר רבי שמעון מה
טעם מפני שהן ראויין ליטמא במושב : גמ׳ :
תנא קיצע מכולן ועשה מהן בגד למשכב
ג׳ למושב טפח לאחיזה כל שהו מאי לאחיזה
אמר ר׳ אמר רבי ינאי שכן עומד לנוולה
במתניתא תנא הואיל וראוי לקוצצי תאנים :

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה מן ההקדש שוה פרוטה אף על
פי שלא פגם מעל דברי רבי
עקיבא וחכ״א כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד
שיפגום ושאין בו פגם כיון שנהנה מעל כיצד נתן
קטלא בציואר טבעת בידה שתת בכוס של זהב
כיון שנהנה מעל לבש בחלוק כיסה בטלית
ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום הנהנה
מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום
כשהיא מתה כיון שנהנה מעל : גמ׳ : תנא
מודה רבי עקיבא לחכמים בדבר שיש בו פגם
במאי קא מיפלגי אמ׳ רבא בלבושה מציעאה
ומלמלא תנורבנן נפש אחד ויחיד ואחד
הנשיא ואחד המשיח כיתמעל מעל אין מעל
אלא שנוי וכן הוא אומר איש איש כיתשטה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

שהוא פגום יותר מדאי וכן התפתין סמוך לבשר פגם הרבה לאכל למאני
תינו פגים לכל לומן מרוכ׳ הוא פגום ובהא פליגי דרבנן סברי כיון דלקמיה
פגום דבר שים בו פגם הוא ואין מועלין עד שיפגום ור״ע סבר דהסתם לא
פגום דבר שאינו פגום הוא ויש מפרש לכדאמ׳ מציעאה יש בו פגם מיד לכל
תיכי ניכר עד לפגם פגום הוא ואין מועלין בו עד שיפגום ורבי עקיבא סבר דבר שאין בו פגם הוא ופירש הקונטרס לשון
מחרון עיקר (והסמות מוכח בו לפנים) ונראה לרבי כי הדין עצמם דהיכא דאיתא
דאין בו פגם עתה ולקמן יפגם דבר שאין בו פגם הוא לכולי עלמא כדאיתא
לקמיה דפריך על ההיא דסתם בכוס של זהב ודהכא לאו בר מיפגומי הוא
פתמיה וכ׳ עד דאמסיק נסי דלא מיכא נהנה ופגם לשתר מי לא מיכא פגימה
כ׳ כלומר לקמיה מיכא פגימה ואפילו הכי קרי ליה בפתניתין לבים של זהב
דבר שאין בו פגם ומיכא אחרן דעלה :

ומלמלא בגדי׳ שאין מפרש שהו׳ בגד דק והוי כלאים ופלגו חמגוזו ולענין
דבר שים בו פגם הוי כלבוש מציעאה :

אין מעילה אלא שינוי פ רוש מקדש לחול על מרשות לרשות מרשות
לקדש לרשות חול ומייתי לקמיה מסושה שהיה עושה שינוי שמנה
פעלה ועוסקת ומדבקת בדבר שהוא חולין ונהני לה :

ואומר ויעלו בני ישרש כפ׳ תלתי לחכות׳ ויצאו אחר הבעלים תימא מאי
ואומר ור״ל לאי מסושה הוא מאינה לזוקק נהנה ופגם דלמא דסושה
שהנית מן העבירה אבל שינוי כלא הנאה כגון מעות דהקדש דמוכ׳ להולין
פלוקח בהם אפן לעצמו או כדתנן במתני׳ גבי אחן או קורדום של הקדש שהיו
לחבירו הוא מעל לאין נופו נהנה מן הסולאה עצמו

פעמו מיתת בין בזה מעילה קמ"ל דאפי' ע"י דשוי שוה פרוטה בלח הנאה שאפשי עפמו מרשות הקב"ה ומעבודתו לרשות ע"י דליכו נהנה כזה לקב מכי מכיה במעילה פשמעה מדבר הקדש לרשות הדיוט כגון מוכר ונותן ומשקיל חפצי של הקדש להדיוט שמעל ע"י שליכו נהנה ומ"ל ולייתי משיל דאפי' ע"י ולו שתוק מפורש וי"ל לחיבטריך מפורש לאפושינן דאפי' בלח שוי רשות כגון נזבר של הקדש אפ"ה אם נהנה מעל ואפ"ל מעילה קטנה מעל והא לא מצינו למילף מע"י דע"י מיכ שינוי מרשות לרשות שמיה עבודתו של הקב"ה ועוכר ע"י להכי חיבטריך מפורש ומ"ל ומפורש היכי ילוף הנאה בלא שינוי רשות והלא בפורש מיכה שינוי מרשות הבעל ול"ל דבפורש ודאי ליכא שינוי רשות סהרי היא היא מניחה את בעלה ממה שהנה תחתיו אבל מע"י מייתי שמניח עבודת הקדש והולך ועוכר ע"י ומ"ל כיון דמעילה דפורש ליכא שינוי רשות מ"ל מאי קאמר בברייתא אין מעילה אלא שינוי וכן הוא לשון ראשון כי תשמ ומעילה כו' ול"ל דעיקר סיון מעיל דע"י דמייתי לבפוף ומ"מ אגב מורחיה מייתי מעילה דפורש לא שמעינן דמייא מעילה בהקדש בהנאה בלא שינוי וכלא פנימ דומי דפורש כמשמים לקמן מ"ב נהי דשינוי רשות ליכא בפורש כדפירש שהנה יוצאה מרשות הבעל בכך מ"מ היכ שינוי קנמ והכי קאמר בברייתא אין מעילה אלא שינוי פיר דאני פנים המחר שינוי דהנאה נמי נהנה מן ההקדש מעילה בלא שינוי רשות כגון נזבר וכלא פנימה דמ"מ הוי שינוי כיון שהקדש כל הנאותיו אסורו להדיוט וכן מבינו מעיל כיוצא בה גבי פורש דכתיב כי תמעל מעל וגו' ויעיד עם שינוי אחר בלא פורש הנאה כגון שינוי מרשות לרשות שמניח מרשות הקדש למכרים לרשות הדיוט דאיכא הדיוט כגון מכירה ונתינה והשתילה ומיד שנהנה לרשות הדיוט דאיכא הדיוט שעשה כח הדיוט מעשו שחשוב וכייה וקניין מהדיוט להדיוט מ"מ שלא נהנה ועל שינוי זה מייתי מוימעלו דע"י דאני כמו שינוי מרשות לרשות כדפירש בלא הנאה כך ליקדק מד"ת:

יבול נהנה ולא פגם ולא נהנה וכו' פירש נהנה ולא פגם יצאי מעילה מפורש שאינה פגומה בשעילה של זנות שהיא עושה את בעל' ודומיא דהכי נימא בני הקדש ומ"ל מאי לק"מ ופגם מאי מייתי מרומה לפטור נהנה בלא פגם דיצאי מעילה מפורש והא מתניתין היא דתנ' קטלה טבח ונהנה בלא פגם חייב וי"ל דמתניתין בדבר שאין בו פגם שדרך תשמישו בהנאתו בלא פגם והכא בדבר שיש בו פגם קאי והכי קאמר יכול נהנה בלא פגם חייב בכל דבר אף בדבר שיש בו פגם ומייתי נמי מתרומה שדרך הנאה ע"י פגימה דהיינו מכילה לפטור כמה דהקדש נהנה בלא פגם והכא בדבר שיש בו פגם קאי והכי קאמר יכול נהנה בלא פגם חייב בכל דבר אף בדבר שיש בו פגם ומייתי בדבר שתשמישו דרך פגם כגון קדרוס וחלוק ומ"ת כיון דבדבר שיש בו פגם מיירי מ"ב היכי הפיק מדעתא למיזבח ממעילה דפורש והלא פורש לא דמיא בלל דבדבר שאין בו פגם כדפירש ול"ל דמ"מ מי לימו מיעוט דילפינן מגזרה שוה דתרומה הוה ילפינן מפורש כל נהנה בלא פגם אפי' בדבר שיש בו פגם מע"ג דלא דמי לפורש הוה לומר כיון דהנאה קפיד קפיד לחיבטינהו מ"ב לא סגי מיעוט בו בפגם ול"ש יש בו פגם להכי מצטריך ת"ח ברייתא לומר נבי פגם ולא נהנה יכול וכו' פגם ולא נהנה עירם פגם ולא נהנה תיפוק מדעתי למילף מע"ג שפיג' ומחלל שהילך חייש והולך מאחרי ההכל ואינו נהנה כלל בזה שעובד ע"ג אף אחרי שחייב פו"ג בלא נהנ' כגון מזיק הקדש ומשליכו לאיבוד כגון שנוטל חפצי של הקדש ומשליכו לאו' מסגרו וע"כ פגם דקאמר היינו כדפי' לעיל לפרושי כגון שמזיק מרשות הקדש ומכניסו לרשות הדיוט ע"י מכירה מתנה או שחלה וקרי ליה פגימה לפי שהקדש נפסד וחסר בזה לי"ת למימר הכי מייתי מתרומה לפטור הא ודאי כיון דאיכא שינוי ואדרבה הנאת הקדש והכנס לרשות הדיוט הרי הוא מועל דהיינו נופה ילפי' ממעילה דע"ג ונס תבן אחי נתנה לחבירו הוה מעל אלא מדאי מיירי כמזיק בלא שינוי רשות כדפי' ומ"ת ונופה ילפי' בעי למילף מע"ג ואלא כפי' שיכי שינוי רשות כדפי' לעיל מ"ת סל"ח דעיקר קפידת דקל' לאו משום שינוי רשות אלא משום פגימה ופסידה דהקדש קפיד רחמנא ומ"ב אפי' בלא שינוי רשות כמו סל"ח לחיובי להכי מיצטריך תרומה לחלק כך ליקדק מד"ת:

הה תרומה פונס ונהנה דהכתיב כי יחלל ואי מיפסר לחולה בלא פגימ' ממפסיד התרומה מן הכהן ונס פונס בלא נהנה פטור נתרומ' לחפוקי נהנה בלא פגם בדבר שיש בו פגם ולחפוקי פגם בלא נהנה היכ' לשיכה שינוי רשות כגון מזיק ואין להקשות לכתוב תרומ' ולישתוק מחידך דהם מצריך לקמן נסמוך:

אבילתו ומכילת חבירו מיירי שהאכיל את חבירו ואתא לתוך פיו של חבירו לשכה לפרושי מה לת חבירו ע"י שליחות שנוח חבירו לאכול מן ההקדש הא ליתא

מע"ג דיש שליחות לדבר עבירה גבי מעילה כדילפינן חטא חטא מתרומה הכי מילי במעילה הנאה ע"י הוצאה אבל במעילה הנאה ע"י מכילה והנאה לא כדאמרי' ס"ה אינו מקדש לא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה וזה מתחייב גבי הקומר לבלוחו צא ואכול את החלב וכדפיר' עם בתוספתא בך נראה למ"ד אף בזמן שאמר להם לישב בם ע"י שליחות ובנון שנוח את חבירו ליטול ולאכול ומדלחבי קנייה ומעל קורס האכילה כדפי' עם בתוספתא בך נראה למ"ד:

יכול פגם ולא נהנה כלומר יכול יהא מועל היכא דפגם ולא נהנה כגון שקרע בגד של הקדש דומיא דומעלו דעבודת מלילים דליכא שינוי וליכא הנאה: או יהא מיעל כשנהנה ולא פגם כי היכי דמסכחן בסוטה דנסכ' ולא פגם שהרי פגומה וע"ג ומדת שבעולה היא ומעלה היא: או כדבר שמוכר לקרקע כגון בחילן של קדש ובשלים שעשה שליחותו של בעל הבי יכול שימעול השלית כמו שחילו עשה מדעת עצמו: ת"ל ושטחה וגמר חס בתרומה ולא תשא עליו חט חט החמור בתרומ' פונס ונהנה ומי שפגם נסכ' להוא עצמו שפג' התרומה הוא עצמו נהנה ממנה: ובדבר שפונס בו נהנה ולא בדבר אחר: יפגימתו והכאתו כאחד בשב' לת כדאמרי' הכאתו וכיעורו סוס: ובתלוש מן הקרקע דתרומה אינה נוהג' לא בתלוש דכתיב בהו בגדך הייבו דחילנן: ובשלים שעשה שליחותו דכי תרם מדעתו שלבעל הבית אוח דהויא תרומה: לק חט החמור בישלה פונס ונהנה מעל לחפוקי פגם ולא נהנה כיון שקרע שירטון של הקדש או לבים חלוק שנהנה ולא פגם ואידך דקאני במחני' דנהנה כתני פיעור לא מעל:

ופגימה והנאה כאחת למעוטי פונס שחילנן פרוטה ונהנה למחר פרוטה: שלים שעשה שליחותו של בעל הבית דבעל הבית מעל מדע לשלים שלא עשה שליחותו אלא מדעת עצמו שלא מעל בעל הבית: אין לי אלא מוכל ונהנה כדחמרן לכיון דליף מתרומה לא תשכחן שלא מוכל דכתיב וחים כי יאכל קדש בטעות וגו':

מכילתו וחכילת חבירו כגון שלקח סוס פרוט מן ההקדש ואכל הוא מנייה והאכיל מנייה לחבירו או נהנה הוא כחני שיעור ונתן לחבירו החני החמר ונהנ' הוא והנאתו ומכילת חבירו כגון שסך מעצמן של הקדש בחני פרוט ונתן לחבירו החני אחת ואכלו:

וכן למפרע והכי לא מיירי בסוס פגום שלא בחוכל: ואפי' לזמן מרובה כגון שאכל זה חני שיעור בשחרית וחבירו לערב מניין שמצטרפין ויהא הנהנה חייב ת"ל תמעיל מעל ריבה: לי מה מעילת החמור בתרומה לא צירף שתי אכילות כחת שלא אכילה בעי בכזית כדכתיב הים כי יאכל קדש ונומר דבתרומה קא מיירי לק במעילה לא צירוף שתי אכילות כחת ואנן קיימת לן דנרוף בה שתי אכילות כחת ומניין אתה אומר שאם אכל היום חני שיעור ואכל למחר חני שיעור דחייב: ואפי' לזמן מרובה דחייב: הא מילתא דיכא בין זמן מרובה להכא לזמן מרובה דלעיל דהכא מסתמא בין למחר שני אי אפשר דקתני בים אכל היום ואכל למחר והוה דלעיל לא מסתמא אלא כיום אחד דלא תנא אכל היום ואכל למחר: ואפילו לא השלים שיעור אכילתו של חולין שהרי מתחייב משום מעילה:

מניין שהוא חייב: עד

עד שיצא מן ההקדש להול° מן הקדש לקד׳ כגון עד
לקח קיני זבים וקיני זבות וקיני יולדות ושקל
שקלו והביא חטאתו ואשמו מן ההקדש כיון
שהוציא מעל דברי רבי שמעון ר׳ יהודה אומר
עד שיזרוק הדם מניין תלמוד לומ׳ תמעול מעל
מכל מקום : אמר מר נפש אחד היחיד ואחד
הנשיא ואחד המשיח בטשמע שיכול נאי
פשיטא נפש כתב מהו דתימא אכר רחמנא
ואשר יתן ממנו על זר והאי לאו זר הוא דהא
אימשח בנוויה קא משמע לן ואקשה רחמנא
לם טר״ו לע״א ולתרומה לסוטה דאף על גב
דלא פנם גבי הקדש נמי נתנה טבעת
בידיה מעלה כי אקשה רחמנא לע״א דעד
דאית בה שינוי גבי הקדש נמי עד דביקע
בקרדום ויפנום ופנם אקשה רחמנא לתרומה
מה תרומה כי יאכל פרט °למזיק גבי הקדש
נמי כל דבר אכילה כי מזיק ליה פטור : כיצד
נתנה קטלא כו׳ : אס״ליה רב כהנא לרב זביד
ודהבא לאו בר איפגומי הוא והא דהבא
דכלתיה רנון להיכא אזל אמר ליה דילמא
דהבא דרמיין כלהך הוא ועוד נהי דלא איכא
נהנה ופנם לאתר לעולם מי לא איכא פנימה :
הנהנה מן החטאת וכו׳ : מכדי אי בבהמ״ר
תמימה ד״ה יינו כום של זהב אמר רב פפא
בבעלת טום עסיקינן : מתני׳

אקשיה רחמנא לתרומה דכתיב כי יאכל פרט למזיק פירוש פנם בלא
נהנה דמי לתרומה הוה מתיבינן כדקתני בתחילת הכריתה
דקתמר יכול פנם ולא נהנה יכו׳ משום דילפינן ליה מע״ה כדפירשנו לעיל
מן להקזות מאי שנא דהיקש דסוטה נקטי לה וליקש דתרומה לפטור
דהא כתיב תה ולא כדתיבת היקשא דסוטה
תתיה לאיב נהנה בלא פנם בדבר שאין נו

כד מנוס

מיי׳ פ״ו מהל׳ מעילה

פנם ליה היקשא דסוטה הוה פטרי׳ כל
נהנ׳ דלולמלא היקשא דתרומה הוה מתחייב
פנם בלא נהנה מע״ה כדפ״ל ות״ת מדיוק
לה הזכיר נם פטור דנהנה בלא פנם נבי
תרומה דהא נמי מתרומה כדתיבת לעיל
יכול נהנה ולא פנם כדפ״ל ור״ל משום הלא
פסקינן ליה דהא מ״ם נהנ׳ בלא פנם דסתם כ
כגון בדבר שאין בו פנם דילפינן ליה
מסוטה שלא תי קם״ם קטנה נבי ע״א
דנקט היקשא לפטור עד דנקט לפטור ליה
לן להזכיר לעניין חיוב דהא מע״א נפקא לן
חיוב מעילה בה בלא מרמות הקרש לרשות
הדיוט כגון מכרם ומתנה ונחלה נם
בלא הנאה דהא לא שמעי׳ לה מסוטה ולא
מהרמ׳ דבתרוייהו ליכא הנאה ור״ל דהכי
נמי קאמר מקשים לע״א ועד דליכא שינוי
כלומר מע״א דכשינוי רשו׳ מחייב בלא משו
הנאה ואנב מורחא משמעינן לחינו הרוי
שנוי בהוצאת מרשו׳ הקדש לחול עד שיכנס
לרשות הדיוט ויזכה בו הדיוט על ידי
נקוב וכדפירשנו לעיל דמשתעינן רבותא
ליבא דרב הונא :

אקשיה רחמנא לתרומה כי יאכל פרט
למזיק לפ הקדש מידי דבר
אכילה כי מזיק ליה פטור תימה מנמע
דוקא דמידי דאכילה הוי מזיק פטור וקשיא
°דנפ״ק דנ״ק כמסנה חין נהנה מן נכסי׳ סתין נהן דף נו
מעילה הא יש בהן מעילה דהיינו קדשים או
קדשי קדשים פטור וקתני ברישא דמכשיר חכות
נזיקין דרישא דקתני בהו המכשיר דהיינו
לדם המזיק ואפי׳ למאן דאמר מכשיר זה אין
דלא פליגי אלא ופ הר״י דתנא דנקט דבי יאכל לרבותא דאפי׳ דבי
נמי אכילה דרך היזק כגון אכילה נסה פטור ויש להוסיף כגון סתין של תרומה
דפטור בחולין פרק בינד °מנחכין : דף לו

ודהבא לא בר איפגומי הוא בתמי׳ למתני׳ דכום של זהב דקתני ליה דבר
סתין נו פנם דהכא דכלתיה דנון היכן מול מסקנת דקושיא הוא
כלומ׳ מי דבר סתין נו פנם הוא דהכא דכלתיה לנון פירש זהב כלתו של אותו
עשיר הנקרא נון היכן מול ומכדר ליה דילמא הני דהכא היכי דרמיין כלהך
כלומ׳ שמא עשו מזהב כמה שעשו כלי שלך דהיינו מעליבות אותו ובחלונות לו
במקום אחר שהיו נשמר והיה פנם הרבה דרמיין מעליבות :

מכדי מי כתיב תמימה היינו כום של זהב פירש כיון שהיו תמימי דבר
סתין נו פנם הוא דאפי׳ כמה מן נפסל בכך כלום שהרי מקריבין
אותו ויוצא בה בלא סיך פנם שלא בדבר העומד להימי סתם בא למוכרו דמיו
נפחתים מכל בדבר העומד ליקרב והיינו נפסל בכך ליקרב אין זה דבר שיש
בו פנם ומצני בכעל מום להשתא עומדת למכר דמיה פחותים :

מ״ט

הנהנה מן ההקדש פרק חמישי מעילה

הכי גרסי׳ נהנה כחצי פרושה פגום כחצי פרושה לו שנהנה בפרושה נדבר אחר ופגם בפרושה נדבר אחר הרי זה לא מעל עד שיהנה שום פרושה ויפגום שום פרושה נדבר אחר וכגון מפרש טעמא דילפינן מתרומה דכתיב שפגם בו נהנה:

אין מועל אחר מועל אלא נהנה וכלי סרת בלבד תימה דתניא כתוספתא קרדום של הקדש נקבע בו וקבץ תכשיטו ונקע בו כולם מעלו וליכא למימר דקרדום כלי סרת מיירי דהא תניא התם כסיפא כתנה לחכירו וקבירו לחכירו הרשות מעל והכי לא משל ובעולה כולם מעלו ומפרש התם במאי עסקינן כגון לאחר שנקבע הסחורו דמה שהחזירו הרי הוא של הקדש כיולו לא מעלו ורבינו יצחק מפרש התם כגון שנזכרין עסקינן לעולם לא יצאו לחולין כשום מעילה עד שיוציאנה מרשותו:

רבי אומר כל דבר שיש בו פגם יש בו משום מועל אחר מועל מפרש ליה בגמרא:

ומאי טעמא דת"ק דסבר בעניינא דנהמ׳ כתיב בחיל האיש פירש דכתיב אחר יכפר עליו בחיל האיש ומיותר להכתיב אחריו והיש מי לאוכתיב אחר יכפר עליו אלא שמע מינה כל כלי שרת נר לרבי דגריך לפרש לסברי דבגן שהוא יבוא לחולין על ידי מעילה וא"כ יש לו פדיון ואמאי לא יפעלו בו מאחר שמעל אחר מועל ואין סברין לומר כזה דגלי קרא ורבי כתיביה אחר יכפר לומר לך קל וחומר ומה לאחרי׳ מביא לידי קילוסין פירש שהכלי שרת מקדש בשם שכתוכו הוא עצמו לא כל שכן פירש שלא יבא לא לידי מעילה מכל מקום מודים הם לו פדיון מלא נבי מעילה שאחרי מזבח"ק וחומר ולענין פדיון שאת לא שייך שאי קל וחומר וכאיל האשם מיבעיא ליה לדרשא אחריתי:

האומר הרי עלי עצים לא יפחתו משני גיורין ושעורין מלא ושעורין תמצה ומפרש התם פרק הקונין דכתיב דלדברי רבי עצי צריכין קמיצה כמו מנחה וצריך עצים לעשות מערכה ולהקטיר גם והשתא אליבא דרבי ורבנן דמתניתין דרבי סבר כל דבר שאין בו פגם כגון עצים יש בהן מועל אחר מועל כמו בשאר כלי שרת דעבי קרבן נמור הוא ורבנן סברי דלא קלקלן הוא ואין בהם מועל אחר מועל:

קדשי מזבח תמימים ונעשו בעלי מומין חיכא בינייהו והתניא בניותא ר׳ אומר יקריבו דסבר בעינן העמדה והערכה וחכמים אומרי יפדו דסבר לא בעינן העמדה והערכה הסתם פליגי כין רבי ורבנן דתניא דר׳ אחאר בעינן העמדה והערכה מ"ט מלמד קודם שייהו שהרי חיכא נפדיה בקל הילכך יש בהם מועל אחר מועל ודבר שאין בו פגם קרי ליה לפי שכשהתחילה כשהיה תמימים היו דבר שאין בו פגם ורבנן סברי אין מועל אחר מועל דלא אלים קדושתייהו שהרי הם כפדיה מבני העמדה והערכה:

נטל אבן מן הקרקע שהיין יונקין לחולין בטילת הבי זבר לפי שאינו מוכיח מרשות הקדש בטילתו מכל ואין שהיית כרשות הרבים הרי היא כרשות הקדש עד שיוציאה מרשותו: נתנה

עה **מתני׳**: °נהנה כחצי פרושה ופגם כחצי פרושה או שנהנה בשוה פרושה בדבר אחד ופגם בשוה פרושה בדבר אחר לא מעל עד שיהנה בשוה פרושה ויפגם בשוה פרושה בדבר אחד °אין מועל אחר מועל במוקדשין אלא בהמה ופלי שרת בלבד כיצד רכב על גבי בהמה ובא חבירו ורכב ובא חבירו ורכב כולן מעלו שתה בכוס של זהב ובא חבירו ושתה ובא חבירו ושתה כולן מעלו שתה בכוס של זכוכית ובא חבירו ושתה ובא חבירו וחלש ובא חבירו ותלש כולן מעלו רבי אומ׳ כל דבר שאין לו פדיון יש בו מועל אחר מועל: גמ׳ מני מתניתי׳ רבי נחמיה היא דתניא אין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד רבי נחמיה אומר בהמה ובלי שרת מאי שנא דתנא קמא קסבר בעניינא דבהמה כתיב דכתיב באיל האשם ורבי נחמיה אמר לך קל וחומר אם אחרים מביא לקדושתן הוא עצמו לא כל שכן: רבי אומר כל דבר שאין לו פדיון יש בו: היינו חנא קמא אמר רבא איכא בינייהו עצים דתנו רבנן האומר הרי °עלי עצים לא יפחות משני גזירין רבי אומר עצים קרבן דין וטעונין מלח וטעונין חנופה אמ׳ רבא לדברי רבי עצים טעונין עצים ואמר רב פפא להברי רבי עצים צריכין קמיצה רב פפא אמר °קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן איכא בינייהו ורתניא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן ר׳ אמר יקברו וחכמים אומרים יפדו:

מתני׳: °נטל אבן או קורה של הקדש הריזה לא מעל

נר מצוה

מיי׳ פכ״ו מהל׳ מעילה

מיי׳ פכ״ג מהל׳ מעילה

מיי׳ פכ״ב מהל׳ מעילה

ע״ש

ע״ש

ע״ש

מתני׳ נתנה לחברו הוא שכותן מעל שהשליח לחולין : גמ׳ מאי
שנא דכי נטלה הוא דלא מעל ומאי שנא כי נתנה לחברו דמעל : בגזבר
המסורת לו אותו אבן או אותו קורט עסקינן דכי נטלו הוא עדיין ברשותו
סס וברשות הקדש ניכנס כשהשליח מכל כי נתנו לחברו הרי שינהו מרשות
הקדש לחול ומעל : כיון דשינה ספיקתה
וחזרה לו כחי שנאלה בכגון מעל שהרי
שינה אותה שהניחה על פי תרוכה כשהיא
שלימה שלא נגאלה כלום שלא הניחה כשלמת
הוא דעבד כה הילכך לא מעל עד שיזור
תחתיה כשהוא שרוטה ולא כגון שסתם פי
תרוכה וה״ה פירות תחת התרוכה ועכשיו
כשנה ממנו הכי שלין הנשחים יורדי עליה׳
פרק יד משנה דכיון שכגון עליון כשהוא שרוטה מעל :
וכיון דכגי לה ליהנות מעל הכי קתני לעיל
כיון דכגר מעל דאע״פ שמחובר הוא בשעת
מעילה מזיק לה כתלוש ואית בה מעילה : ליתא
מר זכי מעל דאע״ג דחיברו כתלוש דמי
וכיון שסוף שעה ליכא לגרד דמחר המשתחוה
לבית תמר דאע״ג דמחובר לקרקע הוא
לענין ע״ה כתלוש דמי ואי אמרת כמחובר
דמי לא מסרי דכגי נמרינן שהוה על הרי׳
ולא ההרים שהסס ואי אמרת כמחובר
דמי לא כאגר דסוף דהר ואי כאת כר
דמי כמי לענין מעילה לא הוי כזה מעילה
דהא הוי מועלין במחובר לקרקע : לעולם
לימא לך דהמשתחוה לבית לא מסרו
לה מחובר דמי וה״ג כיון דבני לה בסיל
כמת בר דמי ואי אמרת ס״ב סמאי מועלין
בה משום דהנאה הנראית לעינים מסרה
תורה במעילה וקורה וו שהנאה בגגין
הנאה הנראית לעינים הוא ולהכי מועלין:
לימא מתלמדין הכא דמעל׳ע שהנאו
כתלוש דמי שיש ליה הדר בבית של
הקדש מעל דכתלוש דמי : תאמר דיש לקיים
לעולם לימא לך בית כמחובר דמי ומהכא
לא תסייע ואם תאמר ס״ב סמאי מעל הרס
בשהקיים המבנים והסיע בשגן בת לום
ואח״כ נגאלו דכיון דבשע׳ הקדש היה תלום
הילכך מע״ג דשוב נגאלו דמחובר הוא יש בו
מעילה : וקשה דיקא מכל הגאלו ולבסוף הקדישו
לימא שהיה מחובר מתילה מעל ס״ב
בשהקדישו סמבנים והסיע בשגן בת לום
ואח״כ נגאלו דכיון דבשע׳ הקדש היה תלום
הילכך מע״ג דשוב נגאלו דמחובר הוא יש בו
מעילה : וקשה דיקא מכל הגאלו ולבסוף הקדישו
לימא שהיה מחובר מתילה מעל ס״ב
בשהקדישו סמבנים והסיע בשגן בת לום
ואח״כ נגאלו דכיון דבשע׳ הקדש היה תלום
הילכך מע״ג דשוב נגאלו דמחובר הוא יש בו
מעילה : וקשה דיקא מכל הגאלו ולבסוף הקדישו

פרים דף כב חגיגה דף י כתובות דף נא קדושין דף סב

כתובות דף נא

למיתנייה : בית של מבנים דעלמא לא פסיקא ליה מילתא דים הפרים בין
בגאלו ולבסוף הקדישו בין הקדישו ולבסוף בגאלו להכי לא תנייה ולעולם הקדיש
ולבסוף בגאלו יש בו מעילה דכתלוש דמי :

הדרן עלך הנהנה מן ההקדש

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל כדתניא בתוך פירקין לעיל חוץ מתרומה : תנן כאן לחורגים ונתן להם כאן
ונתן להם כאן שלח מעל שהרי לא עשה שליחותו של בעל הבית שנים לו :

נתנה לחברו הוא מעל פירוש ניזכר לפי שיצא לחולין מכי נתנה לחברו
שהוקדשה מרשותו :

בגאה בתוך ביתו הרי זה לא מעל פירוש כגון שכר כגון שלח אותה אלא
הניחה על פי תרוכ׳ דהיינו דבר שיכול להיות לחולין:

נתנה לבגין תפ״ל שלא רחץ מעל בפרק
כר מנוס הזהב מייתי מיכה סיועא לריש״ד דף
לקים להמריכן מסיכה מפורשת מן התורה
ולא יקח מיכה דיקא כגון דלא מיחסרא מסיכה
אבל אחר בעלי לומיכה לא מעל עד דמסיך
ומכ׳ מקום לר׳ יוחנן דאמר דבר תורה
מעל קונות לא מותיב מיכה דמכי למוקומת
בגון נכרי מסתם ודלמי בשאר לומניות לא
מעל עד דמסיך דכיון דבישראל מעות קונו דף יב
בנכרי קונה במסיכה כדחיתת כבכורות
לעמיך ליסטי בתרא ולכרי בחדא ותפי׳
הכי קסי סיועתא לרים לקים דלפחות לא
מצטמע בגון נכרי דומיא דלעיל דקאמר
נתנה לחברו דסתם ניסרא מיירי מדקאמר
חבירו שהוא מורך לו המרחץ פתוח הכגס
רחוץ כלומר הבגן יודע שאין אדם מעכב
בי שמרי הכל מוכיחי׳ כך הוא המעו׳ שאכילתו
ואכילת חבירו פירות תוכל בחלי פרוטה
ומחכיל לחבירו בחלי פרוטה הניחו והניית
חבירו כגון שסך עצמו בשמן של הקל כחלי
פרוטה וסך חבירו בחלי פרוטה מצטרפין
זה עם זה ואפי׳ לזמן מרובה :

מאי שנא הוא ומאי שנא חבירו דכי נטל מיי״פ מהל׳
לא מועל וכו׳ נתנה לחברו מעל מעילה
בגזבר המס רות לו כול׳ כדפי׳ כאתני׳ :

למה ליה לר׳ יוחנן דגגגה מעל קס״ל
הסתם דכגאה מיירי שסתתה
ותיקנה הרי לך שעשה בה שינוי וקגאה
ומשני לעולם דאמר רב כשהניחו על פי תרוכ׳ פירות
כשסתתה מתוקנת מקודם לכן ולא מיבעי
בה שום שינוי גמי הניחו על פי תרוכה
ומשמע בגמ׳ שעתחבר יפה וכיון דכגי
ליה מיהת מעל בגיחותה כלומר למאר
שבגאה מועל כה אם לר תתחיל שום פרוש מיי״פ מה׳
מע״ג דאין מעילה במחובר לקרקע היינו מעילה
תלום ולבסוף מיבעי וקסבר מעילה :

לימא מסיים לרב דאמ׳ המשתחוה לבית
מסרו דקרקע שכר תלום ולבסוף חיבעי
הוי תלום ס״ה דהוה מצי לשנויי ודאמ׳ לך מיבעי׳ מה״ש
הגאה הגראת לעינים מסרה תורה כלומר
לעולם תלום ולבסוף מיבעי הוי מחובר
ומשני הכא משום דהוה ליה הגאה הגראת
לעינים שהשרוגה נגרת היא מאליה לא מסיק ליה מילתא דים הפרים בין
שמתו ומשני מאי דיים לקים התם כשהקדישו ולבסוף בגאו ולא מסיק ליה
הוי מחובר ולא מעל כיון שהקדישו קודם ותימא ע״ב לעיל דקאמר וכיון
דכגי מעל ליתא מסיים ליה לרב אחאי לא דמי ה״ה לאותיק לאתויי כשהקדישו
ולבסוף בגאו אבל בגאו ולבסוף הקדישו לא מהני כמי ס״ב (ו״ל לקיל דבגאה ואחר״כ
ואחר״כ הקדישו ס״ל דלא מהני מעל הגאה הגראה לעינים הגא לאסור)
והשתא אתי שפיר דאייתי סיועתא מהדר בגי׳ של הקדש ולא מהני לאוויי הגא
הגראה לעינים שאני הקס״ל דהשתא דאיירי בגאלו ולבסוף הקדישו דלא מהני ליה
ההוא טעמא וכי דייק ר״ל כשהקדישו ולבסוף בגאלו מטעם הגאה הגראה לעינים הוא:

הדרן עלך הנהנה מן ההקדש

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל כדתניא בתוך פירקין לעיל חוץ מתרומה : תנן כאן לחורגים ונתן להם כאן
ונתן להם כאן שלח מעל שהרי לא עשה שליחותו של בעל הבית שנים לו :

מאן תנא דכל מידי דמיטלי עלי׳ תרתי מילי טיין כגון כבד וכר׳ שבשעל הבית סם יקחנו לשלותו להניח כסר סשליח נמלך כו׳ סם תפץ בכבד מניח מכל בלח נמלך לח סיה מכיח והכח לחמר כשל הבית הכיח כסר והניח כבד תנן במתניתין לח עשה שליחותו סם כן תרתי מילי ניגעו חמר רב מסרח

דף כד ע״ב דלח כר׳ עקיבח דתנן פר׳ סנוסר מן הירק מותר בדילועין דקסברי רבנן דדילועין לחו ירק הוו ור׳ עקיבח מוסר דקסבר ירק הוח וסם מפרש פלוגתייהו חמרו לו לרבי עקיבח והלח חדס חומר בשלוחו קח לירק וחוח חימר לח מבחתי חלח דילועין פירוש חלח מילתח מתריכח הוח דחי הוח ירק חמאי מסדר שליח לח מבחתי חלח ירק לח סיה לו לשלוחך חלח ס״ס לו ליקח מיד דקח סברי רבנן דכל מ״ל דחמלך עליה סשליח תרי מילי ניגעו חמר להו כן דברי פירוש הזיב להס לרבי עקיבח כן דברתס כלומר מסס חני מניח רחיה לרבי כלומר חומר לח מבחתי חלח קטנית בתמיס כלומר וכי מזיב להס כך ולמה ליגו מזיב להס חלח לפי שחין זה מכוג הטולם שחס שחל חדס מין חחד חין מזיכין לו חל מין חחר חלח סדילועין בכלל ירק הן וחין הקטני בכלל ירק פירוש הרי לך על כרחך לפיכ מזיב לו לח מבחתי חלח דילועין לפי שהד לועין בכלל ירק וליגו מזיב לו קיטנית לפי שחיגו בכלל ירק חמח קסבר ר׳ עקיבח דמידי דחימלך עליה סשליח כמי לח הוי תרתי מילי וחס כן מתניתין מתיא דלח כוותיה:

אביי חמר לפי׳ חימת רבי עקיבח מי לח כתי לימלוכי פירוש כיון שלח נמלך והכי׳ ככר שלח נתן סיכח מדעת בעל הבית לילך בגי מעילה לח עשה שליחותו:

קרביים לח כתר נחתו ונפקח מיכ׳ שחס לח היה רחויה למכילה כי חס לכלבים מין כלך מקח טעות כי מין דרך חדס לחוכלן וחוכליהן לחו בר חינס פירוש החוכלן חינה בני חדס:

ביומיה דכייבין עליה עיני׳ עסקינן דלח חכיל דגי והח דחמ׳ פרק סנוסר מן הירק נותן סמח לעיסח חתס פריך ליה ומשני כחן בתחלת חוכלה כחן בסוכלה מיגיים מפרשים חוכלה סעודה כלומר כחן סבחים בכולה הסעודה כחן בתחלת הסעודה:

דף כה ע״ב **שמע** מינה מוסיף על שליחותו הוי בתמורת פרק לישנה ניחוכ׳ בריטה והכי חיתח מיבעיי לי׳ חמר לשלוחו זכין לי ליתכח וחזל וזכן כורחח מחי מוס ס על דבריו הוי ולימח מיכ׳ קנס חו דילמ׳ מעביד על דבריו הוי ולימכח כמי לח קני והכי נמי חמר לשלוחו חן לפס חחד דהוח חמר טלו סתים חי בחיים׳ לכתונו הוי מעביד על דבריו הכח הוה לן למימ׳ לח עשה שליחותו והתם בכתובות מיתי לה להסיא דהכח חמר רב ששת דחמר שליח מדעתי׳ פיכס להס הרחשון לדעת בעל הבי׳ כתבר ניתי והשני מדעתו והס נטלו שלם הרחשון בתורת ס״ס ושנים בתורת שליחות שליחותי׳ דבעל הבית פירוש לדעתס וכן פירשו בשטיתן מהו דתימח עקר שליח שליחותיה דבעל הבית פירוש חפי׳ כי חמר מדעתיה קח״ל: תומר

לכתוב חבל כסוף חוכלה קחזי להו דניס: ס״ם מוסיף על דבריו הוי מדקתני כולו מיגלו דמסחמח דס״ס נחי מעל מכלל דס״ל לחנח דמתניתין דשליח לח עקר שליחותו דס״ה שלחה מוס ס על דבריו הוה דהוי עיקר שליחותו לח היה סב״ם מועל לא ומשו׳ שליחותו הוה ותפסוה מיכח הח דמיכעיי לן במסכת כתובות הח מ״ל לשלוחיה זיל וזכין לי ליתכח דחמרינן סחה פיב״מ מוסיף על דברי׳ חמר לשלוחו הוי ולח עקר שליח שליחות וקנס שליח כולי׳ כורח לו שבר על דבריו הוי וקנה הליקח: חמ׳ רב ששת מהכח לח תיפסום דהכח היינו טעמח דבעל הבית נחי מעל מסום לחמר שליח מדעתו דהכי חמר הליקח לחורתן טלו לכס חתי כתובות דהס׳ מדעתו של בעל הבית ומיהך מדעתי ומיהך לקחו מדעתו הכח הוי ולח מיבעיי׳ לח שליחותיה ולגך

מעל: וכי תימח הכי הח פשיטח דבעל הבית מעל:

מהו

מהו דתימא עקר שליח שליחותי דבעל הבית
ולא למעול קמ"ל : מתני' : °אמר לו הבא לי
מן החלון או מן הדלוסקמא והביא לו אע"פי
שאמר בעל הבי' לא היה בלבי אלא מזה והביא
מזה ב"ה מעל אבל אם אמ' לו הבא לי מן החלון
והביא לו מן הדלוסקמא או מן הדלוסקמא
והביא לו מן החלון השלי' מעל שלח ביד חרש
שוטה וקטן אם עשה"ש שליחותו ב"ה מעל לא
עשו שליחו"ת חנווני מעל שלח °ביד פיקח
ונזכר עד שלא הגיע אצל חנווני חנווני מעל
לכשיוצא כיצד יעשה נוטל פרוט' או כלי וא"א
פרוטה של הקדש בכל מקום שהוא מחולל על
זה שההקדש נפדה בכסף ובשוה כסף : גמ'
מאי קמ"ל דברים שבלב אינם דברים : שילח
ביד חרש שוטה"ש וקטן אם עשו והא לאו בני
שליחות נינה"ו אמר ר"א עשאום כמעשן של
זתים דתנן הזורים מאיסתי מקבלין טומאה
משיניעו זיעת המעטן ולא זיעת הקופה ר' יוחנן
אמר כאות ששנינו נחנו °על גבי הקוף והוליכו
או על גבי הפיל והוליכו ואמר לאחד לקבלו
ממנו הרי זה עירוב אלמא קא עבדא שליחותיה
הכינמי איתעביד שליחותיה: שילח ביד פקח
וא"ג דלא אידכר שליח ורמינהי °נזכר ב"ה
ולא נזכר שליח השליח מעל נזכר ושניהם :
מעל אמ' רב ששת מתני' נמי בשנזכרו שניהם :
מתני' : נתן לו פרוטה א"ל הבא לי בחציה
נרות ובחציה פתילות והלך והביא לו בכולה
פתילות או בכולה נרות או ש"ל הבא לי בכולה
נרות או בכולה פתילות והלך והבי' בחציה נרות
ובחציה פתילות שניה' לא מעלו אבל אם אמר
לו הבא לי בהציה נרות ממקום פלוני וחציה
פתילות ממקום פלוני והלך והביא לו נרות
ממקום פתילות ופתילות ממקום נרות השליח
מעל נתן לו ב' פרוטות ואמ' לו לך והב לי אחרונ
והלך והביא לו באחת אחרונ ובאחת ריחון
שניהם מעלו' יהודה' אומר בעל הבית לא
מעל שהוא אומר לו אחרונ גדול הייתי מבקש
והבאת לי קטן ורע נתן לו דינר והב ואמר לו
לך והבא לי חלוק והלך

אומר לו הבא לי מן החלון והביא לו מן הדלוסקמא מן הדלוסקמא והביא
לו מן החלון ולא פירש לו מי זה חלון ואיזו דלוסקמא ולא היו הרבה
חלונות ולו הדבה לוסקמות מ"ע שאמר בעל הבית לא היה בלבי על זה
ועל אותו חלון כיוצא לו היה דעתי על המאחר אבל מקום
בעל הבי' מעל שהרי נעשה שליחותו דרבי
שבלב אינן דברים :

הבא לי מן החלון והביא מן הדלוסקמא
כו' שלית מעל"ע לכשיוצא כ"ה
שהוא מסתמא נזכר שהרי עדיין לא יצאו
מרשות הקדש עד שיוציאם :

שלח ביד חרש שוטה וכו' עשו שליחותו כ"ה מעל
וכנ"מ פריך הא לאו בני שליחות
נינהו :

לא עשה שליחותו חנווני מעל לפי
שהחזי' אינן בני מעילה הילכך
הקדש לא יצא לחלין עד שיבוא ליד חנווני
ויניחם חנווני ומעל חנווני נמי דקתמר
לכשיוצא קתמר :

כיצד יעשה פרוטה כיצד יעשה כשל הבי'
שלא ימעול חנווני :

הבא לי נתתי נרות בד הוא כור של נרות
וכלך והביא לו נתתי נרות ונתני פתילות
ושינה והביא לו נרות ממקום פתילות
ופתילות ממקום נרות משלי
מעל ס"ד שינה מדעת כ"ש שהלך לקנות
נרות ממקום אחר שלא נצטוה :

והלך והביא לו בפרוטה לתרוג וכפרוטה
לימון שניהם מעלו' יהודה אומר
כ"ש לא מעל כו' כנ"מ מפרש פלוגתייהו בגמ'
תלוק וכ"ג פליגי בתרוג :

נתן לו דינר פי' שהוא כ"ש של כסף :

אמר רבי תליוה עשתה כמשען פי'
דכיון דניחא ליה כ"ש כמאי דעבוד
מ"ש הוו ליה כשליח דתנן הזורים מאיסתי
מקבלין טומאה משיניעו זיעת המעטן
מעטן הוא שמזיעין כותים וזיעה קדי
למהוי סיועא מהן ומקמר כנמ' דמה סיועא
במעטן מזיע מקום דהא ניחא ליה ולא
זיעת כקיפה פי' דהכא לא מזיע מקום
דלא ניחא ליה כיון דהולך לתיבוד ויש לתמוה
דמשנה לא סבר' מכמה דוכתיה אמוא דהש
יתן דומיא דכיון דניחא ליה מעל
לתיוי דף מצוה ה"ל למתני נמי בעובדי
הטל עליו וגמרא היש תיכף מעשה מיהא
בידי שמים להכי מייתי הכיא דזיע' הזורים
דמילתא דמיא לשלח ביד חרש דכמה לא
דמי כיון שאין בני שליחות :

נתנו ע"ג הקוף והוליכו ע"ג הפיל הרי
זה עירוב הקשה ר' מפרים דכפרק
דף לא
°מערבין אמדינן אין זה עירוב זתירץ
דהת' מיירי שהקוף ענתו מניחו לעשות עירוב
אבל הכא מיירי שאמר למדם ל"מ מעל
שהפיל הניחו הפת במקום הנחת עירוב ואחר תיקני לי פת אלמא דמת עבד
שליחותיה מע"ג דשליח הפיל לאו בר דעת הכי נמי

פרק

מעילה דף כ"ה

קדושין דף כ"ב

מעילה דף כ"ה

קדושין דף כ"ג

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0045
DFG

מרם דמעילה מיפקיד שליחותה ומש תמר מרדכי כילף שליחות דמעילה
משליחות דתרומה ינבי תרומה בעינן שליח בר דעת דלמרדכי הוו עדיפא
למילף מתרומה דהא כל עיקר שליחות דמעילה מתרומה הוא דילף ור"ל כיון
דשליח דמעילה כהונתה ופינוי דשות הוא דהוי סינוי דשות על ידי
שליחות בר דעת לכך מסתבר ליה לרמויי
להכי דמייתי דתין קפידא בבר דעת ונבי
מידי דהנאה לא מבעי שליחות במקום
דף מג ע"ב שמעילה נהנה ע"י הנאה כדאמר נפ"ב
דקידושין שלח מנינו ככל התורה כולה זה
נהנה וזה מתח יב ומ"מ מיבעיר ך למ"ד
שליחות מתרומה דלא תיפוק דתין שליחות
לבהר עבירה:

בנון דמייתי ליה שוה שם פירוש שלעיס
שלג ונחנך שהרועים לו שליח שלח
שלעיס חימה סיפא ורבי יהודה אומר כו'
ואתה בכתי לי חלוק קטן ורע השתא פרך
מהי רע שהרי לפי מה שתירץ דמייתי שוה
שם בן גדול הוא ומשני דאמר ליה מי יקבת
לי דינר כו' פירוש כל דינר זהב דמייתי לי' שוה
שני דינרין פירוש כ"ם שמייתי מרויח יותר
מיה גוזלן לך לפי חשבון שכנגד שוה ר"ל
בשכר ובמנת שמייתי משתבר כפלי ממש
שלקני משתכר עתה:

ואמאי ליפוק לי' לא שני ליה נבי קטנית
דף ב ליה טפי גרסי' בכתובות
פ' שלשה ניחותא לי' בחתר דאבי בשומת
פ' הרבה ביחד מי לא סויא טפי ום לי היה
וה"ק קס"ל השתא דמיירי בחתרת דאבי
בשומת פירות הרבה ביחד ולהכי פריך למ"ד
מודה רבי יהודה דהשתא נמי דרך הוא של
מוכרי לפי מה שלוקח קונה הרבה מוציל
מוכר נביה ומשני תמר רב פפא בחתרת
דאבי כגון שיש פירות מדה מדה כלומר לא
בשומת כמו שקיית סבור תלת מעט מעט
דשם קח מיללת לי מוגל מוכ' נבי לוקח:

המפקיד מעות אצל השולחני פרעון לא
יפטור אם הפקיד לו ואם לאו חייב
דף מד המפקיד לא מיית לי' להכי' דהכא ולא מייתי
לה כלישנא דתניין לה הכא:

פרושה של הקדש שנפלה לתוך הכיס או
שחל פרוט בכיס זה הקדש כיון
שכונתו לתן הכרחתו: מעל דכתי ר"ע וחכ"א
דספיקו הוא לקמן נהנה בשל הקדש ר"ע
לטעמי' דמחייב על ספק מעילות אפי תלוי
בכריתות תימה ולימא ליה אפי פרוטה של
הקדש שנפל וכ"ת דכר שיש לו מתירין הוא
ע"י פדיון ומפי' בשלא נתן לא כן ל"ל הא ליכא
הוא ור"ל דליכא שלא נתן אלא כיון דלא נפיל:

ומודה ר"ע בפרוטה מן הכיס זה הקדש שהוא עד
שיוציא כל הכיס פירוש בחתרה תהיה של הקדש וכשמגיע פרוטה
מ"ם ריפא ומ"ם סיפא:

אמר ליה סיפא נמי לא יפטר כיס זה מן הקדש כלומר היכי נפטר מכיס
זה להוציאה כולה בלא הקדש פרוטה ומאי ליטעמ' ומאי משמע
להקדש הוי בחתרה:

דין ד"הגדול שבכה"ק הקדש פירש וכסיפא דמתני' נמי ליפוק דמטעמ' מוכח
יהיה של הקדש מכל מריפא לא פריך דשמא ליפוק דרשמא משמע הכי
וליכא למימר דפריך נמי מריפא דל"ל לפריך מ"ם ריפא ומ"ם סיפא: כיסין
ולהחליף ולא חשש שם מותרין לפיכך שם הניחן בעל הבית מעל דשלא מדעת המפקיד נשתמש בהן: הפקידן אצל חבירו הרי הוא כבעל הבית
מיהו רגיל בחילופין כשולחני וכיון כך יכיון כך לא יגע בהן: ר"יהודה אומר כשולחני לפיכך דינו כשולחני כיון שמוכר ו
את הרחבות מעל דלימר של הקדש היתה: גמ': מ"ם ריפא דקליב ר' עקיבא ומ"ם סיפא
דמודה ר"ע לחכמים: מ"ל סיפא נימא לך יפטר כיס זה מן ההקדש שלא יהא בו הקדש כל שהוא דכיון דלימר הכי משמע דפרוטה מחרונה קאמר דהא
הקדש להכי לא מעל שלא בחתרונה: הגדול שבהן הקדש טעמא דליכא גדול מ"ם אמר דהגדול הוי הקדש דמקדיש בעין יפה מקדיש את שניהן אותן הרחבות
כיסין

וה"ק והכי"ת לו כפרוטה מחרונה כו' שניהן מעלו דהא נעשו שליחותו של נעל
הכי כפרוטה: הגלין נמי סיגה כפרוטה סיגה מ"מ לחתרונה גדול כשתי פרוטו'
הייתי מבקש והבאת לי קטן ורע שלא הייתי מבקש כו': והכי"ת בשלשה דינרי
כסף שהוא חני דינר והב שניהן מעלו דבעל הבית נעשית שליחותו ביותר
מכדי פרוטה והשליח מעל ביותר משוה
פרוטה קטן ורע ולא עשית שליחותי כלל:

כתובות דף מג ע"ב

גמ': שמעת מינה מ"ד לשליחיה זכן ומ"ד
כלומר שמעת ממתניתין דקתני והבית לו
חלוק נב' שניהם מעלו ואפילו בעל הבית
לקח על פי שנתנו להבית לו נדיבר והב דוכן
לו פתות ממה שאמר לו: שמע מינה הלי
מתן דאמ' לחברי וכו' ותפסיד מהכא דקתני
לוקח לקח על פי שקנה לו פתות: תמרי הכא
כגון דאמרי' ליה שוה דינר כב' כלומר משכח
ליה למשל דהכי מ"ט מעל ב"ה כגון דלמרי
ליה השלי שוה דינר והב נב' לי' כסף
להוזיל ושוה דינר והב נעשית של חותו
ולהכי מעלו מי הכי כוקח מתנה: תימה
סיפא רבי יהודה אומר כ"ם לא מעל וכו' ואם
היכי דמי דאמרי ליה שוה דינר והב
דאמר ליה הבאת לי קטן ורע הא
שוה דינר והב כיקח ושוה דינר והב הבי לו:
הא לא קתני דאמסוס הכי אמר רבי יהודה
כ"ם לא מעל היכי דמי דאמרי ליה מי יהבית
דינר והב כולי האי כמו שאמרתי לך בעית
מיית לי חלוק שוה שני דינר והב: (אמסוס
דאמר ליה בעל הבי מי יהבית כו') דקתני
ומודה רבי יהודה בקטנית שאם יפסל מעלו
כלומר אם הביא לו קטנית שוה דינר והב
נב' לו דינרי כסף דכ"ם נמי מעל מאי טעמא
דקטני בפרוטה מ"ם קטנית כפלא לא
מכי למימר ליה מיהו מי יהבית לי דינר והב
כולי האי מיית שוה שני דינרין דהוו
מוחלי גבך אסוס לוכחת טפי שהקטנית
בפרוט היא קטנית כך נ' כלומר לא מוחלי
לאמון דזבין קטנית בדינר מאמן דלא זבין
לא בפרוטה אלא דטעמיה דר' יהודה הוי
נבי חלוק דלא מעל בעל הבי אע"ג דאייתי
ליה שוה דינר כב' אסוס דא"ל יהבית
דינר וכו' שוית ליה טפי שהיה מביא קטנית
יותר מזוס דסי' מ"ל נביה אמר רב פפא
בחתרת דאבי וכו' כמדות דהתם פסיקא
מילתא בכגון בפרוטה ולא מ"ל נביה
כלל ל"ק וכו' השתא קאי אייך מאי טעמיה
דר' יהודה דאמר בקטני' מי בחתרת דאבי
בשומת כאומד של"ם כ"ם לא מכתי מכי
למימר ליה מי יהבית דינר והב: (אסוס
דאמר ליה בעל הבי מי יהבית לך כלום
מיית לי חלוק שוה שני דינר והב: (אסוס
דאמר ליה בעל הבי מי יהבית כו') דקתני
ומודה רבי יהודה בקטנית א

כיסין שלונין רמי ליה לר' לוי דתנן הלוקח יין מבין הכותים עד שלא כתסר יינם וכגון שהיה צריך לו בערב שבת בין השמשות ואינו יכול לתקנו לאחר: תומר שני לוגין תרומה גדולה אחד יעתיד להפריש ממנו תרומה גדולה: ואחר כך עושה ממנו שבעה עשר חולין ומפריש מהם לשבעה עשר הסמוכין: ונשתיירו תשעים חולין ומפרישין מהן תשעה לאחד עשר שני: ומיכל לשלשה עשר מיכל לשבעה עשר שני כיסין הכל לאחד ושותה והשאר מולין ויושתה ממנו לאחר שלשה עשר שיותיר בכלי שיעור התרומה והמעשרות דקסבר יש בירה: רבי יהושע ורבי יוסי ורבי שמעון מוסרין עד שיפרוש מהם דקסברי אין בירה וחכל כום וכום יש לומר שהוא תרומה ומעשר ואפי' מרבעון והא רבי יהושע ורבי יוסי ור' שמעון קאמרי מדרבי עקיבא דאמר שמונים והולך על שחרונה דכי היכי דהכא אמר אין בירה דמן הרבעון נמי שהוא תרומה ומעשר גבי הקדש נמי אכל פרוסה ופרוסה אימא לימיר שמים הקדש: תמר ליה שיפא דמתני' דאולם דבי עקיבא מיירי בשומר לא יפטר כיס זה מן ההקדש:

רב פפא אמר כיסין אלונין רמאלירה דתנן הלוקח יין מבין הכותי' אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני מיחל ושותה מיד דברי ר' יהודה ור' יוסי ור' שמעון אומרי אל יסיפ המתני' באומר לא יפטר כיס זה מן ההקדש:

הדרן עלך השלית שעשה שליחותו

כיסין אלונין רמי ליה דר' לוי דאמר מעשר בירה אפילו עשרה כיסין מעשר אחד יכול להפריש מכולן על אחד מהן ואפילו על כולן ואפילו על עשרה כיסין ש

חטאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא כמניין חטאת שבחובה חובה קבי קן אחת של יולדת או של זבה :

רבי יוסי אומר שתי נשים שלקחו קיניהן בעירוב או נתנו דמי קיניהן לכהן לאיזו שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזו שירצה כהן יקריב

דף לו עולה מכהן מוכיח פרק בכל מערבין מיי׳ פ״ו מהל׳ מחוסרי כפרה סמ״ע

דסבר רבי יוסי יש ברירה לכשכהן מקריב ספילי תחר לפס אסה זו הוכרר הדבר שמתחילה בשעת לקיחה היה קן של אחת זו ודחי הש״ס בשהתנו ופירש רש״י בשעת לקיחה התנו שיכול הכהן לעשות קן שירצה לפס אחת מהם שירצה

ואינו נראה לרבי דאכתי למאן דאמר אין ברירה לא מהני מילי דכיון שהעופות מעורבין יחד מה מועיל תנאי שלא ויהיה קנתה אסה זו עוף אם לא על ידי ברירה בשעת הקרב הוכרר שלא נלקחה מתחילה לפס אסה זו ואינו לפס אסה זו ותו דפריך סתם מלי למימר שהרבה מינה מועיל כלום אלא לש״ד אין ברירה ומפרש שהתנו בשעת לקיחה זה הקן יהא שלי ומעות שהם מעורבין כאן יהו מחולקין על קן זה והילכך בעינן זה הקן יהא שלך וקשה מסתם לן דלא גזרינן התנו לחוד וקשה מסתם לן דכר אחר כדבר מסדש דאין הקינין מתפרשות שלא נלקחות בעלים או בעשיית כהן ועדיין כל קן וקן שהוא היה ולא פירשו פריד לחטאת ואינו פריד לעולה וקאמר אינו שירצה כהן יעשה עולה אם כן מתפרשות שפיר בעשיית כהן ולא נהירא לרבי לפרש אינו שירצה הכהן לאינו אסה דהא כבר דיבתה לה אשכחנא שיטת כהן בריך לברר זה הכלל אלא בכל נותני מעות בשופר הכהן מקריב שתים לשם מי ועוד דאם כן היה להם להתנות כל דין אינו אסה לאינו שירצה כהן יקריב עולה וחטאת כו׳ הכי פירושו לאינו של פרידין יעשה עולות ואף על גב דסתם הן שלקחו מדמי האחד ולאינו זוג שירצה יקריבו חטאת

וכתוספת רבינו יצ״ל גרסינן לאינו ופירש דהתנה נראה לרבי כשנתנו הדמים יחד התנו אם יקח הכהן כל העולות או כל חטאת משלי אני נותנה ומוחלת לך מעכשיו וכן כל נותני מעות שבשופר שתים על דעת כ״ד התנה והוי כאילו התנו :

הדרן עלך חטאת העוף

חטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפילו אחד בריבוא יטותו כולם : חטאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא כמניין חטאת שבחובה וכן עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא כמניין עולה שבחובה בין שחוב׳ מרובה ונדבה מועטת בין שהנדבה מרובה וחובה מועטת בין ששתיהן שוות: במה דברים אמורי׳ בחובה ובנדבה אבל בחוב׳ שנתערבה זו בזו אחת לזו ואחת לזו שתים לזו ושתים לזו שלש לזו ושלש לזו מחצה כשר ומחצה פסול אחת לזו ושתים לזו שלש לזו ועשר לזו ומאה לזו הממועט כשר : בין משם אחד ובין משני שמות בין מאשה אחת ובין משתי נשים כיצד משם אחד לידה ולידה זיבה וזיבה משם אחר משני שמות לידה וזיבה : כיצד משתי נשים על זו לידה ועל זו זיבה ועל זו זיבה משם אחד : משני שמות על זו לידה ועל זו זיבה : רבי יוסי אומר שתי נשים שלקחו את קיניהם בעירוב או שנתנו דמי קיניהם לפהן לאיזו שירצה כהן יקרב חטאת ולאיזו שירצה כהן יקריב עולה בין משם אחד בין משני שמות :

הדרן עלך חטאת העוף

ובן עולה שנתערבה בחובה בקן סתומה אין כשר אלא מניין עולות שבחובה כדפרישנן נבי חטאת והדין סוה הווה בין בחובה מרובה ונדבה מועטת : בין נדבה מרובה וחובה מועטת בין שתיהן שוו׳ בין נתערבה עולה מפורשת בנדבה קינין סתומה של חובה כדפרישית לעיל בין נתערבו מרובה בקן אחת סתום׳ אין יכול לעשו׳ עולה אחת להיינו מניין עולות הכשר בחובה דאי עבר וכאיס דקמנ׳ סנים עולו׳ דילמא יקח הקן הסתומה והיא אחד חטאת ואחד עולה : וכן אם סניסס שוות ונדב׳ דנקט ולא נקט חטאת מועטת בחובה או עולה מועט׳ בחובה משו׳ דקתני בסיפא אבל עולה שנתערבה זו בזו להכי נקט בריבוי נדבה : אבל חוב׳ שנתערבה זו בזו קן סתומה של לידה סהוי אחד חטאת ואחד עולה ונתערבו הנני פרידין בקן אחת סתומה של זיבה או של לידה מאסה אחר מתנ׳ כשר ומתנ׳ פסול יכול להקריב שני פרידין אחד עולה ואח׳ חטאת ולא יות׳ דאי עבד שני עולות שמא יעשה אותן קן אחד של לידה או של זיבה: וכן אם נתערבו קרב׳ קינין יחד יקריב מניין אחד חטאת ואחד עול׳ ואינו אחד פסולין והיינו כי נתערבו בשוה כדאמרי׳ אחת לזו ואחת לזו או אם סתים לזו ושתים לזו או של זו ושל זו סתים לזו ושתים לזו יכול להקריב קינין היוה שלם פרידין שירצ׳ היוה לחטאת והיוה לעולה אבל אחד לזו ושנים לזו וב׳ לזו ועשר׳ לזו ומאה לזו המועט כשר : אם נתערבו קן אחת סתום׳ של זיבה או של לידה יכול להקריב שלא קן אחת פרידה אחת לחטאת ופרידה אחת לעולה אבל אחד עולה לא מכי עביד : פרוכין דקמנ׳ פן יקח הקן שהוא מבורר תחילה לידה אחת שאינו יכול להקריב ממנו רק אחת חטאת ואחת עולה וכן אם נתערבו כולם יחד האחד והשתים והשלש והעשר לא יוכל להקריבו רק קן אחת שני פרידין או עשר קינין כמו יקריב עשרי׳ פרידין כמו שיכול לעשות מעשר קנין והוה המועט כשר: בין אסה אחד לידה וזיבה אפילו אחת כדאמרי׳ אחת לזו ואחת לזו : רבי יוסי אומר שתי נשים שלקחו קיניהן בעירוב או נתנו דמי קיניהן לכהן לאיזו שירצה כהן יקריב עולה מכהן מוכיח פרק בכל מערבין דאמר רבי יוסי ברירה שהרי הקינין מתפרשות שפיר בעשיית כהן ולא נהירא לרבי לפרש אינו שירצה הכהן לאינו אסה דהא כבר דיבתה לה אשכחנא שיטת כהן בריך לברר זה הכלל אלא בכל נותני מעות בשופר הכהן מקריב שתים לשם מי ועוד דאם כן היה להם להתנות כל דין אינו אסה לאינו שירצה כהן יקריב עולה וחטאת כו׳ הכי פירושו לאינו של פרידין יעשה עולות ואף על גב דסתם הן שלקחו מדמי האחד ולאינו זוג שירצה יקריבו חטאת

וכתוספת רבינו יצ״ל גרסינן לאינו ופירש דהתנה נראה לרבי כשנתנו הדמים יחד התנו אם יקח הכהן כל העולות או כל חטאת משלי אני נותנה ומוחלת לך מעכשיו וכן כל נותני מעות שבשופר שתים על דעת כ״ד התנה והוי כאילו התנו :

הדרן עלך חטאת העוף

מאי למימר דלרבה אין מועיל כלום אלא למאן דאמר יש ברירה ומפרש שהתנו בשעת לקיחה זה הקן יהיה שלי וזה הקן יהיה שלך וקשה מסתם לן דלא גזרינן התנו לחוד וקשה מסתם לן דכר אחר כדבר מסדש דאין הקינין מתפרשות שלא נלקחות בעלים או בעשיית כהן ולא פירוש לאינו שירצה כהן יעשה עולה אם כן מתפרשות שפיר בעשיית כהן : והרב רבינו מנחם פירש שעם שיתוף התנו שיחלוק הכהן ביניהם ויהא חלוקתו חלוקה והם יחלוקו כל אחת לאחת כדי שלא יתחלף הכהן זה ולאחר שתחילה הוכרו הכהן קודם בפרה מחלוקם והם עשו אותו שליח לחלוקתו וקשה מסתם לן דלא גזרינן עירוב שתי נשים לחטו עירוב שתי נשים לתבואה :

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0048
DFG

קן סתומה שפרח ממנה גוזל כו' יקח זוג לשני פירוש רבינו יעקב הלוי פרש"י ולילמתיו שמיכוח עיקר ופירש רבי הלרכותא נקט סתומה דלא מיבעיא מפורשת כגון שנפרדו הקינין זה מזה: ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה תו לא סמיך זה לזה כלל: ופשיטא דאם פרח האחד יקח זוג לשני ולא לפיולו קן סתומה מעליין יתד זעומרין יתד להתפרש סלקא דעתך כי פרח סלחד ניחות קא משמע לן ולא מיבעיא פרח לגויר העולם כו משמע ליה סוכ ואכלו כל אחד ואחד פדיון ולהכי כי עדיין כמי פירוש ואינו קרוי הכלה מחכירו שלא מפיולו את אחד יקח זוג לשני ופרח מן האחד פרידים ועשה מיכוח כל פסול ופוסל אחד שכנגדו זהו כלל אחד שעשה ואחרי כן אפר כיצד שתי נסיולו שני קינין ולזו ב' קינין פרח פרידה אזו לזו פוסל אחד כהליכתו פירוש אפילו אחד מלבד הוא עצמו שנפסל למקו שנתערב אז הוא זו אחד עם שפרח פרידה אחת מאתי קינין ונתערב לשני קינין אחרים הרי שלשה פרידין לבד ואחד עשה פרידין לבד כנ' פרידין אינו יכול להקריב רק שנים אחד לחטאת ואחד לעולה לפי שיעשה עולית עם כן נקבעו הלכות לעולה ואותו שנתערב לחטאת ולא יוכל לעשות בחמשה פרידין רק שני חטאת דהוה ליה חטאת שנתערב בחוכה כדתנן בפרק קמא דמין חטאת שכחוב ועכשיו אמי ללא קבעינן אותו שפרח לא חטאת ולא עולה מין כשר בשמשה פרידין רק שני חטאת ושני עולת דאי עבד שלשה חטאות ושלשה עולת שמא יעשה מן השני קינין של שלשה חטאת ולא מן השמעורב ומין בשני קינין אלא שני עולות ושני חטאות וזה שפרח לא חטאת למקו שנתערב ונפסל אחד ככלן ונכלל אחד כפרישי וכי חזר ופרח מן החמשה פרידין לשלשה פרידין שנתערבו מחמה פרידי בכל מקום שפרח שכי זה אלבד הוא או אחד משלשה שנפסל למקו שנתערב לשם ועתה אין יכולין להקריב כאחרונה אלא אם אחד חטאת ואחד עולה וכן באחרונה אחרי דלילמא פרח שנית פרידה אחת מאותם שני קינין ולא אותו שנתערב שם אחילה ונשחר בשם שלשה פרידין מן השני קינין ואחד שפרח שם ראשונה וכן במקום השני ואי עבד בחד מקום שתי עולות וחטאת אחת נקבע אותו שפרח לגבי השני לחטאת ולא יוכל להקריב אז חטאת אחת ולא שני חטאת דלילמא כל השלשה חטאת שנעשו מכאן ומכאן נעשו השני קינין אחרים ולכך אם ירצה יעשה בכל מקו עולה אחת וחטאת אחת או שתי עולות וחטאת אחת בגד זה ובגד אחר חטאת אחת או שתי חטאת ועולה אחת בגד זה ובגד אחר עולה אחת: ואם פרח וחזר ממה שהוא לא הפסיד כלום בפרישה זו וחזרה זו שאפילו מעורבות כל האמונה פרידין שבאחרונה הקינין יתר: אין פחות מששה פרידים שני קינין כשרין בהן שתי עולות ושתי חטאות אבל ג' חטאות או שלשה עולות לא מצי עביד דלילמא עביד להו משני קינין של שלשה אחת להן שלשתן עולות ושני חטאות מן הראשונה לשניה מיד נפסל אותו שבאחר יחיד כדרך שהוא ואם יעשנו חטאת יהא נקבע אותו שפרח לעולה ולא יוכל להקריב בשניה ובקינין אחרות שנתערב בהו רק עולות מחכיו כדין עולה שנתערבה בה בה דאין כשר שלא מניין עולו שבאחרונה וכי פרח מן השנייה לשלישית שמא מנופה שנייה פרח ונתערב בשלישית ואותו שפרח מן הראשונה לשנייה נפסל בה בה דאין כשר שלא מניין עולו שבאחרונה וכי פרח מן השנייה לשנייה ואינו יכול לעשות מן השנייה רק שני פרידין אחד חטאת ואחד עולה לפי שעביד שני עולות מן הפרידין של שלישית הוי אותו שפרח ולא נשאר רק פרידין: ופרידה מן השנייה שנתערב בהן ואינו יכול לעשות בשלישית רק שני חטאות ושני עולות מפני אותו שנתערב ברביעית וכן כי פרח מן הרביעית לחמישית אין כשר ברביעית שלא שלשה חטאת ושלשה עולות: וכן כי פרח מחמישית לשתי חטאת ואין כשר בהן שלא ארבעה חטאת וארבעה עולות וכן כי פרח מששית לשביעית אין כשר בששית שלא חמשה חטאת וחמשה עולות דלי עביד ששה עולות יהא נקבע אותו שפרח בשביעית לחטאת ולא יוכל לעשות בשביעית רק שבעה חטאות וכי חזר מן השביעית ופרח אחד בשמיני מן השביעית פרח אחד בשמיני ופרח אחד בתשיעי: כפרידין ואין כשר בהן אלא ששה חטאת וששה עולות דשמא מן השביעית ופסל בשביעית: יכי נקבע אותו שפרח ונתערב בששית ובחמשה לעולה ולא יוכל להקריב עולות רק עולות מתניין פרידין וחכיין השנית פסולין כדי עולה שנתערב בחוכה וכי פרח מן הששית לחמישית נפסל בחוכה ואין כשר בהן אלא ששה עולות דשמא מן השביעית ופרח אחד בששית שמא אינו אותו שפרח בשביעית ופרח אחד בשמיני שמא אינו אותו שפרח בתשיעי ואחד לחמישית בחוכה ולא כשר רק עשרה פרידין מנופה ואי עביד חמשה חטאות וחמשה עולות: דילמא השנים פרידין שנפרשו ממנה יהו קריבי עולות שתיהן ואז יעשו בשם קינין שבעה עולות או שמא יהו עשויין שתי חטאת וכשם קינין אין יכולין לעשות רק שם חטאת ושם עולות: וכי חזר מן החמשית לרביעית אין כשר בחמשית רק שלשה חטאת שלשה עולות וכן כי חזר מן הרביעית לשלישית אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות: דשם יעשה שלשה חטאת שמא יעשו מן השנים שפרחו מן הרביעית ואחד בשלישית שני חטאות ואין יכולין לעשות מארבעה קנין ארבעה חטאת לכך אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות: וכן כי חזר מן השלישית לשנייה אין כשר בשלישית רק פרידה אחת לחטאת ואחת לעולה וים ת מא על זה נהי דמן השלישית פרח אחד ברביעית בהליכה ואחת בשנייה בחזרה מכל מקום נשאר מנופה של שלישית ארבעה פרידין ולמה לא יעשה שני חטאות ושני עולות דכי נמי עשו אותו שפרח ברביעית עולה או חטאת מה בכך בשלשה קנין יכול להיות שלשה עולות ושלשה חטאות ומלותו שפרח בקן שנוי בחוכה לא יקריבו דשמא קנתי שנייה אין לה כלום וזה לית למיתב בשלישית שתי קנים ושנייה אין לה כלום אז שנייה:

קן סתומה שפרח ממנה גוזל לאויר או שפרח לבין התורות או שמת אחד מהן יקח זוג לשני: פרח לבין התקריבות פסול ופוסל אחד בנגדו שהגוזל הפורח פסול ופוסל אחד כנגדו: כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שני קינים פרח מזולזו פוסל אחד בהליכתו חזר פוסל אחר בחזירתו פרח וחזר ופרח וחזר לא הפסיד כלום שאפילו הן מעורבות אין פחות משתים: לזו אחת לזו שתים ולזו שלש ולזו ארבע ולזו חמש ולזו שש ולזו שבע פרח מן הראשונ' לשנייה ולשלישית ולרביעית ולחמישית ולששית ולשביעית וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו: הראשונה והשנייה אין להם כלום השלישית יש לה אחת הרביעית יש לה שתים החמישית יש לה שלש הששית יש לה ארבע השביעית יש לה שש: פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו השלישית והרביעית אין לה כלום החמישית יש לה אחת הששית יש לה שתי השביעית יש לה חמש פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו החמישית והששית אין להן כלום השביעית יש לה ארבע

קן סתומה שפרח ממנה גוזל כו' יקח זוג לשני פירוש רבינו יעקב הלוי פרש"י ולילמתיו שמיכוח עיקר ופירש רבי הלרכותא נקט סתומה דלא מיבעיא מפורשת כגון שנפרדו הקינין זה מזה: ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה תו לא סמיך זה לזה כלל: ופשיטא דאם פרח האחד יקח זוג לשני לא לפיולו קן סתומה מעליין יתד זעומרין יתד להתפרש סלקא דעתך כי פרח סלחד ניחות קא משמע לן ולא מיבעיא פרח לגויר העולם כו משמע ליה סוכ ואכלו כל אחד ואחד פדיון ולהכי כי עדיין כמי פירוש ואינו קרוי הכלה מחכירו שלא מפיולו את אחד יקח זוג לשני ופרח מן האחד פרידים ועשה מיכוח כל פסול ופוסל אחד שכנגדו זהו כלל אחד שעשה ואחרי כן אפר כיצד שתי נסיולו שני קינין ולזו ב' קינין פרח פרידה אזו לזו פוסל אחד כהליכתו פירוש אפילו אחד מלבד הוא עצמו שנפסל למקו שנתערב אז הוא זו אחד עם שפרח פרידה אחת מאתי קינין ונתערב לשני קינין אחרים הרי שלשה פרידין לבד ואחד עשה פרידין לבד כנ' פרידין אינו יכול להקריב רק שנים אחד לחטאת ואחד לעולה לפי שיעשה עולית עם כן נקבעו הלכות לעולה ואותו שנתערב לחטאת ולא יוכל לעשות בחמשה פרידין רק שני חטאת דהוה ליה חטאת שנתערב בחוכה כדתנן בפרק קמא דמין חטאת שכחוב ועכשיו אמי ללא קבעינן אותו שפרח לא חטאת ולא עולה מין כשר בשמשה פרידין רק שני חטאת ושני עולת דאי עבד שלשה חטאות ושלשה עולת שמא יעשה מן השני קינין של שלשה חטאת ולא מן השמעורב ומין בשני קינין אלא שני עולות ושני חטאות וזה שפרח לא חטאת למקו שנתערב ונפסל אחד ככלן ונכלל אחד כפרישי וכי חזר ופרח מן החמשה פרידין לשלשה פרידין שנתערבו מחמה פרידי בכל מקום שפרח שכי זה אלבד הוא או אחד משלשה שנפסל למקו שנתערב לשם ועתה אין יכולין להקריב כאחרונה אלא אם אחד חטאת ואחד עולה וכן באחרונה אחרי דלילמא פרח שנית פרידה אחת מאותם שני קינין ולא אותו שנתערב שם אחילה ונשחר בשם שלשה פרידין מן השני קינין ואחד שפרח שם ראשונה וכן במקום השני ואי עבד בחד מקום שתי עולות וחטאת אחת נקבע אותו שפרח לגבי השני לחטאת ולא יוכל להקריב אז חטאת אחת ולא שני חטאת דלילמא כל השלשה חטאת שנעשו מכאן ומכאן נעשו השני קינין אחרים ולכך אם ירצה יעשה בכל מקו עולה אחת וחטאת אחת או שתי עולות וחטאת אחת בגד זה ובגד אחר חטאת אחת או שתי חטאת ועולה אחת בגד זה ובגד אחר עולה אחת: ואם פרח וחזר ממה שהוא לא הפסיד כלום בפרישה זו וחזרה זו שאפילו מעורבות כל האמונה פרידין שבאחרונה הקינין יתר: אין פחות מששה פרידים שני קינין כשרין בהן שתי עולות ושתי חטאות אבל ג' חטאות או שלשה עולות לא מצי עביד דלילמא עביד להו משני קינין של שלשה אחת להן שלשתן עולות ושני חטאות מן הראשונה לשניה מיד נפסל אותו שבאחר יחיד כדרך שהוא ואם יעשנו חטאת יהא נקבע אותו שפרח לעולה ולא יוכל להקריב בשניה ובקינין אחרות שנתערב בהו רק עולות מחכיו כדין עולה שנתערבה בה בה דאין כשר שלא מניין עולו שבאחרונה וכי פרח מן השנייה לשנייה נפסל בה בה דאין כשר שלא מניין עולו שבאחרונה וכי פרח מן השנייה לשלישית שמא מנופה שנייה פרח ונתערב בשלישית ואותו שפרח מן הראשונה לשנייה נפסל בה בה דאין כשר שלא מניין עולו שבאחרונה וכי פרח מן השנייה לשנייה ואינו יכול לעשות מן השנייה רק שני פרידין אחד חטאת ואחד עולה לפי שעביד שני עולות מן הפרידין של שלישית הוי אותו שפרח ולא נשאר רק פרידין: ופרידה מן השנייה שנתערב בהן ואינו יכול לעשות בשלישית רק שני חטאות ושני עולות מפני אותו שנתערב ברביעית וכן כי פרח מן הרביעית לחמישית אין כשר ברביעית שלא שלשה חטאת ושלשה עולות: וכן כי פרח מחמישית לשתי חטאת ואין כשר בהן שלא ארבעה חטאת וארבעה עולות וכן כי פרח מששית לשביעית אין כשר בששית שלא חמשה חטאת וחמשה עולות דלי עביד ששה עולות יהא נקבע אותו שפרח בשביעית לחטאת ולא יוכל לעשות בשביעית רק שבעה חטאות וכי חזר מן השביעית ופרח אחד בשמיני מן השביעית פרח אחד בשמיני ופרח אחד בתשיעי: כפרידין ואין כשר בהן אלא ששה חטאת וששה עולות דשמא מן השביעית ופסל בשביעית: יכי נקבע אותו שפרח ונתערב בששית ובחמשה לעולה ולא יוכל להקריב עולות רק עולות מתניין פרידין וחכיין השנית פסולין כדי עולה שנתערב בחוכה וכי פרח מן הששית לחמישית נפסל בחוכה ואין כשר בהן אלא ששה עולות דשמא מן השביעית ופרח אחד בששית שמא אינו אותו שפרח בשביעית ופרח אחד בשמיני שמא אינו אותו שפרח בתשיעי ואחד לחמישית בחוכה ולא כשר רק עשרה פרידין מנופה ואי עביד חמשה חטאות וחמשה עולות: דילמא השנים פרידין שנפרשו ממנה יהו קריבי עולות שתיהן ואז יעשו בשם קינין שבעה עולות או שמא יהו עשויין שתי חטאת וכשם קינין אין יכולין לעשות רק שם חטאת ושם עולות: וכי חזר מן החמשית לרביעית אין כשר בחמשית רק שלשה חטאת שלשה עולות וכן כי חזר מן הרביעית לשלישית אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות: דשם יעשה שלשה חטאת שמא יעשו מן השנים שפרחו מן הרביעית ואחד בשלישית שני חטאות ואין יכולין לעשות מארבעה קנין ארבעה חטאת לכך אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות: וכן כי חזר מן השלישית לשנייה אין כשר בשלישית רק פרידה אחת לחטאת ואחת לעולה וים ת מא על זה נהי דמן השלישית פרח אחד ברביעית בהליכה ואחת בשנייה בחזרה מכל מקום נשאר מנופה של שלישית ארבעה פרידין ולמה לא יעשה שני חטאות ושני עולות דכי נמי עשו אותו שפרח ברביעית עולה או חטאת מה בכך בשלשה קנין יכול להיות שלשה עולות ושלשה חטאות ומלותו שפרח בקן שנוי בחוכה לא יקריבו דשמא קנתי שנייה אין לה כלום וזה לית למיתב בשלישית שתי קנים ושנייה אין לה כלום אז שנייה:

קן אחת וכשליש קן אחת: ופירש רבי יעקב לוי כי נראה לו שמשום גזלה פסולה קן אחת כחזרו כמו בהליכתו: קן אחת כיון דכשאר קינין מרגיעין
ואילך בפסלו פעמים כיון אחד בהליכה ואחד בחזרה דגזרינן כמו כן בם ימים וכשיעור אבל שביעית לא בפסל כי אם קן אחד ללא הלך ממנה כי אם פרידה אחת
בחזרה ואילו בהליכה לא בפסל בה כלום ולא נחסר אמר׳ דברי׳ פרת וחזר לחי מרחשום ושנייה קרי דכיון דאין לפסל כלום מ״כ מתיש ואם פרח אחד מהם בפסר
קנין אחרי כולם כדתנן בסמוך ואם פרח מכין המתות לכולם ימותו כולן אלא קרי חשלישית שפרח ממנה לרביעית לחמישית לפסידה לשביעית וחזר מרביעית
לשלישית וכן על שלישית הרי מן השביעי׳ אשר שני פרידין אף כחזרה לחשום ואחד נחזרה שניים ואין כשר בשביעית רק חמשה פרידין לעולהים פרידין
לחטאת דאי עביד חמשה עולות אמאי חשתים שהלכו ממנה יהיו קריבין עולו׳ הרי שמונה עולות ואין כשבעי קני יותר מכשבעה עולות ואין חשר מרכעה
פרידין שניים בפריחה וחזרה לחשונה וכ׳ בשניים ואין כשר בשבעית רק שבי פרידין לעולה ושני פרידין לחטאת דאי עביד חמשה עולות הרי שבעה חמשה עולות ואין יכולין לעשות כשר
אחר הלכו ממנה בעשו עולות הרי שבע עולות ואין יכולין לעשות כשר קינין רק חמשה עולות וכן חמישית חסר ממנה מרכעה פרידין שניים שהלכו
בשבעית שניים כרביעית ואין כשר בחמישית רק פרידה אחת לעולה ופרידה אחת לחטאת וכמו כן בקשיין בכאן כיון דרביעית אין לה כלום היה יכול
להקריב בחמשה חמשה עולות וכ׳ חטאות דבי נמי אותן שהלכו עולות או חטאת אמאי נכך הרי אין כאן כי אם חמש ונעשו חם בחמישית אין לה אלא
אחת הרי יכול להקריב ברביעית שתי עולות וכ׳ חטאות אלא גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קנין ואין להלק ביניהם גזירה שמא יבוי פריחה
וחזור פעם שלישית אין להם כלום לכך חסבי׳ שיש להם מרכעה כמו כן גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קנין היה יאמרו שביעית אלא לא חפסידה כלום בי כפרת
וחזרה פעם שלישית אלא לעולם יקריבו ממנה חמשה קנין לחשה פרידין פרחו ממנה לכל היותר נם׳ בה אחד עשר פרידין עשה מן חמשה חטאת
וחמשה עולות כיון דכשישית אין לה כלום וכ׳ גזרינן בפריחה זו כמו בשאר קנין דכיון דאיכא מפסל בפריחה אפי׳ פעם לא גזרו על החוזר אבל אין נרא׳
לפרש לא חפסידה כלום ויקריבו בה שבעה חטאת ושבע עולות דמאי עביד להו כיון דבקנין אחרים אין בהן כלום דאין זה הלשון היה למימר בשאר
שביעית בפריחה שלישית שע״י פריחה שלישית הוכשרו כל הקן אין שביעית
אלא הלשון משמיע לן חפסידה כלום בזמן פרישה שלישית: ומקשה הרב רבינו
יעקב מתיבתא כי היכי אמר׳ בכל הני קנין משום גזל׳ ימותו ולילו בפרק
שני שבירי פרק הש״ם ומשום גזל׳ בתמים ותירץ דהתם לית קפיד
שלא ממאי היכו רועה דכיון דאית ליה תקנתא בראייה לא חוה לן למימ׳ ימותו
משום גזילה אבל הכא בעופות מיירי ואין רועים ופדיון בעופות ואם פרח
פרידה אין המתות שייכים היה למות וכתערב בחברים שדיכן ליקדש ימותו
כולם: קן סתומה וקן מפורשת הך מפורשת מיירי שכתערבו שני הפרידין
יחד ואין ידוע מיזו חטאת ומיזו עולה כדמוכח בפשיטא דקתני מן שפרח מן
המפו׳ רשת לסתומה ראשון ימותו כולם ולא לא כתערבו פרידי המפורשת זה בזה ולא כתערב פרידה אחת מן הסתומה לקן המפורשת יקח זוג לשני ויפרוש שם
כה עולה אחת אפי׳ שכתערבה בה אחת מיירי שכתערבה המפורש זה בזה ואם כתערב פרידה אחת מן הסתומה לקן המפורשת יקח זוג לשני ויפרוש שם
חטאת ואחד עולה והשלשה שכתערבו יחד ימותו כולם: חזר אחד מן השלשה שכתערבו ויחד מן חיחידי סתומה או מתחלת הפריחה נתערב אחד מן
המפורש לסתומה והיינו דאמרן דקאחר בחחלת הפריחה הלך אחד וכתערב לסתומה ימותו כולן דכיון ספרידי המפורש כתערבו יחד אין קריבין עוד וכי פרח
אחד מהן במקום אחד זהו אחד מן המתות שפרח מן המפו׳ פרידה אין קריבות ויחותו כולן: חטאת מכאן ועולה מכאן וסתומה באמצע פרח מן האמצע לצדדין
שני ושני פרידין שבקן סתומה בחמצע פרח מן המפו׳ פרידה אין לנו לא הפסיד כלום דאותו המעורב עם החטאת קרי חטאת ואותו שעם העולה
עולה וכי חזר מן הצדדין אף מכאן וכאן וכתערבו יחד אין יחותו דחטאת ועולה כתערבו יחד אין קריבין כל אין כדאיתמר מן המפו׳ שי
לצדדין יחותו כולן דעולה וחטאות כתערבו יחד: אין מביאין תורין כנגד בני יונה ולא בני יונה כנגד תורין כיצד האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה
תכפול ותביא עולתה תור וחטאתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון: האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה ונמת
לא יביאו יורשין חטאתה:

קי ושין דקיני מנחות דף ל ובחיס דף ג

הדרן עלך קן שתומה

במה דברים אמורים בכהן המלך אבל בכהן שאינו נמלך אחת לזו ואחת לזו שתים

הדרן עלך קן סתומה

במה דברים אמורים בכהן נמלך שמיר קמי קמר כמה דברים אמורים בחטאת שכתערבה בעולה ועולה שכתערבה בחטאת אחד נדיבות ימותו כולם ואין אחת לזו ואחת לזו לא כשר לזו ולשם לזו ולשם לא כשר כל שו הדיכין בכהן נמלך כלומר לכתחילה נמלך הכהן היך מצפין לאחד מהן לעולה ולשם חטאת ולשם עולה ולשם חטאת ולשם עולה ואין קן לשם חטאת הילך כולן למעלה מחצה כשר עולות מחצה פסול חטאת וכן למטה כזה הענין וכו׳ משמע בנחים בר״פ התערובת דהאי כל״ת דהכא מפירקין קמי מיזו אחד לזו ואחד לזו ושתים

שתים לזו ושתים לזו שלש לזו ושלש לזו עשה כולן למעלה
מחצה כשר ומחצה פסול למטה מחצה כשר ומחצה
פסול חצים למעלן וחצים למטן את שלמעלן מחצה כשר
ומחצה פסול ואת של מטן מחצה כשר ומחצה פסול:
אחת לזו ושתים לזו ושלש לזו ועשר לזו ומאה לזו עשה
כולם למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטן מחצה
כשר ומחצה פסול חציה למעלן וחציה למטן המרובה כשר
זה הכלל כל מקום שאתה יכול לחלוק את הקינים שלא
יהיו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן מחצה כשר ומחצה
פסול וכל מקום שאין אתה יכול לחלוק את הקינים עד
שיהיו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן המרובה כשר
הטאת לזו עולה לזו עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה
פסול כולן למטן מחצה כשר ומחצה פסול חציה למעלן
וחציה למטן שתהן פסולות שאני אומר חטאת קריבה
למעלן ועולה למטן: חטאת ועולה סתומה ומפורשת
עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטן
מחצה כשר ומחצה פסול חציה למעלן וחציה למטן אין
כשר אלא סתומה והיא מתחלקת ביניהן: חטאות
שנתערבו בחובה אין כשר אלא מניין חטאות שבחובה

חובה

שיעשה כולן למעלה ואין כשר אלא מניין חטאות שבחובה
ועולות שבחובה ואין כשר אלא מניין עולות שבחובה
ושתים לזו ושתים לזו שלש לזו ושלש לזו עשה כולן למעלה
מחצה כשר ומחצה פסול כולם למטה מחצה כשר ומחצה
פסול חצים למעלן וחצים למטן את שלמעלן מחצה כשר
ומחצה פסול ואת של מטן מחצה כשר ומחצה פסול:
אחת לזו ושתים לזו ושלש לזו ועשר לזו ומאה לזו עשה
כולם למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטן מחצה
כשר ומחצה פסול חציה למעלן וחציה למטן המרובה כשר
זה הכלל כל מקום שאתה יכול לחלוק את הקינים שלא
יהיו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן מחצה כשר ומחצה
פסול וכל מקום שאין אתה יכול לחלוק את הקינים עד
שיהיו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן המרובה כשר
הטאת לזו עולה לזו עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה
פסול כולן למטן מחצה כשר ומחצה פסול חציה למעלן
וחציה למטן שתהן פסולות שאני אומר חטאת קריבה
למעלן ועולה למטן: חטאת ועולה סתומה ומפורשת
עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטן
מחצה כשר ומחצה פסול חציה למעלן וחציה למטן אין
כשר אלא סתומה והיא מתחלקת ביניהן: חטאות
שנתערבו בחובה אין כשר אלא מניין חטאות שבחובה
ועולות שבחובה ואין כשר אלא מניין עולות שבחובה
שנתערבו בחובה ואין יודעין כמה הן כמה שיעור
שיביא ויתן ויכפר עליהן ויהיו מותרין בהן אלא
מביא כמה שיעלה על דעתו עד שיהא סבור שיש
בחובה כמה שהביא ומתכפר לו ומותר בהן:
חטאת שנתערבה בחובה ומתה או שאבדה או
שנגנבה או שנאבדה ונמצאת אחר שנתכפר בעליה
בחובה ומתה או שאבדה או שנגנבה ונמצאת אחר
שנתכפר בעליה בחובה ומתה או שאבדה או שנגנבה
ונמצאת אחר שנתכפר בעליה בחובה ומתה או שאבדה
או שנגנבה ונמצאת אחר שנתכפר בעליה בחובה
ומתה או שאבדה או שנגנבה ונמצאת אחר שנתכפר
בעליה בחובה ומתה או שאבדה או שנגנבה ונמצאת
אחר שנתכפר בעליה בחובה ומתה או שאבדה או
שנגנבה ונמצאת אחר שנתכפר בעליה בחובה ומתה
או שאבדה או שנגנב

וחובה שנים בחטאת מחצה כשר ומחצה פסול כגון שחובה פרידין וחטאת שנתערבו בשחובה פרידין שחציו עולה וחציו חטאת הרי שנים עשר פרידין חטאת והרכבה פרידין עולה והקריב חציו למעלה וחציו למטה קודם על מעלה כגון פסולין כי שמא כולה חטאת ואות שמוקדם על מטה כשרי עיסה מרכבה על חטאת ומרכבה על עולה פסולין והוא שחובה שנים בחטאת כלומר שנתערבו שתי חטאת שם וחובה חין כי אם מרכבה חטאות ולא זהו מניין שבחובה כשר שאין כשר שם חלה מרכבה חטאת שנים בחובה כגון שם עשר פרידין על חטאת ושחובה על חובה מרכבה פרידין עולה ומרכבה פרידין חטאת ושמה שנים עשר למעלה ושנים עשר למטה מניין שבחובה כשר דשנים עשר על מעלה כולן פסולין שמא חטאת הם ושני עשר על מטה מרכבה פסולין שמא עולות הן וחובה חטאת כשרים ממה נפשך הרי חטאת כשרים במניין כל החובה כין עולה כין חטאת ומיהו חטאת שנים בחובה אין ליסבו מעניין חובה שנים בחטאת וכן תשרש הגבת שאחרי והר"ר רבינו מנחם פירש שהקנין ם עולות גבי חובה שני בחטאת שהקנין הוי שתומו שנים והחטאת שני פרידין ועשאו קנין למעלה וקנין למטה מחצה כשר ומחצה פסול כי שמא שתי חטאות קרבן למעלה ועולה הן הסתומה שתי חטאות ועולה חטאות שנים בחובה פסולי כלומר חטאת פי שנים שנתערבו בחובה שנים החטאת מרכבה פרידין והחובה שני פרידין ועשה קנין למעלה וקנין למטה המניין שבחובה כשר דהיינו שני חטאות דשלשה חטאות נעשו למעלה וזה פסולין ושני חטאת לעולה נעשו למטה: שחטה שחורה הרי עליך הם חלב וכר ביולדת ערירית מיירי דאילו עשירה מביאה בכל לחובתה ילדה וכר מביא שני קנין כו׳ נתן נתן לכהן צריך לעשות שלשה למעלה לפי שקן נקבה קרב כולו עולה ולא עשה כן שלא קרב שתים למעלה ושתים למטה ולא נמלך בה למטה על מה שניתנו ועשה נפשל מקן פרידה אחת וקריב שמביא עוד פריל ויקדבנו למעלה ממין אחד כלומר הרחבונים שני קנין תורים או בני יונה תביא עוד פרידה אחת וקריבה כדין הוה כשכולם ממין אחד ומשני מיכים תביא שני כלומר הרחבונים ממין אחד שהיו שני קנין תורים או בני יונה תביא עוד פרידה מחובתו ממין לעולה ויבוא ידי הכל שמקרי כהן ישלח ידיה חובתו לידתה שהרי לפי שהוא חובה קרב והשני נשאר לנדרה ונפשל גזול אחד ״הן בעשיית מטה והרי יהיו בה תתתיו והם הרחבונים משני מינין היו קן תורין וקן בני יונה תביא שתים תור ובן יונה ויקריב שתים למעלה משום דמספקא לן לחזוק קן משני הרחבונים קרב אחרון והוא לנדרה ונפשל ממנו פרידה אחת וקריבה להשלימו מחובתו הממין כדתנן לעיל אין מכיאין תורין כנגד בני יונה וכו׳: פרידה נדר קריבה שתבי׳ שלשה פרידין למעלה ממין אחד כלומר אם שלשה פרידין כיכר שם נתנה השני קנין תורין תביא שם ילדה שלש נתנה לכהן אין אחד מהן ואחד והקריבו הכהן כזה הענין ואיכא יולדת אילו תביא מין פרידה מביאה שלש פרידין כיכר תור אחד לזוג לפסול ושתי תורי כי שמא נדרה תורין ומשני מינין תביא מרכבה שם ילדה שני תורין וקן בני יונה ואינו יודע מה הקריב כהן כשקרבו תורי או תורי או בני יונה אם לא ידעי מה פירש לנדרה תביא ל׳ כיכר שמא תורי הקריב כמחרונה וצריך להביא תר לזוג לפסול ושני בני יונה כי שמא נדרה בני יונה ושמא הקריב כמחרונה בני יונה וצריכה להביא קן יונה שמא נדרה תורין ולכך תביא מרכבה שתי תורי ושני בני יונה והכי נמי מצי למימק כמין אחד שצריכה מרכבה שם אינו יודעת מיזה מין נתנה לכהן או שני קנין תרי או שני קנין בני יונה אבל ניחא למימק ביולדת מה כשנים: קבעה נדרה צריכה שתביא עוד חמשה פרידין למעלה ממין אחד פירש קבעה נדרה עם חובתה ולקרבן נדבה כיחד לחובה עולות כיחד ויודעת שלש הכיאה שלש ממין אחד ל׳ הכהן כיכר שם יודעת שנתנה לכהן שני קנין תורין ועשאן הכהן קן אחד למעלה וקן אחד למטה ונפשל גזול אחד והיא קבעה נדרה יחד עם חובתה ולכך אינו יכולה להביא פחות משלש עולות וכן הדין שם בחה להקריב פשוטה בשני קנין ומקן פרידה אחת למטה ופרידה אחת לעולת חובתה לאחר ומן שמביאה נדר צריכה להביא פרידה שלשה פרידין שני פר דנדרה ואחד לקביעותה שאינה יכולה להביא פחות משלשה עולות והפרידה שלישית צריכה להיות ממין שקרבה ככר עולת חובתה שהרי מחרה עם חובתה ונדר שם מביאה בשני עניניו תביא ועתה שהביאה שתי קנין תורין שם נעשו כהכיא שלשה למעלה ואחד למטה נפטרה בכך ועתה שנפשל מאחד תביא שלשה פרידין שם יכולה להביא מחובתה ולקביעותה ושתי פרידה שם מהן מעין חובתה ושני בני יונה לנדרה פולו מתור ופרידה מהן מעין חובתה ושני בני יונה לנדרה שאינה מסופקת שלא מנדרה הרי לך תמשה פרידין שלשה מחותו מין שתנה לכהן ושנים ממין אחד מביאין תביא שם שם יודעת שנתנה לכהן קן תורי וקן בני יונה ואינה יודעת מיזה קרב כמחרונה שמין קרב ואינה יודעת מיזה מין פירש להביא לנדרה שמא נדרה תורי או שמא קן בני יונה קרב כמחרונה וצריכה להביא ל׳ בני יונה ולכך תביא שם קן תורי וקן בני יונה מפיס שפיק נדר ועוד תור אחד וקן אחד לזוג וקן אחד לפי שצריכה להביא ממין לחובתה ואינה יודעת מיזה מין נתנתן לכהן ואינה יודע מה כתב שם בני יונה או קן תור או קן אחד מזה ומין אחד יודע מה עשה שם כולן למטה ואינן למעלה ואינה יודעת שמא שלש נמצא שלש יצאו שם חובתה ומין כאן חטאת או שמא כולם למטה ומין כאן עולות צריכה שתביא עוד מרכבה פרידין לנדרה לספק פירשה ומשני מינין ושתים לעולת חובתה תר ובני יונה שמא הרחבונים כולם למטה נעשו ואינו יודעת מיזה מין וכבר כולך אחר החטאת וצריכה להביא עולה מאותו מין או שמא רחבונים מחצה למעלה ומחצה למטה וכאן הקרבן רחבון שקבעה עולה מאותו מין עם נדרה ואינה יודעת מיזה מין היה הילכך תביא עוד עם ספק פירושה תור ובן יונה ממה נפשך שקרבן רחבון תורים היו וקרב מהן עולה למעלה והיה לחובתה הרי היא מביא׳ עכשיו תור עם נדרה משום קביעותה ושם מבני יונה והוקבע להביא עולת יונה שם נדרה הרי מביאתו ושם כולן למטה נעשו וצריכה להביא עולתה מאותו המין הרי מחתים שהיא מביאה עכשיו לחובתה יעלה אחד מהן והשני נדבה וחטאת אחד מביאה מיזה מין שתרבה משום שמא הרחבונים כולה למעלה נעשו והרי לנו ג׳ ממינו לעולה מחתים שהביאה מחובתה משני מינין ואף על פי שכבר קרבו עולת חובתה מין צריכה לדקדק להביא חטאת מאותו מין הרחבון לרבנן דפליגי לעיל עליה דבן עזאי דקסבר הכל הולך אחר חטאת הילכך הוא הדין וצל כרחך תביא שתי

עולות תזוג לו לאותו שממינו ודיה

חובה שנים בחטאת מחצה כשר ומחצה פסול חטאת שנים בחובה המנין שבחובה כשר וכן עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא מנין עולות שבחובה חובה שנים בעולה מחצה כשר ומחצה פסול עולה שנים בחובה המנין שבחובה כשר; האשה שאמרה °הרי עליך כשאלד זכר ילדה זכר מביאה שתי קינים אחת לנדבה ואחת לחובתה נתנתן לכהן הכהן צריך לעשות שלש פרידין מלמעלן ואחת מלמטן לא עשה כן אלא שתים מלמעלן ושתים מלמטן ולא נמלך צריכה להביא עוד פרידה אחת ויקרבנה מלמעלן ממין אחד משני מינין תביא שתים פרשה נדרה צריכה להביא עוד שלש פרידין ממין אחד משני מינין תביא ארבע: קבעה נדרה צריכה להביא עוד חמש פרידין ממין אחד משני מינין תביא שש נתנתן לכהן ואינה יודעת מה נתנה והלך הכהן ועשה ואין יודע מה עשה צריכה להביא עוד פרידין ארבע לנדרה ושתים

לחובתה וחטאת אחת

בן

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0052
DFG

בן עזאי אומר שתי חטאות בזו עזאי לטעמיה דלעיל דאמר הכל חולק לאחר הרחמנן וכיון דאיכא לספוקי שמא הרחמנים למעלה נעשו וכבר נזקקו ידי עולתה צריכה להביא חטאת מאותו המין והיא מיכף יודעת היום מין היום לאיכך תביא שתי חטאות משני מינין וחטאות הללו היכן נאכלות שהרי על הספק נאכלות ואין מוליקין להתירן נאכלו כי שמא קרב כבר חטאת הרחמנן תורה חוס

זבחים דף פח:כא נמי בשנדרה תחלה והיכי יודעת מה פירשו לה היתה צריכה שלח לי פרידי לנדרים ושתים לאוכלתה אחד לעולה ואחד לחטאת ועכשיו שכבר הביאה אחרבע פרידין צריכה להביא ע"ד אחרבעה לנדרים ואחרבע לאוכלתה כך פירשו רבינו ע"ה נזכרים וכבינו יצחק כך יהודה פירש סיט לאחרת: שני קנים אחד קבעה לנדרה שאמרה קן זה יהא לאוכלתי וקבעה אחד לעולה ואחד לחטאת ועשה היום יב הכהן שנים למעלה ושנים למט' והיכן יודע היום למעלה והיום עשה לחטא וגם היום שכתוב מה שפירש לנדרה כשבא נדר לפיכך צריכה להביא אחרבעה פרידין שני תודים ושני בני יונה לנדרה שמא לחזן שקבעה לנדר שתיהן נעשו למט' ולא יצתה ידי נדר' כלל וצריכה שתי קנים שני מינין לספק פירוש וחטאת אחת ממין הרחמנים תביא עכשיו תור לחטאת ושתי חטאת הרחמנן נעשית למעלה ועכשיו אחד לעולה מוכתה תביא צריכה להביא ממה נפשך לשם חובת תורים שקבעה לנדרה נעשו שתיהן למט' ולא יצתה ידי חובתה מיהו ואם חובתה נעשית עולה למט' וחטאת למעלה אם כן היכן נעשית אחת למעלה ואחת למט' ויצתה ידי נדרה מתוך אחת ושני תורים שהביאה עכשיו אחת יצתה ידי נדרה ואחת ידי עולת חובתה ואם חובתה נעשית כולה למט' והחטאת כשר והעולה פסולה ויהיה אחר לעולת חובתה ואת' לנדב' כי נדרה היה כולו למעלה וחטאת שמביאה עכשיו תביא על הספק ולא תוכל ואם היו הרחמנים יונים תביא עכשיו בני יונה ועולה היא צריכ' ממה נפשך כמו שפירשנו בתורי ושתי מינין כגון שם זכר' מיום מין קבעה לנדרה ומיום קבעה לחובתה ונם זכר' שם שפירשה בשע' הנדר ועשה הכהן כל מין ומין אחת למעלה ואחת למט' שהיו סבור שניהם חובות תביא לנדרה שתי תורין ושני בני יונה לפי שהיא יודעת מיום מין קבעה לנדב' ואי זה קבעה לחובתה ונם שכח

בשלשה מקומות פרק ראשון תמיד

מסכת תמיד עם פירושו

בשלשה מקומות משום לכבוד לתורתו במעשה התמיד עבודת כהנים נקט תחילת שמירתן מקום שכיבתן על סהע מסדר על הסדר שתחילת טובלין וכו' כיצד הוא מסדר במסנה ובגמרא נפקא לן מקרא דכתיב המקדש בריך שימור דהי לא נפקא לן מקרא הוה אמינא דלא בריכי שומרים דלין עניות באקום עבירות ואי נמי דהוה אמינא דכתיב שומר סני ומקום שמירתן היו בבית מקטיגם ובבית הניצוץ ובבית המוקד: כתי גרסי בבית מקטיגם ובבית הניצוץ היו עליות בית מקטיגם היו לשליות בית מקטיגם גבי כהן גדול ללמדו לפס הילכות חפיכם שהיו מתת מעבודות קטות שבמקדש כדאמר ביומא ולפי שהיו לומנין על מעס הקטרת מקרוב על שמס ומספקת לן ביומא באקום עליות בית מקטיגם היכן היו דאמרי בפרק קמא דיומא שתי לשכות היו לכהן גדול בשכת פרהדרין וליכבת בית מקטיגם אחת בנפון ואחת בדרום ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בנפון ולשכת בית מקטיגם בדרום או לשכת בית מקטיגם בנפון ולשכת פרהדרין בדרום פס היה כהן גדול יפן ובגמרא מפרש למה נקרא כן בית הניצוץ לא שמעתי בו טעם למה נקרא כן היו עליות לשמירת כהנים בריך עליית אקום גבוה כדפקא לן בנגעים וילון עליך ויסרתוך וגזירת הכתוב היא ושמיר לויס לא היתה אלא למעט אגל השערים ולכך קרי ליה הפסוק ללויס שוערים באקרא ולפי שלא היתה שמירתן שס אגל השער והכהנים היו שומרין אותה בעליות על אקום גבוה כדרך שומרי עיר וכל שומרי עיר בין ביום בין בלילה לא היו ישנים ועזרים ואחרנא שומרים בעזרים ואחרנא אקומות נפקא לן בגמרא בריך לבית המקדש פהיו שומרים יום ולילה פלפס בכהנים ועזרים ואחד בלויס ואפי' היו אותן עליות בגוות אקנתן בעזרה יכולין כהנים ליכנס שם כשהיו עייפים לנגון ועליות לא נתקדשו כדאמרי בפרקים ובעזרה מין מקדש יכול ליכנס דגגין

במסיבה ההולכת לו תחת הבירה ונרו דולקין מכאן ומכאן
עד שהוא מגיע לבירת הטבילה ומדורה היתה שם ובירת
הכבש של בבוד זרה היה כבודו מצאונעול יודע שיש שם
אדם פתוח בידוע שאין שם אדם ירד וטבל עלה ונסתפג
ונתחמם כנגד המדורה בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד
שהיו שערים נפתחים יוצא והולך לו מי שהוא רוצה לתרום
את המזבח משכים ושובל עד שלא יבא הממונה וכי באיזה
שער בא הממונה לא כל השעות שוות פעמים שהוא בא
מקריות הגבר או סמוך לו מלפניו או מאחריו הממונה בא
ודפק עליהן והן פתחו לו אמ' להן מי שטבל יבא ויפיס הפיסו
מי שזכה זכה בו : גמ' מנהני מילי אמר אביי
אמר קרא והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
מזרחה משה אהרן ובניו שומרי משמרת המקדש למשמרת
בני ישראל אמרי אין שימור בעלום אשכחן דבעי כהנים
שימור מיהו מתניתין קתני בשלשה מקומות הכהני שומרים
בבית המקדש והלוים בעשרים ואחד מקום ואלו קרא בהנים
ולוים בהדדי הדדי כתיב אמרי הכי קאמר והחונים לפני
המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה והדר אהרן
ובניו שומרי משמרת המקדש אהרן בחד מקום ובניו בשני
מקומות ממאי מדכתיב והחונים וכתיב שומרים חונים
לחוד ושומרי לחוד אימא כולהו בחד מקו לחודיה לא סלקא
דעתך מרה משה בחד מקום לחודיה אף אהרן ובניו
בחד מקום לחודיה רב אשי אמר מסיפיה דקרא שומרים
משמרת למשמרת : בית אבטינס ובית הניצוץ איבעיא
להו עליות ממש הוו או דילמא דהוו גביהי מנבה בעליות

ברכו דף סד

במסיבה רבותי בפתרונו של ר' יעקב בר אסאון ז"ל כבל מדות מוכיח אסמיכס הוא עמוד של בנין שעולין וירדין בו ע"י גלגל תחת הבירה כי היכי דפליגי ר'
יוחנן ור"ל בפרקא נבי כח ושרפו לפני הבירה ופירכא מאן דאמר כל המקדש בולו קרוי בירה אבל אמר הכיבותי ופירכא מ"ד מקום יש בהר הבית ובירה שהיו
ר"ל פליגי הכא דלמאן דאמר כולי בית המקדש היה אסמיכתא הולכת תחת בית המקדש ורחש אחר פתוח לבאר של מקוואות ורחש המחר פתוח תוך
לעזרה ז מקום הטבילה ולפי לר' יוחנן דאמר מסילות שתחת היכל קדש הכי מילי בשעת פתיחות להר הבית אין עליהן קדושת הר הבית וכן מוכח
בכיצד טלין בסופן ואע"פ שבנוין בקדש ולמאן דאמר מקום יש בהר הבית
ובירה שהי תחת אותו מקום המחילה נמשכת ולבך עשו מחילה דמחילות לא
נתקדשו וזה ובעל קרי מסתלק לשתי מחנות ח"ק לעזרה והר הבית : והכרות
דולקות מכאן ומכאן בתחילה כדי להאיר לו ומדורה היתה שם בתחילה סמוך
לבית הטבילה אחר שטבל מתחמם שם וביבית הכבש של בבוד וזהו כבודו לפי
שיש בו פתוח וחדש שנכנס שמה ימצאהו : נעשל סגור היה תוכו לאחוריו לפי
שאין בו חדש : מצאו הפתוח פתוח בידוע שאין בו חדש ונכנס שם
לעשות נרכין : ירד לבית הטבילה וטבל ועלה ונסתפג ונתחמם כנגד
המדורה והא דתנן במסכת מבילה לא מזון ולא טובלי שלא כיוס היינו בתחילת
טבילה שנראין ספירה כאילו טמא מת או זב או מבועל וכשגיע יום שבעה
וספר מקצתו יטבול דסלקא דעתך למיכף קודם ולילה אחר היום מתחילת
הלילה הוי שבעה"ק משמע לן דלעניין טבילה עד לסוף יום לכתיב וספרה
לה שבעת ימים ימים ולא לילות ונדה וילדת טבילתה בלילה שהרי כל שבעה שלאחר הן טמאי הילוך הן טמאי שלוכך לו שמיני הן טיבלין : בא ויסב לו אצל אחיו הכהנים תמיד
דתנן העליון שבהן טהור עד שיעריב שמש דהא טבול יום הוא ול"ל דתכמים
לא הטריחוהו ללכת ולנסת מעט קודם ולילה הוא עד שיאיר היום והא
דאמרינן טבול יום ז יכנס למקנה לויס מדרבנן ומקנה ים להוכיח על אותם
שמועה של ימות דהכי פירושו לחמרין התם מצורע שחל שמיני שלו ערב
הפסח ורחק קרי בו ביום לאחרי חכמים אע"פ שטבל יום מחר נכנס זה
נכנס מוטב יבא עשה ש בו כרת וידחה עשה שבו כרת רבי יוחנן אמר
דבר תורה לפי עשה שבו שנתמ' ויעמד יהושפט בחצר החדשה וגו' שחדשו
שם רבריס ואמרו טבול יום ז יכנס למקנה לויס וסכי פירושו דבר תורה רבי
יוחנן לא לפליגי אחא שלא מפרש מילתא דתנא קמא קאמר הא דאמר ת"ק
יבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת ה"ק מוטב יבא עשה שיש
בו כרת פסח וידחה עשה דמדרבנן שאין בו כרת בימיהו ולפי דחייני בכל
נקט כרת והייט דקאי אפרש דבר תור דחי ת"ק חייבי כריתות ומיסור שהזמן הגרם
לא היה לו לר' יוחנן לומר לך דבר תורה דהא בהא תליא שלא הכי היה לו לומר
אמר ר' יוחנן לפי שאין בו אלא ודאי לפרושי מילתא דתנא קמא אחא ועוד
דמוכח בכתובות דרבי יוחנן לשיטתא הוא דאמרי התם אחר רב נחמן
אמר רב חתנים מן המנין ואין מבלים מן המנין מיתיבי חתנים ומבלים מן
המנין מתניתין קשיתי עלים דרב רב תנא הוא ופליג אדאמר אמר ר' יצחק
אמר ר' יוחנן חתנים מן המנין ואין מבלים מן המנין מיתיבי חתנים ומבלים
מן המנין ומתרץ כי תניא ההוא בסורא ואם איתא דר' יוחנן נמי תנא הוא כי
היכי דתירץ ל כאן דרב רב תנא הוא ופליג היה לו לתרץ שיבא דר' יוחנן רבי
יוחנן תנא הוא ופליג אלא ודאי לאו מילתא היא כאן מי שאין להוכיח מכאן דאחיכא לאתויי חנויה הכיפה הוא לקרקע הר הבית
וקל"ל בפסחים דנגעים ועליית לח נתקדשו ל"ש בני עזרה ולא שנא בני ירושלם עד שיעריב בפתחים דלחית העזרה יבא וסולך לו להוחיל ולא
יעשה עבודה אם יעשה לשם מי שאין מנוי מביבותא מיקרי ועביד עבודה דוחיא דהך אמרינן בפרק שני דיומא דכתיב מפיסין רב אסתי אומר בבגדי הקדש דאי
אמרת בבגדי חול מנוי מביבותא מיקרי ועביד עבודה : יבא וסולך לו לביתו ולא יעבוד ולקמן נמי גופ' דכתיב בשעת הסתחוקה בשעת
הקטורת היה רשאי להעמיד מעמיד את הטמאים שער המזרח (ופליגי בה שער הניצוץ אותו הבנין היה בנוי הבנין) ופליגי בה אמוראי בפסחים חד אומר כדי
לפוף בגיסת כל העם דרך שם שנכנסים לשם מהלכים כלקמן ויודעים שאינו הטמאים יוהרו לכלתי לטמאות עוד ואמר
אמר מסיס חבל שלא יחשדוהו שמפני מלאכתם הוא מהלכים לשם כדי לעבוד עבודה ומעמידים אותם שם כדי שיראו בני אדם ויודעים שאינם טמאים
הם מהלכים ולא יאמרו מפני מלאכה הוא רחם היו שניים לביתם יאמרו העולם מפני ביטול מלאכתם הם שניים : מי שהוא רוצה לתרום את המזבח כל אותם
שרוצים לתרום שניים ושלשה בני אדם אין תורמין כי אם אחד הוא שלא גורל לידו הוא תורם שלא מטילין גורל מסבת גורל לידו הוא תורם וכסוף מתני' מפרש כיצד תורם המזבח
הילכך קתני מי שרוצה לתרום את המזבח כהנים שרוצים כל אחד ואחד לתרום את המזבח היו מכירין את עניו : גמ' מנא הני מילי כלומר מנלן מן הפסוק
דנעשין שלשה שורים : אמר קרא והחונים לפני המשכן קדמה אהרן ובניו שומרי משמרת הקדש להרן ובניו הרי שלשה שומרים ולכם ק פריך ומ"מ כולהו
בחד מקום ומתרץ ליה : אמרי אין שימור בעלמא מסתברא דבעי מיהו מתניתין קתני בשלשה מקומות הכהנים שומרים פסיטא דשימור בעי כדכתיב קרא מיהו
מהן בעינן מנא הני מילי אלא דקתני במתניתין דשלשה מקומות היו כהנים לפני ליום שהרי פסוק מסמיע דכהדי הדדי הוו למשה מסיע בהדי כהנים : אמרי
והחונים לפני המשכן קדמה מזרחה משה ואהרן ובניו שומרי משמרת הקדש כלומר ודאי קדמו לה מסיע בהדי כהנים ותדע לך מדכתיב החונים בהדם
הפסוק ס"ת הכי מדרים הת כיס לפני המשכן קדמה משה ואהרן ובניו שומרי לחם היה משה עמהן היה לו לכתוב לפני המשכן קדמה משה ואהרן ובניו שומרי
משמרת לכולה כי הדדי הוו : ותימא כולהו בחד מקום כל שמירת כהנים בחד מקום הוא פיסא ג' כהנים שומרים יחד שמירה אחת : לא ס"ל
כמשה כ' ואתר ממשה אתה יכול ללמוד שמירת כהנים הוקשה לשמירת משה לומר לך מה משה בחד מקום שהוא לא היה שומר עמהם כך אהרן ובניו כל
אחד בשמירתו לבדו : רב אחא אחר מסיפיה דקרא יכול מתה נקל להבין הבעיגן ג' מקומות בכהנים דכתיב שומרי משמרת משמרת לתשמרת הרבה שמירות
ואי בחד מקום הוו כולהו מ"מ לא הוי אלא שמירה אחת : מנא נמיהי בעליות משום הכי בעי דפשיטא ליה להש"ס דשמירת כהנים הם בגגות כדבעינן לפרושי
לקמן מקרא משום הכי בעליות ממש הוו כל עליות שבהש"ס שהבית תחתיהם לשום תשמיש הוא נעשה הבית תחת הכל אף כלה תשמיש דלמטה הוו גריכי לאיתות
בגגות משום הכי קא בעי עליות ממש ותשמיש למטה כדרך ע' יום שתשמיש למטה בבית : תו מילתא לא הוו גריכים למטה בבית אלא לשמירת כהני בעבור
תהיה בגוכה משום הכי בגגות על גבי מקום שבעזרה תו על גבי עמוד ס תחת עליות תשמיש לא שתהא תשמיש למטה :

ת"ש שבנפתן שער כו' משנה היא במסכת מידות ורישא דמשנה הכי גרסינן לעזרה ג' נפתן וג' בדרום ואחד במזרח דרך כניסת לעזר' שבדרו' שער הסלק על דרך לותו שער מביאין עצים למזבח וזבי לו שער הנכורו' דרך לותו שער מביאין בכורות למזבח שליבי לו שער המי' על גבי לותו שער יעשו כמין חקיקה לחם על לחם בדרום שלם לחמות והמביכן לתוכן מעין עיטם וכן מפורש ביומא זה בית הטבילה שהוזכרנו למעלה דחד היה על גבי שער ולותו בית הטבילה היה בחדר להדרכה בתי טבילה הוו לצורך כהנים שבמזרח שער ניקנור שם חלים שע' לותו שער שבנפתי לעזרה ושתי לשכות היו לו לחת מימינו ולחת משמאלו לחת לשכת פנחס שמלבנו ולחת לשכת עוסה מביתים שמתקנין שם מנחות הנבנסו' במחבת ונחפת שמה שבנפתן שער הניצוץ לותו בנין היה בנוי בעזרה ועליית לה מתקדמו ופתח פל בית הניצוץ היה פתוח לתוך לחר הבית מדקתני ופתח היה לו לתוך שלח בעזרה היה מקנת הבנין: כמין לכסדרת היה לותה בית למטה פרוצה מרוח לחת כלכסדרת דבי רב שפרוצה מרוח לחת לי כמי בכל בדדין היא פרוצה כשהם לכסדרו' שפרוצות מכל צד והבנין של מעלה בנוי על גבי עמודים: שהכהנים שומרים למעלה ולויס למטן כלומר לכך עשאום על גבי לכסדרת לפי שצורך שמירת כהני צריכה להיות בגובה מכל לויס שמורי' כמו כן מן הפסו' כדלקמן מין צריכין להיו שמירתן למעלה שלח למטה ומנא דצריך לו לומר שמירת כהנים צריכה שתהא למעלה פי' דלויס לא בעי למעלן שלח למטן למעלן גרסינן ושמירת לויס היכה מוכחת על בניין לכסדרת שלח ליתיך שלעי"ם שמירת כהנים צריכה שתהא למעלה מכל מקום שמירתן של לויס לא בעי למעלן שלח למטן כלומר כל מקו' שמירתן למטה ותדע לך דשמירת לויס לא היתה בלכסדרת שלח ליתיך ו' כדקא חשיב במסכ' מידות ונס לקמן מס"ם מייתי לה לחנך גרסת בשלמה מקומו' שהכהנים שומרים כו' והלויס בעזרים ולחד מקום דקא חשיב להו ולא חשיב שמירה ו' שלויס יהו שומרים בלכסדרת ו' למטה מהכהנים דקא חשיב חמשה על ס' שערי הר הבי' מרכעה על מרכעה פנותיו מבפנים ס' על חמשה שערי עול מרכעה על מרכעה פנותיו מבחוץ ולקמן מפרש למאי הלו מבפנים ולאלו מבחוץ לחד לשכת הקרבן בלותה ליסכה נותנין קרבנות המבוקרים ושוח חוץ לעזרה ושער היתה לה ולחד לשכת פרוכת שם היו נשים לורגות את הפרוכת ולחד לשכת לחורי בית הכפורת ושם היתי' לויס שומרי בלכסדרת שם כן היו להו עשרים ותרי לקמן מוכח דלמרינן לקמן תרי מינייהו לא בעי שימור ועל מקומו לחר: מכה"מ דכהנים שומרים מלמעלן לויס מלמטן כלומר שהלוי בשמירתן ומין שמירתם כגוונא כמו לכהנים: דת"ר וילון עליך ויערתיך בעבודתך הכתוב מדבר כלומר בעבודתך דהיינו שמירה שהן שומרי כמו כן בח הכתוב ולימד וילון שטפלין לך בשמירתן שהיו שומרין בגוונא כמותך: לתתם לומר בעבודתך כשער פירוש לו שיהו חלק בעבודתם כלומר שהיו עורכים ונוטלים בכתף ומלי וילון עליך ויערתיך הכי קאמר ויתחברו עליך ויערתיך בני לויס שהיו נוטלים בכתף המשכן וכל כליו וחלי וילון שלחת עושה עיקר עבודה דהיינו עבודות מוכח והם יערתיך שיהו נוטלים המשכן בסיעתן: כשהוא לומר בבני לוי ושמרו את המשכן לכל כליו ולכל עבודתו דעבודתן של לויס היא משמע: הא מה מלי מקיים וילון עליך ויערתיך בעבודתך הכתוב מדבר ולימד הכתוב שיהו טפלין בשמירת כהנים למעלן ולויס למטן מ"ר: ואת שימור סוף דהוה להו לכתוב ס' זוקף: ודאיכא ס' שערים היו לו לכויס המוקף הבנוי על גבי כיפה אחד פתוח לתוך הבית ואחד פתוח לעזרה בתלת הבנויו בקדם ומדהוו ס' שומרים לכל שער ושער הוי שומר ובלבד שיהא כנים ויציאה ואע"ג דלמרי לשכות הבנויות בקדם ופתוחות לתוך תוכן הוי לויס ס' שערים אח בקדם ומ' בתוך הבנויו לקדם כמתך אחד פתחו והבנוי בתוך כמתך אחד פתחו וכן מוכח בירושלמי גבי לשכת הגזית דלמרינן לתלת בקדם וחציה בתוך ולמרינן שמע מינה שבי פתחים היו לה אחד פתוח לקדם ואחד פתוח לתוך ס"ד לפתח היה לה ולקדם היה פתוח זקן היה יוסף במערבא מי מיכא והאמר מר לין יסיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד ומי מלקא דעתך לתוך היה פתוח ופתח אחד לא היה לו והאמר מר לשכת הבנויו בקדם ופתוחות לו שבתוכו תוך ולבן בעיבן פיים במקוש מקודש שנגמ' בית של יהלך כרגם שלח שמע מינה שבי פתחים היו לה אחד פתוח לתוך ואחד פתוח לקדם: תמר רבי יהודה היתה מסיע לחכמים משנה היא כדו שנכנסין בו לעזרה: פשפש קטן בתוך שער שבו נכנסים לכלום את העזרה וכלילה קודם תרומ' הדשן לפי שחיכם רוצים לפתוח שעלי עזרה עד זמן עבודת שחרית היום וכן מוכח בתמיהין לאחר שחפשו על תרומ' הלשן לפשפש בבית המוקד היו מפיסין נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס לעזר נכנסו מחרין כו' עד שהיו מניעי' כו' הכל שלום ומתני' דתמיד שחיה דר' יהודה דתמיד: תמר מבי כיון דגבי הדדי קיימי זה כנגד זה מי נמי דסמיכי מהדדי: דוי להכא דוי להכא כחד שומר סגי דוי דוחה כמו חוץ דוי למערב: דוכדין תחי כיהו ניזרתא דחינטוחא דסלקי בה לחיטוחי שעולין על ידם למטות שהן כחום כעין מטו וקס"ד דלחחר שנימום כחומה סלקו את הלבני ועד זו כמין חינטוחות ומשום הכי פריך ומי פלגי לבני: והא כתיב והבי כהבנותו תלן שלימה מסע בבנה: תמר מבי' דמתקנן ומייתן מע קרח קודם ס' כיחו הלבנים בעזרה היו מתוקנות על ידי ברזל ומייתי לבנים גדולות ולבני דקות כלכתיב בקרח והבי היו עושים מבני עשר ולבני שמנה לחות לחות עשר לחות לותן שתי לחות שבולטות לצורך לינטוחות הן בולטות וחוץ לעזרה מותר לחוכן ולחזותן בגדול לבל משבחו לעזרה חסור להניח עליהם גדול והא דכתיב ומקבות והגרזן וכל כלי ברזל לא נשמע בהבנותו היינו בעזרה לבל חוץ לעזרה לא היינו דקתתרץ דמדקתני ומייתי מעי' כן מוכח כמבילתא דחמרי התם לא תבנה לתהן גזית בו' לתה בונה גזית לבל לתה בונה גזית דהיכל ובנית קדשי קדשים הא' מה לתה מקיים ומקבו והגרזן וכל כלי ברזל וכו' בבית היינו משום לבל כחוץ נשמע כי חרבך הנפת עליה ותחלליה דבי שמעין כן מלעזר מיתר המזבח נברת להתריך ימי על לחרם והבנוי בגברת לקברם היינו דין שיבת מקבר על המתריך: ומתני לעיילי מטות לחתי יושבים על גבי הסופה כיעילי מטות: התם קרו להו רופים ורופים סומרי הכת קרי להו ערקי כהונה תמרי התם גבי שמירה דלא מטו למעבד עבודה שלח הניעו לעשות עבודה בגון פתותים מ"ג שנה קרי להו רופים כלומר כשהיו למטו לעבוד עבודה שכל לותם שיושבים שם בבית המוקד ראויין לעבוד דכשביל כך שם יושבים שם כדי שיהיו מזומנים לחתר לעבודה ביום עבודתם דבל משחרת מתחלקת לששה בתי חבות כנגד ששת ימי שבוע וכשבת עובדין כולן כיחד וחולקים יחד קרבי להם פרחי

מידות דקלד יומח דף יט

תורם לור

תא שמע דתנן שער הניצוץ כמין אכסדרה היה ועלייה בנויה על גבה שהכהנים שומרים מלמעלה והלוים מלמטה טנא הני מילי דתנו רבנן וילון עליך וישרתוך בעבודתך הכתוב מדבר אתה אומר בעבודתך הכתוב מדבר או אינו אלא בעבודתם כשהוא אומר ונלוו עליך ושמרו לכל כליו ולכל עבודתו הרי בעבודתם אמור הא מה אני מקיים וילון עליך וישרתוך בעבודתך הכתוב מדבר הא כיצד כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה בית המוקד כיפה ובית גדול היה וחד שומר הוא דהוה בית המוקד ורמינהי שני שערים היו בבית המוקד אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה א"ר יהודה בזה שנכנסין לעזרה פשפש קטן רואין לו שבו נכנסין לבלוש העזר' אמר אביי כיון דגבי הדדי הוו קיימי סגי להו בחד שומ' דוי להכא ודוי להכא מוקף רובדין של אבן רובדין מאי ניהו גזרתא דאצטבתא דסלקי בה להו לאצטבתא ומי הוו טיפלגי אבנים והכתיב והבית בהבנותו אבן שלמה וגו' אמר אביי דמתקני ומייתי מעיקר' אבני זוטרת ואבני רברבתא כדכתי' אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות זקני בית אב ישנים שם ואמאי לעיילו מטות אמ' אביי לאו אורח ארעא לעיולי מטות לבירת הקדש פרחי כהונה איש כסותו בארץ אמאי התם קרי להו רובים הכא קרו להו פרחי

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0056
DFG

פרחי כהונה אמרי אין התם דלא מטו למעבד עבודה קרו להו רובים היכא דמטו להו למעבד עבודה קרו להו פרחי תנן התם בג' מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית המוקד והלוים בכ"א מקומו' חמשה על ה' הר הבית ארבעה על ארבעה פנותיו מבפנים חמשה על חמשה שערי עזרה וארבעה על ארבע פנותיו מבחוץ אחד בלשכת הקרבן ואחד בלשכת הפרוכת ואחד אחורי בית הכפורת מנא הני מילי אמר רב יהודה מסורא ואמרי לה בטהניתא דכתיב למזרחה לוים ששה לצפונה ד"ה ח כו לוים ארבעה לנגבה לוים ארבעה ולאסופים שנים שנים ב' אבתי עשרין ותרי הוו היאך דפרבר חד הוא ואחרינ' בצוות' הוא דאזיל ויתיב נביה משום דקאי אבראי מאי לפרבר אם' רבה בר רב שילא כמ"ד כלפי בר ואיבעית אימא לעולם עשרים וארבע כדכתיב תלתא מינייהו דכהנים ועשרין וחד דלוים והא הכא לוים הוא דכתב כרבי יהושע בן לוי דאמר רבי יהושע בן לוי בעשרים וארבע מקומות נקראו כהנים חולין דף כד יבמות דף פי לוים וזה אחד מהן והכהני הלוי' בני צדוק חמשה על חמשה שערי ה' הבית וארבעה על ארבע פינותיו מחוכו חמשה על חמשה שע"י עזרה וארבעה על ארבע פנותיו מבחוץ מאי שנא הר הבית דעבדינן מתוכו ומאי שנא עזרה דעבדינן מבחוץ אמרי הר הבית דאיתמה ובעי מיתב יתיב אמרינן מתוכו עזרה דאי תמה ובעי למיחב לא מצי יתיב דאמר מר אין ישיבה לעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד אמרינן מבחוץ אמר מר חמשה על חמשה שערי עזרה וחמשה שערים הוא דהוי בעזרה ורמינהי שבעה שערים היו בעזרה שלשה בצפון ושלשה בדרום ואחד במזרח אמר אביי תרי מינייהו לא צריכי שימור רבא אמר תנאי היא דתניא אין פוחתין משלשה עשר גזברין ומשבעה אמרכלין רבי נתן אומר אין פוחתין משלשה עשר גזברין כנגד שלשה עשר שערים דל חמשה דהר הבית פשו להו תמניא דעזרה אלמא איכא תנא דאמר חמניא הוו ואיכא תנא אמר שבעה ואיכא תנא דאמר חמשה הוו : לא היו ישנים בבגדי קדש כו' שינה הוא דלא אבל הילוך מהלכים שמעת מינה בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן אמרי הוא הדין דאפי' הילוך נמי לא והא דקתני לא היו ישנים משום דבעי למיתנא סיפא לא פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן קתני רישא נמי לא היו ישנים והא גופה קא קשיא ומניחין אותן תחת ראשיהן שמעת מינה בגדי כהונה נתנו ליהנו בהם אימא נגד ראשיהם אמר רב פפא שמעת מינה תפילין מן הצד שריין ולא חיישינן דילמא מינגדר ונפיל עלייהו דכי נמי מסרבא דכנגד ראשיהן דאי אמר תחת ראשיהן נהי דניתנו ליהנות בהן תיפוק לי משום איסורא דכלאים הניחא

תורה אור

תיפוק לי מאיסור בגדי כלאים וה"נ יכול לתרץ לעיל כשתירץ ה"ר דתפי' הילוך נמי לא ומיירי כו' אלא סיכול לדמותן כדמי ליה ה"ק לקמן : הניחא

פרחי כהונה שלש מקומות הניעו עליון לכלל ופנה : תנן התם במסכת מדות: והלוים בעזרים ואחד מקומות משמה על חמשה שערי הר הב' חמשה שערי היו להר הבית כדתנן במסכת מדות ארבעה על ארבעה פנות מבפנים לנ"ל לימקום שכלה המזרח ומתקבל מזרח: חמשה על חמשה שערים היו להקיף סביב ארבעה שערים שהיו לעזרה לתנן במסכת מדות ומסיק לה שפיר : ואחד על ארבעה מבחוץ קאי בין העזרים בין הפינות ולקמן מפרש מאי שנא הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה וכולל אותו מזבח היה מזבח העזרה מאה ושבעה ושמנים ובמסכת מדות מפרש היכי הוה הר הבית חמש מאות אמה על חמש מאות אמה רובו מן הדרום שני לו מן המזרח שליש לו מן הפינות עשיו מן המערב והכי פירושו העזרה היתה בחמצע הר הבית לא בדיוק אלא בקרוב לכל רוח הר סביב כדתניא במסכת מדות עזרה מאה אמה ארכה ומאה אמה רחבה כנגד פתח ההיכל ומאה אמה לפנים ומאה אמה לאחור נמצאת עזרה מכל רוחותיה חמשים אמה מכאן ומכאן לפנים ולאחור ומכל רוחותיה היה הר הבית מתמעט מכל רוח ורוח חמשים אמה ונמצא הר הבית מכל רוחותיו מאה אמה יתר על העזרה ומכאן ואילך פחות פחות מן הכפון ועוד פחות מן המערב לחורי בית קדש הקדשים : מנא הני מילי דנפקין עשרים ואחד שומרים בכ"ג מקומות : במתניתין תנן לעזרה הלוים ששה לנפונה לוים ל' לנגבה לוים ל' וגו' קרינן במסכן כתיב בימי דוד נדברי הימים וקא מני קרא את השומרים שהיו שומרים את המסכן וכקר' לא נחית למנין כהנים ומעמידן לוים עשרים ואחד ללמדנו שבעזרים ואחד מקומות היו דלמי כאחד מקום היה מיירי מאחי בנך מזרח ששה בחדרי כהני ומשום ב' את לי באחד מקום הוי שומרים אלא ולמי הכי קאמר למזרח לוים בריך ששה וכו' מקומו וכן כולה: אמרי הני כ"ד הוו: את למי הכי קאמר ולימא סני כלומר קרא לקיש אחד עשר פנים שבעזרה ל"ק פסוק כפל את לשונו כאדם המדבר וכופל את לשונו והכי קאמר ולעבות התוספות במסכן שנים שני יהיו בכל עת אחר בך הוא מוסיף לפרבר לי' ערב לעזרה למסילה שני לפרבר ומעיקר כשהקשה הס"ד עשרים ומזרח הוו היה סנור דשנים לא לשון כפל אלא דוקא ומתרץ דודאי לאו דוקא הס"ד היה לו לכתוב מזרחה ולמה יכתוב שנים שנים אלא ודאי כפל לשון כמו שפירשתי ומכאן כ"ב היו היאך לפרבר חד חד מיקד מסוס מזרח דמזבל יתיב נביה אבל למערב לפרבר מזרחה דלא כבני מזרח שהרי מזרחה הן בתוקף רוח ואין כל אחד נרוץ לכוון שהרי מכירו שומר בפתחו כל אחד אותן שנים דכתיב קרא האחר בשבל מזרח שלישי בלעז : כמאן דאמר כל פר בר : ואיבעית אימא קרא דקתניב כ"ב דוקא כתיב ולא כפל לשון ונם שנים לפרבר : ותלתא דכהנים והשאר של לוים ויותר משלשה לא מצינו לרבויי בני כהנים ולא מצינו בכהנים יותר מג' סמיכות דכתיב שומרי משמרת למשמרת: וילמוד סתום מן המפורש וזה לאחד מהן זהו מפורש מכולן לכך נקיט ליה במילתיה: מתי שנא הר הבית לעבדינן מתיכן מתיכן בין מפינות ב' מעברי: ומאי שנא עזרה דעבדינן מבחוץ בין מעשרים בין מפינות עזרה: דאי תמה כלומר היה עייף אלמוד לה מיניה ויתיב : דאמר מר כל עבדינן מבחוץ דאי תימא מיתוכן לא מצי יתיב ואי מאי יתיב דאמר מר אין ישיבה אלא למלכי בית דוד כלומר לא נעבי שימור לוים דהא כתיב: כלם שומרי לה ומאי ניסו סגור בית המוקד ושער בית הניצן יכתבנון הו' מעברים קא מתיב להו מתניתין דמדות : ומשבעה ממרכל שרי הכל כלומר מפוזרין קא על הג זגרין : רבי נתן אומר אין פוחתין משלש עשרה גזברין כנגד שלשה עשר שערים גזברין הם הממשרים וזהו הלשון נתי מיכ' בספרי וכו' נתן היה ופרוסי קרא מפרש לה למה היו שלשה עשר ואות' שני שערים דהוה בבית המוקד מסבי להו כתר הועיל ובבי הדדי הוו קיימי מלמעלה מיכה מלמטן דאמר תמניא הוו ודילמא קרא דוקא כלוים כתיב ולא בכהנים: מלמעלה מיכה למטן דאמר תמניא הוו ותלתא תנאי ניתנו : פיכה הוה הלא יפיתם בהם וגבאי הוה לנגד קדם: מכל מילוך מהלכין בהן אף לו שלא בשעת עבודה : ס"ת כנגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן שמעת מינה בהן אפילו שלא בשעת עבודה הקדישו מתחילה ופנאתה היה במסכת יומא : הוה סדין לאף לו הילוך נמי מסיר והא דקתני לא היו ישנים משום דבעי למיתני סיפא לא פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן קתני רישא נמי לא היו ישנים והא גופה קא קשיא ומניחין אותן תחת ראשיהן שמעת מינה בגדי כהונה נתנו ליהנו בהם אימא נגד ראשיהם אמר רב פפא שמעת מינה תפילין מן הצד שריין ולא חיישינן דילמא מינגדר ונפיל עלייהו דכי נמי מסרבא דכנגד ראשיהן דאי אמר תחת ראשיהן נהי דניתנו ליהנות בהן תיפוק לי משום איסורא דכלאים הניחא

מיי' פ"ו מהל' כלי המקדש

תיפוק לי מאיסור בגדי כלאים וה"נ יכול לתרץ לעיל כשתירץ ה"ר דתפי' הילוך נמי לא ומיירי כו' אלא סיכול לדמותן כדמי ליה ה"ק לקמן : הניחא

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0057
DFG

הניחא למ"ד מנחתו של כ"ג בכל יום מנחתו של כהן הדיוט אלא למ"ד מנחתו של כ"ג ביום הכפורים בלבד מנחתו של כהן הדיוט מנחתו של כהן הדיוט בכל יום מאי איכא למימר ובי תימא כלאים בעליה ולבישה הוא דאסור אבל מיכך תותיה שפיר דמי והתניא לא יעלה עליך אבל אתה מציעו תחתיך אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תיכרך נימא אחת על בשרו ובי תימא דמפסיק מידי והאמר ר' שמעון אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי יוסי בן שאול משום קהלא קדישא שבירושלים אפילו עשר מצעות זו על גב זו וכלאים תחתיהן אסור לישן עליהן אלא שמע מינה נגד ראשיהן ואיבעית אימא באותן שאין בהן כלאים רב אשי אמר בגדי כהונה קשין הן דאמר רב הונא בריה דרב יהושע הא נמטא גמרא דנרש שריא (תא שמע בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור ובמקדש בין פשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן שמע מינה ובמדינה לא והתניא בעשרים ואחד בו יום הר גריזים דלא לסיפד בדאיתא ביומא פרק בא לו כהן גדול וכו' עד איבעית אימא ראויין הן לבגדי כהונה ואיבעית אימא עת לעשות ליי הפרו תורתך) אירע קרי באחד מהן מסייע ליה לר' יוחנן דאמר מחילות לא נתקדשו ובעל קרי משתלח חוץ לשני מחנות: והנרות דולקין מבאן ומבאן כו' רב ספרא הוה יתיב בבית הכסא אתא ר' אבא נחר ליה א"ל ליעול מר א"ל ר' עד כאן לא סליקת לשעיר נמרת מילי דשעיר לאו הכי תנן מצאו נעול בידוע שיש שם אדם למיתה דלא מיבעי לידע למעל ורב ספרא סבר דילמא מסכן הוא כדתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר עמוד החוזר כבי את האדם לידי הדרוקן סילון החוזר מביא את האדם לידי ירקון אמר ליה רב לחייא בריה וכן אם ליה רב הונא לרבא בריה חשיך תקין נפשך וקדים תקין נפשך כי היכי דלא תרחק תוב וגלי בסי וקום שטוף ושרי שתוף ואחית וכשאתה שותה מים שפוך ממנו ואח"כ תן לתלמיד כדתניא לא ישתה אדם מים ויתן לתלמיד אלא אם כן שפך ממנו ומעשה באחד ששתה מים ולא שפך ממנו ונתן לתלמידו ואותו תלמיד איסטנים היה ולא רצה לשתות ומת בצמא באותה שעה אמרו לא ישתה אדם מים ויתן לתלמידו אלא אם כן שפך ממנו רב אשי אמר הילכך האיר תלמידא דשפיך קמי רביה ליה ביה משום אפקירותא כל מילי לא תיפרוש באפי רבך ברמ"ך ודיימא דכפתילה של אבר דמותבן התם איש הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר ואבוקו דולקות לפניו וכל משמר שאינו עומד ואומר לו איש הר הבית שלום

ואומר לו שלום עליך ניכר שהוא ישן חובטו במקלו ורשות היתה לו לשרוף את כסותו והם אומרים מה קול בעזרה קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין שישן לו על משכר רבי אליעזר בן יעקב אומר פעם אחת מצאו את אחי אימה ישן ושרפו את כסותו אמר רבי חייא בר אבא כי מטיר יוחנן בהא מתניתא אמר הכי אשריהם לראשונים שאפילו על אונס שינה עושין דין שלא על אונס שינה על אחת כמה וכמה תניא רבי אומר איזהו היא דרך ישרה שיבור לו האדם יאהב את התוכחות שכל זמן שתוכחו בעולם נהת רוח באה לעולם טובה וברכה באין לעולם ורעה מסתלקת מן העולם שנ' ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב ויש אומרים יחזיק באמונה יתירה שנאמר עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי וגו' אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל המוכיח את חבירו לשם שמים זוכה לחלקו של הקדוש ברוך הוא שנאמר מוכיח אדם אחרי ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד שנאמר חן ימצא ממחליק לשון : מצאו נעול יודע וכו' מי שהוא רוצה לתרום את המזבח : האגיפא קשיא אמרת מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה אלמא לאו בפיים תליא מילתא והדר תני יבא ויפיים אלמא בפיים תליא מילתא אמר אביי לא קשיא כאן קודם תקנה כאן לאחר תקנה דתנן בראשונה כל מי שרוצה לתרום את המזבח תרם בזמן שהן מרובין רצין ועולין בכבש כל הקודם את חבירו בתוך ארבע אמות זכה היו שנים שוין הממונה אומר להם הציבעו וטה הן מוציאין אחת אושתי ואין מוציאין גודל במקרש מעשרה ב' היו שוין רצין ועולין בכבש ורחף אחד מהם את חברו ונשברה רגלו וכשראו בית דין שהיו באים לידי סכנה התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפיים רבא אמר אידי ואידי לאחר תקנה והכי קתני מי שהוא רוצה לבא ולפיים משכים וטובל עד שלא יבא הממונה :

מתני' : נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם נחלקו לשתי כיתות או מהלכין באכסדרה דרך מזרח ואו מהלכין באכסדרה דרך מערב היו בודקין והולכים עד שמגיעים למקום עשה חבירתים הניעו או ואלו אמרו שלום הכל שלום העמידו עושה חבירתים לעשות חבירתים מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום והם אומרים הוי זהיר שלא תיגע בכלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש אין אדם נכנס עמו ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערכה לא היו רואין אותו ולא

לא שמעין את קולו אפי' אדם עד שיהו שומעין את הקול ועד שיהו שומעין קול העץ שפגע בן קטין מוכני לכיור והן הניעו את קידש ידיו ורגליו מן הכיור נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח פינה את הגחלי הילך חותה את המעכלות הפנימיות ירד הניע לרצפה הפך פניו לצפון הולך במזרחו של כבש בעשר אמות צבר את הגחלים על גבי הריצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנותנים מוראות העוף ודישון מזבח הפנימי ודישון המנורה: גמ' ומי הוו אכסדראות בעזרה והא תניא ר' אליעזר בן יעקב אומר מניין שאין עושין אכסדראות בעזרה תלמוד לומר לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך הכי קאמר לא תטע לך אשרה לא תטע לך כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך אמר רב חסדא כאכסדרא של בנין: היו בודקין והולכין כו': למימרא דחביתין הוו קריבי והתניא מניין שאין דבר קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר ועורך עליה העולה ואמר רבה העולה עולה ראשונה אמר רבי יהודה להחם חטין לרביכה:

תורה אור

ולא היו שומעין את קולו עד שהיו שומעין קול העץ שעשרה בן קטין מוכני לכיור והן אומרי הניע את קידש ידיו ורגליו מן הכיור נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח פינה את הגחלי הילך חותה את המעכלות הפנימיות ירד הניע לרצפה הפך פניו לצפון הולך במזרחו של כבש בעשר אמות צבר את הגחלים על גבי הריצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנותנים מוראות העוף ודישון מזבח הפנימי ודישון המנורה: גמ' ומי הוו אכסדראות בעזרה והא תניא ר' אליעזר בן יעקב אומר מניין שאין עושין אכסדראות בעזרה תלמוד לומר לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך הכי קאמר לא תטע לך אשרה לא תטע לך כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך אמר רב חסדא כאכסדרא של בנין: היו בודקין והולכין כו': למימרא דחביתין הוו קריבי והתניא מניין שאין דבר קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר ועורך עליה העולה ואמר רבה העולה עולה ראשונה אמר רבי יהודה להחם חטין לרביכה:

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראוהו אחיו שירד והם רצים ובאים מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור נטלו את המגרפות ואת הצינורות ועלו לראש המזבח האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב סולקין אותן על צדי המזבח אם אין צדדים מחזיקין סודרים אותם בסובב על הכבש החלו מעלין באפר על גב חפוח חפוח היה באמצע המזבח פעמים שהיו עליון כשלש אמות כור וברגלים לא היו מרשנין אותן מפני שהוא נוי למזבח ומימיו לא

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראוהו אחיו שירד שהם רצים ובאים מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור נטלו את המגרפות ואת הצינורות ועלו לראש המזבח האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב סולקין אותן על צדי המזבח אם אין צדדים מחזיקין סודרים אותם בסובב על הכבש החלו מעלין באפר על גב חפוח חפוח היה באמצע המזבח פעמים שהיו עליון כשלש אמות כור וברגלים לא היו מרשנין אותן מפני שהוא נוי למזבח ומימיו לא

לא נתעצל הכהן מלהוציא את הדשן ׳החלו מעלין בגזרין
לסדר את המערכה וכי ׳כל העצים כשרין למערכה הן כל
העצים כשרין למערכה חוץ משל גפן ושל זית אפל באלו
היו רגילין במרביות של תאנה של אגוז ושל עץ שמן ׳סידר
את המערכה גדולה מזרחה חזיתיה מזרחה וראשי גזירין
הפנימים היו נוגעין בחפוח וריוח היה בין הגזירים שרוו
מציתים את האיתה משם ׳בורמשם עצי חאינה יפים
סידר את המערכה שניה לקטורת כנגד מערבית דרומית
משוך מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות בעומד חמש מאין
גחלים ובשברת בעומד שמנה מאין גחלים ששם היו נותנין
שני בזיכי לבונ׳ של לחם הפנים האברים והפדרים שלא היו
נתעכלו מבערב מחזירין אותן למערכה והציתו ב׳מערכות
באש ירדו ובאו להם ללשכת הגזית : גמ׳ : אמר רבא
גוזמא דשקו את ׳התמיד בכוס של זהב אמר רבא גוזמא
אמר רבי אמי דברה תורה לשון הבאי דברו נביאים לשון
הבאי דברו חכמים לשון הבאי דברה תורה לשון הבאי
דכתיב ערים גדולות ׳ובצורות בשמים בשמים סלקא דעתך
אלא גוזמא דברו חכמים לשון הבאי הא דאמרן תפוח
והשקו את התמיד בכוס של זהב דברו נביאים לשון הבאי
דכתיב ׳וכל עם הארץ מחללים בחללים וגום׳ וחבקע הארץ
לקולם אמר רבי ינאי בר נחמני אמר שמואל בשלשה
מקומות דברו חכמים בלשון הבאי ואלו הן תפוח׳ נפן
ופרכת לאפוקי מדרבא דתנן דשקו את התמיד בכוס
של זהב ואמר רבא גוזמא קא משמעלן הני אין התם לא
אין ענוית במקום עשירות תפוח הא דאמרן נפן דתניא ׳נפן
זהב היתה עומדת על פתח ההיכל ומודלה על גבי כלונסות
וכל מי שמתנדב עלה או

סידר לך כה

מלין לך ה

מידות לך כו

תורת כהנים

מי"ב פ"ב מסל"
תמידין ומוספין

מי"ב פ"ג מסל"
תמידין ומוספין

מלכים ח ח

סביב המערכה לקודש שתבא מגל המערכה שתוכל לסדר המערכה כלפי
המזבח לרבע אמות ולימדך שכאמה חמישית מסדר סגס אותה האמה עדיין
הוא נגד הפתח שהם תרתיך יותר אמות ואמה ותקרב יותר לגד נפון כנגד
באמה שבית אם שכניעתו ליכא פתח ואמן בעינן שיעשה המערכ׳ נגד פתח
ההיכל דתנו מנחלים של יום הכיפורים שנוטלין מן מזבח החיצון וכלוח ו
גד שהוא לצפני ׳ דהיינו בקרן מערבית נקט מלא המחתה נחלי אש מעל
המזבח מלפני ׳ומאחוריו ויורדו מזבח שמקנתו לפני ׳ ומין כולו לפני ׳ הוי
אומר זה מזבח החיצון וכתיב כיה לצפני ׳ דכל הניטל אית בין מכחון ליתן
פנימי בפנים אין ניטל אלא כשמוך שאין לפנים בגד שניה כנגד הפתח שאין
קרוב לפתח יותר מאותו בגד : בעומד ׳ס׳ אין נחלים לפי אומד אמה שאין
גחלים היו נותנין שם עצים כך שערו לחתות בתוכו בריוח המזבח שהוא חול אמתה של מרבעה קבין בריוח ולבך צריך שני כלים לפי שלא היה אותה כשל זהב
כדאמר ביומא שהתורה חסה על ממונן של ישראל בכלי של כסף שהיה לה היה יכול להכניס הנחלים בפנים דנמי הוה להכניס כלי כסף בפנים שאין
ענויות ביקוש עשירות ושם צריך שיהא אותו שמכנים בפנים קטן יותר לפי שלא היה יכול לערות אותו של כסף בשל זהב שלא יעלו הנחלים למרן הילכך
אותה בשל מרבע קבין ומערה בשל שלשה קבין והיינו דתנן לקמן נתערב ממנו בקר נחלים מכאן ולהבא לאמה וצריך להכניס כלי אחר בפנים דכתיב ולקח מלא
המחתה גחלי אש וגו׳ ונוכחת שצריך להקטיר באותו מערכה שני בזיכי לבונה מוסיפין שלש שאין שאין בעומד שמנה שנותנין בזיכי לבונה להקטיר הבזיכין
במערכה גדולה לי מפסר דמפרשינן כוכחים דכל הניטל בפנים ל כתן בחוץ לימנו נותן לא בסמוך שאין לפנים ומאי מסיים והכי פירש כל דבר הניטל
מבפנים כגון בזיכי לבונה כדי לתת על מזבח החיצון לימנו נותן על מזבח שם בחוץ בסמוך שאין לפנים שאין לו קרן שמוך יותר ממנו ושעשת מאי
דאמרינן מסיים ספניים שנותנין על יסוד מערבית כדכתיב כל יסוד מזבח החיצון העולה מגר עתם להל מועד: והפדרים והפדרים שלא נתעכלו
מבערב שמעלין לשלה שהם סדורים על הבצק מחזירו למערכה גדולה לי לאחר שהקטירו לבזכי תמיד דאין שום דבר יכולין להקטיר במערכה זו קודם
לבזכי תמיד דכתיב ועולת העולה על המזבח וכתיב ׳ ואמר מנין למפרים ופדרים שלא נתאכלו מבערב שסודרין לחזן על גבי האש כדי שלא יפסלו
בלינה ולאחר מערכה גדולה יסדרם ויקטיר שם על מנת להלך האש העולה על המזבח כלומר מבערב העולה על המזבח שם אותה
על העולה לבזכי תמיד על המזבח בתערבי שלו נסוק פרק טרף קן ׳ לפי וביומא מפרש בשמעתין כל עוד אותו בהן סוכם
סדורם את המערכה ומסדר שני נזרי עצים דאמרינן מי שוכה בתרומת הדשן זכה בסידור שני נזרי עצים ואמר סידור שני נזרי עצים דיעון מזבח
וכוסכ והשתא מעמה נתת ולם שתמיל כי כלרך שהם סדורין לשם שהם נעשים: הניחו שני מערכות נמי לאחר שסידרו שני נזרי עצים ירדו ובאו להם ללשכת
הגזית שהיא קרובה לעזרה לחטול פיסות ושעמת כאשר פירשתי לעיל שלא היו יכולים לפיים בעזרה לכך צריכי ללכת ללשכת הגזית שהיא חלוק לשם וחלוק
סול ומפיסין במקום שהקורם לכתיב בכית אלהים נהלך ברגש: גמ׳ : אמר רבא גוזמא אחלב מאות כור כלומר מילתא בעלמא הוא דקאי ולאו דוקא דמעולם
לא הניע לאחלב מאות כור דמקום המערכה לא היתה יכולה להקויק אלא מאות כור: הסקות שהיו מקריבין את ׳התמיד כדי
שיהא נוח להפשיט ומשום נוחות נקט הא : דברה תורה לפי הכלי כלומר שרוצה לומר דכריו אכל ׳ס׳ ן עניות במקום עשירות ולא נוחות לכל מעשיהם
בעושר ובעשרם : נפן אל זהב היתה עומדת על פתח ההיכל לכך אל זהב ׳ הענווי כתיב נפן ומולה על גבי כלונסות אל גבי כתיב דלית אל נפן מנביקין
אותה על גבי עמודין אל תרי דלית עברו חלית תעשה לך ׳ תסרה כל עץ דוה תלינו כתיב: וכל מי שמתנדב עלה

ראוהו אחיו פרק שני תמיד

או נרגיר או אשבול מביא ותולה בה אמר רבי אלעזר ברבי צדוק מעשה היה ונמנו עליה שלש מאות כהנים לפנות היה פרוכת דתנן רבי שמעון בן גמליאל אומר משם רבי שמעון הסגן פרוכת עביו טפח על שבעים וב' נימין נארגת ועל כל נימה ונימה עשרים וארבעה חוטין ארכה ארבעים אמה ורחבה עשרים אמה ומשמונים ושתים ריבוא נעשית ושתים עושין בכל שנה ושנה ושלש מאות כהנים מטבילין אותה: החלו מעלין בנזירין לסדר את המערכה חוץ משל זירז ומשל גפן דני מאי טעמא רב פפא אמר משום דקטרי רב אחא בר אחא אמר משום ישוב דארץ ישראל מיתיבי על העצי אשר על האש עצים הנתונים להיות אש ומאי ניהו דוקרי שפוד דלא קטרי ואולי מקטר מיתיבי אבל באלו היו רגילין במרביות של תאנה של אגוז של עץ שמן רבי אלעזר מוסיף אף של מיש ושל אזן ושל דקל ושל חרוב ושל שקמה בשלמא למאן דאמר משום דקטרי בהא קמיפלגי דמר סבר אף על גב דלא קטרי מגואי כיון דקטרי מבראי לא מייתינן ומר סבר כיון דלא קטרי מגואי אף על גב דמבראי קטרי מייתינן אלא למאן דאמר משום ישוב דארץ ישראל דקל טי לירז בירז משום ישוב דארץ ישראל אמר לך ולימעמך תאנה ליתי בירז משום ישוב דארץ ישראל אלא מאי איריא לך למימר בתאנה דלא עבידא פירא דקל נמי בדלא עביד פירא ומי איכא תאנה דלא עבדא פירא אין כדרחבה דאמר רחבה מייתי תאיני חיורתא ושייפי

מקלים ריש

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0062
DFG

ושייפי להו בחבלא דצבתא דסריך עליה בזרא וקברי היכא דמסיק ימא שירטון קורא עבדה פירי לא עבד ותלת ביריפי מינייהו לא מחזקה להו נמלא : סידר את המערכה גדולה וכו׳ מאי טעמא רב הונא ורב חסדא חד אמ׳ כדי שתהא הרוח מנשבת בה וחד אמר כדי שיהו מציתין את האליה משם מיתיבי ריוח היה בהן בין הגזירין שהיו מציתין את האליתא משם אמר לך מקומות מקומות עבדי :

הדרן עלך ראוהו אחיו

משנה דף יד

אמר להן הממונה בואו והפיסו מי השוחט ומי הזורק מי מדשן מזבח הפנימי מי מרשן את המנורה מי מעלה אברים לכבש הראש והרגל ושתי הידים העוקץ והרגל החזה והגרה ב׳ דפנות הקרביים והסולת והחביתין והיין

משנה דף כא

הפיסו וזכה מי שזכה אמ׳ להן צאו וראו אם הגיע זמן שחיטה אם הגיע הרואה אומר ברקאי מתיא בשמואל אומ׳ האיר פני כל המזרח עד שהוא בחברון והוא אומר הן אמר להן צאו והביאו לי והוציאו טלית של שבת של טלאים והרי לשכת של

משנה דף טו

טלאים נתונה במקצוע צפונית מערבית ארבע לשכות היו שם אחת לשכת הטלאים ואחת לשכת החותמות ואחת לשכת בית המוקד ואחת לשכה שעושין בה לחם הפנים נכנסו ללשכת הכלים הוציאו משם תשעים ושלש כלי כסף וכלי זהב השקו את התמיד בכוס של

מותן הכהנים שוכין בו ורוחצין ומכניסין מותו לשחוט ומקרין מותו ללאור הלבובות וחילוך כיון שהיו עוסקין במילי תמיד קודם ליטול מזבח הפנימי ומנורה היו מקדימין לשחוט התמיד ובוריקתו למתן שתילת עבודה היתה בתמיד לפי שהיה נפייס ולא מפני שהוא קודמין זה לזה נפייס דכתיב פירשה שכולן זוכין יחד לכיון שזוכה השוחט ה׳ מהו הכהנים נפסקין מלהריח ובוריקתן לא היתה אחר ליטול מזבח הפנימי והמנורה כיצד כתילה מדלין מזבח הפנימי ומ׳ מדלין את המנורה ומ׳ שוחט את התמיד ובורק את הדם ומ׳ מעלה ומתקן שתי נרות שנפסלו לתקן ומ׳ מקטיר הקטרת והקטרת היה פייס אחר לפי שאינו לא מהם לדם ולא מהם לאברים ולא מהם לנתחים ולא מהם לקטורת כולהו והפיסו ומ׳ לאחר היה פייס בליטול מזבח הפנימי והמנורה והעלות אברים לכבש פ׳ שני מ׳ ויתכן זר שפיזר את הפרכת חייב מיתה חולין ועבודת תמיד שיתף מתקיף לה רבא שלא מעתה תיבעי פייס ואמרי לישתתיפו הלכך זוכה בפרוסת הלחן זוכה בסידור מערכה וכשני נזירין שאין בעי פייס דהא לית לן אחר כל כהן שירצה יסדר שאין אותו זוכה בפרוסת הלחן שלא מפייסין שלא בעבודה תמה לכל בעבודה תמה כל כהן שירצה יזכה בה בלא פייס יש לתרץ דקתני מעלין על האותיות שמשטיחה עבודה תמה היא ומ׳ בעי פייס ומתרצינן שני מחשיטה לתחילת עבודה היא ומזכה לפייס אע׳ג דלא עבודה תמה היא הילכך ה׳ל לכל שותחילת עבודה סם דיטון מזבח והאברים תחילת עבודה היו זה במזבח זה במערכה העלאת אברים לכבש תחילת עבודה על הקטורת היא וקבלה נמי מיכף לתרומי הילכך עבודה של ורים היא הרגל והרגל בכהן ג׳ ביומא מפקינן מקרא ד׳ כהנים מעסקי בהילכת אברים לכבש דכתיב והקריב הכהן את הכל המזבחה ואחר מר זו הולכת אברים לכבש העוקץ הוא הנוצה החזה הוא הסומן הרומה את הקרקע ומוליכין אותו מכאן נלמד רבינו והגר׳ הוא הצואר והלב החזה והגרה נכהן דכתיב לקמן מפרשינן במקומו מפני מה הן סדורין בסדר הזה והתניא מכי עשרונו של כהן גדול מקריב עם התמיד בכל יום שנאמר מחציתה בבקר ומחציתה בערב וסמיך ליה על מחבת בשמן תעשה לכך היא קדומה לחבירתה מאי להן הממונה נתנו ורבותינו שם הסמיכוה שסדור להם היום לחין השוחט תמיד של בין : הרואה לומר ברקאי כלשון בהר כמו למען היה ברק מורט אותו שעל הגג לומר כך ומתניתין היא שמוע אומר הגיע כחברון עד שהוא מגיע כחברון עד שהוא מגיע בחברון עד שהוא כחברון ומ׳ כמנחות בסלהי שתי סלתם היה ממונה על כך כדאמר בקלים מתיא בן שמוע ממונה על הפייסות והיינו פייסות שמפייסי בהחזיר היום מיום מולאן וכשהוא היה שוחט הם הגיע זמן שחיטה היה אומר לאותן שעל הגג אי אתה אומר עד שהוא בחברון והן אומרין הן ואין נראה לרבי דמה ענין פייסות לכאן הא פיים רשמון בלילה הוה ומה נאמר כאן היה ועוד אתיא בן שמוע לא היה אומר כל הטענה הזאת עד שהוא בחברון כדאמרינן ביומא לאותן שעל הגג אומר האיר כל פני המזרח עד שהוא בחברון ואומר להן אי אתה אומר כל כך ונראה לי לפרש הכי דמתניתין בן שמוע הממונה על פיים פלונתא היתה קמיה ומי אפשר לומר שלא נזה הלשון היה אומר האיר על כל פני המזרח ואומר ליה אי אתה אומר עד שבחברון עד שנראה הכהר עד חברון מפני הם הוא עור גדול מברקאי דתניא קמיה ורמיה לדבר דתניא בסדר יומא רבי שמעון אומר ברק ברקאי רבי עקיבא אומר עלה ברקאי בחוניא בן אפקסיין אומר ברקאי בחברון מתיה בן שמוע אומר הממונה על הפיים אומר האיר כל פני המזרח עד שהוא בחברון ר׳ יהודה בן בתירא אומר כל פני המזרח אומר האיר כל פני המזרח עד שהוא בחברון ר׳ יהושע אומר לשם אומר ליה אומר לשם אומר ליה אומר לשם אומר ליה

פתוחות לו בקיטוניות פתוחות לטרקלין כדמפרש במסכת מידות ואין הלכות המנויות כאן לכל טלה קרבן דתנן במידו׳ והא דתנן התם שהיו דרומית מערבית לבית המוקד דמי להו כפר קמח דיומא ומצני שפיל: מזרחית צפונית כה גמוו בית מטמוניי מקנו מלכי יון היו לכל בית החותמות דתנן הכא וכה גמוו ולבית בית המוקד קטן היו לבית מוקד הוא סנקדא שהיו שורדין בה לבית הטבילה כדתנן במדות והכהן הטובל שם מיד כשעולה מבית הטבילה היה מתחמם בחותם לבית ומסתפג ונה בית הטבילה חיצו בית הטבילה היה לחם כדי שיוכלו הרבה כהנים לטבול בהרבה תקומות: לבית החותמו׳ מצניעין שם חותמות של לוקחי הלחות וכסכים מן

כאן חסר מפירוש המשנה עד פוף הפרק

לא

היו כופתין את השלה בשעת שחיטה׳ רגלים יחד וטעמא בעמ׳ מעקיים אותו יחד ורגל כעקידת יצחק בן אברהם משוכו כאן כריס לחוצן בו בשעת שחיטה ומסייע אותו:

ראשו של שלה לדרום עזרה מגל מזבח: ופניו ורגליו מגל נפון עזרה ופניו למערב שנאי׳ שיהא בית שחיטתו כלפי מערב דכתיב ושחט אותו לפני ה׳: ורחצו של שלה לדרום עזרה מגל מזבח עזרה שנאי׳ שיתקרב מגל מזבח דכל כמה שיכולין ליקרב נר הרחק מגל המזבח מקריבין אותו דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח נפונה מגל המזבח: הצומת עומד בחוצה על קרן נפונית ופניו למערב והמקבל עומ׳ כנגדו בשכסו׳ ומצדד כדי שיהא פניו כלפי דרו׳ תמיד של שחר היה נשחט על קרן נפונית מערבי׳ על טבעת שניה שהיא מן המזרח לעיכך מוסכו הצומ׳ לנד מערב להרחיקו מן הכותל מזרחית בכל יכולת מפני שהכתלים נכוחי והמזמה של שחרית בשיפולו של רקיע ועל הכותל עומד ככנד קרן נפונית מערבית לסוף אורך המזבח מגל ההיכל נפונית מצוי דקדמי קדושים שחיטתה בצפון על ירך המזבח נפונית ובניו שחיטה כנגד המזבח ולא מזבח לו שם היה המטבח׳ ויטבעו קבועות ברפש לתת רחש הכשר לתוכן ושם כ״ד כמנין המשמרו׳ ומקומן כ״ד אמות מן הדרו לצפון קבועות בו סדרי׳ של ד׳ טבעות הוי כ״ד ורחוק הסדר הראשון מן המזבח ה׳ אמות ואמותו׳ סדר עד כלו׳ סדרי כ״ד אמו׳ וסכי תנן במסכ׳ מידות וטבעות היו לצפון וסדרים ד׳ ים של שלו׳ שעליהם שוחטי׳ את הקדשים כלומר על ידיהן שוחטים קדשים כאו שפירשנו על טבעת שניה לאו בטבע׳ שנית של סדר רחצן שהוא מגל המזבח אלא בטבעת רחשונה שהיא מכל הקרן בסדר הזני המשוכה לנד נפון ופני השוחט ונותר בהמה לנד מערב נפון פאלכסין כדי שלא יעכב אור השחם לבא ושעמא דבטבעת שניה שהיא מתרחקת מן המזבח שנים עשרה טיוכל לרחות דרך עליו השחם ויותר מכאן לא היה צריך להרחיק ואם שוחט בסדר הרחצן אי׳ היה המזבח מעכב אור השחם לבא על ידו של שוחט שהרי המזבח נבוה עשרה אמות וסדר רחצן של טבעת אחת מהן המזבח אלא׳ אמות תמיד של בין הערבים על קרן נפונית מזרחית על טבעת שניה שהרי כערב הלב לא נגד מערב הילך צריך להמציא מקום שחיטה לאיקום מכל המזבח׳ לנד נפונית מזרחית וכמה שיתרחק יותר תבא הקמה על ידו ונמצא נפקא לן צריך שוחט לבחוץ לאור היום: ובטבע׳ שני כשכיל הטע׳ שפירשנו בתמיד של שחר: שחט השוחט וקבל המקבל לצרוק ונתן המקבל לקרן מזרחית נפונית כדי שתהא מזרחית נפונ׳ שעולה בכשב שהוא לדרום ופונה לימין פונעין בקרן דרומי׳ מזרחית תחילה ושם אי אפשר ליתן מכוס דעולה טעונה יסוד וקרן דרומית מזרחית לא היה לה יסוד כדנפקא לן בזבחים ומקיף ובא עד מזרחי נפונית ונותן ואומר בזבחים כל פונות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין ונפקא לן מפעלות היו פונים קדיש לף על גב דכתיב דמי עולה לימו עולה בכשב דהא על הרבשה עומד והכלי כידוע׳ דרך למרחוק כדכתיב וזרקו והא למטה מן המזבח הוא נותן לף׳ כיון דבחטאות פניהם נפונות על גבי הקרנות למעלה ואם צריך לעלות לכשב דרך הדרום ופונה למזבח דרך ימין והכא כמי שכל הדמים לף על פי שנותנין על גבי קרנות ואם צריך לעלות בכשב דרך הדרום פונה למזרח דרך ימין וכבי כמי שכל הדמים לף על פי שנותנין למטה מתחיל להקיף דרך הדרום שהוא פניו של מזבח נפתח כשהוא הכיתה ואם פונה לימין בקרן מזרחית נפונית ואח״כ למערבית דרומית וכן למערבי דרומי כמצוי מקיף את המזבח דרך ימין מזרח נפון ואח״כ למערבית דרומית דרומי׳ פיר׳ הרב רבי׳ נסדר יומא כפר קמחא: סירי הלם שוקף על יסוד דרומית דכל הכלים שנותנין על מזבח הם נתונין סירים שלו נשפכין על יסוד דרומית וכן מוכיח בזבחים דאמרינן טבעת גבי מנורה כשהיא ולמד ירידתו מן הכבש ליכיתו מן ההיכל מה יכיתו מן ההיכל בשמוך לו דהיינו יסוד מערבי שבנגד הפתח ונפקא לן מקר׳ דכתיב ל׳ יסוד מזבח החצוב אשר פתח אהל מועד אף ירידתו מן הכבש בשמוך דהיינו יסוד דרומית וכיון דבחטאת צריך לו לשפוך על יסוד דרומית ה״נ בכל הדמים אע״פ שאין עולין על הכבש בשכיל זריקתה סיריהן בשפכין על יסוד דרומי׳ שסירי מתן דמו כמו כן בשפכת ימין כאו כן בחוצן פעולין על גבי כבש עכשיו פי׳ לך שחיטתן וזריקתן מכאן ואילך תפרש סדר

הפשוט וניתוחו וכשגר מעלין את האברים לכבש לא

של זהב אף על פי שהוא מבוקר מבערב מבקרין אותו לאור אבוקות מי שזכה ברישון מזבח הפנימי וברישון המנורה היו מקדימין ורד כלים בידם הטני והכוז ושני מפתחות הטני דומה לרתרקב של זהב מחזיק קביים וחציו הכוז דומה לקיתון נדול של זהב ושתי מפתחות את שתוא יורד באמת השחי ואחת שהוא פותח כיון בא לו לפשפש הצפוני שני פשפשים היו לו לשער הנדול אחת בצפון ואחת בדרום שבדרום לא נכנס בו אדם עליו הוא מפורש על ידי יחזקאל שנאמר ויאמר אלי׳ השער הזה סנור יהיה לא יפתח ואיש אל יבא בו כי׳ אלהי ישראל בא בו והיה סנור נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס להרתא ומהתא להיכל עד שמניע לשער הנדול הניע לשער הנדול העביר את הנגר ואת הפותחות ופתחו לא היה שוחט השוחט עד ששומע שער נדול שנפתח מיריהו היו שומעין קול שער נדול שנפתח מיריחו היו שומע קול מנריפה מיריחו היו שומעין קול השיר מיריחו היו שופעין קול בן ארזה מקיש בצלצל מיריחו היו שומעין קול החליל מיריחו היו שומעין קול נבוני כרוז מיריחו היו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכנה לכיור מיריחו היו שומעין קול השיר מיריהו היה שומע קול השופר ו״א אף קולו של כ״ג בשעה שהוא מזכיר את השם בי״ה מיריחו היו מריחין ריח פיטום הקטורת אמר רבי אלעזר בן דנלאי עזיא היו לאנא בערי המכור והיו מתעשות מריח פיטום הקטורת מי שזכה בתמיד משכו והולך בבית המטבחיים ומי שזכו באברים הולכין עמו בית המטבחים היה לצפונו של מזבח ועליו ח׳ עמודים ננסים ורבעים של ארז על גביהן ואנקלאות של ברזל היו קבועין בהן ושל״ש סדרים לכל אח״ו שבהן חולין ומפשיטין על שולחנות של שיש שבין העמודים מי שזכה בדישון מזבח הפנימי נפנם ונטל את הטני והניחו לפניו והי׳ חופן ונותן לתוכו ובאחרונה כיבד את השאר לתוכו והניחו ויצא מי שזכה בדישון המנור׳ נכנם ומצא ב׳ נרות מזרחית דולקין מרשן את השאר ומניח את אלו דולקין במקומן מצאן שכבו מדשנן ומדלקין מן הדולקין ואח״כ מרשן את השאר ואבן היתה לפני המנורה ובה ג׳ מעלות שעליה כהן עומד ומטיב את הנרות ופניח את הכוז על מעלה שניה ויצא:

הדרן עלך אמר להם הממונה

לא

היו כופתין את השלה אלא מעקידין אותו מי שזכו באברים אוחזין בו וכך היה עקידתו ראשו לדרום ופניו למערב והשוחט עומד במזרח ופניו למערב של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה של בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה שחט השוחט וקבל המקבל בא לו לקרן מזרחית צפונית ונותן מזרחה צפונה מערבית דרומית ונותן מערבה דרומה שירי הדם היה שיפך אל יסוד דרומית

לא

לא היה שובר בו את הרגל לא נוקבו מתוך ערקובו וחולה בו היה מפשיט ויורד עד שמגיע לחזה הגיע לחזה חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו חתך את הכרעים ונתנן למי שזכה בהן מרק את ההפשט קרע את הלב והוציא את דמו חתך את הידים ונתנן למי שזכה בהן עלה לרגל הימני חתכה ונתנה למי שזכה בה וכן ביצים עמה קרעו ונמצא כולו גלוי לפניו נטל את הפדר ונתנו על פית שחיטה הראש מלמעלה נטל את הקרביים ונתנן למי שזכה בהן להריחן והכרס מריחין אותה בבית המריחין ומדיחין אות כל צרכו והקרבים מריחין אותן שלשה פעמים במעושן על שולחנות של שיש שבין העמודים נטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד ואצבע הכבד מן הכבד ולא היה מזיז ממקומה נוקב את החזה ונתנו למי שזכה בו עלה לדופן הימנית היה חותך ויורד עד השדרה ולא היה נוגע בשדרה עד שמגיע לבין צלעות דקות חתכה ונתנה למי שזכה בה והכבד תלויה בה בא לו לנרה הניח בה שתי צלעות מכאן ושתי צלעות מכאן חתכה ונתנה למי שזכה בה הקנה והלב והריאה תלוים בה בא לו לדופן השמאלית הניח בה שתי צלעות דקות מלמעלן ושתי צלעות דקות מלמטן וכך היה מניח בחפרתה נמצא מניח שתים שתים מלמעלן שתים ב׳ מלמטן חתכה ונתנה למי שזכה בה והשדרה עמה והטחול תלוי בה והיא היתה גדולה אלא של ימין קורין גדולה שהכבד תלויה בה בא לו לעוקץ חתכו ונתנו למי שזכה בו האליה ואצבע הכבד וב׳ כליות עמו נטל את הנרל השמאלית חתכה ונתנה למי שזכה בה נמצאו כולן עומדים בשורה והאברים בידם הראשון

מיי׳ פ״ד מהל׳ פסולי המוקדשין הל״ב סמ״ע

וכן מיתיבין על נמר לחמי פירקא עשר סולחנות היו במקדש של שיש בבית המטבחיים שעליהן מדיחין את הקרביים אבל סולחנות שהיו מפשיטין היו בין העמודים וכן גרסינן בהדיא במסכת מידות של שיש שבין העמודים וסולחנות שעליהן מדיחין גרסינן בבית המטבחיים וכן מוכח במדות דתמרין מקום השבעות כ׳ לסולחנות ד׳ לעמודים כו׳ הנסמן ד׳ מקום הנסמן : של שיש בחיצוע סולחנות יכולין להדיח שתים שיש בכל אחד דתנן במידות לשכה אחת היו מדיחין קרבי קדשי פנימי כרס כרמוכח בבית המטבחיים וכל נרכי בית המטבחיים ונרחה לי הא דלא היו רוצים להדיח הקרביי׳ עם הכרס בלישכת מד׳ מין משום שהכרס יותר ויותר ים בה טינופת ואם יודחו יחד ית לכלכו זה מזה לכך קבעו זה לזה מקום : ונטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד ועד עכשיו לא היה לו לזרך סכין לא בנטילת הפדר ולא בנטילת קרביים ואפרידין בלא סכין : והפריש את הריאה מן הכבד הפריד זה מזה כדי שתהא הריאה עם נואר כדלקמן והכבד עם דופן ימין: ואצבע הכבד מן הכבד ואצבע הכבד כשחותכים את הכבד ומפרידין אותו ממקומו כשפ״ר מעט כבד מן העוקץ מבל הכליות ולא היה מזיז ממקומה : נקב את החזה כדבר שהיו חותך כדרכו סיון נקיבה שהיה מפריד החזה מן הדפנות והצלעות זו מרוכזת מזו ועוד יש לומר לפי שהחזה על הדפנות כמו מהבל ומ׳ נטל את החזה משם הוי כמי שנוקב בבשר שהחזה קבר בדפנות ודומה מקומו לאחר נטילתו כחלון והוא עיקר: ונתנו למי שזכה בו עלה לדופן הימני היה חותך ויורד עד השדרה מבל השדרה היה נוגע בשדרה שהשדרה היה מניח אות׳ עם הדופן השמאלי לפי שכוח הדופן היה חולה הכבד: לא היה חותך השדרה עמו שאם היה חותכו עמו היה הכליות דקות מבל החזה כלומר היה חותך ויורד עד שיהא מגיע לאותן כליות ונמ׳ מעלה מבל העוקץ היה מניח שתי הכליות ונקטן מפרש בסיפרא דופן שמאלי דקתני ומניח כליות דקות מלמעלה וכו׳ וכך היה עושה בחברתה דופן ימין: ואותה לאי לי שכל הבשר מנותק לאכרים ורגל שבאחר עדיין בהוקלי ונתנה למי שזכה בה נמצאו כולן עומדין בשורה והאברי׳ בידם כדרמוז

הראשון

הראשון בראש וברגל הראש בימינו וחוטמו כלפי זרועו
קרניו בין אצבעותיו בית שחיטתו מלמעלן והפדר נתון
עליה הרגל של ימין בשמאלו ובית עורן לחוץ השני בשתי
ידים של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ
השלישי בעוקץ וברגל העוקץ בימינו והאליה מרולדלת
בין אצבעותיו ואצבע הכבד ושתי כליות עמו הרגל של שמאל
בשמאלו ובית עורן לחוץ הרביעי בחזה ובגרה החזה בימינו
והגרה בשמאלו וצלעותיו בין ב' אצבעותיו החמישי בשתי
דפנות של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ
הששי בקרבים הנתונים בבזך וכרעים על גביהן מלמעלה
השביעי בסולת השמיני בחביתי התשיעי ביין הלכו ונתנום
מחצי כבש ולמטה במערבו ומלחום וירדו ובאו להן ללשכת
הגזית לקרות את שמע: גמ': תנא ירגל
בעקידת יצחק בן אברהם לא היו כופתין את השלה מאי
טעמא רב הונא ורב חסדא חד אמ' משום ביזיון קדשים וחד
אמ' משום דמהלך בחוקי העמים מאי בינייהו איכא בינייהו
דכפתית בשיראי אי נמי בהוצא דתנן התם שלש
עשרה שולחנות היו במקדש שמנה של שיש בבית המטבחיים
שעליהם מדיחין את הקרבים ב' במערבה של כבש אחד של
שיש ואחד של כסף על של שיש נותנין את האברים ועל
של כסף כלי שרת ובאולם שנים מבפנים על פתח הבית
אחד של כסף ואחד של זהב על של כסף נותנין לחם הפנים
בכניסתו ועל של זהב ביציאתו שמעלין בקודש ולא מורידין
ואחד של זהב בפנים שעליו לחם הפנים תמיד מכדי אין
עניות במקום עשירות אמאי עבדי דשיש ניעבדו דכסף
ניעבדו דזהב אמר רב חנינא בשם רבי אסי ורבי אסי בשם
רבי שמואל בר רב יצחק מפני שהוא מרתיח: של שחר
היה נשחט על קרן מזרחית צפונית מנא הני מילי אמר רב
חסדא דאמר קרא שנים ליום כנגד היום תניא נמי הכי שנים
ליום כנגד היום אתה אומר נגד היום או אינו אלא חובת
היום כשהוא אומ' את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים הרי חובת היום אכור הא מה אני
מקיים שנים ליום נגד היום הא כיצד תמיד של שחר היה
נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שנייה ושל בין
הערבים היה נשחט על קרן צפונית מזרחית על טבעת שנייה
עשרה דברי שאלכסנדרוס מוקדון את זקני הנגב אמר להן

מן

הרגלון בראש וברגל ביכר הראש בימינו שהראש קודם לכל המאברים לכתחי' ונתן לתוכם לנתחי' את ראשו ואת עדרו הילך הראש בימינו וחוטמו כנגד זרועו
חושש שבהמה פונה כנגד זרועו ולו קרניו בין אצבעותיו: גב הראש על גב עיסת ידו ובית שחיטה פונה למעלה: והפדר נתון עליה לכסות מקום השחיטה והוא
כבוד שלמעלה רגל של ימין בשמאל: ובי' עורו לחוץ מקום שמשם סועדת העור היה כלפי חוץ הקרוב כלפי המולך והכי ספיר למעבד כדי שלא
ירחק המתך ומפרש ביום ז' מ"ט שליקת לרגל בהדי ראשו דתיכף למ"ד התם דרך ניתוחו היה קודם הראש והרגל וכ' ידיים וכ' דפנות החזה והגרה והעוקץ והרגל
ותיכף למ"ד דרך עילויה דשומנה היה קרוב פי כדרך שהאברי שמנים הם מוה
שם קודמים הראש והרגל וכ' דפנות החזה והגרה וכ' ידיים והעוקץ והרגל
ובין למ"ד דרך עילויה ובין למ"ד דרך ניתוחו מין זה סדר שהרגל קרוב עם
הראש שהרי בניתוח ב' ידיים קודמין ומפרש התם מ"ט רגל שלי בהדי ראשו
כגון פרשתי שהוא קודם ונזירת הכתוב היא ומה טעם רגל עמו משו'
דראש נפיש בה עצמות שלקת רגל בהדיה שהוא כולו בשר והכי ספיר למעלה
שהוא בהקטרה עצמות ובשר ומין בשום מבר כל כך בשר עמו כרגל: הסני
כשני ידיים שלי מנת מזיל בשר מיכרת דביסרת כלומר כתר גדול המאברים
שהמאברים גדולים זה מזה הם קודמים הילך שתי ידיים קודמים שהן גדולים
מהעוקץ והרגל של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו דרך תפיסתן מוליכין אותן
למזבח ובית עורן של כל אחד ואחד לחוץ: הסלישי בעוקץ וברגל השמאלי
העוקץ בימינו והאליה מרולדלת בין אצבעותיו היא דבוקה בעוקץ והולכת מי"פ מהל'
בין האצבעות ועם אצבע הכבד דבוק בעוקץ עם הכליות דבוקות בעוקץ מעשה
אצבע הכבד וכ' הכליות עמו הרגל של שמאל כו': הרביעי בחזה והגרה קרבנות
ובגורר החזה בימינו שהוא חזה יותר והגרה בשמאלו וצלעותיו בין אצבעותיו ותמידין
והאי דלא פיר וכי' עור לחוץ סימנא מלתא דכיון דצלעותיו מונחין בין אצבעותיו ומוספין
ש"מ הוי בית עורן לחוץ אבל בבי דפנות לא פירש לן כלום: והיה יכול ליתן
דפנות על גבי ידיים לכך פי' בית עורן לחוץ החמישי כ' דפנות של ימין כו'
ובית עורן לחוץ הששי בקרבים: הנתונין בבזך כף מחרנס בזך ולפי שאין
מחוברין יחד כריך ליתנו בכלי וכרעים על גביהן מלמעלה הן כשלה של מחר
הקטרת ליכריתמיל מקטירין מנחתו דסיימו סלתי חביתי כ"ג דתמר ביומא
עולה ומנחה שם מנחה וחפי' חביתי: הלבונין נשכים רביעית הסין כל אלו
קרבים עם המאברים דאין מקריבין עולה בלא מנחה ונסכים וחביתים מע"ש
שקריבין בעבור כהן גדול הנזיל ומין הפסוק הם קוד זין לנסכי תמ"ד (נריך
לנו שאר המאברים): הלכו ונתנום מחני כבש ולמטה ולא מחני כבש ולמעלה
שלמחר הקטרת הקטורת מוזרין ומוליכין אותו למזבח ואם היו קרבים למזבח
לא תרצה הולכה לילך נריך להכיתן מחני כבש ולמטה של מחר ולכשיחזו רו
ויוליכו אותם אז מאחרים תרצה הולכה מזבח והכי יפה לעשו שהם קרובי
למזבח נרחה כמוקטרים ועוד דפעמים שיקטירם קודם הקטורת קודם
וקרובים הם כל כך למזבח במערבו של כבש ולא במזרחו שהרי בלכת למזבח
להוליך מאברים למזבח ולהרוס במערבה דרך מזרחית של כבש שהרי כבש
למנע המזבח: ומכאן מכאן תוכח המזבח מ' אמות לכל גד לאחר שכלה
הכבש שהרי ל' והמזבח ל"ב נמצא שתים אמות לכל גד ומקו המערב
במזרח המזבח אצל מזרחו של כבש ורחב המערב' כו' תיפם עד אמי המזבח
שהרי הפיסת בלמנע המזבח נמצא אתה אומר הליכת למזבח לזרוק מאברים
למערבה לכך נותני המאברים במערבו של כבש לפנו מקום הליכת: ומלחום
דכתיב על כל קרבניך תקריב מלח: ובאו ללשכת הגזית לקרות את שמע
ולאחר ק"ש יקטירו את הקטורת והכי נמי מסתפינן קודם שיקטירו
שום הקטר ויעל קרבנם לריח ניחוח: גמ': תנא ירגל ורגל יחד כעקידת
יצחק כו': אחד אמר משום ביזיון קדשים ואחד אמר מפני שהוא מהלך בחוקי
העמים כשמקריבין זבח לע"ז אין כופתין אותו כך מרכבה רגלים יחד:
ואמאי ביניהו אין למר ואין למר משור לעשו: מיכף ביניהו דכפתים נשיראי
במעילות משום ביזיון קדשים ליכא משום חוקי העמים
מיכף: עשר סולחנות היו במקדש כעזרה שתים שולחנות שהיו בהולם לא Historia Alexandri
משיב הכא בהדי עשר לא קאי שהרי בעזרה: מ' של שיש בבית המטבחיים Magni
של טבעות בצפון שעליהם מדיחים את הקרבים: וב' במערב הכבש וב'
בהולם מבפנים של כסף אחד על של כסף ואחד על של זהב בכניסתן
כשמגיעין לפתח מניחין אותה עליו ועומדין בו לעתו: ועל של זהב ביציאתו
שם היה מונח עד שיקטירו הכוהנים כך מפרש במנחות בפרק שתי הלחם
שמעלין בקדש ולא מורידין בכניסתה מניחין על של כסף וכשמגיע בהיכל על של כסף
על כלי של זהב ועשר סולחנות היו עדיין בהיכל שעשה שלמה והא דלא תשכינהו הכא דלא תשכינהו אלא מזמן שמניחים עליהם ונאותן של שלמה לא היו מסדרים
כדתניא במנחות פרק שתי הלחם עשר סולחנות עשה שלמה ולא היו מסדרים אלא על מזה כו': מפני שמרתיעין את הלחם ומחממו וממהר להתעפש:
שכיח ליום נגד היום נגד השמש או אינו אלא חובת היום ליום כלומר כל יום ויום תקריבו שניים כשהוא אומר כו': כיצד תמיד של שחר היה נשחט על
קרן צפונית מערבית על טבעת שנייה כדפרישית במתניתין כזה:

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0066
DFG

מן השמים לארץ רחוק כלומר מיום רחוק יותר: למדנו למערב רחוק יותר משאר למדנו שהרי חמה במזרח הכל מסתכלין בה חמה
ואין הכל מסתכלין ולמה לפי שהחמה כשהיא במזרח או במערב היא רחוקה וכשהיא באמצע הרקיע קרובה לארץ ומיד כ"ש מן השמים לארץ: ומ"ש זה וזה מלת שוה כדמיכתב בקרא: בתוך תחל לומ' כגבול שמים על הארץ וכתוב אחר אומר כרחוק
מזרח ממערב ואם לא היתה מילתו שוה אלא מזרח ומערב רחוק יותר ממה שהכתוב במערב למדנו לא היה לו לכלל לומר אלא המרוכם שהוא ודאי שניהם שוין
במדה לכך אמר מן השמים: אלא מהו שעשה בהם חמה באמצע הרקיע הין

תורה אור

מן השמים לארץ רחוק או ממזרח למערב אמרו לו ממזרח
למערב ודאי שהרי חמה במזרה הכל מסתכלין בה חמה
במערב הכל מסתכלין בה חמה באמצע רקיע אין הכל
מסתכלין בה וחכמים אומרים זה וזה כאחד שנאמר
כנבוה שמים על הארץ כרחוק מזרח ממערב ואי חד
מיניהו נפיש נכתוב דתרוייהו כי ההוא דנפיש ואלא חמה
באמצע רקיע מאי טעמא אין הכל מסתכלין בה משום דקאי
להדיא ולא בסיליה מידי אמר להן שמים נבראו תחילה
או הארץ אמרו שמים נבראו תחילה שנאמר בראשית ברא
אלהים את השמים ואת הארץ אמר להן אור נברא תחלה
או חושך אמרו לו מילתא דאין לה פתר ונימרו ליה חשך
נברא תחלה דכתיב והארץ היתה תהו ובוהו וחשך והדר ברא
ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור סברי דילמא אתי לשיולי
מה למעלה ומה לכטה מה לפנים ומה לאחור אי הכי שמים
נמי לא ניימרו ליה מיקרא סביר אקראי בעלמא הוא דקא
דשייל כיון דחזו דקהדר שאיל סברי לא ניימא ליה דילמא
אתי לשיולי מ"ד למעלה מה למטה מה לפנים ומ"ד לאחור
אמר להם אידין מתקרי חכים אמרו ליה איזהו חכם הרואה
את הנולד אמר להם אידין מתקרי גבור אמרו לו איזהו
גבור הכובש את יצרו אמר להן אידין כתקרי עשיר אמרו
ליה איזהו עשיר השמח בחלקו אמר להן מ"ד יעבד איניש
ויחיה אמרו לידך ימית עצמו מה יעביד איניש ויטוה יחיד
את עצמו אמר להן מ"ד יעביד איניש ויתקבל על ברייתא
אמרו יסני מלכו ושלטן אמר להו דידי טבא מדידכו ורחם
מלכו ושלטן ויעבד טיבו עם בני אינשא אמר להן ביומא
יאי למידר או ביבשתא יאי למידר אמרו ליה ביבשתא יאי
למידר דהא כל נחותי ימא לא מיחבא דעתיהון עד דסלקין
ליבשתא אמר להן אידין מנכון חכים יתיר אמרו לו כולנא
כחדא שויין דהא כל מילתא דאמרת לנא בחד פתרנא לך
אמר להן מה דין אחריסתון לקבלי אמרו ליה סטנא נצח
אמר להן הא אנא מקטילנא יתכון בגזירת מלכין אמר ליה
שלטן ביד מלכא ולא יאי למלכא כזב מיד אלביש יתהון
לבישין דארגון ושדי מניכא דדהבא על צואריהון אמר להן
בעינא דאזיל למדינת אפריקי אמרו ליה לא מציית אזלת
דפסקי הרי חשך אמר להן לא סגיא דלא אזלינא אמטו הכי
משיילנא לכו לא מאי אעביד אמרו ליה אייתי חמרי לובאי
דפרשי בהבראו אייתי קיבורי דמתני וקטר בהאי גיסא דפי
אחית באורחא נקטת בנויהו ואחית לאתרך עבד הכי ואזל
מטא להההוא מחוזא דכוליה נשי בעא למיעבד קרבא
בהדייהו אמרו ליה אי קטלת לן יאמרו נשי קטל אי קטילנא
לך יאמרו טלכא דקטלוה נשי אמר להן אייתו לי נהטא
אייתוליה נהמא דדהבא אפתורא דדהבא אמר

את עצמך ואל תלחם עמנו פן תהיה שומע לעצתכם ולא תזיק לכם והכיתו לי לחם לחכול: אמר להן הריני שומע לעצתכם והכיתו לו לחם על שולחן של זהב:

תהלים קד

אמר להו מי אכלי אינשי נהמא דדהבא אמרו ליה אלא אי נהמא בעית לא הוה לך באתרך נהמא למיכל דשקלית ואתית להכא כי נפיק וארתי כתב אבבא דמחוזא אנא אכסנדרום מוקדון הויתי שטייא עד דאתיתי למדינ אפריקי דנשיא ויליפת עיצה מן נשיא כי שקיל ואתי יתיב אההוא מעיינא קא אכיל נהמא הוו ביריה גולדנא דמלחא בהדי דמחווֹרי להו נפל בהו ריחא אמר שמע מינה דאי עינא מגן ערן אתי איכא דאמרי שקל מהנהו מיא טרא באפיה איכא דאמרי אידלי כוליה ער דמטא לפתחא דגן ערן רמא קלא פתחו לי בבא אמרו ליה זה השער לה׳ וגומר אמר להון אנא נמי מלכא אנא מיחשב חשיבנא הבו לי מידי יהבו לי גולגלתא חדא אתייה תקליה לכוליה דהבא וכספא דיליה בהדיה לא הוה מתקליה אמר להון לרבנן מאי האי אמרי גולגלתא דעינ דבישרא ודמא דלא קא שבע אמר להו ממאי דהכי הוא שקלי קלילי עפרא וכסיוה לאלתר תקלא דכתיב שאול ואבדון לא תשבענה ונומר הנא דבי אליהו גיהנם לבעלה מן הרקיע ויש אומרים לאחרי הרי חשך רתנא רבי חייא כל העוסק בתורה בלילה שכינה כנגדו שנאמר קומי רוני בלילה׳ לראש אשמורות שפכי כמים לבך נכח פני ה׳ וגומר אמר ר׳ אליעזר בן עזריה תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך לימודי ה׳ ורב שלום בניך:

הדרן עלך לא היו כופתין

אמר להם הממונה ברכו ברכ׳ אח׳ והם ברכו קראו עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר ברכו את העם שלש ברכות אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא אם להם חדשים לקטרת בואו והפיסו בה מי שזכה אם להם חדשים עם ישנים בואו והפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח ר׳ אליעזר בן יעקב אומר המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותן על גבי המזבח מסרום לחזנים היו מפשיטין אותם את בגדיהם ולא היו מניחין עליהם אלא מכנסים בלבד וחלונות היו שם וכתוב עליהם תשמיש הכלים מי שזכה בקטרת היה נוטל את הכף והכף דומה לתרקב גדול של זהב מחזקת שלשה קבין והבזך היה בתוכו מלא

אמר להו מי אכלי אינשי נהמא דדהבא אמרו ליה אלא אי נהמא בעית לא הוה לך באתרך נהמא למיכל דשקלית ואתית להכא כי נפיק וארתי כתב אבבא דמחוזא אנא אכסנדרום מוקדון הויתי שטייא עד דאתיתי למדינ אפריקי דנשיא ויליפת עיצה מן נשיא כי שקיל ואתי יתיב אההוא מעיינא קא אכיל נהמא הוו ביריה גולדנא דמלחא בהדי דמחווֹרי להו נפל בהו ריחא אמר שמע מינה דאי עינא מגן ערן אתי איכא דאמרי שקל מהנהו מיא טרא באפיה איכא דאמרי אידלי כוליה ער דמטא לפתחא דגן ערן רמא קלא פתחו לי בבא אמרו ליה זה השער לה׳ וגומר אמר להון אנא נמי מלכא אנא מיחשב חשיבנא הבו לי מידי יהבו לי גולגלתא חדא אתייה תקליה לכוליה דהבא וכספא דיליה בהדיה לא הוה מתקליה אמר להון לרבנן מאי האי אמרי גולגלתא דעינ דבישרא ודמא דלא קא שבע אמר להו ממאי דהכי הוא שקלי קלילי עפרא וכסיוה לאלתר תקלא דכתיב שאול ואבדון לא תשבענה ונומר הנא דבי אליהו גיהנם לבעלה מן הרקיע ויש אומרים לאחרי הרי חשך רתנא רבי חייא כל העוסק בתורה בלילה שכינה כנגדו שנאמר קומי רוני בלילה׳ לראש אשמורות שפכי כמים לבך נכח פני ה׳ וגומר אמר ר׳ אליעזר בן עזריה תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך לימודי ה׳ ורב שלום בניך:

הדרן עלך לא היו כופתין

אמר להם הממונה כבר נתבאר בגמ׳ ברכות שהברכה הוחת סהיו מברכין תחלה ס׳ לתכנת עולסותיהם שהשם יזרח והאור מתפשט מברכין יוצר אור לפי שסדר ברכות הין מעכב כמו שנתבאר שם ומה שאמרו קרא עשרת הדברו בכל יום לפי שהם עקר הדת והיסיתו וכבר אמרו בנבולים בקצו לומר כן אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין ולא בחר הכבלי מה היה תרעומת המינין שלא שנתבאר בתחלת ברכות ירושלמי ואמרו בדין היה שקורין עשרת הדברו בכל יום ויום שלא מפני מה אין קורין אותם מפני המינין שלא יהיו אומרים אין לנו אלא אלו שהם ניתנו למשה מסיני וכבר אמרנו זה בהלכו ירושלמי שחברנו מס׳ שקוראין מברכין שלש ברכות שהם אחת ויציב וברכה ומודים ושים שלום לפי שכולן תפלה על ישרל ועליהם אמרו וברכו את השם וכל זה היה בלשכת הגזית אבל ברכת כהנים היו עושין אותה בהר הבית שנאמר כה תברכו את בני ישרל אמור להם יברכך ה׳ שרי היה נוהג על מעלות האולם אחר שנאמר עבודת התמיד כאן שיתבאר כאן׳ אחר זה וכבר בארנו בסוף סוכה שבכל יום שהיה נכנס היה נכנס להשתחוות ויוצא משתחוה לעבודה וכבר בארנו בגמ׳ ברכות הסלכה הזאת בעצמה ואמרו משחר היתה אומרת לאחר שנכנסו מי שסכן שמו בבית הזה הוא יבוא בימיכם ויהנה ויחזה ושלום וריעות: וכבר בארנו בשני מיומת שקשרו לה היו מפילי עליה גורל של אותם שלא הקטירו אותה עליין קודם לכן לפי שכל המקטיר אותה היה מצליח בעניניו ומניח פרנסתו ברווחה ולפיכך אמר מדברים לקטרת יפיסו ושם יתבאר שפיים הקטרת הוא הפיים השלישי אחר כך אמר מדברים גם יבנים בואו והפיסו מי מעלה מנרים והוא הפיים הרביעי ומין הלכה כרבי אלעזר בן יעקב: וכבר בארתי הלכה זו בגמ׳ כפורים ושם נתבאר שכל הכהנים היו נכנסים בגדי קדש במקדש ועומדים בלשכת הגזית בתחלה הם קנית עבודה והמתנדבו רומו לכל הפחות שמתחיל ממנו המנין והיה מסיר בהכנעת מעל רגליו ואחר כך מסיר עליו ומטיל בגדו ויעל בגדו לעבוד ובנסתלקו שלא זכו הם שמפשיטין אותם בשמתין למקדש נתן מניחין עליהם שלא המכנסים ואחר כך לובשים בגדי חול שלהם ואח׳כ מפשיטין המכנסים ומניחין כל בגדי כהונה בחלונו כמו שבארנו בסוכה ומה שאמר וכתוב עליהם תשמישי הכלים לפי שהחלונות שהיו בהם מכנסים ואמר בהם המצנפ כתוב עליהן מצנעת וכן כתונת ומצנפת וסדר לבישת הבגדים הוא שילבש תחלה המכנסים אמרו מנין שלא יהא דבר קודם המכנסיים תלמוד לומר ומכנסי בד ילבש על בשרו ואח׳כ ילבש הכתונת סובר בחגנת ומשים המצנפת על ראשו ורמזו לך שתדע שהסדר תהיה כזו מרכיבה הכלים אע׳פ שלא אמר הכתוב שלא שני כלים שנא׳ ולבש הכהן מדו כד ומכנסי בד אבל אמרו ז׳ל ולבש לרבות תגנת ומצנפת ומה שנאמר ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים יכול שלא פחותים מהם בחשיבותם ושניהם בגדי קדש אמרו מקיש בגדים שפשט לבגדים שלבש מה להלן בגדי קדש אף כאן בגדי קדש מה תלמוד לומר אחרים פחותים מהם למה היו הבגדים שלובש בשעת הוצאת הדשן פחותים מהבגדים שלבש בשעה שהיה מתעסק בקרבן לפי שאין מוציאין את הבגדים שלבש בשעת עבודתו בקרבן למקדש אלא בשעה שהוא יכול לחזרה ולהעלות בהם את הדשן ולפיכך הוצרך לומר שלא יהא בגד שנבעל בו כום לרבות ובכר יצחנו מכונת ההלכה אבל היא כונת המסכתא:

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0068
DFG

מלא וגדוש סיפה הבוך מלא ומתוקן ר"ל הבוך שהוא בתוך הכף והבוך בתוך הכף כלי שלא תתצ"ו הקטר וכבר בירחנו במסכת כריתות שמקריבין בימינו בכל יום משקל מאה דינרין משקל כ' בשקר ומשקל כ' בערב ומטוטלת מתיכה קטנה של נגר ולפיכך אמר שהיו ממלאין הבוך קטרת ומכניסו במכסה ונותנין על המכס' מלמעלה מפני קטנה מאד כמין מתיכה בגד וכותן הבוך כולו אל תוך הכף ונוטל הכף בידו ועושה בו מה שיתבאר בפרק שלישי מזה זה: כבר נתבאר בסוף ערובין מיהוה מקום מן העור' מונחין שרץ שנמצא במקדש בשבת וכליום מקום מניחין לותו עד מוצאי שבת שלי כיפן עליו קדירה תרגום סירותיו פסכתרותיס והלאחר קרוי פסכתר וכבר נתבאר בירחנו מכפירים שהמחת' שנוגעין בה הרי הוא מחוקת כ"ד סלעים ומחזה של נ' קבים שמרימין בה סיהם של נ' קבים לומר בכל יום חותה בשל ל' קנין ומערן לתוך כל נ' קבין והרי הוא מפור בקב גחלים כלי שפק בשחיטו יום שב' מלוכיס הגחלים הנופלים בקרקע מלא המונח היונח מן המזבח על גבי קדירון ולתך מדה מחוקת ט"ו סלה וכבר בירחנו שיעור סלה בממכו: כבר נתבאר בתעניות המעמדות מה הם ולמה קרוי מעמד המעמדו' כלומה שבת כשהוא קול המגריפה מעמיד המעורעים שבבר טהרו מלרעתם בשערי המזרח כלי שיהיו מוזמנים לורוק עליה' דם הלסם כמו שיתבאר בסוף בנעים:

הדרן עלך אמר להם הממונה ברכו

החלו עולים בבר בירחנו בפרק השלישי שהוא מעיב החסם גרות ויצא ולחר בך יבוא ויש שתי גרות הבשמרים ונראחר שם שהגרות שבתוב עליהם ו' שם הבה שמים לאחרונה שם מנחם בבויים הרי זה מלליקה ואינו שלם גרות מהשחוקים שליהם ומניח שתי הגרות המערבי עד שיבוא ושם שבתוב עליהם ס"ב לפיבך אמ' בהן שם מנה עשרין בשחור שלו הב' גרות דולקין היה מתקן הלחר שבתוב עליה כ' והיה המזרחי לעומ' הלחרת שבתוב עליו' ומניח שבתוב עליו' כמו שהו' ר"ל שלא יבבה לותו וילליק לותו שנית ל"ת מתקנו ומניח הפתילה ומוסיף שמן והלוג' לזה לפי שמן המערבי והוא שבתוב עליו' כמו שבתבנו ילליק שלר הגרות בין הערבי' ולפיבך אם מנה נר מערבי שבבר בבה מדשנו ונותן בו פתיל ומדליק לותו מתוכה העולה ולא מן הגרות לפי שהוא נר מערבי והוא שבתוב עליו' מדליק ממנו שאר הגרות לבשיבבו והוא בשיבבה מן מדליקין לותו אלא מתוכה העולה וכבר נתבאר בשלישי שבאו בתים בו דיסין המנורה נותן לותו ועל מעלה שניים של מבן שהיו לפני המנורה וניטלו משם וזנוחו: לבר יועצת שמזבח הקטרת הוא מזבח הזהב שבהיבל שהיה בהיבלא בין השלחן ובין המנורה כמו שבתבנו בשבועות וכמו שנייר בזבחים ופירו' מרדבי שניצ ופרו' לותה בזבחים: בבר הקדמנו בתחלת פני זה שהבו' מלא מן הקטרת יש בבף דבר מועט והוא נותן לותו דבר מועט מן הקטרת בתפניו ס' מקט' וכן הקדמנו שהמקט' הקטר' לא הקט' לותה קודם לבן אמרו לא סגף מלא בף ולפיבך אמר בתן מלאדים לותו סוהר שלא תתפ"ל מלפניו

הדרן עלך אמר להם הממונה

החלו עולים במעלות האולם° מי שזכו בדישון מזבח הפנימי והמנור' היו מקדימי' לפניהם מי שזכ' בדישו' מזבח הפנימי נבנס ונטל את הטני והשתחוה ויצא מי שזכה בדישון המנור' נבנס ומצא שתי נרות מערביים דולקין מדשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק° שממנו היה מדליק את המנורה של בין הערבים מצאו שכבה מרשנו ומדליקו ממזבח העולה נטל את הכוז מפעלה שניה והשתחוה ויצא: מי שזכה בפתחה צבר את הגחלים על גבי המזבח ורדרן בשולי המחתה והשתחוה ויצא: מי שזכה בקטרת היה נוטל את הבוך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו נתפוך ממנו להוכו נותנו לו בחפניו° ומלמדים אותו הוי° זהיר שמא תתחי' מפניך שלא תכו' התחיל מרדרן ויוצ' לא היה המקט' מקטי' עד שהממונ' אומר לו הקטר ואם היה כ"ג הממונה אומר אישי כהן גדול הקטר פרשו העם והקטיר והשתחוה ויצא:

הדרן

כבי סלא יתי הקטרת לילו ויסרשנה מרדד פורס הקטר על הפם ומה שמחר פרשו העם והקטי' הוא שיגלו כל הכהני' מבין האולם ולמזבח כמו שיתבאר בתהלה כלים והוא מה שלמדנו ושנינו מבין האולם ולמזבח בשעת הקטי' ואין תיבין בזה אלא בקטרת שבבל יום שהיא בקטרת של יום הבפורים ר"ל שמקטירין אותו בקדם הקדשים אין בר מנוה תייבין בני מדם לנחת מבין האולם אלא מן שסיבל בלבד ורצוי שתדע שבשעת שיבת בדם חטאת הנעשית בפנים לזורן מדמם בפנים וזה שיהיה בדם בהן משיח ופר העלם דבר ושעירי ע"ז שהם בשם בן פורסין מבין האולם ולמזבח בשו בשעת הקטרה ולמזבח בל זה מהם שנאמר וכל אדם לא יהיה באהל מועד למרו אתיא בפרה בפרה מ"ב אינו בפרה שאתיה בקדשי קדשים מבין האולם ולמזבח אלא בשעת הקטרת בגום בפור בלבד שהם מ' יבל פרשי מהולם ולמזבח לא פרשי לפי שהוא נסתר מהם מבית קדשי הקדשים ומי אמ' לבא שם אדם שם וכבר בתרנו בגמרת יומא סדר הקטרת התמיד של בל יום וסמוך לו ואמרו שהיה הבהן שהיה מקבל בפלה מאומרים ותף על פי שהיה בבלה הביאו לרחי' ענייני' בדי לסייע לותו סדר זה היה תוך דבריהם בזה מערבה גדולה קודם למערב' שניה של קרזרת ומערבה שנייה של קטרת קודמת לסדור ב' ניזרי עניים סדור ב' ניזרי עניים קודם לדישו מוכ' הפנימי לדישו מוכ' הפנימי קודם להטבת ה' נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודם לקטרת והקטרת קודם לאבר ם ואברים למנחם ומנחם לבניתים וחביתים לנסבים ונסבים למוספים ומוספים לבויבי' וביויבים לתמיד של בין הערבים שנאמר והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם בל הקרבנות בלם וסדר הוה בלו הוה על דעת בהן שחול והו' שאין שבוריקת דם התמיד על המזבח יפסיק בין הטבת נרות המזבח ובין הטבת שתי נרות במו שזכר בין מזבח הקטרת שהם שמים מוזרים שבהקטרת הקטרת היה שפסיק והיה זורק דם התמיד ומטיב ה' נרו' ומקטי קטר' ומ"כ מטיב ב' נרות והלבה בחנמים וכבר נתבא' בשלישי ממסבתא זו שאחר שחיטת התמיד מדשנין מזבח הזהב מי ועם דישון מזבח הפנימי מדשנין המנורה וכן נתבאר בפרק הרביעי שאחר זריקת דם שתי הבשבים ומביאין לותם לבבש ומה שאמרנו ב"ה שהם מעלה מגרים ר"ל העלות מבני מן הבבש למזבח ומבואר הוא בי מה שאמר מנחת בהנים בולה תהא בליל' ומנחת בהן משיח בולה תהא מקטרת ר"ל מנחת נסבים והיה נקרלת בשמבתא זו מאחר בך הבהים בסדר התמיד בדר עבודת ולפיבך זבר מוספין ום יי בויבי לבו שם שפני' וכבר בזבחים בחמשה מוסדות שמינו מיתר ל' הקריב קרבן מאחר תמיד של בין הערבים אלא פסח שנאמר בו שמינו בשחט אלא בין הערבים ואלו שבי ניזרי עניים אי אפשר אלא יביאו לותם עם התמי' ם ספ על שני המערבה שנאחר ובער עליו הבהן ומיעוט הרבה שהם אבל בחמ' ד של בין הערבים בלבד יהיו שבי ניזרי העניים האלו בידי שבי בהנים ולא יעלו לותם בהן מאחר שנאמר ובערו עליו ואמרו ל' בל מקום שאמרו ובערו על התמיד של בין הערבים אלא בהן לתמיד של בין הערבים אלא בהן שזבה

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0069
DFG

סוכה נו ערכין יונה שחרית חלת לקטרת כלבד שמפייסים לה חדשים עם ישנים בין הערבים כמו שהקדימו וכבר אמר בגמרא סוכה משמר היוצא מקריב תמיד של שחר ומוספים ושמר הבאתם מקריב תמיד של בין הערבים וכזיכין חלו וחלו הולקין בלחם הפנים כמו שכתוב שם ודע שבין הערבים מי שפשר גם כן כלי דישון מזבח הפנימי וכלי דישון מנורה כמו שזכרנו בבקר ולפיכך יהיה סדור הלחמי היוצא מכל מה שהזכרנו וגם דעת רבותינו שאחר הרמ"ה הדשן ממזבח החיצון והוא מזבח העולה מסדרין מערכה גדולה ואחר כך מערכ' שניה ואחר כך מעלין שני גזרי עצים ומניחין לותם על מערכ' גדולה ואחר כך מזכיר ככה התמיד ואחר כך פותחין שער הגדול כמו שזכרנו וכשיגיע לפתיחתו שותה התמיד וכלים שתי כהנים להיכל שאחר מהם מדשן מזבח הפנימי והשני מדשן המנורה תוך זמן שמוחטין התמיד ונוטל דמו במזרק ומיכו זורק דמו על גבי מזבח עד שגמר דישון מזבח הפנימי ולו זורק דמו ואין זורק דמו מתעסק בשטח' אחת נרות הפתילות ומתעסקים בהקטר' כליות התמיד והבצק' לחלו ואחר כך מקטיר לבונה שעל לחם הפנים כמו שהקדימו ואחר כך מגיש הקטרת להיכל ומקטיר ואחר כך מטיב שתי נרות הנשארים כמו שהקדימו ואחר כך מעלין הפנים לגבי מזבח ואחר כך הסלת ואח"כ החביתין ואח"כ יין לנסך ונשעת ניסוך היין מתחילים הלוים בשיר ומנגנין בכלים הנזכרים בערכין ותוקעין תשע תקיעות בהפסקות כפי הפסקות השיר כמו שיתבאר בעזה"י ובשיעור המקטיר מן ההיכל ועומד על מעלות האולם עם הכהנים המחזירים כמו שיתבאר עד שיגמר מעלות המנגנים למזבח ואח"כ מנגנין העם בדוכן כהני כמו שיתבאר ושמור הסדר הזה שהוא יותר מתוך כל מה שנאמר בענין זה בתמיד ובמוסף:

הדרן עלך החלו עולים

בזמן

מתניתין טובות ר"ל מתני תפוד והשתחויה וז"ל תהא חלת

הדרן עלך החלו עולים

בזמן קכא

שב"ג נכנס להשתחות שלשה אוחזין בו אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד באבנים טובות וכיון ששמע הממונה קול רגליו של כהן גדול שהוא יוצא הגביה לו את הפרוכת נכנס והשתחוה ויצא נכנסו אחיו הכהנים השתחוו ויצאו: באו ועמדו על מעלות האולם עמדו הראשונים לדרום אחיהם הכהנים והמשה כלים בידם הטני ביד אחד והכוז ביד אחד והמחתה ביד אחד והבזך ביד אחד וכף וכסוי ביד אחד וברכו את העם ברכה אחת איזא שבמדינה אומרים אותה שלש ברכות ובמקדש ברכ' אחת במקדש היו אומרי' את השם ככתבו ובמדינ' בכנויו במדינה הכהני' נושאי' את ידיה' כנגד כתפותיה' ובמקד' על גבי ראשיהן חוץ מכהן גדול שאין מגביה' את ידיו למעלה מן הציץ רבי יהודה אומר אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה' מן הציץ שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם: בזמן° שכהן גדול רוצה להקטיר היה עולה בכבש והסגן בימינו הגיע להחצית הכבש אחז הסגן בימינו והעלהו והושיט לו הראשון הרא' והרגל וסמך עליהן וזרקן הושיט השני לראשון שתי הידים נותנן לכהן גדול וסמך עלי'ן וזרקן נשכ"ט השני והלך לו וכך היו מושיטין לו שאר כל האיברין והוא סומך עליהן וזורקן ובזמן שהוא רוצה הוא סומך ואחרי' זורקין° בא לו להקיף את המזבח° מהיכן הו' מתחיל מקרן דרומי' מזרחית מזרחית צפונית צפוני' מערבית מערבית דרומית נתנו לו יין לנסך הסגן עומד על הקרן והסודרים בידו שני כהנים עומדין על השלחן החלבים ושתי חצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו° שחה לנסך והניף הסגן בסודרים והקיש בן ארזא בצלצל ודברו הלוים בשיר הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחוי' זהו סדר התמיד לעבודת בית אלדינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן: השיר° שהיו הלוים אומרים במקדש ביום הראשון היו אומרים ליי' הארץ ומלואה תבל וישבי בה בשני היו אומרים גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלדינו הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלדים ישפוט ברביעי היו אומרים אל נקמות ה' אל נקמות הופיע בחמשי היו אומרים הרנינו לאלדים עזנו הריעו לאלדי יעקב בששי היו אומרים ה' מלך גאות לבש לבש ונומר בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכולו שבת מנוחה לחיי העולמים:

הדרן עלך בזמן שכהן גדול וסליקא לה מסכת תמיד

מיי' פי"ו מהלכ' מעש' קרבנו קכא מיי' שם מהלכ' תמידין ומוספין קכב מיי' פי"ח מהלכ' תמידין ומוספין

מכתות דקכב

זכחים דקיד

הדרן עלך בזמן שכהן גדול

וסליקא לה מסכת תמיד

בשלשה מקומות פרק ראשון מידות לד

מסכת מידות עם פירוש הרמב"ם

ועם פירוש ה"ר שמעיה אשר פתר לפני רבינו מ"נ כ"ב:

שומרים היו במקדש בלילות בבית מנטינים שם מפטמין את הקטורת ובית הניצוץ מפרש לקמן עליהם בגמרא הכהנים שומרים מלמעלה והלוים מלמטה ח תן לוים שבחמש שומרים את העזרה והם נמצאין עם שערי ואחד מקום שהלוים שומרי כשערי הבית ובשערי העזר כמפורש ובבית הניצוץ כאחתן כ' לעזרות שהיו בבית המוקד כאחתן כ' לעזרות שהיו בבית המוקד וכשתי עזרות הנשים לקמן ובשתי עזרות הנשים לא נאמרו הלוים שומרים שם מכוון שאין שם שערים שהרי אין שם לא בית ולא עזרה ולא מזבח ולא מקדש ולא כלום ונפסוק זה לוים ים משם נ' כהנים כמו שהקדמנו הרי קורח הכהנים לוים בפקומות רבים מאד והכהנים והלוים בני קהוק וכן כתר כהם ס"ם וכן פי' לפרכר כאלן דאמר כלפי כר ריפה לומר שיהיה המשמר מאחר מחוץ לקומת העזר כמו שנתבאר כאן ושעם זה כמו שבארנו שאין מותר לעבת בתוך העזרה כמו שבארנו ואי אפשר להם לעמוד כל הלילה ולפיכך יהיה המשמר מבחוץ כדי שיוכל לעבת ואם שאמר כאן מיי' פה מה משמרות שומרו כל המקדש כ"ד משמרות סתם לזה מה שנאמר ג' בני הימים למזרח הלוים שאם לפעמים היה ארבעה לעבודה היה מרבע ולחסופי שנים לפרכר למערב ארבעה למסלה שנים לפרכר הרי אלו עשרים ומרבע משמרות מע"פ שקר לותם כולם נפסוק זה לוים ים משם נ' כהנים כמו שהקדמנו הרי קורח הכהנים לוים בפקומות רבים מאד והכהנים והלוים בני קהוק וכן כתר כהם ס"ם וכן פי' לפרכר כאלן דאמר כלפי כר ריפה לומר שיהיה המשמר מאחר מחוץ לקומת העזר כמו שנתבאר כאן ושעם זה כמו שבארנו שאין מותר לעבת בתוך העזרה כמו שבארנו ואי אפשר להם לעמוד כל הלילה ולפיכך יהיה המשמר מבחוץ כדי שיוכל לעבת ואם שאמר כאן מיי' פה מה משמר שערי העזרה הוא לעבת תנא לפי בית הבחיר שים מן התנאים מי שאמר משמר שערים היו לעזרה והוא המדבר כאן וים משם שאמר' יהיה ועבת רבים וים משם שאמ' שלש עשר כמו שבארנו בשני משקיים וכמו שיתבאר בשני של מסכתא זו ולעבת בהכמיים היה המשמר על משמר שערי מן העבעה: כשעלו משנין הבירה לבנין המקדש כמו שהיה בימי עזרא ניהו לותם שלש שערים עזרת ישראל עזרת מדינה בעזרת שונן הבירה כדי שיהיו לוים מרבעים על המלך עליה ויזכרו מובשם ולא ימרדו במלכו ולפי שניירו לותם על שערי מזרחית משערי הר הבית והר המשחה כו היו שוערים פרס מלומה כמו שיתבאר במסכת פרה והוא הר הזתים והוא בחזרתו של ירושלם ומשער הזה היה יוצא מיי"פ מה בהן ג' ול' והפרס ומשמיש להר הזתים בית הבחיר ומה שאמר כהן גדול הסורף את הפרה הוא דעת רבי מאיר כיון שנתבאר בספרי וזהן הלכ' לכל היה כשיר' בכהן הלויש כיון שנתבאר במקומו במסכת פרה ומן השער הזה היו מוציאין ג"כ כל הגרוף בסריפתה והוא מה שאמר וכל מעשהיה: תיל היה מיי"פ מה בית הבחיר תומס שסובבת כל העזרה מבית לתומת הבית כמו שנתבאר בפרק שאחר זה: כבר

מספר משמרות שומרו כל המקדש כ"ד משמרות סתם לזה מה שנאמר ג' בני הימים למזרח הלוים שאם לפעמים היה ארבעה לעבודה היה מרבע ולחסופי שנים לפרכר למערב ארבעה למסלה שנים לפרכר הרי אלו עשרים ומרבע משמרות מע"פ שקר לותם כולם נפסוק זה לוים ים משם נ' כהנים כמו שהקדמנו הרי קורח הכהנים לוים בפקומות רבים מאד והכהנים והלוים בני קהוק וכן כתר כהם ס"ם וכן פי' לפרכר כאלן דאמר כלפי כר ריפה לומר שיהיה המשמר מאחר מחוץ לקומת העזר כמו שנתבאר כאן ושעם זה כמו שבארנו שאין מותר לעבת בתוך העזרה כמו שבארנו ואי אפשר להם לעמוד כל הלילה ולפיכך יהיה המשמר מבחוץ כדי שיוכל לעבת ואם שאמר כאן מיי' פה מה משמר שערי העזרה הוא לעבת תנא לפי בית הבחיר שים מן התנאים מי שאמר משמר שערים היו לעזרה והוא המדבר כאן וים משם שאמר' יהיה ועבת רבים וים משם שאמ' שלש עשר כמו שבארנו בשני משקיים וכמו שיתבאר בשני של מסכתא זו ולעבת בהכמיים היה המשמר על משמר שערי מן העבעה: כשעלו משנין הבירה לבנין המקדש כמו שהיה בימי עזרא ניהו לותם שלש שערים עזרת ישראל עזרת מדינה בעזרת שונן הבירה כדי שיהיו לוים מרבעים על המלך עליה ויזכרו מובשם ולא ימרדו במלכו ולפי שניירו לותם על שערי מזרחית משערי הר הבית והר המשחה כו היו שוערים פרס מלומה כמו שיתבאר במסכת פרה והוא הר הזתים והוא בחזרתו של ירושלם ומשער הזה היה יוצא מיי"פ מה בהן ג' ול' והפרס ומשמיש להר הזתים בית הבחיר ומה שאמר כהן גדול הסורף את הפרה הוא דעת רבי מאיר כיון שנתבאר בספרי וזהן הלכ' לכל היה כשיר' בכהן הלויש כיון שנתבאר במקומו במסכת פרה ומן השער הזה היו מוציאין ג"כ כל הגרוף בסריפתה והוא מה שאמר וכל מעשהיה: תיל היה מיי"פ מה בית הבחיר תומס שסובבת כל העזרה מבית לתומת הבית כמו שנתבאר בפרק שאחר זה: כבר

°מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבי' אבטינס בבית הניצוץ ובבית הפוקד והלוים בעשרים ואחד מקום חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע פנותיו מחוכו חמשה על חמש שערי העזרה ארבע על ארבע פנותיה מבחוץ ואחד לשכת הקרבן ואחד לשכת הפרכת ואחד לאחורי בית הכפורת: °איש הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר ואבוקות דולקין לפניו וכל משמר שאינו עומד אומ' לו °איש הר הבית שלום עליך ניכר שהוא ישן חובטו ורשות היה לו לשרוף את בגדיו והם אומרי' מה קול בעזר' קול בן לוי לוק' ובגדיו נשרפין ש שין לו על משמרו רבי אלעזר בן יעקב אומר פעם אחת מצאו את אחי אם' ישן ושרפו את בגדיו: °חמשה שערים היו להר הבית שני שערי חולדה מן הדרום משמשין כניסה ויציאה קיפונוס מן המערב משמש כניסה ויציא' טדי מזה צפון לא היה משמש כלום שער °המזרחי עליו שושן הבירה צורה שבו רואה כהן גדול שורף את הפרה וכל בעדיה יוצאה להר המשחה: °שבעה °שערים היו בעזרה שלשה בצפון ושלשה בדרום ואחד במזרח שבדרום שער הדלק שני לו שער הקרבן שלישי לו שער נקנור ושתי לשכו' היו לו אחת מימינו ואחת משמאלו ואחת לשכ' פנחס המלביש ואח' לשכת עושה חביתין: °ושבצפון שער הנצוץ וכמי אכסדרה היה ועלי' בנויה על גביו שהכהנים שומרין מלפעלן והלוים מלמטן ופתח היה לו לחיל שני לו שער הקרבן שלישי לו בית המוקד: °ארבע לשכות היו בבית המוקד בקיטונות פתוחות לטרקלין שתים בקדש ושתי' בחול ובראשו פישפשין סבדיל בין קדש לחול ומה היו משמשות מערבי' דרומי' היא הית' לשכת קרבן דרומית מזרחית היא היתה לשכת לחם הפנים מזרחי' צפונית °בה גנזו בני חשמונאי את אבני המזבח ששקצום מלכי יון צפונית מערבית בה יורדים לבית הטבילה:

שנים

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0071
DFG

כבר מת פלוני שפיתח המוקד הולכת גדול בשיעורו והיו כותבין עליו מלוי פתיחים בדמות בתי הסיכה שיש בהן בתי קטן בתוך בית גדול והוא מה שאמר בקיטונא הפתוחה לטרקלין וכבר בארנו בפרק שני מכלים שהטרקלין הוא בית שמלכות וקיטון הוא בית שתחתיו ולפי שהיו מלוי החדרים לשכות פתוחים מהם והם מלא העזרה קדם ופתיחתן חול עשו בקרקעותם ממעל לבכות להכניס הפתיחים של הקדש בקרקע פתיחים שלו ופעמים הוא הכהן קטן מניח בקצה קטנים לפעמים עושים לותו מקום בקרקע ומדעתו בלשון ערב אחל הפתחון ולפעמים עושין מעט ונקרחי מלגינו סביב ולפעמים עושים כדים על פי הנורה פתיחי דכהן שיהיה והוא נקרא בלשון הקדש ולפי לין מלכי כהן לבקר פסוח פעמים תמיד ומה שאמר לשם הטלה היתה במקדש פעמים מערבי ונתנו בכל מערבי דרומי ותרגו קום אוי בם ואמרו דקלי בנפון ומתוית טרדוס הקלי בלדו ומתוית בנפון מסתברת דמערבי דרומית הוה קיימא וענין זה הוא שהיתה הנורה בדרומית המוקד ענמו מערבי דרומי וכמו שזכר כאן ובמסערין מקימה לנגד העזרה תהא מן העזרה נפוני מערבית כמו שזכר בתמיד כשנתן לותם בלשכה זו ושיהא בעזרה ובחיל והכהן לא תהא לשכת פתיחים עושים לתם הפנים שהיא רביעית ללשכת הטלאים כאשר תמיד כמו שזכר בדרומית מזרחית מבית המוקד כמו שזכר כאן ואני ידעתי שאין מביניהם זה בגמרא אלא מדעתיה דנפשיה חוס ל נורת מקום בית המוקד בעזרה ונורת המזבח ליסבות שבו והסיבות כל בגוד ומה שכתוב בה ויתכתר לקבל פתח שבתוך כאן וזו היא הנורה ומבואר הוא שהלשכה

מיל"ן לפי תחלת בית הבחירה

מיל"ן מהלכה בית הבחירה

תנקרות בתמיד לשכת המוקדות היא שבנגד פתח כאן אני מעמידי מאבי והלשכה שהיא בפתח שבתוך תמיד היא נקראת בשלישי מתמיד לשכת בית המוקד והוא שאמר כאן עליה שבהן יודעין לבית הטבילה וזה זה: כבר זכרנו בתחלת תמיד שמבית המוקד היו נכנסים לתפש העזרה כל יום והיו נכנסין על פתח קטן וכבר ביארנו בנורה זו שהקדמנו הפני פתחים מחל בדרומו לגד נפון העזרה והתחל בנפונו לבד החיל כתו שהוא מבואר בגמ' שלפי הנרא' משנה זו ושהיו כ"י מפתחות לשער הלשכה והיו מנעולי דלתותיהם בלי ספק דומים למנעולים הנקראי' בלשון ערבי מקפה למולב ובלעז קלי"ש דטורנו שכתבנו ואינם נפוצי' תלוים בפתחות יהם שכשם נפתחי' וכבר זכרנו פי' הלכ' זו בתחלת תמיד ר' אלעזר בן יעקב אומר שמיהו חוזר טבול יום זה לבית המוקד שלא יזכר להיכר בבית שטלי הו' שבעה מנעולי שבעה הר בית כמו שזכרנו וכבר בפ' זה ואין הלכה כר' אלעזר בן יעקב:

הדרן עלך בשלשה מקומות

הר הבית וכו' אמרו שהעזרה לא היתה בתמנע הר הבית אלא היה מרוחק שים בין חומת הר הבית ובין חומת העזר' לגד דרום יותר מן הרוחק שים ביניהן מגד המזרח והרוחק ממזרח יותר מהנפוני וחנפוני יותר מן המערבי והנני מכניר עכשיו זה ואחני החיל והסורג ועזרת הנשים הנזכרת בכאן כפי מה שהיה בזמן שהיתה נורה בי"ט בנטרך להרבה נורות חוץ מיום נורה וזה: פי' זה כנון מי שנכנס על שער שושן הבירה תינו הולך לגד שער תולדות אלא שער טדי וכן תקיש לכל הנכנס על שער מהשערי שבעזרה בתחלה עברו על ואת הדין שעברו חק ועניני חון חוסרין לדיני אלא פוסקי עלינו אחת ונתחייב מנלם כדוי ודברי ר' יוסי אמת

כאחד

שנים שערים היו לבי הבוקר אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה אמר רבי יהודה זה שהיה פתוח לעזרה פשפש קטן היה לו שבו נכנסין לבלוש את העזרה: בית המוקד ביפה ובית גדול היה מוקף רבידין של אבן וזקני בית אב ישנים שם וספרחו העזרה בידם ופרחי כהונה איש בסותו בארץ ומקום היה שם אמה על אמה ומבלה של שיש ושבע היתה קבוע בה ושלשלת המפתחות היו תלויות בה הגיע זמן הנעילה הגביה את המבלה בטבעת ונטל את המפתחות מן השלשלת ונעל הכרן מבפנים ובן לוי ישן לו מבחוץ נמר מלנעול החזיר את המפתחות לשלשלת ואת המבלה למקומה נתן בסותו עליה ישן לו אירע קרי באחד מהן יוצא והולך לו במסיבה ההולכת תחת החיל יוצא והולך לו בטדי:

הדרן עלך בשלשה מקומות

הר הבית היה הר המוריה שעליו הבנית נמי רובו מן הדרום רובו מן הדרום ב' לו פן המזרח שלישי לו מן הצפון מיעיטו מן המערב מקום שהיה רוב מדרשו שם היה רוב תשמישו כל הנכנסין לדרך הבית נכנסין דרך ימין ומקיפין ויוצאים דרך שכאל הוץ ממי שארעו דבר שהוא מקיף לשמאל מה לך מקיף לשמאל שאני אבל השוכן בבית הזה ינחמך שאני מנודה השוכן בבי הזה יתן בלבך ויקרבוך דברי ר' מאלר יוסי עשית כאילו עברו עליו את הדין אף אתה השוכן בבי הזה יתן בלבך ותשמע לדברי חבירך ויקרבוך:

לפנים

מידות פרק ראשון

הר הבית היה כולו הר המוריה שעליו הבנית נמי רובו מן הדרום רובו של בנין בדרום הר הבית היה רוב תשמישו של בנין במזרח פתוח מן המזרח פתוח מן הדרום ב' שערים בשלשה מקומות ומעט מתשמישו של בנין במזרח ומעט שבכולם נמי מזרח ותשמיש הבנין פתוח מכל מקום תשמישו היכל כל כך לכן מגמגם בלשון מה לך מקיף לשמאל שולין לא ומ"מ שאני מכולהם עונין הסוכן וכן שאני מכולה לפנים ממנו מכותל הר מזרחי הבית ס' ג' בנדוה עשרה טפחים מקלעות עד ס' בנין בנדוה מרובעות זו על גב זו בתחר מקיף מבחוץ כעין מסורגין את המזרח ת"ל הבתפוחות על הגג בזמן לפני ממנו מן הסורג לחיל מלגה קדמי הכ' גבוה כדקתני בסורג שעשו מינה לוכך ורוחב קל חשיב וכנובהו לא נתנו שיעור דת נקטין כל הכתלים שהיה סס נבוסים מין מכותל מזרחי שבו הכהן הסוכך לת הפרה מכוין ורוחה פתחו של היכ' כנגד רוחת הסס לא היה נמוך כותל מזדמי זה של היל לא היה מניחו רוחה פעל נבי פתח היכל כלפנים ביומא ושמים עשרה מעלות היו סס ושולחן מסך שלגה ופעם אחד רבי היל עשר אמות גובה כותלו ומוסיף על גובה הכותל ומוסיף מזוזות

כתחלת עזרת ישראל אבל מקר פקוד ולא היו טרוטות לא היו המעלות עולות
בסורה זו על זו ומעלות היו לוכחיות שלש מוקפין היו כהיקף וט על
מחצי הנה וחצי הנה כעובי לחני הלבנה כדי שלא יעלו יותר מדאי עד עזרת
ישראל לא היו טרוטות אלא יודע לכהן ולשכות היו תחת עזרת ישראל ומעולות
פתוחים ופתוחות לעזרת הכהנים כנוכח
חורן של מעלות מפולים של זו לבהנין
מפיולים של עזרת ישראל היתה לפנים
מחותה מן מעלות הללו ומעלה חורך
קל"ה כנגד הרוחב של עזרת כהנים אלא
נבי עזרת ישראל קרי ליה חורך מתוך שרוחב
שלה היו אלא ל"ה אמה ומהכא במקרא נכל
מקום אתה. מיתיבי קרויה חורך ואינה עזרה
קרויה רוחב ואינה חורך לפי דבר אחר
וכן עזרת הכהנים מישראל והלאה קל"ה
אמורך כלפי דרים ישראל וי"ה כרוחב כלפי
רוחב ואחרי פסקסין ניזרין. לעז מוקפין
בחרן רוסס וסיבון בין דרים ישראל לדרים
נבני ועזרה דשמין היו ישראל להיו נמשכין
אצל כותלי הדלים ומקום מן העזרה
ותשמישן עד לאחוריו בית הכפרת כשם
שעזרה והכהנים מלכין בכל מקום אלא
אהל"מ אמה מפשים לענמו מעלה היה
שם בין ל"א אל ישראל לל"א אל כהנ' וזוכן
הכהנים לנרך את העם קנוע נה כתחלת
רוחב אלמן וכן נאה כרכת כהנים ברים
עזרתם ואל לויס ברחם עזרם וישראל כיני
ובניני ובאותן דוכן עולות עוד אלם מעלות
יומא דף יו שם נאמר אל אחר אחני אמה שהן אמה
ואני אלכד מעלה מן המנוסה אל אמה הרי
שתי אמות ואמה שנעמדו הכהנ' מישראל
כל העזרה כולה היתה חורך קל"ה מעזרת
ישראל שעלת ונבהה על עזרת הנשי ועוד
לאחוריו הכפר והרוח אלה קל"ה כמו שינינו
שיעור זה לכל אחת ואחת מכפון לדרום
ובפר אחרון מוכה המכוון של קל"ה כחורך
מחורך לאורך וי"ג הפתחות היו שם נעור
כנדולה ושטעם פירוש כנגד י"ג פרנות
מכח יוסף חולק על חכמים ומפרשין כנגד
י"ג שערים שהו מעמיד בעזרה ומנה חוץ
והולך ומזרים היו על נוי הבנינין ומה הן י"ג
שערים לדבריו שערים הדרומי ס ס וכן
למערב היו וכן משם כולם ולא פירש טעם
נם ומשם אלא נשער המים מכפנים מפני שיוקחין של
מכות דף פו שער יכניה לבדו נותן לו טעם ושני בשער
לחורי הכפר ולא יודעתי מה הם משמשי:

הדרן עלך הר הבית

נסוק

ששם היו מתנין יין ושמן היא היתה נקראת לשכת בית שמניה וחלקה היתה בראשה
והקיפה בעוצרה שהנשים רואות מלמעלן והאנשים מלמטן כדי שלא יהו מעורבין
זבחים דף יו ושו מעלות עולות מתוכה לעזרת ישראל כנגד ס' כעלות שבתהלים שעליהן הלוים
אומרים בשיר לא היו טרוטות אלא מוקפות כחצי גורן עגולה:

ולשכות

שם משקוף התחתון למעלה ממשקוף שער סוסן בעל כ אמות לנוכח ולפיכך נריך שיהא הכותל של מעלה של שער סוסן נמוך כדי שירחם ההיכל ממעל לו
וקף על פי שכבל מה שאמרנו מבואר למעיין עול אחני מניר מותו כדי ם וכן במהרה ועוד נבאר אי"ך היה מקום הפתח הזה ושו היה רואים
ולא ירגיש שהוא נמוך מכ' אמה דרך משל כדי שיהא הפתח משער ההיכל יותר מארבעה טפחים ההיכל יהיה בלי
ספק וזה ענין מבואר: כבר ידעת שקישור שם עמן ועמן קטורת שמעלה ממנו העמן לפי שאין לה הקרה ואת לעין ל"א שם לין העשים שם נשם חולעת
כמו שאמרו מפקלין על הרמת הפנים שהולנו בלרך ואמה שא"ר אלעזר בן עקב שבחתי מה שהיה מבחוץ כמו שהקדמנו בפרד
הבית וכן בשר הש"ם וענין מלקה שהיה פרוצה ואין כותל מקיפה וכבר כתבנו בסוף סוכה שבא הכניסה לשמחת בימי החג ומירחם שמא יתערבו הנשים בין
האנשים שהיו מקיפין אותה מ ם ועשו שם כמין מעלית בדי שיניעו מהם נשים נשעת כניסת ישראל לשמחת בית השואבה שם כמו שנאמר בסוף סוכה
מאי מעלית עזרת נשים לא היו מרוכים בשער המעלות כמו ם ומפורסם הוא שעזרת הנשים חלק היתה כל מעלה כמו שני עגולה על שתהא כן
מעלה שני גורן כן ולפי היתה נורה המעלה כמי שלקח קנת שנבחו ונתן תוכה על המעלה עד שתשלים נורת הסולם וו. מי שנדר לנייר מבל יוכן בקירוב
העזרה מחלטת והוא מאמר עליו

כאן

העזרה מוחלטת והוא שמא עליה כאן כל העזרה וכן הוא מתחלת עזרת ישראל ולמעלה עד עשרי אמה מחורי ההיכל כמו שיתבאר בסוף מסכתין ומקום זה הוא שהיו מעמידין עליו את הבקרים מקדש מחלט וכבר נזכרו פעמים סוף הזית ק' אמה מעזרי העזרה הן ג' מהם חכמים אומרים שבע ואותן שעמם שלשם שעמדו בסנהדרין כנגד ג' פרצו שהיו עומדין כאן שמקדמו בפרק זה:

הדרן עלך הר הבית

לא וכך גובה המזבח כולו לפי שהוא מפורש שלש עשרה לא הוסיף ולא גרע לאמה שנאמר שנים עשר אמה מערך ולמעלה ובגר ארבע אמות קומת מערך ולמעלה ובגר אמות שנאמר ולמעלה ובגר ארבע אמות יסוד זה מקום מערכה ואמה קרנות ולפי שכל קרן הוא אמה על רוחב אמה ואני מניח אותה ואת תוכה מלרוחיו באמות כמו שתאמרם מעכשו ואתה כן לאורך ולרחב הקרקע כשיעורין ואומר מה שאתה אומר בהם בגמרת מנחות לפי שהקפיד תורה על מדת המזבח ולא מלא וכן על מקומו ואמר בדברי הימים כדיחד להם מקום לחוצבה שנאמר וימר דוד זה בית ה' אלהים וזה מזבח לעולה לישראל ואמרו רבותינו ז"ל אמר רבי אלעזר אמה מזבח נמוך ואינו אלא הסר הגדול עות ומקרני עליו ואמרו נ' נביאים עלו עמהם מן הגולה אף שהעיד להם על המזבח ולא שהעיד להם שהקריבין אף כאן למדנו מה שאמרו על המזבח שהיה העיד בלוקח על מדתו כמו שאמר ורחוי שתדע שם אומנה הנמוך לא היה נכוב כמו של מדבר אלא כולו מקבל כמו שאמרת מעתה בניתו אמרו כיצד בונין את המזבח מביאין אבן ל' על ל' ובנהו אמה ומביאין אבנים חלוקי מפולמות גדולות וקטנות ומביאין סיד וזפת וקופיות ועמהם ושופך והוא יסוד ומביאין אבן ל' על ל' ובנהו אמה ומביאין

המזבח היה שלשים ושתים על ל"ב עלה אמה וכנגם אמה זה היסוד נמצא שלשים על שלשים עלה הוכנגם אמה זה הסובב נמצא כ"ח על כ"ח מקום הקרנות אמה מזה ואמה מזה ואם מזה נמצא כ"ד על כ"ד מקום המערכה: אר' יוסי מתחילה לא היה כ"ח על כ"ח כונגם ועולה במדה זו עד שנמצא מקום המערכה כ' על כ': וכשעלו בני הגולה הוסיפו עליו ד' אמות מן הצפון וד' אמות מן המערב כמין גמא שנאמר והאריאל ב' ארך בשני עשר רוחב רבוע יכול שאינו אלא ב' על ב' כשהוא אומ' על ארבע רבעיו מלמד שמן האמצע הוא מודד ב' אמה לכל רוח: וחוט של סיקר חוגרו באמצע להבדיל בין הדמי העליוני לדמים התחתוני והיסוד היה מהלך על פני כל המערב ואוכל בדרום אמה אחת ומזרח אמה אחת:

ובקרן דרומית מזרחית יש בה חלל של אמה על אמה שהיו שם שני טבעות של שנים שנים שהיו שוחטין בהן את הקדשים ובקרן מערבית צפונית יש בה חלל של אמה על אמה שהיו שם שלשה שלשה טבעות שהיו תולין בהן את הקדשים ובקרן מערבית דרומית יש בה חלל של אמה על אמה שהיו שם שלשה שלשה טבעות שהיו תולין בהן את הקדשים ובקרן מזרחית צפונית יש בה חלל של אמה על אמה שהיו שם שנים שנים טבעות שהיו שוחטין בהן את הקדשים ובכבש היה יורד ארבע אמות ומן הכבש היה מהלך לפנים ולדרום ולמערב ולצפון ולמזרח ולדרום ולמערב ולצפון ולמזרח ולדרום ולמערב ולצפון ולמזרח

ובקרן מערבית דרומית היו ב' נקבים כמין ב' חוטמין דקין שהדמין הניתנין על יסוד מערבי ועל יסוד דרומי יורדין בהן ומתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון: לכמה ברצפה ביאותו הקרן מקום היה שם אמה על אמה ושבלא של שיש ושבערת היתה קבועה בדי שבו יורדין לשירת ומנקין אותו וכבש היה לדרומו של מזבח ל"ב על רחב י"ו ורובוב היתה לו במערבו ששם היו נותנין פסולי חטאת העוף:

וכתיב דמיה

אחד אבני הכבש ואחד אבני המזבח מבקעת בית כרם וחופרין למטה מבתולה ומביאין שם אבנים שלמות שלא הונף עליהן ברזל שהברזל פוסל בנגיעה ופגימה לכל דבר נפגמה אחד מהן היא פסולה וכלן כשרות ומלבנים אותן פעמים בשנה אבפסח ואבחג וההיכל פעם א' בפסרבי או כל ע"ש מלבנים אותן במפה מפני הדמים לא היו סדין אותן בכפים של ברזל שמא ינע ויפסול שהברזל נברא לקצר ימיו של אדם והמזבח נברא להאריך ימיו של אדם אינו בדין שיניף המקצר על המאריך: ושבעות היו לצפונו של מזבח וסדרים של ד' וי"א ד' של ו' שעליהן שוחטים את הקדשים בית המטבחים היה לצפונו של המזבח ועליו ח' עמודים ננסין ורביעית של ארז על גבידין ואנקליות של ברזל היו קבועין בהן וסדרים היה לכל א' ואשבהם תולים ומפשישים על שולחנות של שיש שבין העמודים: הכיור היה בין האול' ולמזבח ומשוך כלפי הדרו בין האולם ולמזבח כ' אמה וי"ב מעלות היו שם רום מעלה חצי אמה ושלחה אמ' אמה ורובד ג' אמה אמ' ורובד ג' והעליונ' אמה אמה רובד ד' רבי יהודה אומר העליונה אמה אמה רובד ה': פתחו של אולם גובהו כ' אמ' ורחבו כ' אמה וה' מלתראות של מילא היו על גביו התחתונה עודפת על הפתח אמה מזה ואמה מזה ושלמעלה ממנו עודפת עליה אמה מזה ואמה מזה נמצאת העליונה ל' אמה ונדבך של אבנים היה בין כל אחד ואחד: וכלונסות של אבן היו קבועין מבחלו של היכל לכחלו של אולם כדי שלא יבעט ושרשרות של זהב היו קבועין בתקרות האולם שבהן פרחי כהונה עולים ורואין את העטרות שנאמר והעטרות לחלם ולטוביה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל ה' וגפן של זהב היתה עומדת על פתחו של היכל ומודלה על גבי כלונסות כל מי שהוא מתנדב עלה או גרגיר או אשכול מביא ותולה בה א' אליעזר כ' צדוק מעשה היה ונכנסו עליה ש' כהנים לפנותה:

עירובין פ

מדות לך כט

הדרן עלך המזבח

פתחו

פתחו של היכל

עור

יתבאר בפרק זה שעוביו של כותל ההיכל היה מפס
לחות וכבר אמר שרחבו של פתח י' אמות נמצא
לו ב' דלתות בכל דלת ה' אמות כשיפתחו ב' הדלתות
לפנים יתכסה עוביו הכותל ויאמר ממנו מפה וכן הצעי דלתות הפנימיים
חוזרות על פני הבית ונקפלות את הכותל
כלפנים ומתכסה מה שמחורי הדלתות ואמר
רבי יהודה שכל דלת מפס היה מפורקת
ויש נקפלת לפנים כעין דבר פלוני ודימה
אותו לגורם מעורכת מכאן ומכאן החרבע
דלתות נפתחות לפנים מן הפתח כן ולפי
שכל דלת מהן נקפלת לב' כעין המצע הפתח
מצליע היו לכל הפתח כך היו שתי וחצי
וכן בפתחי הפנים כמו שיתבאר בעזרת ה' וז"ש
והאמה שבשורת עוביו
הכותל כיתה מזוזה על חצי
האמה מבפנים ומזה על חצי
האמה שבחוץ היכל והב עוביו
של כותל הפתח כך הבית
רמוז על זה שכל דלת מהב' כיתה מתחלק
לפנים ומחוברת לאחוריות כדי שתהי נקפלת
מפסוק זה אמה שתים לדלת אחד
ושתים לדלתות אחרות ואמה שתים
מים שוות דלתות ר"ל שנקפלות כמו שנקפלו
דלתות האחוליות ו הנני מגייר עכשיו
היכל כולו עם האולם והכתוב מדותיו
באורך וברוחב כמו שיתבאר בפרק זה ומן
הנזרה הזאת יתבאר לך כל אמה שנזכר מן
הבית פנים היכל ושוביו והילוכו ועוביו
הכותל כמו שאומר ר' יהודה וזולת זה מאמר
יוצ"ל בפרק זה ויש שיש נוספות זה:

פתחו

של היכל גבהו עשרים אמה
ורחבו ארבע דלתות היו לו
שתים בפנים וב' בחוץ שנאמ' ב' דלת ת להיכל
ולקדש החיצונות נפתחות לתוך הפתח לכסות
עוביו של כותל והפנימיות נפתחות לתוך
הבית לכסות אחר הדלתות שכל הבית טוח
בזהב חוץ מאחר הדלתות רבי יהודה אומר
בתוך הפתח היו עומדות וכמין איצטרמיטא
היו ונקפלות לאחוריהן אלו שני אמות ומחצה
ואלו ב' אמות ומחצה וחצי אמה ומזוזה מכאן
וחצי אמה ומזוזה מכאן שנאמ' ושתים דלתות
לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת
אחת ושתי דלתות לאחרת:

ושני פשפשים היו לו לשער הגדול אחת בצפון
ואחד בדרום שבדרום לא נכנס אדם בו
מעולם ועליו הוא מפורש על ידי יחזקאל
שנאמר ויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה
לא יפתח ואיש לא יבא בו כי ה' אלהי ישראל
בא בו והיה סנור נשל את המפתח ופתח את
הפשפש ונכנס להחא ומהתא להיכל רבי
יהודה אומר בתוך עוביו של כותל היה מהלך
עד שנמצא עומד בין שני השערים ופתח את
החיצונות מבפנים ואת הפנימיות מבחוץ:

ושלשים

פרק רביעי

מידות

פתחו

להיכל ולקודש להיכל כלפי חוץ ולקודש כלפי פנים
הם נזונות נפתחו כו וכמין מיסתרמיט דר' יהוד' פי' רבינו זכר לטוב יפה יפס
במסכנות יחזקאל על המקר' לשער הגדול עתיד להיכל פשפש פנימטרנון נוטל הכהן את
המפתח בשחרי ופותח את הפשפש הנפתח בצפון
הפשפש הגדול וכשם שהוא לפתח מן הפתחים
שבזו ת נפוני מזרחי של היכל הוא הפתח האחרון
שבשורה והיה מקנת חללו כנגד עוביו של כותל
היכל חקקו כותלו של היכל כנגד פתח ועשו
פתח בתוך פיכשם מפנו לצוד כותל ההיכל
עד שמגיע לפשפש הנפוני שהוא שער
הגדול שרי פיכול לפשפש מפשפש להתח
ועד עשרו פתח לאותו פתח כנגד חלל
ההיכל וכשם מפתח להיכל ופותח שם
דלתות פנימיות של היכל ושוב לדלתות
חיצונות שלו והו דרכן לקמן ממפס
פתחים היו לאותו פתח לפשפש ואחד
להיכל ולרבי יהודה לא היה צריך פתח לפשפש
פתחים הללו שהרי מפשפש היה נכנס בין
כותל להיכל ומשם לך בעוביו לשער הדרומי שם עד
שעומד בין שני זוגי שערים שבשער הגדול
ופותח ב' נזונות מבפנים ממקום העוביו
שהוא עומד שם ופנימיות של היכל
פותח מבחוץ מקום פנויו קרי חוץ כלפי
הפנימיות רבי יהודה לא נעשי להם פתח אלא
שלשה פתחים כשיעור לחביריו אלא לחד
מהם למסיבה כשיעור להלן ולא בבנין
יחזקאל מלות מונח לפני פתח הפתחין
מכוון חללו כנגד עוביו כותלו של היכל לפי
פשפש ומיפשר להעמיד לו שני פתחים
לחד לפשפש ולחד להיכל כדברי חיתים
וה' פתחים לו ה' על בני מפשפ וקשם על
בניהם רומז הפתח מפורש לפנינו הפתח שם
וכותל הפתח מפס בין פתחי המערב בין פתחי

הפשפש ליכל לאורכו לא ניתן כו שיעור לא במקרא ולא במסכת הכתיב הנביא צפ' דרכינו מנח"כ ליתן ר' אמה בין מזרח הפתח וכותלו ומין במקרא אלא
שלשה ושלשים פתחים לחד תן למערב על פני כל הבית ואמה לירדם ואמה לפשפש לצפון ויונחן כן פירשם חד עושי דסידרת וי"ת ויי"ת אלא נזה על נב זה כן הניח
רבי ובקרן מזרחית נפונית כלומר כתף שבקרן מזרחית נפונית של היכל היו מפס פתחים פתחן לרבין לחד לפשפש ולחד להיכל כנגד פירצו לצדדיהם ולחד
למסיבה תנח לקמן מסיבה היתה עולה מקרן מזרחית נפונית לקרן נפונית מערבית שבה היו עולין לגגות הפתחים ובמקרא כתב ופתח הנלע למונח פתח ה'
דרך הכפן לפתח אחד לדרום ומזה מיכן שכן כתב ורחב נלעה מרבעה אמות הרי מיעט בפתחים מרבעה אמות אלו ומזה כנגדן
במזרח פונה דרך הכפון שבקרן זוית מבפנים שני צדדין ורגל המסיבה שם הוא נקרן הנפון שמהלכת בינתי הפתח כולם ורגליה כלין בקרן הפתח הזה נמצא פתח
הקרן מבפנים עולין למסיבה הרי המסבה והמקרה מכוונין ואם לא היה מונח בנית פנים הפתח והיינו אחד למסיבה ומאחרי הפתחונה הפתח
הפתחונה ר' רחב ורובד שם שיעור הפתיקי ר' שעל גבי שם אמות שהקירות בינוניות במדינות המזרח על היכל אמה אחת לכל המצעית שם רחבה
ורובד שלה היה מקרה עליונה של המצעית שכונסת היא אמה כשהיא יותר מת קדה של תחתונה לכך נמצאת העליונה לגגות הפתחי ר"ג
הילך כל פני הנפון של היכל דרך גגות הפתחים היה מהלך בדרום היכל מעל גגות הפתחים עד שהוא מגיע בין קדש הקדשים ובין ההיכל ושם פתח לעלי' תקרה
ומעזיבה שעל כל אורך סיפון הבית שמנפנים ונפתחה של עלייה נפנים על המערבה היו שני כלי כותל ז יפות למעלה כלפי גג הבית ובין הכלונסות שליבה
שבהן עולין לגגה של עלייה ובראשן כלונסות של אמה שרחבן הצעב הוספין למטה וחודו של כלונס הדק זוקפין למעלה שם היו פשפס ויורדין
מונחין כלפי של אמה טרקסין ובין מבדילין בעליית עליית ההיכל ובין עליית קדשי הקדשים ובפרק הוכיחו לי חמרו שתים עשרה מדרגות ובו' כנגדן בעליה כדי
להפסיק בין שתי עליות ולולים מרוחות פתיחות לעלייה קורים הקדשים שדרך שם מפלסין את המקום בדרך לנבוך סלקי הכתלים וכדי שלא יזוזו
עליהם מזוזי סכינה מורידין אותו בתיבת ההיכל אמה על אמה מפורש לפנינו ממזרח למערב מנפון לדרום ועל רום אמה מפרש עכשיו האולם שם אמות
המפתן נבוה מהארץ שם אמה כבניין לטוס קומה ונריך לומר מעלות היו בהולם קומה על המפתן ומזרדות היו בהיכל לירד בהן מהמפתן נוכחו כותל
מהאולם ומעלה מרבעים אמה אמה כיור ניורין ונורת באמה אחד ואמה' בית דילפ' מקיס עשו שם לחין ואמה תקרה היא הסיפין
ועליה מעזיבה עובי אמה ובונה של עליה מהסיפין ומעלה מרבעים אמה וסוב אמה כיור ואמתים בית דילפ' בריש
העלייה כמו נקלע הבית ואמתים תיקרה ומעזיבה כמו לעיעלה כמו למטה ושלשה אמות מעקה סך כ גג הרעו ב' גג
עם ו על המעזיבה מספע ועולה על גבוה של מעקה ואמ' כולה עזרה מהמעקה ולחעלה כפורי נעולין בגג אמה
גובה לכלה ולמיתנע העוף מעליו שלא יטרף רבי יהודה לא ניחל לאמה כולה עזרה ומנביה המעקה מרבע והרי אמה
מסיבה וכותלה שמנה הורלת שם הסיב וכותלה שמנה וה שיעור המצנה מכל למקרה נריך לעשותן על עסרי מתוך
שמעט ברוחב הפתח מיכן שכן כתב ורחב נלעה מרבעה אמות הרי מיעט בפתחים מרבעה אמות אלו ומזה כנגדן
הרחב מסיבה והולרם כל אמות למלות ע' רחב בהיכל לאחוריו כך מסיב לי דבינו ולקמיתי ה' אולם עוקף עליו בו
מלבר המליפות נריך להרחיב כותלי האולם לנפון לדרום כנגד הפתח והמסיבה והכותל כנגד הפתח והורדת מיב כותלה
שמן ר' אמות אלו ומזה ורוחב היה לוכן לחוק ילתקף בניין בבזה כזה שכן שלשה עשרו ק' נכוה כדכתיב בדברי הימי'
מע' סנוכה הבית כל' כל שכן בני הגולה שרי היכל ק' והם עשו בחולם ושוב נבדק בכותלין בית אחד הרי לך
אמה לפנים מביאים כלשון ערבי חלפת גר מאחריו שבעים אמה ורחב מלפניו אמה אמה:

הדרן עלך פתחו של היכל

כבר למדנו פעמים שתי נקודות ההתחקה שיש בין שתי הכתלים בכל בנין מקדש וכשתסתכל בדברינו תמצא בנפלאות התורה התחקות הכתלים כותל מסבב ומסבב וכותל התא והתא וכותל ההיכל וכותם כדרום לפיכך מדד שנים כל אלה התחקות היו מסבב תלים ועל מסבב תלים שני והוא מה שאמר מסבב על בני מסבב ומסבב על גבי שני סלע סורות סל תלים וכן נמדדים וכי נמדדים כדרום מל ישתנך בקדשי קדשים וכותל התא והתא וכותל ההיכל מלמד שנאמר וקדמים כולם תלים לפי שהתחקה שיש בין שני הכתלי הוא התא ובולם תלים מבנ כותל מסבב וכותל התא וכותל ההיכל מלמד שיש כותל

שלשים ושמונה תאים היו שם
חמשה עשר בצפון חמשה עשר בדרום
ושמונה במערב שבצפון ושבדרום
חמשה על גבי חמשה וחמשה על
גביהם ושבמערב שלשה על גבי
שלשה ושנים על גביהם ושלשה פתחים היה לכל אחד
ואחד להתא מהימין ואחד להתא מהשמאל אחד להתא
שעל גביו ובקרן מזרחית צפונית היו חמשה פתחים אחד
להתא מן הימין ואחד להתא שעל גביו ואחד למסיבה ואחד
לפשפש ואחד להיכל: התחתונה חמשה ורובד
ששה והאמצעית ששה ורובד שבע והעליונה שבע שנאמר
היציע התחתונה חמש באמה רחבה והתיכונה ששה באמה
רחבה והשלישית שבע באמה רחבה:

ומסבה היתה עולה מקרן מזרחית
צפונית לקרן צפונית מערבית שברח
היו עולין לגגות התאים היה עולה
בפספס ופניו למערב הלך על כל פני
הצפון עד שהוא מגיע למערב הניע
למערב והפך פניו לדרום הלך כלפי מערב עד שהוא
מגיע לדרום הניע כלפי דרום והיו פניו למזרח היה פהלך
בדרום עד שהוא מגיע לפתחה של עליה שפתחה של עלירה
פתוח כלפי הדרום ובפתחה של עלי היו כ כלונסות של ארז
שבהן היו עולין לגגה של עליה ובראשן פספסין מבדיל
בעליה בין הקדש לבין קדשי הקדשים ולולין היו פתוחים
בעליה לבית קדשי קדשים שבהן היו משלשלין את האומנין
בתבות כדי שלא יזונו עיניהם מבית קדש הקדשים: והיכל
מאה על מאה על רום מאה האותם שש מאות וגובה מ אמה
ואמה כיור ואמתים בית דילפה אמה תקרה ואמה בעזיבה
וגובה של עלייה מ אמה אמה כיור ואמתיי בית דילפה אמה
תקרה ואמה מעזיבה ג אמות מעקה ואמה כלה עורב רבי
יהודה אומר לא היה כלה עורב עולה בן הכדרה אלא ארבע
אמות היה מעקה: ממזרח למערב מאה אמה כותל האולם
חמש והאולם אחד עשר כותל ההיכל שש ותוכו ס אמה
אמה טרקסין ועשרים אמה בית קדש הקדשים כותל ההיכל
שש והתא שש וכותל התא חמש מן הצפון לדרום שבעים
אמה כותל המסבה חמש והמסבה שלש כותל התא חמש
והתא שש כותל ההיכל שש ותוכו עשרי אמה כותל ההיכל
שש והתא שש וכותל התא חמש ובית הורדות המים שלשה
אמו והכותל חמש אמו האולם עודף עליו חמשה עשר אמה
מן הצפון ושש עשרה אמה מן הדרום והוא היה נקרא בית
החליפות ששם גונזים את הפכיני והיכל צר מאחריו ורוחב
כלפניו ודומה לארי שנא הוי אריאל קרית חנה דוד מה ארי צר מאחוריו ורחב מלפניו אף ההיכל צר מאחוריו ורחב מלפניו:

הדרן עלך פתחו של היכל

כבר למדנו פעמים שתי נקודות ההתחקה שיש בין שתי הכתלים בכל בנין מקדש וכשתסתכל בדברינו תמצא בנפלאות התורה התחקות הכתלים כותל מסבב ומסבב וכותל התא והתא וכותל ההיכל וכותם כדרום לפיכך מדד שנים כל אלה התחקות היו מסבב תלים ועל מסבב תלים שני והוא מה שאמר מסבב על בני מסבב ומסבב על גבי שני סלע סורות סל תלים וכן נמדדים וכי נמדדים כדרום מל ישתנך בקדשי קדשים וכותל התא והתא וכותל ההיכל מלמד שנאמר וקדמים כולם תלים לפי שהתחקה שיש בין שני הכתלי הוא התא ובולם תלים מבנ כותל מסבב וכותל התא וכותל ההיכל מלמד שיש כותל

פספסין דקדו

מיל"ו מכל בית הבחירה מיל"ו מכל בית הכנסיות

סת ס אלא שני כותלים וביניהם התחקה כמו שביארנו
ולקנת התלים היו שמות בנין מקדש הסורה התחתונ
מהם מפסיקה וגיזרת המים וזולתם כמו שכתבנו
בסורה וכיון שזכר בפרק זה וכשתסתכל בדבר גס
כן תמצא בפרשת אלסה התחקות והם כותל התא והתא וכותל ההיכל והיו
עליהן שם תלים וסנים על גביהן כן ומה שאמר כן לפספס מלמד שלתא
שים נו הפספס כצווני שבו נכנסין להיכל והוא הפתח שסיה בנפתוח של תא
סהיה לו מסבב פתח ס והתא הזה היה בסורה למנעית מהתלים והוא שעל
גבי המסבב: ס ניעים סס ג ניטרלות המקיפות להיכל תבחון והיתה
בסורה למנעית יותר רחבה מן התחתונה והעליונה יותר רחבה מן
המנעית גדי שלא יהא מיפסר להזכיר בכותל והוא מה שכתוב בי מנדלות
נתן לבית וגו' הן סי מיקף כל ההיכל מבחוץ לכותל המסבב ג' גג נמוכות
כסורה זו: הקפה זו שמקיף היכל עד שיניע אל העליה היה כתך התלים
המקיפים להיכל כמו שביארנו ועכשיו למדנו שסיתה עליה על ההיכל וקדם
הקדשים ובקרקע עליה היה דבר מבדיל בין קדש הקדשים ובין קדש
הקדשים שלול הוא פתח קטן ולפיכך מ' שלול היה בקרקע העליה פתוח אל
קדש הקדשים ליכנס בסם המיומנים על קדש הקדשים סס יצטרך לתקן סיום
דבר והוציל וזכרנו המותנים נאמר כאן שסס יצטרך בנין בתוך ההיכל
משתדלים ומכ ובין סיסיה המיומן בהם: כשר יהיה מי שיפסר אלא בשלשה
ישראל כהן וכתוב את ספתח הכלים הכל ונכנסין לבנות ולתקן ולהוציא
הטומאה מבנו בכהנים מן כהנים נכנסין לויס מן לויס נכנסי ישראל מבנו
בטהורים מן טה ריס נכנסין טמאים מבנו בתמימים מן תמימים נכנסין
בעלי מומין מבנו שיכנסו כשרות מן ספס תכנות יכנסו דרך פתחים:

זכר מדת גבהו ואחר כך יזכור מדתו ורחבו ומוסס הוא בנין
מסוס שבונים בנוף הקרקע יסוד ועליו מעמידין הכתלים וכיוד הוא פתוח
ומפרידות שמפתחים הבנאים בסיד ובאבנים ולפעמים אומרי כיון וגיון
כלפי חוץ וכן וכן ודלק ספס טיח המים מן הקרוי וסיה נהוג מנלס בבנוגס
לעשות לבית שני קרוי קרוי למעלה מחבירו ואותם כין כניסס מעט הרחק
וקורים לזה החלל בית הליפה על ספס הדלק כדי שסס יטיח הקרוי העליון
ונמצאו שים באותו החלל ותקר קרוי הקרוי כלבד ומעזיב הוא הסיד וסאבנים
פנוסין על הקרוי כגר פיהסנוזן בסוכה וכלה עורב מלבד הע"ר כין לפי
שהיטיח היכל למעלה מן המעקה מלמד רוחותיו נחשק של פרזל נוכח
מלמד כמו הסיטיחו שלא יסא עליו עוף על ההיכל מפני שנחתכו כלונסות
כאותו הסיפ ולפיכך קורין אותם כלה עורב ופ על פי שאין כדיך לכייר הרי
זה נראה מה שכתוב בהלכה ומנהגו של היכל והיה מצוירת בשולי הדף:

גורת ה היכל בתוך רחב ולו אמות המזבח ככר יסבנו אותם בתחלת
פרק זה וכשתסתכל בו תמצא כל הכתוב הזה מתבאר מלותה הגורה וכן
כתוב בעניין בית רשפון שאמרו של היכל היה ששים ורחבו עשרים ה קדש
הקדש ס שלישיתו כמו במשכן והוא עשרים אמה והיכל ד' עשרים והכותל
המבדל בין ההיכל וקודש הקדשים והוא הנקרא טרקסין היה בו פתח ועליו
פרוכת מ"ו לפי שהיו לפס ספק בבית שני על עוכי כותל הטרקסין שם היה נפתח
עם הארבעים של היכל ויהיה רוחק הפרוכת מכותל מזרחי עשרי ואמה אחת
שהיה מכלל קדשי הקדשים ותהיה שפת הפרוכת נשלם פמנוס ולפיכך
נתנו עוכי הכותל מחין למדת ההיכל וקדש הקדשים נותנין עליו פרוכת
מבפנים ופרוכת מבחוץ והיה הטרקסין בין שתי פרוכת והיה בין שתיהן
אמה כיון שכתבנו בחשבון מבפנים והיה כלו"ל כל ההיכל אמה על אמה
היו עטין הנגנין מעט לנד מערב וכשיעמוד לנד המזרח מתרחב כדאמות
סלמיים שהוא רחב מלפניו ונר מאחוריו כבנין זה:

הדרן עלך פתחו של היכל

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0077
DFG

כבר

הקדמנו בתחלת מסכת ז׳ זבחים שהשער שבליבי מזרחי העזרה שהיו בדרום נקרא שער המים ונתבאר בגמרא דיומא שעל השער הזה היה מקום המים ששואל בו כ״ג ביום הכפורים טבילה רחשונה והיו המים בחוץ שמא מתערין מים שם שמזמו עין עיטם ועל טבילה זו אמר ביומא שהיתה בחול כמו שפירשנו שם ונתבאר מקום זה על שם העזרה וכפי הנראה להם שלבית העין שבנפון שהיתה לשכת כהן גדול גם כן לשכת פרהדרין הגזרת נתחלת בפורי ושלשכה זו שבדרום על שער המים הוא לשכת בית מנטרים שמשגיחים מותו שם ערב י״ה כמו שבארנו שם וכן נתבאר בגמרא יומא שלשכת הגזית מניח קדם וקניה חול היה לה שני פתחים אחד פתוח לקדש ואחד פתוח לחול ושתים של חול ושתים של הר הבית לגבי מערב ובירותה המחצה יכולין לשבת לפי שכבר בארנו שאין שתים בעזרה אלא למלכי בית דוד פרוש שם היה ממנוסי שהיה בקיר העזרה כלשכה זו כפי הראות העבול ונהרג על כן נקרא הלשכה על שמו והוחל ובנינו בכבר ניזר המובח ומנוס מדותיו ובן כמנו מדות היכל אני רואה לנייר עכשיו צורת העזרה כלה ושיעור מדותיה לתרכה ולרחבה וכל מי שהוא בקי מלשכו ומסיק שיש עוד כאים ובית המוקד ולא מתעסק כמיל היכל והמזבח רק לזכיר מותם כפי סמוך שהקדמנו בלי זכירת מדת כל חלק מהם פרוש ואחיל והקדמנו מותו והנטענו עליה במקומות שייעדנו מותה והנטענו עליה במקומות לניים מן המשנה:

כל

העזרה היתה אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש מן המזרח למערב קפ״ז על רוחב קל״ה מקום דריסת הכהנים אחת עשרה אמה המזבח שלשים ושתים בין האולם ולמזבח עשרים ושתים אמה החיל מאה אמה ואחת עשרה אמה לאחורי בית הכפורת מן הצפון לדרום מאה ושלשים וחמש מן הכבש ולמזבח ששים ושתים מן המזבח לטבעות שמונה אמו׳ מקום הטבעות עשרים וארבעה מן הטבעות לשלחנות ארבע מן השלחנות ולנפסין ארבעה מן הנפסין לכותל העזרה שמנה אמות והמיתר בין הכבש לכותל מקום הנפסין ״שש לשבורת היובעזרה שלש בצפון ושלש בדרום שבצפון לשכת המלח לשכת הפרוה לשכת הבדיחין לשבת ״המלח שם היו נותנין מלח לקרבן לשכת הפרוה שם היו מולחין עורות קדשים ועל גגה היה בית השבילה לכהן גדול ביום הכפורים לשכת הבדיחין שעם היו מדיחין קרבי הקדשים ומשם מסיבה עולה לגג בית הפרוה שבדרום לשכת העץ לשבת הגולה לשכת הגזית לשכת העץ אמר רבי אליעזר בן יעקב שפחתי מה היתה משפחת אבא שאול אופר לשכת כהן גדול היתה שתיהן וגג שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור קבוע והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין פים לכל העזרה ״לשכת הגזית שם היתה ״סנהדרין גדולה של ישראל יושבת ודנה את הכהונה וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ויוצא והולך לו שלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעסק לבנים נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים ו״ט היו עושין שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן וכך היו אומ׳ ברוך המקום ב״ה שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני ה׳ בבית קדשי הקדשים:

הדרן עלך כל העזרה

הדרן עלך כל העזרה וסליקא לה מסכת מידות

פיסקי תוספות ממסכת תמיד וקינין ומדות

ח כהנים ולוים נתקנו למשמרת זמן קטורת פיתה להם ליטן ושם מצאו מחוסר ביגדי זהב תחוזטו במקל ושרף כגדיו שם לא שעומד תחילה ואומר על ס עליך גם כשמסמר אחד יטן משמר שני ניעור ושומר ומקודשת יש שלא ליטן בהם:

כ הכהנים הלכו תפילו בעזרת בית המוקד מבעידים שם בשבת:

ג בגין ועליות לא נתקדשו וגם כימים הקטוב ושכשרה ואין בונין בעזרה אך כימי שרגילין להסידה לאחר זמן וגם נתקדשה בעל קרי יטיל מים קודם שכילה:

ד כר הוא ה״נצ בשות הוא מצע קטן שקורין קוש״ן:

ה זב ומצרע שיצא את מת מנדיכין ספירה שוכלין ביום בעל קרי אף כלילה שם: וכניו לעני המשכן מזרחה שכול יום לא יכנס למחנה לויה נשתמ כפנים לא הטריחוהו לנאת מיד:

ו קטורת מכן עשרים מין כשר לעבודה:

ז כשלשה מקומות הכהנים עומדים והלוים עומדים עמהם למטה ועוד ״ל מקומות לוים לבדם:

ח כר הבית חמש מאות על חמש מאות עזרה קפ״ז על קל״ה:

ט תמיד משקה מרובעה ימים עשרה גזברין פוקין ערכי מרמין הקדש ומעשר שני וכל מלאכות הקדש ממרכלין ממה מפתחות עזרה בידם:

י תפילין מותר לתת בין כר לכסת שלא כנגד ראשו וכפלי תוך כלי שלג:

יא כגדי כלאים קשין מותר להניח תחתיו לכדין לסוך כלוכשן והקשין מותרין:

יב כשיפנה יצא ומ״כ יגלה ויכסה עצמו טרם יקום:

יג כשיצא בכלי ירחצנו קודם שתייתו גם יקנח מקום שתייתו קודם שמ״כ שם הוא יין מכל מים שופך מהן:

יד כספר ס מדויק ס נקוד מוכיח לדם לחר חן ולא לחרי מהן:

טו פיים רחבון היה בבית המוקד ושאר פיסות כליבכת הגזית אין דרך לעמוד בעזרה כלי מנגפת ולא שחרין נגד היכל:

יו אין ליכנס בין אולם למזבח כלי ריחוץ ידים ורגלים ולא זר ומפולו בעזרת כהנים לא נכנס אלא בשעת מריכה ותנופה ומפולו בשאר ערכה אלא כהנים בעלי מומין:

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0078
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn779438554X/phys_0079
DFG

Liber primus de motu corporum solidorum.

Definitiones.

Definitio. 1.

Corpus solidum dicitur: quod ex omnibus partibus solidis constat.

Definitio. 2.

Corpus homogeneum dicitur: quod ex omnibus partibus similaribus constat.

Definitio. 3.

Corpus heterogeneum dicitur: quod ex partibus dissimilaribus constat.

Definitio. 4.

Corpus densum dicitur: quod ex partibus densis constat.

Definitio. 5.

Corpus rarum dicitur: quod ex partibus rarioribus constat.

Definitio. 6.

Corpus durum dicitur: quod ex partibus durioribus constat.

Definitio. 7.

Corpus molle dicitur: quod ex partibus mollioribus constat.

Definitio. 8.

Corpus fluidum dicitur: quod ex partibus fluidis constat.

Definitio. 9.

Corpus siccum dicitur: quod ex partibus siccis constat.

Definitio. 10.

Corpus humidum dicitur: quod ex partibus humidis constat.

Definitio. 11.

Corpus viscosum dicitur: quod ex partibus viscosis constat.

Definitio. 12.

Corpus tenax dicitur: quod ex partibus tenacibus constat.

Definitio. 13.

Corpus ductile dicitur: quod ex partibus ductilibus constat.

Definitio. 14.

Corpus fragile dicitur: quod ex partibus fragilibus constat.

Definitio. 15.

Corpus elasticum dicitur: quod ex partibus elasticis constat.

Definitio. 16.

Corpus figuratum dicitur: quod ex partibus figuratis constat.

Definitio. 17.

Corpus figura carens dicitur: quod ex partibus figura carentibus constat.

Definitio. 18.

Corpus figura sua dicitur: quod ex partibus figura sua constat.

Definitio. 19.

Corpus figura aliena dicitur: quod ex partibus figura aliena constat.

Definitio. 20.

Corpus figura regulari dicitur: quod ex partibus figura regulari constat.

Definitio. 21.

Corpus figura irregulari dicitur: quod ex partibus figura irregulari constat.

Definitio. 22.

Corpus figura sphærica dicitur: quod ex partibus figura sphærica constat.

Definitio. 23.

Corpus figura cylindrica dicitur: quod ex partibus figura cylindrica constat.

Definitio. 24.

Corpus figura conica dicitur: quod ex partibus figura conica constat.

Definitio. 25.

Corpus figura cubica dicitur: quod ex partibus figura cubica constat.

Definitio. 26.

Corpus figura pyramidali dicitur: quod ex partibus figura pyramidali constat.

Definitio. 27.

Corpus figura prismatica dicitur: quod ex partibus figura prismatica constat.

Definitio. 28.

Corpus figura parallelepipedica dicitur: quod ex partibus figura parallelepipedica constat.

Definitio. 29.

Corpus figura tetraedrica dicitur: quod ex partibus figura tetraedrica constat.

Definitio. 30.

Corpus figura octaedrica dicitur: quod ex partibus figura octaedrica constat.

Definitio. 31.

Corpus figura dodecaedrica dicitur: quod ex partibus figura dodecaedrica constat.

Definitio. 32.

Corpus figura icosaedrica dicitur: quod ex partibus figura icosaedrica constat.

Definitio. 33.

Corpus figura polyedrica dicitur: quod ex partibus figura polyedrica constat.

Definitio. 34.

Corpus figura irregulari dicitur: quod ex partibus figura irregulari constat.

Definitio. 35.

Corpus figura sphæroidica dicitur: quod ex partibus figura sphæroidica constat.

Definitio. 36.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 37.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 38.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 39.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 40.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 41.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 42.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 43.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 44.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 45.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 46.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 47.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 48.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 49.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 50.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 51.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 52.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 53.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 54.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 55.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 56.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 57.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 58.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 59.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 60.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 61.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 62.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 63.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 64.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 65.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 66.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 67.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 68.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 69.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 70.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 71.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 72.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 73.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 74.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 75.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 76.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 77.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 78.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 79.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 80.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 81.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 82.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 83.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 84.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 85.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 86.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 87.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 88.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 89.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 90.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 91.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 92.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 93.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 94.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 95.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 96.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 97.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 98.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 99.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 100.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 101.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 102.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 103.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 104.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 105.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 106.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 107.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 108.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 109.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 110.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 111.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 112.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 113.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 114.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 115.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 116.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 117.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 118.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 119.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 120.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 121.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 122.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 123.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 124.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 125.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 126.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 127.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 128.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 129.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 130.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 131.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 132.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 133.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 134.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 135.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 136.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 137.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 138.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 139.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 140.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 141.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 142.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 143.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 144.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 145.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 146.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 147.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 148.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 149.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 150.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 151.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 152.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 153.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 154.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 155.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 156.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 157.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 158.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 159.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 160.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 161.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 162.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 163.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 164.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 165.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 166.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 167.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 168.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 169.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 170.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 171.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 172.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 173.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 174.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 175.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 176.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 177.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 178.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 179.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 180.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 181.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 182.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 183.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 184.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 185.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 186.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 187.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 188.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 189.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 190.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 191.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 192.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 193.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 194.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 195.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 196.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 197.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 198.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 199.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 200.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 201.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 202.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 203.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 204.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 205.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 206.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 207.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 208.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 209.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 210.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 211.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 212.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 213.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 214.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 215.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 216.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 217.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 218.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 219.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 220.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 221.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 222.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 223.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 224.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 225.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 226.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 227.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 228.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 229.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 230.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 231.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 232.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 233.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 234.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 235.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 236.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 237.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 238.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 239.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 240.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 241.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 242.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 243.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 244.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 245.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 246.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 247.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 248.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 249.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 250.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 251.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 252.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 253.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 254.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 255.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 256.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 257.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 258.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 259.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 260.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 261.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 262.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 263.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 264.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 265.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 266.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 267.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 268.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 269.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 270.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 271.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 272.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 273.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 274.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 275.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 276.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 277.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 278.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 279.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 280.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 281.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 282.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 283.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 284.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 285.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 286.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 287.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 288.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 289.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 290.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 291.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 292.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 293.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 294.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 295.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 296.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 297.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 298.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 299.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 300.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 301.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 302.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 303.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 304.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 305.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 306.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 307.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 308.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 309.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 310.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 311.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 312.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 313.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 314.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 315.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 316.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 317.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 318.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 319.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 320.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 321.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 322.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 323.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 324.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 325.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 326.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 327.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 328.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 329.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 330.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 331.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 332.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 333.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 334.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 335.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 336.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 337.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 338.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 339.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 340.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 341.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 342.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 343.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 344.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 345.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 346.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 347.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 348.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 349.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 350.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 351.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 352.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 353.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 354.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 355.

Corpus figura spheroidica dicitur: quod ex partibus figura spheroidica constat.

Definitio. 356.

Corpus figura ellipsoidica dicitur: quod ex partibus figura ellipsoidica constat.

Definitio. 357.

Corpus figura hyperboloidica dicitur: quod ex partibus figura hyperboloidica constat.

Definitio. 358.

Corpus figura paraboloidica dicitur: quod ex partibus figura paraboloidica constat.

Definitio. 359.

Corpus figura conoidica dicitur: quod ex partibus figura conoidica constat.

Definitio. 360.

Corpus figura sp

מחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לעשיה בעזרת השם יתברך :

הרחמן עלך מסכת מידות והדרך עלן דעתן עלך מסכות מידת ודעתך עלן לא נתנשי מינך מסכת מידות ולא תתנשי מינן לא עלמא הדין ולא בעלמא דאתי :

יאמר כן שלשה פעמים ומחר כך יאמר

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותינו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מריבר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא :

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנחנו וצאצאנו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך : מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי : יהי לבי תמים בחוקיך למען לא אבוש : לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני באי׳ למדני חקיך : אמן אמן אמן סלה ועד :

מורים אנו לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש לא מיושבי קרנות שאנו משכימים והם משכימים אנו משכימים ולדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר אנו רצים והם רצים הם רצים לבאר שחת ואנו רצים לחיי העולם הבא :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא דעתיד לחדת עלמא ולאחייא מתייא ולמיפרק חייא ולמיבני קרתא דירושלם ולשכללא היכלא קדישא ולמעקר פולחנא דאלילאי מן ארעא ולאתבא פולחנא דשמיא לאתריה בזיויה ויקריה וימליך מלכותיה וכו׳ : עד ונחמתא דלמיתן כעלמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון חינא וחסדא ורחמי וסייעתא ורווחא מקדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן : יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

על ידי הפועל במלאכת הקודש באמונה הזעציר ישראל בן לאא כהר׳ משה שליט :

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0080
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0081
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0082
DFG

R30 - Cic - 4406 (6)

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0083
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0084
DFG

הכהנים נושאים את כפיהם ידיהם כנגד כתפותיה ובמקדש
על גבי ראשיהן חוץ מכ"ג שאין מגביה את ידיו למעלה מן
הציץ רבי יהודה אומר אף כ"ג מגביה את ידיו למעל' מן הציץ
שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם:

נזקקו ועמדו רומו אל כל הכהנים שקדשו בלשכת הגזית ומאי כך עשו מן
העבודות שם שעשו מלא' מחלו עולים במעלות האולם והמזבח שם
שקדשו כהנים סדור מיתם ומאי שנאמרו עבודתם שקדו ועמדו על מעלות
האולם קדש שניגשו מאי מקריבים העומדים בעזרת לחנני התמיד כמו
שנתבאר בפרק שבראש ועזרת העזרה שנאמר מן שהלכה בזמן משכיתי
משוח ושם פירשנו לותו פירוש נמוד תרומתנו משם:

בזמן שכ"ג רוצה להקטי' היה עולה בכבש והסגן בימינו הגיע
למחצית הכבש אחז הסגן בימינו והעלהו הושיט לו הראשון
הראש והרגל וסמך עליהן וזרקן הושיט השני לראשון שתי
הידי' נותנן לכ"ג וסמך עליהן וזרקן נשמט השני והלך לו וכך
היו מושיטין לו שאר כל האיברין והוא סופך עליהן וזורקן
ובזמן שהוא רוצה הוא סופך ואחרים זורקין בא לו להקיף
את המזב' מהיכן הוא מתחיל מקרן דרומית מזרחי' מזרחית
צפוני' צפונית במערבי' מערבית דרומית נתנו לו יין לנסך הסגן
עומד על הקרן והסודרין בידו ושני כהנים עומדי' על השלחן
החלבי' ושתי חצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו באו ועמדו
אצל בן ארזא אחד מיבינו ואחד משמאלו שחה לנסך והניף
הסגן בסודרין והקיש בן ארזא בצלצל ודברו הלוים בשיר
הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם על כל פרק תקיעה ועל כל
תקיעה השתחויה זה הוא סדר התמיד לעבודת בית אלהינו
יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

הקפה זו מינה מיוחדת לכהן גדול מלא כל המקיף הזמנה כך הוא מקיף
כמו שנתבארנו בחמישי מזבח ובכר נתבאר כשהי מקטירים שהיו נמצאים
על כבש שתי שלחנות מחד על כתף נותנין עליו כלי שרת ומחד על שם
נותנין עליו האברים והוא שלחן הגדול הנזכר כאן ובחמישי מקטיר' שמדברו
בן מרוח מקום הלבנה וכבר נתבארו בכתפי ממנחות שמסמיכה לו תמיד
את על המזבח וסמיכה זו היא על הקרבן ולפיכך היא כמו שלמי' נסמכו שם שנים
כנגדו של כהן גדול שתהא לו היכרת וסודרין שם רגלים:

השיר שהיו הלוים אומרי' במקדש ביום הראשון היו אומרים
לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה בשני היו אומרים גדול ה'
ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו בשלישי היו אומרים
אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט ברביעי היו אומרי' אל
נקמות ה' אל נקמות הופיע וגו' בחמשי היו אומרי' הרנינו לאלהי
עזנו הריעו לאלהי יעקב בששי היו אומרים ה' מלך גאות לבש
וגו' בשבת היו אומרי' מזמור שיר ליום השבת מזמור שי' לעתיד
לבוא ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

כנגד נתיבות נשמות שם שעשו למה ייחדו מלא המזמורים למלא
הימים ואמרו ביום ראשון לה' הארץ ומלואה לפי שהוא תחלת מעשה בראשי'
ובשני שבו כתלקו המים והיו השמים תחתיהם אומרים גדול ה' ובשלישי שבו
נתיבות הארץ שעליו יושבין והליינין אומרים אלהים נצב בעדת אל
הרביעי שנוכרתה בחמישי שבו נכרתו מימי כעלי חיים ויש בזה פלאים
התועים לחוץ עכורתם בחמישי שבו נכרתו מימי כעלי חיים ויש בזה פלאים
מפני החלוק שבמינים ותכונתם מתנגדם ופלאים אחרים שם בכעלי חיים
אומרים הרנינו לאלהים עוזנו לפי שבשעה ברואין אותו מסבקים הכורת
ומגדלין אותו בשבי שבו בשלם מעשה ברואית ונכרת שלם ג"כ שמכין
גדולת הכורת יתברך אומרים ה' מלך גאות לבש:

סליק מסכת תמיד

מסכת קנים

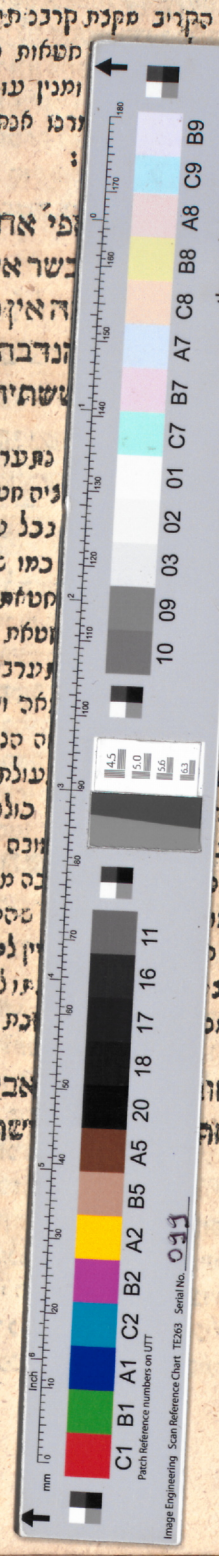

העוף נעשית למטן וחטאת בהמה למעלה עולת העוף נעשי'
למעלה ועולת הבהמ' למטה אם שינה בזה ובזה פסול פדר
קנים כך הוא החוב' אחד חטאת ואחד עולה בנדרי' ונדבות
כלן עולות איזהו נדר האומ' הרי עלי עולה נדבה האומ' הרי
זו עולה מה בין נדרים לנדבות אלא שהנדרים מתו או ננגבו
חייבין באחריותן ונדבו' מתו או ננגבו אין חייבין באחריותן:

כל זה מנוחר וכבר הקדימנו סדריו בחמישי ושני ושמיני מוזכרים פרר קנים
כשהתחיל כמה שהקדמנו אותו נסדר זה תחלת כל המחוייב מן התורה
שתי תורים או שני בני יונה שהאחד משניהם עולה והאחד חטאת וכבר
נתבארו בתחלת סדר זה שיש מביאין נדר ונדבה חלא עולה ושלמים ושהעוף
מינו מקריב ממנו שלמים ולפיכך בתחלת סכל הממיני קרבן בכלל ונדבה
שמינו חלא עולה בלבד ולא הסדיר במסכת זו על קרבן הנר שהוא שתי
תורים או שתי בני יונה ושניהן עולות כמו שנתבארו בתחלת סדר זה לפי
שלא יהמין חלא מעט ודבר שמצינו שהתוכה חלא עולה ואחד חטאת הרי
הוא כפי עקר החיוב הרחשון ומשם כבר הקדימ מלכת קרבנות עד שיהיה
החיוב הזה דרך משל ים עליו עשר חטאות כלן מוכה חל
כהפך ולפיכך שמר במסכתו זו מ ומנין עולות שבתוכה
ולא חמר חני תוכה וזה וחל יטו
על דרך המשל

חטאת שנתערבה בעולה ו פי אחד בריבוא
ימותו כלם חטאת שנתערב בשר אלא במנין
חטאות שבתוכה וכן עולה ש ה אין כשר אלא
במנין עולות שבתוכה בין ש הנדבה ממועטת
בין שהנדבה מרובה והתוכה ששת יהן שוות:

כבר זכרנו לך במקומו מסדר זה שמ נתערבה עם שלר
הקרבנו שמניחין הכל על שימותו וכ ים חטא' ואני עולה
והנדבה כלה עולה ולפירם שם נתער כל עופות שבעולם
תוכה שמחנית החטא' חטאת ומחצ הכל שם היו דרך משל חמשים
וחמשים הנשחרים לפי שהיו חומרים החמשים עולה וכן שם היה התערב
שבעה חטאת עם עשרה עופות תוכ ועשרים חמשים
עופות בלבד וכן שניים החטאת שנתערבה לפי עולה שנתערבה בחטאת והקריבו
שם כתערבה בקני תוכה או שם נתער שהקדמנו ועל הענין הזה חומר וכן ע
שהשם כלם ע"ו ולפי הוסיף על הע מועטת כין שהנדבה מרובה ותוכה מ
שנתערבה בתוכה כל זה שם עשה ק תוכה כשר כמו שהקדמ

במה דברים אמורים בחו שנתערבו בזו אחת לזו ואחת

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77943854X/phys_0085
DFG